
БЕИНСА ДУНО

ПРАВА ОБХОДА И ПРАВА ПОСТЪПКА

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

Лекции от XIII и XIV година
24 август 1934г. - 13 септември 1935г.

ПРАВА ОБХОДА И ПРАВА ПОСТЪПКА

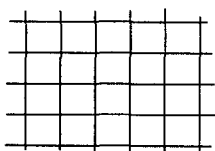
Ще прочета само един стих от трета глава на Притчи:
гл. 4, ст. 18

“По пътя на праведния е като видело на разсъмване, което свети все повече и повече докато стане съвършен ден.”

Има няколко начина за разбиране на живота. Всички вие живеете, но не разбирате защо живеете. Чувствувате, че живеете, но какво е вашето предназначение, какво можете да постигнете и какъв ще бъде крайният резултат, това ви е непознато. Ако ви запитат каква е вашата програма за днес, точно не знаете. Всички мислите, като излезете от клас да закусите. Някои от вас пък няма да закусват по единствената причина, както постъпва войникът. Той става сутрин и първата му работа е да грабне оръжието и чака да извърши това, което му се заповяда. Който не е войник, той няма да пипа пушката, но ще чака за друга някоя работа. Искам да обърна вниманието ви върху обходата и постъпките в живота. Какво разбирате под думите: “Човек трябва да се обхожда добре и да постъпва добре”? Разликата е такава, както между един цвят и един зрял плод. Кое е за предпочитане? Цветът или плодът? Може ли плодът да дойде преди да е дошъл цветът? Вие предпочитате плода, но плодът зависи от цвета. Тогава, в какво седи цената на плода? - Че има опитността на цвета и плюс нещо отгоре. Значи, плодът се е научил нещо от цвета. Цветът е възприел всичката енергия, а плодът я обработил. Цветът носи и възприема енергията, а плодът я обработва. Какво трябва цветът да научи от плода? Кой от кого трябва да се учи? Бащата от сина или синът от бащата? Учителят от ученика или ученикът от Учителя?

Ще се спра върху някои много елементарни работи. Това, което начертах тук, трудна ли е? Всеки от вас може да я направи. Има ли някой, който да не може да я направи? Има ли нещо невъзможно за човека, нещо, което да не може

да направи? Тук всичко е възможно. Можете ли да обясните какво се крие в този чертеж, в тези линии? Налучкайте сами!

Това може да представлява рафтове на библиотека, на които са поставени книги. На раздели по автори или по стойност са наредени тези книги? Докато тези книги са на рафтовете, те струват милиони, но щом се извадят, сами за себе си рафтовете не струват. Ако вие извадите мислите и чувствата от човека, какво съдържание ще има човек? Човек е подобен на тези рафтове, без книги, те не струват нищо, човек без добри мисли, чувства и постъпки не струва нищо. Друго сравнение. Имате една книга. Цената на книгата от какво зависи? От броя на листата ли? Една книга може да има няколко стотин листа, но цеността ѝ зависи от съдържанието, което е вписано в тези страници. Ако откъснете страниците и тя остане само с двете корици, колко може да струва? - Сто лева най-малко. Ако вземете от библиотека една, две и повече книги, а не ги връщате и това го правите няколко пъти, какво ще стане с тази библиотека, как трябва да постъпят с вас служителите там?

При един добър християнин дохожда съседът му, да иска пари на заем. Християнинът казва: "Аз не съм свикнал да давам пари на заем, но ето ключа от моята каса и когато ти потрѣбват пари, взимай си колкото искаш." Съседът взел ключа и повече не го върнал. След две години донася ключа и казва: "Няма повече пари в касата." - "Няма нищо, в касата няма пари, понеже ти само си вземал, а нищо не си внасял." - "Ами сега?" - "Когато се научиш и да туряш по нещо в касата, тогава ще има, иначе ще си остане празна."

Вие от кои сте? - Взимате пари и не туряте нищо в касата или взимате и туряте? Ако само взимате и не туряте, за какъв човек ще минете? Ако по същия начин взимате от книгата всеки ден по нещо, а не туряте нищо, ценността на книгата ще се изгуби.

Вие знаете ли къде е поставен знакът на вашата доброта? Къде е поставен знакът, нишанът на вашата добродетел, на вашата разумност, на вашето безстрашие, на вярата, на-

деждата, любовта, на Любовта към Бога? Казвате, че имате Любов към Бога. Това не е вятър, не е лесна работа. Това, което наричате любов към Бога, е само едно състояние на чувствата и то е ценно, но не е от тази Любов. Всяко нещо си има свой център.

Де се намират очите ви, на кое място са те? - Ще кажете, че очите се намират в основата, в корена на носа. Носът къде се намира? А ноздрите, с които дишате? А устата? Защо природата е поставила очите под челото, а не над челото? Защо е поставила носа над устата, а не под устата? Когато искате да махнете нещо от себе си, накъде движите ръката си? - Навътре или навън? А когато искате да вземете нещо? Следователно, за да се разбере една мисъл, трябва да изучавате нейната практическа страна. Тогава и мисълта е ценна. Когато хлебарят има хляб на масата си, той е ценен, когато няма, той изгубва цената си. Какво прави тогава? - Замесва нов хляб. Той опича хляба, но не изяжда целия хляб, оставя само един хляб за себе си, а останалите 999 задържа за ближните. При това положение минава за добродетелен. И всеки, който влезе при него, ще си остави своето препоръчително писмо, срещу което ще вземе хляб. Как ви кредитира фурнаджията? Срещу писмото, което му давате, той ви дава хляб. Това писмо има отгоре печат - 5 лева. Книжни или сребърни? Колко струва един сребърен лев? - Седем лева. А един златен?

Имате един хляб, гледате го, но колкото и да го гледате, докато не си хапнете от него, не може да се ползвате. Ако вземете част от него и го съдвъчете, веднага ще се ползвате от неговата сила. Ако не направите опита, няма да добиете разположение. Разположението показва, че сте направили една приятна работа. Всяко неразположение показва, че или не сте яли, или не сте мислили, или не сте дишали. Щом сте неразположен, ще знаете, че не сте изпълнили едно от тия три положения. Гладният е неразположен, защото не е ял. Работата лесно ще се поправи. Четвърт хляб и неразположението ще изчезне, ще се смени с разположение. Ако пък сте обезсърчени, трябва да знаете де се крие причи-

ната - в стомаха, в дробовете или в мозъка. Това значи: умът ли е причината за обезсърчението, сърцето или волята? Според вас как е? Често човек се обезверява, когато не може да свърши една работа. Не можеш да си движиш ръката, това те обезсърчава, от слабостта на волята идва обезсърчаването, от слабостта на ума идва обезверяването, а от слабостта на сърцето произтича безлюбието. Когато умът ти не работи, ти се обезверяваш. Вярата си ще я повдигате с ума си. Учениците Христови казвали на Христа: "Придай ни вяра". По кой начин ще им предаде вяра? Ако гладният дълго време не е ял хляб, ръцете и краката му заслабват и не може да работи, обезсърчава се. По кой начин ще се възстанови неговата надежда? Ще му дадете време да се съвземе, да се окуражи, за да работи.

Ще ви дам пример за човек, който се е обезверил. Имате човек с вързани очи. Той иска да ходи, но се страхува да върви. В страха има обезверяване. Какво ще направите, за да спасите този човек от страха? Трябва ли да го хванете за ръка и да го водите? Ако го водите, ще минете за добродетелен човек, но това постоянно не може да бъде. Ще заспите, кой ще го води тогава? - Въпросът е разрешен частично. Остава да му махнете превръзката. Мъчно може да се махне превръзката, защото сложно е превързана. Тя е толкова сложна вързана, че само кармично може да се развърже.

Всяка книга трябва да се върне и постави на място на рафтовете. Всяка ваша идея, всяко чувство и постъпка да се поставят по местата им, точно там, където първоначално са били поставени. Ако разместите местата на книгите, после има да се лутате по рафтовете да ги търсите. Понякога така се обезсмисля вашият живот, че не го разбирате. Искате да ви почитат. За колко неща могат хората да ви почитат? Кога могат да имат високо мнение за вас? Как се добива това мнение? - Той трябва да има добра воля, добро сърце, никога да не се обижда, да има добър ум, че да дава умни съвети, да дава само истинни сведения. Човек не трябва да разнася, кой какво рекъл, да не скарва хората помежду им. Никога да не разнася непроверени слухове. Често вие младите се под-

давате на неверни слухове. Казвате: “Еди кой си ме мрази”. Защо? Нищо не му е казал, но го погледнал накриво, не го погледнал както трябва. Това е лъжливо впечатление. Как трябва хората да се поглеждат? Кой е най-добрия начин, по който хората трябва да се поглеждат хубаво? Когато стане въпрос за добро поглеждане, първо човек трябва да си даде отчет в себе си какво значи добрият поглед.

Молите се на Бога, но в това време мислите нещо лошо, смятате ли, че Бог ще отговори на молитвата ви? Моли-те се, но сърцето ви е нечисто или не постъпвате добре, тогава Бог ще отговори ли на молитвата ви?

Отивате при някого да се молите да ви даде нещо, гладен сте, но си казвате: “Този човек е професор, но надали ще ми даде и пет лева.” Като мислите така, наистина няма да ви даде и пет лева. Нищо не сте свършили за Господа, а искате да ви послуша, да ви чуе Господ. Досега само сте яли и пили и нищо не сте плащали. Божествената книга е пълна с борчове, яли и пили, нищо не платили, пълна е с обещания и бели лъжи. Ето сега, като мазаха през лятото салона, задигнал някой една от картините и на нейно място поставил друга. Той мисли, че не го зная. Защо му е тази картина? Изчезна картината “Свършената девица”. Това показва, че на крадеца точно туй му липсва - майката, девата.

Между вас още няма любов. Любовта ви е задигната. Какви са съображенията на този крадец? Който я е взел, няма да хароса*. И целият му живот от край до край, ще бъде едно нещастие. Когато от сърцето ви изчезне майката, любовта, кой е взел тази ваша картина? Когато изгубите надеждата си, кой е взел тази картина? Този, който е взел картината, е имал две съображения: да я продаде и да спечели нещо от нея и второ - да я прерисува и да се хвали навред, че той е художника. Защо той не е взел друга картина, а именно тази?

За да имате правилна обхода и правилни постъпки, отнoшенията между ума, сърцето и волята ви трябва да бъдат

*харосам - (от гр.) виждам добро, преуспявам

нормални. Нормално е умът да функционира, както трябва. Права мисъл е тази, която всякога може да помага на човека. Право чувство е това, което всякога може да помага на човека. И всяка постъпка е права, само когато помага на човека. Под права мисъл разбирам онази, чрез която действува едно разумно същество. Когато говоря за правата мисъл, аз разбирам един колективен процес, в който е взела участие мисълта на 10-20 хиляди души едновременно. Ако стотина души мислят да ви направят добро, хубаво ще ви бъде, но какво ще почувствувате, ако също такова число хора мислят да ви направят едно зло? Най-малко ще изпитате лошо разположение. Ще знаете, че когато се намирате в едно натегнато състояние, не можете да се търпите, някой мисли да ви направи зло. Когато пък се чувствувате радостни, весели, много души мислят едновременно да ви направят някакво добро.

Тогава как трябва да се обхождате с тези хора, които искат да ви направят добро? Какво ще направите, ако един фурнаджия иска да ви даде един хляб? - "Ще му дадем 5 лева." Да, но той ви дава хляба даром. Ще трябва да му благодарите. И това пак е един начин на плащане. Ще му кажете: "Крайно ви благодаря за хляба. Един ден и аз ще ви се отплатя с нещо." Значи или ще му платите, или ще му благодарите, или някой ден ще му услужите и вие нещо. Това е правилна обхода, правилна постъпка. Когато някой ви направи добро, бъдете готови при случай да му върнете по същия начин. Ако някой ви обича, а вие не връщате тази обич назад, какво ще бъде вашето положение. Когато обичат някого, а той не обича, в края на краищата, той става егоист, започва да мисли, че всички хора са длъжни да го обичат, а той да ходи като пуяк и да слушат песента му. След като се е перчел с перата си, професор станал ли е? Идва ден когато перата му окапват и той изгубва вече своето достойнство. Значи достойнството му не е било в неговия ум, а в перата му. Докато перата му израснат той се крие, показва само задницата си, а не главата си. Същото правят и глупавите

хора. Хората, които обичат да се хвалят, че са добри, че са умни, че са честни са като пауна.

Има един начин за самовъзпитание, от който зависи вашия бъдещ живот, това е да постъпвате правилно. Правилната постъпка седи в това - щом навред са готови да ви посрещат с радост и да ви услужват, значи вие с всички и навсякъде сте постъпвали правилно. Когато постъпките ви не са правилни, никой не желае да бъде на ваше разположение. Ако правите добро на много хора и един ден изпаднете в беда, всички тия хора ще ви се притекат на помощ, но ако сте правили зло на тия хора, ще се откажат да ви помогнат, ако се нуждаете от помощ. Казвате: "Това е кармически закон." Знаете ли какво нещо е кармичния закон? Обясненията на индусите за кармата са съвсем детски. То е все едно да вземете обясненията на математиката за числата и да казвате, че това са истините. Какво казват математиците за числата от едно до десет? Ето какво обяснение може да се даде за числата. Когато първият подтик на природата, този център, се е завъртял два пъти около себе си, той е образувал двете. Когато този център се е завъртял три пъти около себе си, образувало се е числото три. Когато се е завъртял четири, пет и повече пъти около себе си, той е образувал четворката и т.н. Това показва известно движение около себе си. Казваме, че двойката е два пъти по-голяма от единицата. Единицата, която е причина за всички действия, е направила две усилия, завъртяла се е два пъти около себе си. Колко пъти трябва радиусът да се завърти, за да образува кръг? Когато радиусът дойде на противоположната страна, от която е излязъл, същият ли е? Той става двоен, удвоил се е. Значи, когато радиусът дойде до противоположното положение, отдето е излязъл, той се удвоява, става два пъти по-голям от по-рано.

Всяко нещо, което се удвоява, се движи, а всяко нещо, което не се удвоява, се намалява и видимо спира. Всички неща, които не се движат, се намаляват. Всеки човек, който мисли, чувствава и постъпва добре, се движи, а същевременно се увеличава. Всеки човек, който не мисли, не чувст-

вува и не постъпва добре, той се намалява и не се движи. Всички правите следната погрешка: имате свещ и кибрит, но когато трябва да излезете вън, в тъмнината, не взимате свещта и кибрита със себе си и казвате: "Кой ще си губи времето да пали свещта, аз и така ще си намеря каквото ми трябва." Излизате и веднага се сблъсквате с нещо, удряте се в нещо. Не, като излизате в тъмнината, първото нещо е да запалите свещта си. Така ще знаете къде вървите и ще може да се върнете. Нищо няма да намерите в тъмнината, затова ще палите светилника си. Фитилът на свещта това е ума, лойта това е сърцето. Това, което гори, веществото на свещта, това е волята на човека. Умът мисли, сърцето чувства. Не можеш да мислиш, ако едновременно не чувствуваш и не действуваш. Трябва да имаш фитил, лой и вещество, което да гори. Ако свещта ви не гори, не можете да мислите, нито да чувствувате, нито да действувате. Щом умът ви не е запален и сърцето ви не се топи, нищо не можете да направите и пламъкът ви навън няма да може да излиза. - "Аз се стопих." - Бих желал всички хора да се топят. Обичате ли захар, която не може да се топи в устата ви? Кои хора обичате, които се разпъват или които не се разпъват? Кои крака обичате, които се мърдат или които не се мърдат? Във всяко движение трябва да виждате проекция на Божията мисъл. Това, което се мърда, е за предпочитане. Най-малката мисъл е за предпочитане пред най-голямото богатство. Говоря за такова богатство, което не може да се топи. Богатство, което не може да се топи, не може да се използва. Онова, което ползува човека, това е неговата мисъл, неговите чувства и постъпки, волята му. Това, което природата е дала на човека, той трябва да знае как да го използва, това значи права обхода и права постъпка.

Някой казва: "Аз не постъпвам добре, нито пък имам някаква дарба, нито условия." Това нищо не значи. Щом нямаш условия, върни се там дето са условията. Когато говоря за известни положения, значи че те съществуват, не говоря за неща, които ги няма. Има ли някой от вас, който да няма ум? Или да няма сърце или тяло? Всички имате тела. Ще

кажете, че сте болни. Това че сте болни, показва, че тялото ви не е чисто. Пречистете тялото си. Ако някой има хляб, но не яде и изтощава тялото си, де е причината? - В самия него. Нека се наяде. Ако пък е турил в стомаха повече храна, отколкото трябва, де е причината? - Пак в самия него.

Първото нещо, което се изисква от всинца ви, е отношението ви към Бога да бъде правилно, нормално. Всинца в себе си сте големи мърморковци, ходите, връщате се, все сте недоволни, постоянно мърморите пред Бога, че това нямате, че онова нямате. И като ви се даде нещо, пак мърморите. Пазете се от това мърморене. Не можеш да научиш урока си - мърмориш. Скъсали те на изпит, беден си, все мърмориш на Господа. Майка ти и баща ти не се отнесли добре с тебе, било ти студено или топло, все мърмориш. Според мене, причината за всички нещастия на хората се дължи на самите тях, а не на Бога. Бог няма желаниа да прави хората нещастни. Ти излизаш навън с незапалена свещ, но паднеш, удариш си главата и после започваш да се сърдиш на този, на онзи, че турил някакъв камък на пътя ти. Ако не беше този камък, нямаше да се удариш. Трябваше да си запалиш свещта. Ще кажеш: "Карма е това, съдба е, писано е така и т.н." Карма е неразбиране на нещата. Кармата и съдбата са синоними.

"Сад" - значи да седиш, "аба" - каквото седиш, това ще ти платят. Съдбата не е нищо друго, освен разплата за това, което си вършил. Има две положения в света - или господар да бъдеш или слуга. Господарят дава, а слугата взима. Господарят заповядва, а слугата изпълнява. И слугата дава нещо от себе си, а после господарят му връща. Този закон съществува навсякъде в живота. Бог ни дава заповеди, понеже Той е господар, а ние сме дошли на земята като слуги, ще изпълняваме. И като се върнем вечерта, Той ще ни плати точно толкова, колкото сме изпълнили. Колко ще ви плати? - Два пеняза.* Един пеняз за вашия ум и един пеняз за вашето сърце. Толкова струват двата пеняза. Като ги похар-

*пеняз или динарий - римска сребърна монета, често споменава-на в евангелията. Равна е по тегло и стойност на гръцката драхма.

чите, пак трябва да отидете да работите. Господ никога не осигурява хората за повече от един ден. На втория ден ги праща отново на работа. Като ви даде заповедта си, Той ви осигурява. И като свършите зададената работа, пак ви осигурява. Който върши нещо за Бога, той е вече осигурен. Който не върши нищо за Бога, той не е осигурен. Да мислиш, чувствуваш и постъпваш право, това е сигурността на живота. Да се обхождаш добре и да постъпваш добре - в това седи сигурността на живота.

Само светлият път на мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

*40-та лекция на МОК, 13 година,
държана от Учителя на 24 август 1934г.
София, Изгрев*

ПЕРПЕНДИКУЛЯРНИ ДВИЖЕНИЯ

Отче наш

Да изпеем песента “Свобода е потребна за душата”. Кой е основния тон? Изпейте я още веднъж. Свобода е потребна за душата (2), душата (2). Тя се намира само в Любовета (2). Това е за душата (2). Изпяхте ли я хубаво?

Какво е състоянието на един човек, който губи от тона? Знаете ли влиянието на числата? Какво влияние упражняват числата върху вас? Числата, не сенките. Сянката на едно число, това е количество. Пет кила захар, това е сянка на числото. Захарта се произвежда от цвекло, от захарна тръстика. Нали цвеклото е органическо, захарта каква роля играе в цвеклото? Образува топлина в организъма. Всички неща, които са сладки, захар ли представляват? Къде упражнява влияние числото 2? Човек има два крака. Ако единият крак не иска да ходи, какво ще му кажеш? Как с един крак само ще се движиш? Имате две ръце, но едната не се подчинява, тогава ще бъдете с една ръка и с един крак, които са в съгласие, и една ръка и един крак не са в съгласие, какво ще направите? Значи, ходенето зависи от съгласието на числото две. Кое е едното и кое е двете? Ако вземете някой предмет, как го хващате? -Когато предметът е деликатен, вие употребявате числото две, хващате го с две ръце или с два пръста. Кога употребявате числото 10? Хващате един човек с едната си ръка и с петте или десетте си пръста. Каква е мисълта ви, когато го хващате с една ръка и пет пръста, и каква, когато го хващате с двете си ръце и с десет пръста? Гледате един човек с едно око, после с двете си очи, гледате го под ъгъл от 45 градуса или го гледате направо? Какъв ъгъл е той? Когато го гледате с едното око, каква е вашата цел? И когато го хващате с едната ръка и петте пръсти, каква е вашата цел?

Да допуснем, едно дете минава покрай една ябълка, погледне ябълката и в него се поражда желание да откъсне ябълката, да я тури в джоба и да избяга. Коя е първата ябълка на едно дърво, според вас? Която първа е цъфнала и първа завързала. На едно дърво да кажем, че има 1000 ябълки. Децата избират най-хубавите ябълки, а най-хубави са тези ябълки, които първи цъфтят или тези, които последни цъфтят? Коя хапка е най-сладка - първата или последната? Казва се, че първата хапка е най-сладка. По аналогия, първият плод, първият цвят има предимство, понеже първите лъчи на пролетното слънце са го грели. Понеже земята се намира в едно особено състояние, някои цветове възприемат повече енергия. Плодни дървена, които късно цъфтят тук, в умерените пояси, те не могат да узреят и да добият такава сладчина. И самото дърво не е толкова активно. Как цъфтят дърветата, как се движите, как поглеждате, това са все резултати на човешката мисъл.

Искаш да извършиш някоя работа, но трябва да избереш съответно време и съответна мисъл. Да кажем, искаш да извършиш една добра работа. Какъв процес е този? Всяка добра постъпка уподобяваме на добър плод. Но преди да направиш една добра постъпка, като едно растение ще имаш първо пъпка, тя ще се повлияе от слънчевите лъчи, ще цъфне, ще завърже. След като узрее, тази мисъл може да се реализира. Защото в растенията плодовете падат само като узреят. Сега говорим за обикновените условия. А при изключителни по време условия плодовете падат преждевременно, падат когато има вятър. И много от вашите мисли така не се реализират, пък и да се реализират, пак не сте доволен. Защо? - Не е узряла. Някой червей я е проял или вятър я е отвял. Тя няма условия да образува тази сладчина, която е потребна. Следователно, за да изучим великия закон на човешката мисъл, най-напред трябва да си помогнем с плодните дървета, да изучим закона на тяхното оплодяване.

Колко неща са необходими, за да бъде една мисъл постановяна? Имате една приятелка от детинство още и ѝ прави-

те услуга. Била сте ученичка, баща ви е пращал пари и вие сте помагали на вашата приятелка. Докога може да изтърпите, да не си искате парите, докато тя сама не ги върне? Баща ви праща пари, имате всичко, но един ден закъсате в материално отношение, веднага ще си поискате парите. Тази приятелка казва: “Нали ме обичаш? В нужда си, но потърпи малко.” Кое е съображението, което заставя вашата приятелка да апелира към вашата обич? Кое е онова, което ви заставя да кажете, че трябва и вие сега да услужите? Любовта е любов, а парите са дадени. - “Ти нали ме обичаш?” Значи парите да не ги искаш. Защо любовта не търпи да искаш парите? Защо Любовта търпи да даваш парите, а не търпи да вземаш парите?

Да се върнем към онази идея - движението на краката и движението на ръцете. Има особени центрове, които се занимават с движението на ръцете и краката, други центрове се занимават с очите, със слуха, с носа, с движението на пръстите и т.н. Това са все учени, специалисти, големи авторитети вътре у нас. Понякоя път авторитетът се отказва да действа, като казва: “Не му е времето сега да работя. Не изпълнявам никаква заповед!” - Защо? Трябва да мислите дълбоко и право да се разсъждава. Искате да направите едно добро, но по едно време се отказвате, упорствувате: “На този никакво добро няма да му правя!” От какво произтичат вашите съображения, че вие не искате да му направите добро, а друг ще иска да му се направи добро? Кой от двамата е прав? Вие ли не искате да направите добро или вашите служачи? - “Аз не искам да му направя добро.” Ако влезе една бучка захар във вашата уста и вие нямате слюнка, можете ли да разтопите тази бучка, ако искате да я разтопите? Защо човек не иска да направи едно добро? Можеш да направиш добро, но не искаш. А можеш и да направиш едно зло, но също не искаш. - “Аз не искам да направя добро.” Това е минус. - “Аз не искам да направя зло” Това е плюс. Минусът е знак на противодействие.

Отказвате се от доброто, понеже противодействащите сили на волята са по-силни от вас. Затворени сте в

един кладенец, отгоре е турен капак. Това е минус. Ако искате да излезете, ако силата ви е голяма, ще вдигнете с главата си капака и ще излезете навън. Това е плюс. Къде е противодействащата сила в човека? По някой път човек действа или хоризонтално или перпендикулярно. Когато ти загубиш посоката на хоризонталните движения, се движиш перпендикулярно. Ако хоризонталните движения са по-силни, отколкото перпендикулярните, ти ще бъдеш в застой. Ако едно хоризонтално движение представлява една негативна сила във вашия характер, на [то] вашите перпендикулярни противодействащи сили са хоризонтални. Хоризонталните са на плътта, а перпендикулярните са на Духа, от центъра на земята към центъра на слънцето. Земята и слънцето са два светли центъра, които се виждат. Но едновременно в природата има и тъмна зона, подобна на тази, която прониква, има и тъмно слънце, което също прониква. Та, някой път можеш да бъдеш под светлия център на слънцето и земята, а някой път можеш да бъдеш под тъмния център на слънцето или под тъмния център на земята. В дадения случай тъмните центрове на слънцето и на земята действуват хоризонтално, а светлите центрове на слънцето и земята действуват отвесно, перпендикулярно. Тогава човек се намира в противоречие. В него има един устой, един устрем - перпендикулярните движения и висшето съзнание, от които се ражда светлината. Светлината у човека е перпендикулярно движение, а тъмнината - хоризонтално.

Тези работи за пръв път ги слушате. Давам ви ги като аксиоми, които не са доказани. Може да мислите дали са верни или не. Всяко нещо, което влиза в човешкия ум, е вярно. Дали е истина, това е друг въпрос. Верните неща не са истинни неща. И истинните неща не винаги са верни. Дайте един пример за верни неща! Че един човек лъже е вярно. Но истина ли е? Вие ще кажете, че е истина, че лъже. Може ли в лъжата да има истина. Вярно е, че лъже този човек. Значи, истина е, че лъже. Това не е вярно. Вярно е, че лъже, но лъжата не е истина. Сега вие се намирате в едно особено състояние. Като деца в едно училище, държани 10-15 часа глад-

ни. Гладни сте, но ви карат след тези часове да коленичите да се молите. Вие час по-скоро чакате да си отидете у дома, искате да се освободите от молитвата, всичко ви е дотегнало. Явява се силна реакция. Гладни хора могат ли да се молят? Представете си, че вашият учител каже: "Именно гладният човек се моли." Вярно ли е това? (-Вярно е.) Но истина ли е? (-Не.) За истината трябва да имате една ясна представа. В истината няма никакви противоречия. Тя е една максима за вас, за да се избавите от каквито и да е противоречия. И най-малките противоречия, ако се явят във вашето съзнание, вие се намирате тук и там, но не в областта на истината. В истината няма абсолютно никакви противоречия. В истината човек е свободен от противоречия. Той е господар на хоризонталните движения и всякога може да се справи разумно с тях. Онзи, на когото краката са здрави, той може да мине и дълъг и тесен и опасен път. А парализираният ще каже: "Аз не мога да ходя, краката ми не ме държат." Защо? - Защото хоризонталните движения на тъмните центрове на природата са взели надмощие.

Първоначално мислите, че можете да направите доброто, но после казвате, че няма да го направите. Казвате: "Не искам да се пречупва моята воля!" Е, добре! Щом не искате да направите едно добро, вашата воля е огъната. Или може да кажете: "Тази работа аз я зная, от музика разбирам, зная да пея." Добре, изпей ми тогава думите: "Светъл е този Божествен ден". Тази песен пели ли сте я? Да изпееш една песен без никаква грешка, да направиш една работа без никаква грешка, да напишеш писмо или да държиш реч без никаква грешка.

Да кажем, че сте ученици гимназисти, вече пред матура. Остава да ви сложат последната бележка. На всички почти са сложени бележките. Вие се интересувате кому каква бележка е сложена - три, четири, пет или шест. Защо се интересувате? Ако имате висока оценка, ще се класифицирате по-добре, ако имате 5 или 6 ще влезете в университета, може да следвате медицина, естествени науки и т.н. Щом имате по-ниска оценка, вратата за учене по-нататък ще е затво-

рена. При числото 5 вратата е отворена за университета. При числото 4 вратата е отворена за география и филология, това са кокълчетата на кокошката или все едно да събереш костите на някое предпотопно животно и от тях да направиш скелета, та как са произлезли думите, та какво е тяхното съчетание, та как една дума е преминала от един език в друг. Това също е доста интересна работа за някой учен. Когато майките искат да оттучат децата си от голяма лакомия, подхвърлят им шийката на пилето, да чоплят, да търсят месеце, докато те готвят, децата се занимават. Та и аз ви давам една шийка, за да се научите да чоплите, да анализирате, да мислите. Да изучавате философията на живота. Всяка поза, всяко състояние трябва да го следите и да знаете кое движение да предпочетете, дали хоризонталното или перпендикулярното и да знаете кое от тези движения има надмощие. Може да се поставите в едно пасивно състояние и тогава по-лесно може да прецените.

Какво е разбирал Христос под думите: “Ако не се отрече човек от себе си.” Да кажем, ти искаш да бъдеш най-богатия човек в света или най-учения или най-красивия, да бъдеш навсякъде център и ти да ръководиш. Ти може да имаш всичко това, но пак ще ти липсва нещо. Липсва ти истината и ти казват: “Ти трябва да се откажеш от всичко, което имаш?” Колко хора ще се откажат? На един цар, ако му кажат да се откаже от своя престол, лесно ли ще се откаже? На една майка ако ѝ предложат да се откаже от децата си, ще се откаже ли? Майката мъчно може да се откаже, но децата лесно се отказват от майката. Не мислете, че нещата са много постоянни. И вашите приятели, които сега ви обичат, утре лесно могат да се откажат от вас. Ще поплачете, поплачете, пък един ден няма и да си спомняте за тях. Вашето положение ще заприлича на следното: Майката е оставила нещо за ядене на детето си и е заминала някъде. То, като види, че я няма майката, надуе гайдата, поплаче, поплаче, па като не се връща майката, огледа се наоколо, похапне си, заиграе се и я забрави за известно време. От този пример извадихте ли някакъв пример за себе си.

Устойчиво число ли е числото две? Да ходи човек с два крака ли е по-устойчиво или да ходи с три? Да ходи човек с три крака е по-устойчиво, два крака отпред и на третия да се подпре. Животните имат четири крака. Кое число е по-устойчиво 2 или 4?

Кой е квадрата на числото две? (-Четири.) Следователно животните са квадрат на човека. Двете умножено на себе си дава 4. Какво число е двете? Кое число наричат корен? Кои са коренувани числа? Коренът на две кое число е и кои числа имат корени? (-Две е корен на четири.) (-Три корен на девет.) - Две на осем какво е? (-Кубичен корен.) Значи квадратът има корен и кубът има корен, т.е. квадратът в дадения случай показва широчината, а кубът показва дебелината. В квадрата имате хоризонтални движения, в куба имате перпендикулярни движения. Защо кубическите страни са перпендикулярни на квадрата? Човек е куб. Животните вървят хоризонтално, а човек е точно перпендикулярно на движенията на животните.

Всяка една мисъл има свое хоризонтално движение, има и свое перпендикулярно движение. Всички при хоризонталното движение ще имате едни резултати, при перпендикулярното движение ще имате други резултати. Това е вече въпрос на съзнанието.

Само светлият път на мъдростта води към Истината. В Истината е скрит Животът.

*41-ва лекция на МОК, 13 година,
държана от Учителя на 31 август 1934г.
София, Изгрев*

ВДЛЪБНАТИ И ИЗПЪКНАЛИ ЛИНИИ

Отче наш

Пишете върху темата: “Влияние на човешката мисъл”.

Да изпеем песента: “Аз в живота ще благувам”.

Прочете се Послание към Галатяните, 4 гл., стихове от 1 до 11.

Направи се следното упражнение: Изходно положение - ръцете пред гърдите. Пръстите на ръцете събрани в купчина като цвят, насочени едни срещу други и допрени. Ръцете се отдалечават в хоризонтална линия настрани и постепенно пръстите се разтварят. После пак идват в първоначалното си състояние, пак е разтварят и т.н. Това се повтаря три пъти, след което ръцете идват в първоначалното положение.

2. Ръцете се повдигат пред лицето до височината на челото и пръстите се обръщат нагоре, при което пак пръстите на всяка ръка са събрани на купчина като цвят. При такова положение на ръцете, без те да се местят, пръстите ту се отдалечават един от друг, ту се събират отново в цвят. (Три пъти.)

3. Ръцете се поставят отпред на височина на долния край на гърдите, с пръсти обвърнати надолу и пак събрани на купчина като цвят. Без да се местят, пръстите ту се отдалечават един от друг, ту се събират във формата на цвят. (Три пъти.)

4. Упражнение номер едно се повтаря само един път.

5. Упражнение 2 се повтаря 12 пъти.

6. Ръцете се връщат в изходното положение и после веднага се спускат надолу свободно.

Ако ви се зададе такава тема: “Благоприятни условия

при самота и оскъдни условия при множество”, как бихте я развили? Да кажем, че едно същество има много простор около себе си, свободно е, но е самотно. Представете си едно растение посадено на полето, но има голяма суша, то не може да расте. И ако тази влага с години отсъствува, тогава то няма да израсте, а младите дръвчета остават ниски. Растежът не е нормален. При неблагоприятни условия в растението се заражда желание да спуща корените си надълбоко, а инак се простират на шир. А при друг вид неблагоприятни условия растението постъпва другояче. Ако едно растение е посято в гъста гора, то ще се стреми да изкочи на светлина, но ако не стане високо е осъдено на големи страдания и става хилаво. Хора, които не са високи и раменете им не са широки, са болнави и има нещо недоразвито в тях.

Човек може да се намери в чувствата си в стеснителни условия, да има неприятни преживявания, да е при лоши условия и да не е в самота. Понякога пък се наслояват много животински състояния и чувства в човека, а това се отразява на мозъка. Човек трябва да се справя с много неестествени положения в мозъка си, трябва дълго време да го организира и преорганизира. Както преработва земята, за да изкара нещо от нея за себе си, така трябва да се обработва и мозъка. С всяко хубаво чувство, което имате в сърцето си, обработвате кората на своя мозък. А тази кора има влияние върху мисълта. В кората на мозъка се проявява мисълта така, както се проявяват растенията върху земната кора. Това е по отношение на човешката мисъл. Но ако разглеждаме човешките добродетели, те се развиват като скъпоценните камъни. Те не се развиват на повърхността, а дълбоко в земната кора при съвсем други условия. За да се образуват скъпоценните камъни, земята е минала през големи пертурбации в своя строеж и заради тях са станали много видоизменения.

Често питате защо човек трябва да страда? Вие имате едно повърхностно понятие за страданието, считате, че е непотребно. Ако ви кажат, че един път е мъчен, опасен, с препятствия, но вие не сте минавали по него и може да си съставите едно въображаемо страдание. При сегашните ус-

ловия животните са свободни от тези въображаеми страдания. Да кажем, че имате в банка Губиделников 200 000 лева. Дойде някой и ви каже, че банка Губиделников е фалирала и вие цяла нощ не можете да спите, цяла нощ мислите. Желанието ви беше да заминете в чужбина да следвате, мислехте къща да си правите, но всичко пропада. Печете се на ръжен. На другия ден разбирате, че банката не е фалирала. От тежко състоянието се сменя в радостно, окуражително, започвате да мислите за странство. Само две три думи бяха в състояние да ви разстроят: "Банка Губиделников фалира!" Само три думи са достигнали до вашето ухо, а 24 часа не спяхте. Осъждате Господа, че е допуснал това, осъждате и себе си, че сте бил глупав да спестявате. На другия ден виждате, че нито Господ, нито провидението, нито директорът на банката, нито външните условия са виновни, а радост ви доставиха само думите: "Банката не е фалирала!"

Това е защото нямате критична мисъл. Може някой да дойде да ви каже за вашия приятел най-лоши думи и вие веднага се хващате, вярвате, без да проверите тези думи, защото не разсъждавате. Един, като обвинявал някого, казал за него: "Той е голям пияница. Постоянно пие. Опропасти всичкото си имане. Негодник!" Друг казва: "Аз пък го намирам за трезвен човек, за свестен човек, никога не съм го виждал да пие. Когато спи, това са осем часа, не пие." Значи думата "постоянно пие" не е уместна.

Щом каже за някого, че е лош, тогаз ние имаме в съзнанието си една философия за последствията. В един момент той е постъпил зле и веднага сме готови да казваме, че е лош, а условията за в бъдеще ще се изменят. Представете си, че едно дете туря малка запалка на една къща, налива газ и запалва къщата. Виждаме лошите последствия от една постъпка. На вас какво ви е струвало да предотвратите нещастията, като сте видели още детето какво прави, не сте ли могли да загасите малкия огън? Още като цъкне кибритената клечка, ще угасите това малко зло. Може още клечки да цъка, но вие една по една ще ги гасите. Инак последствията ще бъдат - изгоряла къща. Намеренията на това [дете] не са

били лоши. Детето си прави опити, иска да знае какво ще стане, ако изгори всички клечки, то не мисли, че го чака наказание. То и да види, че къщата изгоряла, няма представа за вредата, която е нанесло. Но за пръчката, която ще шари по него, за боя, който се е отразил по неговото място, ще има ясна представа.

Та в това отношение всички хора приличат на малките деца, обичат да цъкат и палят кибритени клечки. Природата си има обаче пръчица. Има наказание, страданията са наказания. Може едно страдание да произтича от причини, с които ние не сме свързани. Например, гладен си, влизаш в гостилница, хапваш си, но месото, маслото и другите продукти не са пресни, ти започваш да се гърчиш, отровен си. Друг е направил погрешката и въпреки, че се мъчиш, трябва да платиш сметката. Какви са изводите? - Чрез страданията идва човешката мисъл. Трябваше да ви препоръчат този гостилничар, трябваше да питате някого, който е ходил там, хубаво ли готвят и т.н. Има и други изводи. Добивате известни познания, морални правила. Ще изгубите известно време, но мисълта ви ще работи, за да търсите начин да оздравеете.

Тръгвате на екскурзия из планината. Ще питате тези, които са ходили много пъти, опитни туристи, кои са най-добрите пътища, най-красивите местности и т.н. Човек, който пита, никога не греши. А който не пита, греши и страда. Който не се учи от опитността на другите е неразположен, кисел, настръхнал като таралеж, защото все беди му се случват. Защо настръхва козината на котката, като види куче? - От страх. Кокошката, като има пиленца и види вол, настръхва срещу него, става голяма, излиза срещу вола. Куражът и на кокошката и на котката е отвън, а страхът е отвътре. За насърчение и човек така взима по-голяма форма. Защо човек трябва да бъде спокоен? - При едно спокойно състояние ти възприемаш повече сили от природата, отколкото при едно напрегнато, нервно състояние. При едно спокойно състояние отраженията на външния свят стават по-ясни. При едно неспокойно състояние нямаш правилни възприятия. Свиваш се, огъваш се. Сам си създаваш условията.

Вие в съзнанието си имате добрите условия на живота. Син сте на богат баща, имате определен доход от 100 000 лева в годината и можете да разполагате, настроението е добро, щом сте здрав. Но има и друго положение: баща ви е беден, едвам изкарва по 50 лева на ден. Принуден сте да работите и вие. Бедният син трябва да работи, а богатият си почива, забавлява се, учи, няма страдания.

Тази епоха е трудна за нас, условията са неблагоприятни, има доста мъчности, но може да си представим, че още по-стеснителни условия може да настанат. Един българин завършил в странство висше образование, връща се в България и не може дълго време да си намери работа. Почнал да преподава музика на богаташките дъщери, но не била музиката толкова на почит тогава. Хората казвали : “Как ще изпращаме децата си да учат цигански занаят, особено цигулка!” На-послед станал секретар при турския паша, но след като погладувал доста със своята класическа музика. Днес музиката е поставена на по-високо място, както и музикантите. Имате дарби и по други изкуства, но нямате условия да се проявите. Какво трябва да правите? Добър сте, имате дарби, но нито дарбите, нито доброто се ценят. Обичаш да казваш нещата както са, но и това не се цени. Почваш да мислиш, че не си струва човек да е добър и истинолюбив. Има епохи, когато не си струва човек да говори истината, но има и други епохи, когато само истината трябва да е напред, трябва да е живот.

В началото на човечеството се е появил въпросът: “Как трябва да се живее?” Имало е две течения. Едни са казвали, че човек трябва да живее за другите, а другите казвали, че човек трябва да живее само за себе си. Така дяволът излязъл с първото свое изобретение - лъжата. И всички вестници писали, че нещо ново влязло в света. Първата лъжа влязла в света. Дошло едно малко дяволче и искало да продаде това на един голям дявол. А той му казал: “На мен това няма да продаваш, а на други, на мен ще говориш истината. При другите ще туриш в работа всичките мои лъжи.”

Ти сам лъжеш себе си, а пък не искаш да те лъжат. Ис-

каш да залъжеш себе си и казваш: “Не може само все право, все истина! Трябва някой път и малко криво, малко лъжа.” Лъжата в самия човек произвежда една реакция, особено когато искаш да излъжеш себе си. То е все едно да си наливаш азотна киселина върху кожата. Тя действува разрушително. Всяка лъжлива мисъл, която човек се опитва да си наложи, непременно ще произведе реакция. Затова никога не се опитвай да лъжеш себе си, понеже това е невъзможно. А пък щом се опиташ, резултатът на това ще бъде страданието. Всяко страдание произтича от един опит на човека да излъже себе си. Нещо ти казва: “Не яж от това ядене!” Ти не слушаш и си казваш: “Е, няма нищо, що да не си хапна?” На един свещеник донасят много хубаво грозде. Той бил неразположен, но обичал да си похапва. Така започнал уж само с едно зрънце, та второ, та трето, цяла кошница с грозде изял и цяла нощ се въртял, що не се пръснал само, но си казал: “Сега ли трябваше да донасят това грозде? Защо не го донесоха сутринта?” Иска да се лъже.

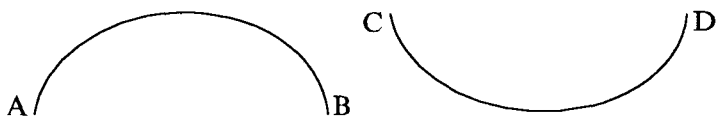
Погрешките, които правите никога, не оправдават човека. Погледни гроздето, помилвай го и го остави. Така ще си опиташ характера. Добре е да се въздържа човек. Онези, които ръководят съдбините на човечеството, са невидими за нас, но ни наблюдават. Всеки човек се намира под известно опекунство. Вие мислите, че сте свободни, че можете да направите каквото искате и че може да мислите, каквото искате. Вие може да мислите както искате, но не може да правите, каквото искате. Но даже и за мисълта има известни области, които ограничават. Какво може да мисли човек? Ако ви дам на вас, на класа, една премия от 2000 лева да мислите върху нещо, което досега никой не го е мислил, какво ще мислите? Или да направите нещо лошо или нещо добро, което досега никой не го е правил. Искаш да си отмъстиш някому, ще употребиш стар метод - ще го набиеш, или ще говориш лоши работи за него, или ще му запалиш къщата, или ще му хвърлиш киселина в лицето - това са все познати неща, стари методи. Ето една нова мисъл: Да се откажеш от старите методи за отмъщение, да се откажеш и от замисле-

но престъпление! Всяка нова мисъл, която хората не са проучили, е толкова интересна, че ти ще престанеш да правиш престъпления.

Вие гоните някого, който ви е обидил, но гледате през една витрина млади момичета да играят на сцена, улисвате се по тях и забравяте да гоните онзи, който ви е обидил. Тези момичета сменят веднага вашето настроение, вече отлагате да си отмъщавате. Това може да е нещо обикновено за някои хора, но за вас е ново и интересно. Новите неща, които стават сега, новите изобретения и новите идеи и мисли за някои развити същества са нещо обикновено, но за нас те са нови. За нас е небивал морал да извършиш нещо добро, но за невидимите същества доброто е в реда на нещата.

Всяко нещо, което произвежда, дава ново направление на нашия живот, то е за нас ново. За природата не ново, но за нашето съзнание е ново.

По възможност всеки един от вас трябва да се стреми да възприеме новото, което влиза в ума му, от какъвто и да е характер. Новите неща всякога произвеждат едно ново направление в човешкото съзнание и в човешкия живот.

(Учителят чертае на дъската една изпъкнала и една вдлъбната линия.) Ако изпъкналата линия се намира на лицето, какво влияние има? Показва магнетическо, здравословно състояние, показва здравословно състояние на симпатичната нервна система и на стомаха, а пък вдлъбнатата линия показва едно нездравословно състояние. Трябва умен човек да умее да съпостави тези линии. Изпъкналите линии са положителни, а вдлъбнатите са отрицателни. Всякога една вдлъбната линия, показва неестествено състояние, дори болезнено състояние, зависи доколко е огъната линията. Също така и при изпъкналата линия влиянието зависи от това, каква е изпъкналостта ѝ.

Ако изпъкналостта е на средата на носа има едни ка-

чества, а ако е на края на носа, тогаз ще има друг характер. Ако тая изпъкналост е горе при корена на носа или в долния край на носа, тогаз първият случай ще показва една определена тенденция в умствения живот на човека, а във втория вариант, случай - противоположна тенденция. Вдлъбнатите линии са събирателни. Човек с вдлъбнати линии на края на носа е любопитен, иска всичко да знае, кой какво е казал.

Относно изпъкналата линия на края на носа, ще оставим за друг път.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът. (Три пъти.)

*43-та лекция на МОК, 13 година,
държана от Учителя на 14 септември 1934г.
5 часа сутринта*

СИЛНИТЕ И СЛАБИТЕ СТЕПЕНИ

Има неща, които могат да се преустановят и такива, които не могат да се преустановят. Това показва, че има неща, които трябва да се плащат. Това се нарича в природата смяна. При това, някои неща могат да дойдат по-усилено, а някои по-слабо. Запример, за добрите, за разумните хора, някои неща могат да дойдат в по-слаб размер, а за глупавите в по-силен размер. Същото нещо може да се каже и за доброто и за злото. Ако си умен човек, доброто ще дойде за тебе в по-силен начин, а злото в по-слаб. Ако си глупав, доброто ще дойде за тебе в по-слаб начин, а злото в по-силен. Можете ли да схванете разликата? Глупавият, лошият човек страда повече, а добрият, разумният по-малко. Това не показва, че добрият, разумният няма да страда, но като разумен, той ще вземе в съображения много неща и по този начин ще избегне силата на злото. Значи, за добрия, за разумния доброто ще дойде в по-силна степен.

Това показва, че във всички неща има една постепенност. Например зазоряването не става изведнъж, но постепенно. Така и в живота се забелязва същата постепенност. Обаче хората искат изведнъж да станат свършени, безпогрешни. Вие искате изведнъж да станете учени, да придобиете голямо богатство и т.н. Това е механическо схващане за живота. Искате да имате слуги, които да ви служат, а вие само да ядете и да пиете, да накривите калпака си и за нищо да не мислите. Такава идея не съществува в света. Не, всичко се добива с усилие. Една последователност има в нещата. Който работи по този начин, ще види, че това е Божествен закон. Нещата не стават изведнъж. Който мисли, че нещата стават изведнъж, той не разбира правилно законите на живота и на природата. Например, събират се десет или сто хиляди акционери, влагат капиталите си в една банка. Директорът на тази банка мисли, че има много капитали на раз-

положение. Има той много капитали, но те не са негови. Един ден той изгуби всички тия капитали и нищо не му остава. Как ще изгуби тези капитали? Когато акционерите си вземат, кой каквото е внесъл в банката. Тези капитали са общи, те принадлежат на общия труд на много хора. Един ден тези хора ще си вземат капиталите и нищо няма да остане в ръцете ти. Казвам, и това е полезно, но трябва да знаете, че от [полза] е само вашето, а то е Божие. Същото е и с разположението и здравето ви. Някой път сте разположени, имате капитал в банката си. На другия ден сте неразположени духом, капиталът ви е взет, значи той не е бил ваш. Тогава вие се сърдите, дразните се. Какъв е този капитал, който всеки може да ви вземе. Днес се мислите за светия, а утре това светийство изчезнало. Днес сте умни, а утре умът ви не стига, не можете да направите нищо. Вие трябва да проучвате тия неща. Тези неща се наричат външни условия, с които човек трябва да се справи.

Отивате в дома на един богат княз и сте се натоварили с багаж, носите неща за ядене и пиене, голяма раница сте надигнали на гърба си, пъшкате под нейната тежест. Това е безпредметно. Няма защо да се товарите толкова. Когато отивате в дома на богатия, не носете нищо, той има с какво да ви нагости и напои. Друг пък тръгва за къщата на своя беден приятел и нищо не носи със себе си. Това е неразбиране на законите. Онзи, който отива при богатия с раница, из пътя се измъчва, но после вижда, че нямало нужда да носи тези неща. Другият пък, който отива без раница при приятеля си, из пътя му е леко, но там му е тежко, няма какво да яде. Та, като тръгвате при Господа и вие правите същата грешка. Надигате багаж с кervани и като стигнете, уморите се вече. Не, тръгнете ли при Господа, вземете най-същественото - една дреха и едни обуца. И за пътя вземете си малко хляб. Като стигнете там, има вече какво да ядете и да пиете. Несгодите на живота седят в това, че хората още не разбират докъде се простират Божествените процеси и докъде човешките. Дълго време ще се мине още, докато те разберат това нещо. Вие не знаете, кога отивате при някой богат чо-

век и кога при някой беден. И при единия като отивате, и при другия - все страдате. Като отивате при Господа, това-рите се много и из пътя страдате.

Има неща, които много мъчно могат да се направят. Например много мъчно можеш да превъзпитаеш един вълк. Както и да му се проповядва да яде, той все ще яде по свой начин. Каквото и да проповядвате на свинята, тя все ще се прояви по свой начин. Както и да възпитавате животните, като ги оставите на свобода, всяко от тях ще се прояви по свой начин, както си знае. Де е възпитанието тогава? Та и вие често се безпокоите, какво ще стане с вълците и мечките. Въпросът за вълците и за мечките е неразбран и всякога ще си остане такъв. Човек засега трябва да се интересува от това, което е негово. Имаш дадена част, ти трябва да я обработваш. Че другите не работили, че това-онова, ти не мисли за това. Ти обработи своята част и за другите не мисли. Да мислиш за другите, това е безполезно. Ама дали те са я обработили или не, безполезно е всяко смущение. Ти си паднал на пътя и сега питаш защо си паднал. Много просто. Ти си вървял по пътя, но си се отбил в кръчмата на Иван Пенджурски, пийнал си винце, опил си се и като си излязъл на улицата, не си забелязал един камък на пътя, препънал си се в него. Паднал си, разбил си някъде главата си, а след това се питаш, защо е станало това. -“Ама защо паднах?” - Ако не беше се спирал в кръчмата на Иван Пенджурски, нямаше да паднеш. -“Защо си пукнах главата?” - Защото си бил неразумен. Тази глава ти е дадена да мислиш с нея, а не да я пукаш по камъните. Ако искаше да не пукаш главата си, трябваше да пиеш вода, а не винце.

Днес има много пукнати глави в света. Който иска да стане богат, все ще си пукне главата. Който иска да стане силен, все ще пукне главата си. Взел си един голям чувал, напълнил си го повече, отколкото трябва и след това ще се оплакваш. Има един Божествен закон, според който човек никога не трябва да туря върху гърба си повече товар, отколкото му трябва и отколкото може да носи. Хората, и богати и сиромаси, се осигуряват с цел да предотвратят стра-

данията. Но и досега още не са намерили един метод, чрез който да предотвратят страданията. Затова и до днес и богати и сиромаси все страдат. Богатият боледува и умира и сиромасът боледува и умира. Въпросът е само в това, че единият може да живее пет години повече от другия. Че някой платил дълговете си пет години по-рано или пет години по-късно, де е ползата от това? Казвате: "Да, но като държи парите в себе си пет години повече, все ще спечели нещо." Въпрос е дали ще спечели. Може да спечелиш, може и да изгубиш. Обаче закон има за това: Не всякога капиталите допринасят нещо. При тази криза в Америка фалираха може би повече от две хиляди банки, в които изчезнаха 4-5-6 милиарди долара. Много бедни даже бяха вложили парите си в тия банки все за черни дни, но като отидоха парите, останаха им само черните дни. Като се минат няколко години, ще почнат да се образуват нови банки с повече капитал. Де са тези пари? Те не са изчезнали, но казват, че ги няма.

Та в света, в който живеете, и вие влагате някъде своите капитали, но гледате един ден, че вашите пари изчезнали. Защо? - Вашата банка фалирала. Аз разбирам страданията на хората в този смисъл: те са вложили капиталите си в някоя банка, която един ден фалира и те изгубват всичко. Един българин беше вложил парите си в Америка, в една банка, но в кризата тази банка фалира и отидоха 500-600 хиляди долара на този българин. Друг българин беше вложил 500-600 хиляди марки в една германска банка, но във време на кризата тия пари спаднаха толкова, че касиерът на банката пише на този българин, че трябва да си извади парите, защото не могат да поддържат книжата. И той трябваше да отиде да си ги вземе. За смях даже той казваше на касиера, че ако искат да държат сметка за неговите пари, той е готов да даде още един и половина милион марки за разноски по книжата. Толкова бяха спаднали германските пари. Значи, като прибавите към 600 хиляди марки още един и половина милион марки, ще се равняват на десет стотинки.

Та страданията в живота не са нищо друго, освен кризи, които настъпват. В един ден виждаш, че всичко си изгу-

бил. Днес си радостен, весел, разположен, но на другия ден още виждаш, че си изгубил разположението, пропаднал си, фалирала е твоята банка. Тогава ти се намираш в положението на последен бедняк. Неразположен си, скърбен си, тъжиш си, казваш: "Отиде моето богатство!" На другия ден получиш писмо от чичо си, който ти оставил една сума и ти си вече радостен. Тази смяна в състоянията на човека става постоянно. Единствената причина за тази смяна е неразбирането на Божествения закон. Един от трудните закони е този на смените. Докато научи този закон, човек ще види и ще пати. Дълго време ще мине, докато научи този закон. Поне едно е утешителното, че човек не знае кога ще дойде този закон. Той влага парите си в банката, но не е господар на тях, а трябва да ги вложи. Ако ги носиш в себе си, апаши ще те оберат; ако ги оставиш у дома си, могат да те убият заради тях. И тогава, като ги занесеш в банката, казваш: "Какво то поне Господ даде!"

Сега има друга една опасност, че вие не знаете де сте вложили вашия капитал, дали е в банката или в домовете ви са още. Мнозина са ми казвали, че са вложили капитала си в Божията банка, а после казват, че са изгубили. Как е възможно да вложиш парите си в Божията банка и да изгубиш? Парите в Божията банка не се губят. Не, този човек е вложил парите си в някоя популярна банка, която минава за Божествена. Или другояче казано: има неща в света, които трябва да се сменят. Ти не можеш да разчиташ на временни положения: на дъжд, на вятър, на сняг. Това са временни положения. Ти си гемиджия, вятърът може да духа, а може и да не духа. Обаче парите са нещо по-установено, на тях можеш да разчиташ. Има неща, които са по-уредени, на тях можеш да разчиташ. Там, дето е вложена човешката разумност, може да се разчита. Има неща преходни, на които временно само може да се разчита. Те могат да оставят човека насред пътя. И на коня може да се разчита временно, обаче човек най-много може да разчита на себе си. Единственият, на когото най-много можеш да разчиташ, това си ти. На себе си човек трябва да разчита. Понякога вие разчитате на коня повече,

отколкото на себе си. Качите се на коня отгоре и разчитате на него. Не, единственото нещо, на което можем да разчитаме, това е Божият Дух, Който работи във всинца ни. Казвате: “Да дойде Божият Дух.” Това са човешки схващания.

Има нещо постоянно в природата. Това постоянно ние наричаме Бог. Ние всякога можем да разчитаме на Неговия велик закон, който работи в света. Той е толкова малък, че никой не може да Го види, същевременно е толкова голям, че никой не може да Го вземе, да го задигне. В Божественото има две качества: то е толкова малко, че никой не може да го види и намери, а същевременно е толкова голямо, че никой не може да го вземе, да го открадне. На Бога всякога можете да разчитате, а другите неща са преходни. Те всякога носят изненади и страдания, през които минават всички хора. По този начин хората се възпитават. За временните неща не съжбялявайте, но благодарете! Возил си се половин километър на каруцата - не съжбялявай! Слез от каруцата, хвани пътя си и благодари и за толкова! Няма защо да правиш нови усилия. В Писанието е казано: “Възложете грижите си на Господа!” Какво значи това? Не да започнеш да мислиш и да работиш, както Бог мисли и работи, но да не чакаш на готово. Онова, което Бог изисква от човека, е да почне и той да работи, да не очаква на другите. Защо? - Защото някога щастieto на човека зависи от много малки работи. Вземете например от какво зависи щастieto на една певица? Понякога щастieto на една певица зависи от една малка ципица на гърлото ѝ. За една вечер с тази ципица на гърлото тя може да вземе и 50-100 хиляди лева. Но утре стане една малка повреда на гърлото ѝ, каквото и да има, тя нищо не струва вече за тази публика. Ето защо, когато щастieto на човека зависи от малките работи, той трябва да пази тия малки работи. Защото, ако малкото се повреди, повече работите не вървят напред. Питам: вие знаете ли, де се намира тази малка ципица у вас, от която зависи щастieto ви? - Тя се намира на върха на езика. Колко пъти с върха на езика си човек разваля своето щастие! Като бутнете върха на езика си и щастieto ви отива. Та всеки от вас трябва да си

тури под езика едно малко камъче, с което да изтрива езика си, да не е толкова остър. Не се изисква много търкане, малко търкане е нужно. Нали и вие имате ножове, вилици, лъжици, игли, шишове, които изтривате? Достатъчно е само отгоре да ги докоснете, за да се изтрият. Човек трябва да се научи на две неща: Той не трябва да носи на гърба си голямата раница на греха, нито да изгасва своята запалена свещица, която носи вечер.

Голяма раница на гърба си не туряй и малката свещица, която имаш, не загасвай. Много хора са икономисти, изгасват вечер свещта си да не гори. В Божествения свят изгасване няма. Малките свещи поне не гаси! Защото, ако изгасваш свещите или ако намаляваш горенето, те ще димят. Нека си горят повече, нека има повече светлинка. Ето, от толкова години насам Слънцето е запалено и не изгасва. Някой път светлината му се намалява, а някой път се увеличава. Там е пътят. Човек трябва да върви по Божиите пътища, да изпълнява Божиите закони. Защо? - Защото никой не може да избегне смените, които стават в природата. Страданията не могат да се избегнат по никой начин и радостите не могат да се избегнат по никой начин. Всички тия неща ще дойдат, но от човека зависи, как ще ги възприеме и как ще се справи с тях. Ако си умен, страданието ще дойде по-меко; ако си глупав, страданието ще дойде по-силно. Същото е и за доброто: ако си умен, то ще дойде в пълнотата си; ако си глупав, то ще те засегне по-малко.

Външният ежедневен живот зависи от вътрешното разположение на човека. Не само хората минават през тези състояния, но и животните и растенията. Има нещо в живота, което обхваща всички живи същества едновременно. Аз наричам това нещо "смени в природата". Щом дойде една смяна, вие вече не сте разположени, чудите се от де е дошла. Като дойде смяната, вие трябва да знаете какво да правите. Като дойде една смяна, вие ще вземете камъчето и ще разтъркате малко езика си, да не остане никак кир върху него, защото след време кирта ще излезе отгоре. Кога човек се разваля? - Когато започне да губи. Когато един търговец фа-

лира, той отваря тефтерите си и започва да преглежда кой какво има да му дава. Като намери, че Иван, Драган имат да му дават, той казва: “Чакай аз ще му кажа на този нехранимайко, какво мисли да прави?” Или ще каже: “Аз ще го претрепя него!” Да, но този длъжник е по-сприхав от кредитора си. Той го даде под съд, но длъжникът се готви вече да го претрепе. Най-после работата излиза съвсем другояче.

Сега, като ме слушате, вие ще трябва да платите, но сте от скържавите. Гостилничарят дойде и казва: “Ще платите!” - “Ама много скъпо взима!” - Да, този гостилничар взима скъпо. Това е великата философия. Това е училището, което следвате, но трябва да знаете, че ще има големи сменни. Няма същество в света, което да не е подложено на сменни. Затова човек трябва да бъде умен да знае, че Божиите работи са велики, да разбира Божиите пътища, без да ги критикува. Като ги разбира и върви напред, добре ще му бъде навсякъде. Тази е философията на живота.

Изпяхме песента: "Всичко в живота е постижимо"

*1-ва лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 28 септември 1934г.
Петък, 5 ч.с., Русе.*

ОРЕХЪТ И ОРЕХЧЕТО

Вода и ПАРА

СЛИЗАНЕ, ХЛЪЗГАНЕ И ПАДАНЕ

Отче наш

Ще прочета само няколко стиха от 15 глава, Послание към Римляните. От 12 стих.

Може да имате една малка тема, да пишете върху: “Кои са били причините за писане на Евангелието на Матей? Какво е писано за Евангелието на Матей и какво съдържа Евангелието на Матей?”

Казват, че едно тяло е голямо или малко. По какво се отличава голямото и малкото тяло? (*-По пространството.*) Добре! Каква е съществената разлика между един голям орех и едно малко орехче? Под думата “орех” някой път вие означавате и самия плод, и самото дърво орех. Право ли е това? Малкият плод може ли да бъде орех? И дървото може ли да бъде орех? От малкия орех все таки има нещо, което може да ядете, а от големия орех има ли нещо, което може да ядете? Значи малкият орех и големият орех приличат ли си по нещо? Сега по обикновената ваша стара мисъл, вие ще се намерите в чудо. По форма не си приличат, но има нещо съществено, по което те си приличат. Големият орех може да създаде малкото орехче и малкото орехче може да създаде големия орех. Направете възражение, че не е така. Кажете сега едно възражение. Не може да се образува там възражение, при други условия може, но в дадения случай не може да има възражение.

Да допуснем, че вие падате от някоя височина. Какво възражение ще дадете? Може ли да кажете, че не падате? Можеш да кажеш, но като паднеш, ще се понатъртиш и ще видиш, че си паднал. Тогава ще възприемеш истината, че си паднал. В какво седи падането? Кое пада? Там, дето човек

пада, птицата може ли да падне? - Не може. Но при известни условия и птиците падат. Кога? - Когато се изгуби равновесието на техните крила, те веднага падат. Но сега, тези въпроси за ореха са посторонни. По какво се отличават малките и големите неща? - Малкият орех и големият се различават по това, че големият орех може да произведе малкия орех, но и малкият орех може да произведе големия. Тогава как наричат първия процес? От малкото орехче израства големият орех. А, от големия орех се ражда малкият орех. Големият орех отдолу, от малкото орехче израства. А от големия орех малкият орех от горе слиза. Ти малкия орех трябва да го посееш долу в земята, тогава ще израсне големият орех. А при големия орех? Казваш: "Аз не искам да бъда дребен човек!" Голям човек искаш да бъдеш. При известни условия дребният човек е на място. Но при известни условия, ако се намериш на тясно в един затвор и имаш само една малка дупка, нямаш никакво сечиво, кое е по-хубаво: голям ли да бъдеш или малък, за да се освободиш?

Сега, защо някой път вие казвате, че човек трябва да бъде едър, голям, снажен? Каква е идеята? Тази идея ваша ли е или чужда? Едновременно човек трябва да бъде и малък и голям. Голямото ражда нещата, а от малкото изникват нещата. От малките работи изникват много бели, много противоречия изникват. А от големите неща се раждат пак много страдания и много радости се раждат. Дадат ви едно голямо предприятие, вие сте били почтен човек, но започвате една голяма търговия, опропастите няколко хиляди души и всички ги направите неприятели. Може да сте честен търговец, но външни условия дошли, хората не искат да ви вземат, казват: "Като сте били толкова глупав, защо предприехте тези работи?" Много пъти и малките работи може да предизвикат големи пакости. Нима една малка кибритена клечка не може да направи за милиони лева загуба? В Чикаго в миналия век, в 73-74 година, една крава ритнала свещ и целият град изгоря. Градът пак се съгради. Че изгорял Чикаго, какво ви интересува вас? Че кравата ритнала свещ, да не

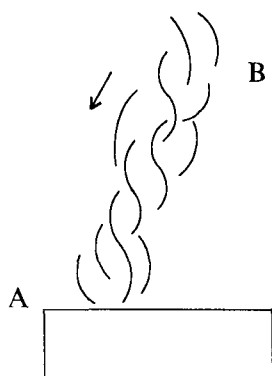
я е ритала. Изгорял града, да не е изгорял. Тъй ще си кажете. Най-после го написали, вие нищо не знаете, но историята написала това събитие. Вие четете това, че еди в коя година изгорял Чикаго. Питам, тази история защо е написала изгарянето на Чикаго? Или, че станало една война преди хиляди години, че някой си Александър Велики воювал. Вие четете в историята и след туй разправяте на майка си и на баща си как Александър Велики превземал със своите войски, това и онова направил. Какво се крие зад Александър Велики? (*-Вчера, 18 октомври, се извърши погребението на сръбския крал Александър в Белград.*)

Въобще на Александровците не им върви много. На Александър Велики не му вървя много. И на всичките Александровци все не им върви. Това е един исторически факт. Че не им върви, какво ви интересува? Че не им вървяло или че им вървяло, ако не му е тръгнало на Александър Велики или му е тръгнало, какво се ползвате? Но в даден случай може да се ползвате. Какво ще се ползвате от един орех? - Може много да се ползвате.

Вие сте беден, седите и не знаете какво да правите. Започнете една работа, не ви върви. Започнете друга работа, не ви върви. Нищо не ви върви, в нищо не ви върви. Иде ви наум да направите една пакост или на външните хора или на себе си. Най-после аз ви срещна, нося една торба с орехи - 200, 300 ореха в торбата и кажа: "Посей тия орехи, да ти тръгне. Загради си едно пространство, посади тия орехи по на 10 метра разстояние." След 5-6 години твоите работи ще се оправят от тия орехи. Те са от тия орехи, които бързо растат. След 5 години ще се оправят твоите работи. Ще почнат да раждат орехите. А окръжаващите хора имат нужда от орехи, те служат на неврастеници. Малко неразположени хора, които са анемични, като ядат малко орехи, те са от новите орехи, които помагат на живота, ще им помогнат. Веднага ти набиращ около 1000 кила орехи през първата година от 200 ореха. Продаваш ги да кажем по 20 лева кило, за да върви сметката равно. Колко ще струват? - 20 хиляди лева. И тогава вие почвате да се интересувате от естеството на орехите.

Първата година - хиляда кила, втората година - две хиляди кила, третата година - три хиляди кила, четвъртата, петата година, но туй се увеличава до известно място, докато тия 200 ореха ще почнат да дават до 10 хиляди кила и там спрат. По-нататък не може. Вие карате тия орехи да кажем до 10 хиляди, колко приход ще имате, по 20 лева като ги продавате? Крайната печалба ще бъде 200 хиляди, нали? Добре.

Сега туй е един пример, както Александър Велики, за да произведе един стимул във вас, че орехите, съединени в едно, може 200 ореха в 5 години да ви помогнат. Ако знаете как да се отнесете с орехите, те могат да ви помогнат. Но ако не знаете, тия орехи ни най-малко няма да се интересуват за вас. Или какъв е законът? - Ако вие се интересувате от орехите и те ще интересуват от вас. Законът е все същия. Ако вие се интересувате от науката, тя ще ви помогне, но ако вие не се интересувате от нея и тя няма да ви помогне.

Допуснете, че имате една площ А и имате някаква течност В. Отгоре тази течност всякога има желание да слезе към тази плоскост, която седи долу по-ниско. Жидките тела винаги имат желание от високо да слязат към по-ниско. Водата никога не се качва нагоре. В нея има винаги една голяма склонност надолу да слиза. От по-високо равнище, като намери един малък наклон, тя веднага ще слезе. Сега как ще обясните научно? Ако нямаше

този наклон, тази вода щеше ли да слезе надолу? Водата нагоре не може да се качи, но надолу всякога може да слезе. Тази вода, като е слизала надолу, какво е направила? Ще видите в планините, всички тия долини и пътища на планините се дължат само на водата. Най-хубавите долини, от които вие се възхищавате, ги е направила водата, като пътувала. Отдето е пътувала водата, все е образувала тия долини като слизала.

Ние говорим сега за онова, което тя е направила без да иска. Защото тя ни най-малко не е искала да направи това. Но кой как мине на пътя ѝ, тя все иска да слезне. Срещне водата някое препятствие на пътя, каже: “Махай се!” И си образува един път, по който върви. Малко по малко се образува този път. Но, нагорешцете тази вода, която всякога слиза, превърнете я в пара. В нея ще се роди точно обратното желание, тя вече надолу не отива, не слиза нито стъпка надолу. Като я нагорещиш веднъж, тя пак нагоре се качва, отдето е слязла. Един закон: Ако вие сте вода, всякога надолу ще слизате. Ако вие сте пара, всякога нагоре ще вървите. Парата, когато ѝ препятстват на пътя, тя забулва работите и пада надолу. Но щом премахне препятствията, веднага тя се превръща на облаци и възлиза на известна височина и после остава там. На мястото се явява една нова сила. Явява се огънят. Той е едно особено същество. Какво му трябва сега? Намерил веднъж водата, ще я сгорещи. Единствен огънят е в състояние да накара водата да върви нагоре. Той, като влезе, веднага даде един потик на водата да върви нагоре. Но водата като изгуби огъня в себе си, пак слиза надолу.

Добре. Аз изваждам едно заключение. Да кажем, вие се обезсърчите в живота. - Изгубили сте вашия огън, но същевременно сте станали на вода. Следователно, вече имате едно направление - да слизате надолу. Пък, отдето минете, път ще си пробивате. Долините не се дължат само на една капка вода. Това са милиони капки вода, които са тръгнали в едно и също направление! Не се дължи това само на една водна капка. Но водата защо е действала? В нея има едно косвено желание, тя, като снеме тази пръст отгоре, тия частици имат желание да се направи една площ. Водата обича равните места. Като намери равни места, тя си почива. А като има такива кривини, тя ходи по тях и в нея има желание само да изравнява, да тегли хоризонтални линии навсякъде. Като намери криви работи, тя иска да ги изправи. Който не разбира водата, ще каже, че тя пакости прави. Не! Тя пакости прави, докато изравни всичко в една площ, систематизира всичко. После седи спокойна и пакости не прави. Но на-

мери ли нещо криво, някъде по-високо, някъде по-ниско, тя иска да го изправи. Нагоре - надолу, не може така всичко под един знаменател. Всичките еднакви права трябва да имат, да не е едното място по-високо, другото по-ниско. Питам: с това свое желание водата постигнала ли е своя идеал? - Постигнала е нещо. Образува е моретата, езерата, образувала е океана, големи пространства е образувала. И тогава между ореха и водата какво е сравнението? Какво общо има между малкия орех и големия орех и водата, навеждам ви на връзката. Казвате: "Какво общо може да има между орехите и водата?" - Водата е приготвила плоските места за орехите. Само при влага могат да растат тия орехи, без нея не може. Тя дава топлина на природата. Водата дава тон на живота. Но само ако присъства в малко количество. Само тогава може да израсне орехът. Ако водата присъства в голямо количество, никакъв орех не може да изникне. Какво правило сега можем да извадим? Какво заключение бихте извадили от това?

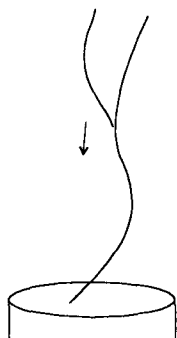
Сега ще мина към друга една тема. Още едно изяснение. "Пей, казва поетът, в пустинята на живота, де скръб и мъчение цари" и спирам там. Тъй пее един поет. Друг поет пък пее тъй: "По зелените полета, де цветя цъфтят, де планински извори възбог се въздигат, де птички пеят, там моята душа се весели!" Питам сега: защо единият поет пее за пустинята на живота, а другият пее за зелените полета, де цветя цъфтят? Сега музикантите трябва да дадат израз на тези думи. Как ще изпеее това? Изпейте първото: "В пустинята на живота". Ще каже някой: "Тъжна музика е това". Не. Музиката никога не може да тъжи, в музиката няма тъжност. Там има слаби и силни тонове. А силните тонове произвеждат в човека едно състояние - скръб. Кой тон запример е скърбен? "До" какво е? "Ре" - какъв е този тон? Ако вземете сега "До" в понижение, скърбен ли е този тон? - Никаква скръб не е това. Ако вие понижите тоновете, полутонието показва известна мекота. Повишението показва усилване. При понижението тоновете добиват мекота, а при повишението, придобиват сила. А силата е, която произвежда тъга. Някой каз-

ва: “Той пее меланхолично.” В музиката ли е меланхолията? В самия човек е меланхолията и то когато вземеш известен тон, неверен тон. Има тонове, които са толкова силни. Аз мога да ви изпея един тон толкова силно, че да ви причиня известна болка. А болките ще ви произведат повече тъга. Защото раната е, която ще ви произведе тъга. След туй ще станете меланхоличен.

Сега, при съчетанието на тоновете, този поет или този музикант е съчетал така силните и слаби тонове, та е опасна музиката му. Някъде експлозия може да стане. Като пеете така, някъде някой тон като перне в задната част на мозъка, че главата ти се замайва. Вас нали ви е первал някой път някой тон. С тон може да се удари човек така, че може да залитне. Но това не е за простите. Затова трябва ум, за да видите връзката. Някой казва: “Той има тъжна музика.” Какво нещо е тъжната музика? - Това са резултати.

Сега как ще изпее “В пустинята на живота”? Как ще го декламирате поетически? Нали някой път, като излезете, вие декламирате: “В пустинята на живота!” (*Учителят прави движения с ръцете си нагоре.*) В пустинята няма сербзлък. То е неестествено положение. Вие си представяте нещо, което го няма. Ти, като попаднеш в пустинята на живота, ще си кажеш: “Доста опасна е тази работа!” И ще си поклатиш главата. Който така декламира, той няма понятие какво нещо е пустинята. “Де скръб и мъчение цари.” А какво ще правиш там, дето има скръб и мъчение? Той представлява пустинята, а в него има желанието на парата. (*Вдига ръцете си нагоре.*) То е парата. Така не се декламира. (*Учителят вдига ръцете си нагоре.*) Няма никакъв смисъл. И тогава, които слушат, ще кажат: “Браво” и ще му ръкопляскаат всички. Не, картината не е вярна. Какво трябва да направите сега? (*Учителят разтваря ръцете си надолу и се навежда напред.*) “В пустинята на живота.” - Тази пустиня не е нагоре, тя е долу. Понякой път и вие като малките деца, декламирате “в пустинята” и сочите ръцете нагоре. Аз искам да ви наведе на следното. Трябва да проучавате качества на нещата. Може ти да вземеш един орех и казваш: “Мал-

ка работа е тази. С орехи ли ще се занимаваме?” Право е. Но при известни условия големите неща и малките неща имат съвсем същите резултати.

Сега на предмета. Защо именно водата има туй желание да слиза надолу? Вървите по пътя. Да кажем, вие сте един аристократ, вървите, като че искате да покажете, че сте нещо. Но няма във вас нищо определено. Вървите така. (*Учителят върви бавно, важно, с достойнство, умерено.*) За професора казвате: “Но този професор, който така върви, бавно, бавно, той мисли, че за утре пари няма. А на пътя има паднало злато.” Този професор, който се движи така, изведнъж се наведе и вземе парите. Питам, защо този професор се навежда и защо на този професор главата му слиза надолу? Туй, което взима, разумно ли е? - Ценно е. Може да го срещне някое дете или някой детектив, иска да го спре, да му каже нещо. Професорът си отваря път, да не му говори. Навежда се, туря парите в джеба и си върви по пътя. Какви са съображенията на професора? Имаше ли професорът някоя възвишена идея, когато взе парите? Ако на този професор биха му казали тъй: “Заради Господа, наведи си малко главата.” - “Как ще се наведе заради Господа? Аз не се навеждам заради Господа, това е заблуждение.” Че когато искаш да сториш нещо за Господа надолу ли трябва да се наведеш или нагоре трябва да се повдигнеш? Когато се молиш, надолу ли трябва да се наведеш или нагоре? Кое положение трябва да вземеш, когато се молиш? (*-Нагоре.*) Сега да оставим молитвата. Когато ядеш, кое положение трябва да вземеш? Когато искаш да вземеш нещо, ти трябва да се наведеш. Професорът се навел надолу, за да вземе тези пари. Ако професорът мине покрай някое дърво, ни най-малко няма да си повдигне ръката, сам да откъсне от плода. Той ще погледне нагоре и ще си върви. Но ако мине някое дете, което е малко по-демократ, то ще си дигне ръката и ще си откъсне от плода.

Детето има положението на професора, отдолу взема и отгоре сема. А професорът ще каже: “Това не е за мене”, а като види парите, той ги взима. Детето и парите ще вземе отдолу и плодът ще откъсне отгоре. Кой е на правия път: професорът или детето? - Детето, което и парите вдига и орехите снима, когато професорът вдига парите, а ореха не снима. И вие понякога път парите вдигате, а орехите не снимате. А детето без разлика, парите ще вдигне и орехите ще снее. Кой е на правата страна? Трябва да се научите да разбирате. Водата, която слиза надолу, това са парите, които са долу. Това е професорът, който се навел. Това е едно състояние. Парата, която се вдига нагоре, то е детето, което сема орехите. Но, ако тази пара не се вдига нагоре, тази вода няма да слиза надолу. Защото парата се превръща на вода и във водата има същото желание да стане на пара. В нагорещената вода се заражда обратното желание. Вие имате желание да откъснете един орех. Какво сте в дадения случай? (-Дете.) Дете, но не сте вода. Пара сте, в дадения случай. Туй движение нагоре отива. И само едно дете може да снее орехите отгоре. Само детето може да си позволи това. В ума на стария това го няма. Той, като погледне ореха, казва: “Този орех принадлежи на друг” и ще си наложи известно въздържание. Той няма да откъсне орехите. Само ще ги погледне, но няма да си простре ръката, да откъсне.

Защо детето вдига парите и простира ръцете нагоре за орехите? Но има деца, които няма да вдигнат парите, защото нямат понятие за пари. Има деца, които са възпитани така, че имат понятие за пари. Но едно дете, като го пуснете, по-лесно ще снее орехите, отколкото да вдигне парите. Сега направете един ваш извод. От туй, което ви изнесох, какъв извод може да направите? Какъв закон извличате? Нали някой учен човек, след като изследва известни явления, втори, трети, четвърти, ще изведе един закон? Кои тела падат? Телата не падат, телата в пространството не могат да падат. Падането е само едно изключително условие. Аз искам да зная, слизаш ли, хлъзгаш ли се или падаш? Слизаш ли, слизането е надолу и хлъзгането е надолу и падането е надолу.

Ти казваш: “Падам!” Но, то е изключително условие. Падането е последното в този процес. Най-първо е слизането. Ти слизаш по стъпала някъде, докъдето искаш. Ти можеш да слезеш. Но, като слезеш, по същия начин пак можеш нагоре да се качиш по стъпалата. Обаче, ако се хлъзгаш надолу, там вече има една опасност. Може да има шубрачки, все таки за някоя шубрачка можеш да се хванеш. Но ако падаш, ти нямаш избор. При падането ти няма за какво да се заловиш. Само, ако имаш знание, можеш да не паднеш. За да не паднеш, какво трябва да направиш? Кой пада? - Само малките тела падат, големите никога не падат. Ако в дадения случай вие увеличите обема на туй тяло, което пада, неговата площ, един, два, три, четири, двайсет пъти, веднага падането ще спре. Ако едно малко орехче е в една широка площ от няколко метра, няма да има падане. Значи, за да не падате, веднага трябва да турите в ума си една широка идея. Някой път казвате: “Падам!” Защо? Вие сте се свили в себе си, в едно малко пространство. И като не знаете закона, на място да се хлъзгате и като искате да слизате, вие сте избрали последния метод - падането. Защото там най-бързо се постига целта.

Орелът, когато слиза надолу, той е избрал третия метод. Пада, като си свие крилата отгоре, той спиралообразно се спуща надолу, надолу, сграбчва онова, което има да взема. Той си свие крилата, устреми всичката си сила и с главата пада, надолу слиза. Ако един човек слиза така, той ще си блъсне главата, а орелът с главата надолу слиза и като сграбчи предмета, който иска да вземе, пак се дига нагоре. Питам тогава: как трябва да пада човек? - Както орелът ще падате. Майсторско падане е това, както пада орелът. А такова, в което като паднеш и си пръснеш главата и ще си натъртиш задницата, то е глупаво падане.

Значи, големите противоречия, които водата произвежда, вие може да ги използвате. Не може да нямате желание като водата, да слизате и да образувате пара. Не може да нямате желание като парата да се подигате нагоре. После може да имате желанието като професора. И може да имате

желанието както децата. Но казвам, правилният път, когато човек слиза надолу, е той да слиза по стъпала. Там е изключена всяка опасност. Слизате до известна дълбочина и после пак се качвате нагоре по същия път. Значи, имате един определен път. Слизането не е падане. Дайте ми един пример, кои се хлъзгат сега? Орелът е избрал падането, но същевременно е избрал и хлъзгането. Той едновременно и пада и се хлъзга. Пада, понеже не върви перпендикулярно по линията. Има едно малко завъртане, спираловидно падане. Вие виждали ли сте някой път орлите как слизат надолу? Някой път те слизат от голяма височина надолу и образуват и падане и хлъзгане. Нашата земя как върви - хлъзга ли се, пада ли или слиза? Земята към Слънцето астрологически пада ли, хлъзга ли се или слиза? (*-Тя и пада и се хлъзга. Постепенно пада към Слънцето и се хлъзга.*) Така, ако е жива Земята, тя има някаква цел. Падането на водата нали е слизание? Водата пада, докато може да пада. Щом слезе до морето, водата пада ли вече? От високите планински върхове тя пада, но докъде? - До морето. И щом дойде до морето, и престава падането. Тогава възлиза.

Значи, всички тела, които падат, имат една площ, до която, като дойдат, оттам насетне в тях се заражда едно желание, да се изкачат оттам, дето са слезли. Нали казваме, че има слизание на човешкия дух. Какво подразбирате? Значи, от високо място е слязъл, до къде? - До известна площ във вселената. И като слезе, по процеса на инволюцията, в него пак се заражда желание да се върне там, откъдето е слязъл, започва еволюцията. Инволюцията и еволюцията, слизание, съгъстяване и пак възкачване. Процесът трябва да става и обратен. След това човек пак се връща към това състояние, от което той е слязъл. Трябва да се изменя процесът, да става и обратен.

Сега искам да ви наведе на закона психологически. Всички тия разсъждения водят към един извод. Всяко едно желание, всяка една мисъл, имат три възможности. Една мисъл може да слиза, може да се хлъзга и може да пада. Едно желание у човека може да върви по три пътя. Може да върви по

пътя на слизането и по пътя на падането отвесно, перпендикулярно. Вземете тогава едно тяло, то може постепенно да възлиза, а може и да се изхвърля. Какво подразбираме под думата “изхвърля”? Хвърлям накъде? - Надолу. Изхвърлям, накъде? - Нагоре. Военните, като дойдат до своите пушки и като стрелят, все нагоре хвърлят. И то е падане, по закона на падането. Защото като се изхвърля нагоре този снаряд, той прави една крива линия и после пак се връща надолу. Най-първо казва: “Има един такт, зло не искам да [правя].” Напълнят пушкалото. Този снаряд, като върви нагоре към неприятеля, пука се и падне надолу. Уж отива нагоре и след туй слиза надолу и прави пакости. Често и на вас младите пушката са като на военните. Най-първо започвате към Бога и после надолу. (*Учителят показва това с движение на ръцете.*) И можете ли да ми кажете едно ваше пушкало, един ваш снаряд как го хвърляте? Може вие да имате такова калибрено оръжие, после имате по-слабо оръдие. Но има едно преповтаряне навсякъде. Някой казва: “Трябва да има една възвишена идея.” Но трябва да знаете колко е възвишена идеята.

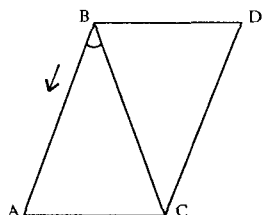
Парата на колко километра може да се подигне? Тези облаци циркули на каква височина се подигат? - Нещо на 12, 13, 14 км. Най-високите облаци на колко километра са? (*На 10.*) Но приблизително, аз предполагам парата в най-разредено състояние, най-фината пара, се издига на около 20 км. Някоя може да иде и по-далеч, но гъстата остава на по-малко разстояние, на 2-3-4, на 5 хиляди метра. Тия, черните облаци, на каква височина са те? (*- На 2-3 км.*) Така е, вие искате да знаете, защо са тия черните облаци в живота? - Те носят дъжд. Ама защо са тия ужасни бури в живота? - Те пречистват въздуха. Казвате: “Не може ли без бури?” - Не може. С бурите е лошо, без бурите е два пъти по-лошо. Същата аналогия. Със страданията, с мъчнотии е лошо, без тях два пъти е по-лошо. Няма какво. Можете да теглите същата аналогия. С парите е лошо, но без тях - два пъти по-лошо. Сега къде седи злото? Когато имате едно страдание, вие не мислите за туй страдание, че е временно, а казвате: “Няма

да престане.” Там е всичката ви вина. Налети ви една тъмна мисъл. Вие мислите: “Тази мисъл дойде и завзе голяма площ.” Мислите, че навсякъде е тъмнина. В това седи вашето заблуждение. То е един малък район, влизате в една тъмна изба, която е само на 4-5 м, а навънка е светло.

Или завали или има тъмни облаци, но не на голямо пространство, може на 100, на 500 км далеч, но вън от това времето е хубаво. Или вие имате един малък неуспех. Той обхваща един малък район. Дето няма успех, значи има неблагоприятни условия, затова страдате. Но ако чакате, ще се изменят условията, пък ако не се изменят, вие трябва да измените мястото си.

А сега, да чуя как ще изпее: “В пустинята на живота, де скръб цари”. Сега всички се срамувате, нали така? Срамувате се, страхувате се, че могат да ви се посмеят. Сега ще опитам, докъде може да стигне туй стеснително състояние. Давам ви една английска лира стерлинга. Не пеете. Давам две, три - пак не пеете, 4, 5, 6, 10, 15, 20, 100, 200, 300, 400, 500. Почва да ви тупти сърцето. -“Май че, пак ще пропея!” - Хиляда, две, три хиляди, четири, пет хиляди - веднага се въодушевявате, всякакъв страх изчезва. Значи всякога в живота там, дето има страх, трябва да се тури един стимул - златото. В един човек, дето има голям страх, златото като дойде, може да махне страха. И ти казваш: “Ще пея!” Защо? — “Хиляда лири дават, ще пея!” Е, хайде сега да видим за хиляда може ли да пеете? Ама вие искате да видите парите. Бихте пiali, но понеже не ги виждате - колебаете се. Аз зная защо не искате да пеете. Вие искате да кажете: “Не искаме нас да ни излъжат, да ни изпитат, че да пеем напразно.” Не искате да пеете. Казвате: “Да видим хилядата лири, тогава ще пеем, иначе не пеем.” Сега трябва да пеете на пустинята, понеже ако пеете, от нея може да стане нещо. На пустинята, ако не пеете, тя си остава все същата, каквато си е. Пък, като мине един и изпее една песен, че втори мине, трима, четирима души и всички пеят и току виж, тук ще започне тревица да израсне, че там друга тревица и цялата пустиня ще стане на благодатно поле. Какъв тон ще дадете на песен-

та “В пустинята на живота”? Най-първо пустинята ще даде импулс, но същевременно ще ви стесни. Грандиозна е тя, като я погледнете, произвежда страх, но същевременно ще се съберете в себе си и ще кажете: “Тази работа е сериозна”. Пък може и да платите с живота си в тази пустиня. Пустинята сега слезе надолу. “Пустинята на живота” - всяка пустиня се предполага да е равна. А тия, пустите места, водата ги обича. Пуснете водата и тя ще превърне тази пустиня в рай и ще придаде смисъл. Пуснете тогава живот в пустинята и той ще я организира.

Тук имате триъгълника ABC. Най-първо се интересувате от вътрешните ъгли, на колко прави са равни те? На два прави, нали? Добре. Двата прави ъгли показват, че триъгълникът е част от друга една фигура. Коя е тя? Влизам в друг един свят. *(Учителят допълва фигурата триъгълник и става един ромбoid.)* Ние говорим сега за ония естествени положения, които съществуват в света и минаваме към един свят, който седи далеч вън от този.

Този е умствения свят ВСД. Законите малко се различават. То е една площ и от двете страни има слизание. АС е един резултат, в дадения случай то е основа, така го наричат. А, АВ - това е страж, АС - основа, АВ - слизание, това е полето. Тук може едно същество да слезе по АВ. И по тая площ пак може да възлезе човек нагоре, по АВ. Това е път на слизание и ВС е път на слизание. И двата пътя са на слизание. Един триъгълник е прав, който показва, че едната страна е на слизание, а другата на възлизане. В един триъгълник имате праволинеен път. Ако АС е вашата основа или представлява идеалът, към който сте слезли. Да кажем, вие сте слезли по пътя на АВ, тогава ще се качите по СВ. Единият път е на възлизане. Сега ще преведете: пътят на сърцето е път на слизание, пътят на ума е път на възлизане. Умствено човек възлиза, а по сърцето си винаги слиза. Със сърцето си винаги човек слиза надолу. Може ли човек със сърцето си да се качи

нагоре? Виждаме, че ако вземете сърцето, то нагоре не се качва, но в него се образува една топлина, с която сърцето винаги изпраща кръвта по повърхността на тялото. Значи, то изпраща всичките неща нагоре около себе си по повърхността. Желанията, които има, сърцето на човека е център, откъдето силите могат да се изпратят по повърхността. Защото без сърцето вашият живот ще стане безсмислен. Ако в тялото не циркулира кръв към повърхността, тогава не може да живее.

Та казвам, пътят на слизането са човешките желания. Пътят на възлизането, това са човешките мисли. Тогава де препятствията са по-големи, в слизането или във възлизането? - Почти са едни. Когато един човек се качи на една планина, ако го претеглим от полите на планината, докато се качи на върха, ще забележим, че той ще изгуби сили. Като слезе пак долу от планината, долу е друг законът. Ако пак го претеглим, предполага се, че този човек в слизането си пак ще навакса същите сили, които и изразходвал. Теоретически е така. Нали, ако вие хвърлите известно тяло на известна площ, туй тяло ще достигне до известно място и ще спре. И ще се образува първият процес, че тялото отгоре ще започне постепенно да слиза. Най-първо падането ще бъде по-слабо, а после ще се усили. Следователно, туй ядро ще се върне отгоре и при последния момент ще бъде в бързината си толкова силно, с каквато бързина е излязло от началото. Следователно, при връщането то ще се върне със същата бързина, с която е излязло. Туй знание опитали ли сте го? Това е теория. Някой от вас опитал ли е, че с каквато бързина е излязъл, с такава бързина пак да се върне назад? В живота колкото повече се приближаваме към мястото, отдето сме излязли, толкоз по-полека се движим, не бързаме. Да допуснем, че къщата ви гори, нали вие ще бягате някъде, но след като изгасите огъня, като се връщате, как ще се върнете? Бързо ли ще се върнете или полека? Какъв ще бъде импулсът?

Бързината винаги подразбира интензивността на едно желание. Колкото повече бързащ, толкова в тебе желанието

е по-силно, по-интенсивно. Има нещо, което те поощрява. И когато някой бързо върви, подразбира желаниа и мисли, които са интензивни. Според интензивността на туй желание и на тази мисъл и бързината на движението е по-голяма. Колкото повече отслабва интензивността и желанията отслабват, толкова повече се намалява и бързината, додето съвсем спрат желанията и мислите и човек се спре на едно място. Когато тази интензивна мисъл или желание дойде до своята основна точка и човек се спре на едно място.

Добре, след като се спре човек на едно място, какво трябва да прави? - Той не може да спре, в него ще се зароди едно желание, една мисъл и пак ще дойде движението. После пак ще дойде прекъсване и пак движение. След всяко едно прекъсване на една мисъл и едно желание се дава нов поток. Някой път ви сте инертни, казвате: "Няма какво да правя, нищо не ме интересува!" Значи, няма никакви желаниа и мисли, които да вървят в дадения случай по известна посока. Вие сте в едно пасивно състояние. Тогава трябва да се явят някои планети, някои звезди. Те са причина за стимула у вас. Те стимулират нещата у вас, служат като запалки. Някои се спре, някоя планета или звезда дойде, запали го, той тръгне и след туй пак се спре. Дойде друга някоя звезда, друга планета, пак го запали, пак тръгне. Запример ако те запали Венера, какво ще стане? Ако те запали Меркурий, какво ще стане? Ако те запали Юпитер, Сатурн, какво ще стане? Месечината, ако те запали, Слънцето? - Те палят, как не! Палят, само че се различават по горещината си. Най-горещ е огънят на Венера, а на месечината е много слаб, едва можеш да си стоплиш ръцете. А Венера гори, гори и там трябва да имаш ум да моделираш. Огънят разтопява всичките работи. После огънят на Юпитер като гори, изсушава и вследствие на туй предметите стават прави. Човек е вече прав, но Юпитер така го е нагорещил, че той изсъхва. А този на Сатурн, той доста влага има, натрупа те отгоре, не изсушава, но като вървиш, турил ти е цяла раница на гърба. Богат е Сатурн, много дава. Той дава повече отколкото трябва. Той е щедър и така те натовари, че се прегърбиш. Сатурн

казва: “Аз се чудя на тоя човек, давам му много, изобилно, а той се изгърбва”. После онзи като не разбира, Сатурн му казва: “Можеш ли да носиш?” - “Мога.” И Сатурн туря ли туря. А онзи казва: “Беля имам на главата!” Сега астролозите много говорят за лошите влияния на Сатурн. Много са несправедливи. Прави са в едно отношение. Но влиянията на Сатурн ни най-малко не са лоши. Понеже той е голям философ, като дойде, не си губи времето, казва: “Можеш ли да носиш?” - Мога. Туря му един чувал и казва: “Да прави каквото иска!” И онзи като вземе чувала, почва да мърмори и казва: “Тури ми чувала, а не ми даде превозни средства.” А Сатурн никакви превозни средства не дава.

Добре, кажете ми досега, какъв извод от това направихте? От всичко туй, което нахвърлихме, какво си избрахте и какво разбрахте? Много работи разбрахте, но вие сте като големите търговци. Сега аз ви изпитвам. Уж че нищо не сте разбрали. Запример търговецът иска да купи жито, дохожда до една кола с жито, тикне си ръката в житото, извади малко жито, прави движение с лицето си, че житото не е хубаво. Казва: “Не е толкова хубаво, не струва”. Дойде при друга кола, направи същото, пак каже, че не струва житото. Не иска да каже истината. И най-после пита: “Колко искаш? Е, не струва, не е толкова хубаво житото.” Той най-първо гледа да купи евтино, а след като го купи, той го туря за продан, казва: “Виждаш ли туй жито, то е такова нещо, каквото никъде не се намира! Вие не сте виждали такова жито!” Така и вие сега искате евтино да го купите от мене. И аз ви намирам за такива търговци, как да ви нарека, каква дума да употребя, не зная. Да ви кажа, че не оценявате, оценявате. Олге, кажи като поетеса, ако би писала за търговците, как ще кажеш, с каква дума ще ги наречеш? (*Трябва да помисля, така дума не мога да измисля изведнъж.*) Житото го оценява много евтино, като иска да го купи и след като го купи, иска скъпо да го продаде. Да искате евтино да купите, е хубаво, но не искате евтино да го продадете. Тази е вашата цел. Всяка една идея е жива.

Има три неща, които трябва да знаете. Една идея придобита ли е, вие трябва да я посадите. Вие може да я турите като известна книга в библиотеката си, вие може да я турите като едно украшение, може да посадите тази идея. И след време тя трябва да принесе някакъв плод, трябва да роди нещо. Какво ще роди вашата голяма идея? Сега искам да ви наведе на следното: Не очаквайте от големите работи големи плодове. Малко, малко. Природата работи с малки величини. От големите работи не очаквайте много. Един закон има в природата: От големите работи, очаквайте малко. Този големият орех ще даде едно малко орехче. Вие имате една голяма идея и очаквате нещо грандиозно. Не, не! Тя ще ви даде един много малък плод. Ако знаете как да цените този плод, то е достатъчно. Запример, вие проучавате музиката и искате изведнъж да произведе във вас какво ли не. Не, много малко ще даде тя. Или изучавате поезията и тя ще даде малко. Или каквото и да вършите в света, всичките хубави, велики работи в света раждат много малки плодове. Но в тия малки плодове вътре има семенца, които са в състояние да произведат голямото. Обновата в живота всякога седи в малките неща. Когато вие искате да се обновите, трябва да употребите малките неща. Когато искате да се подмладите, да се обновите, малки неща трябва да употребите. А когато искате да се проявите - големи неща, големи усилия са потребни. При проявлението - големите работи, а при обновлението - малките работи. Трябва да знаете кога е време за обнова и кога е време за проявление.

Сега въпросът остана, както онзи, който е донесъл една кибритена кутия и казва: "Тук седи всичкото щастие на човека. Да знаеш само как да запалиш една клечка." Разправял какво ще се добие, та това, та онова. Някой казва: "Всичкото ми каза, но не ме научи, как да запаля клечката." Върти кутията, нищо не се добива. Казва: "Каза ми туй ще добия, онуй ще добия, но клечката не се запалва." Та и аз ви казах много работи, а не ви казах клечките как да се запалят. Втори път, ако дойда, тогава ще се постарая, ще направим един

опит. Втори път ще покажем, как се палят клечките. Ще направим един опит, за да видите как се палят клечките. Втори път ще направите един опит. Втори път ще запалите една жива клечка.

7 часа и 22 минути сутринта

*2-ра лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 19 октомври 1934г.*

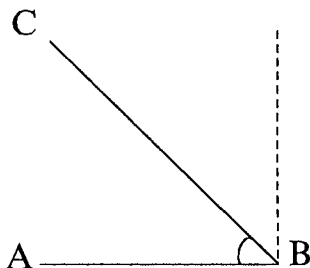
ПРАВИЯТ ЪГЪЛ ОТВЪТРЕ

Отвънка! Геният! Обикновеният човек и геният

Добрата молитва

Каква тема имате? (*Кои са причините за написването на Евангелието на Матей? И какво съдържа то? Четохме няколко души темите си.*)

Сега ще се отклоним временно от Евангелието на Матей. (*Учителят взе линията и чертае на дъската.*)

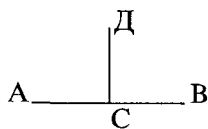

Един вътрешен ъгъл на един квадрат на колко външни е равен? Колко ъгли се образуват вънка, ако се теглят линиите? (*Още три прави се образуват.*) Как ще обясните явлението на три прави срещу един прав ъгъл, отвън три, а отвътре един?

Правите линии това са насоки на известни енергии, които влизат в ъгъла. Това са насоки, течения. Един прав вътрешен ъгъл е равен на три прави външни ъгли. Можете ли да го докажете това? В квадрата един прав вътрешен ъгъл е равен на три прави външни.

Сега, ако спуснете един перпендикуляр върху една права линия, колко прави ще се образуват? *Фиг.2 (-Само два.)* Два прави ъгли, добре! Но ако спуснете една линия, която е полегата (*фиг.3*), до колко ъгли може да се образуват? (*-Един.*) И колко тъпи ъгли? (*-Един.*) Най-малкият ъгъл от колко градуса е? - От 1 градус, нали? Правият ъгъл е от 90° градуса. Но какво означава тъпият ъгъл? Да кажем в природата всичко е живо. *Фиг.3* Можете ли да определите в такава едно положение, накъде е движението, в каква посока? Имате един тъп ъгъл, имате и един остър ъгъл, съчетани са. В каква посока е движението? Към А ли е движението или

към В? (От А към В.) Защо? (-Защото върхът на ъгъла върви напред.) И двата ъгла имат един връх. Линията С означава посоката, накъде се движи. Коя е била причината да изгуби своето перпендикулярно положение? - Значи, линията С е изгубила своето първоначално положение. Тя може да се движи към В и към А. В даден случай туй изменение случайно ли е или е разумно или целесъобразно? Да допуснем, че тази теория може да се приложи. Да кажем, имате едно движение на енергиите от една посока в друга и се образува една осморка на движение при очите. Но представете си сега, ако движението е в посоката към дясната страна, какво ще стане? Ще се изместят веждите на човека. В човешкото лице накъде е движението? - Има две движения едновременно. В човешкото лице движението не става в една и съща посока. Щом се продължава в една и съща посока по-дълго време, тогава се губи онзи ритъм в природата. В природата постоянно се сменя движението, то не върви в една и съща посока. Например земята върви ли всякога в едно и също направление? Нали тя върви в кръг? Значи, движението на земята не е в една и съща посока.

Сега тук може да образувате една теория. Вземете във фиг. 2 този перпендикуляр СД. В обикновената геометрия, там са други законите. Други изводи може да направите. Допуснете, че АВ означава движението на вашите очи. ДС, този перпендикуляр показва височината на вашето чело. Какво положение заема спрямо основата на вашите очи? Ако в дадения случай ДС, този перпендикуляр се измени, тук имате едно равновесие от 90 градуса. Ако тия ъгли се изменят, ще стане цяла една пертурбация вътре във вашия организъм. Ако запример една от вашите вежди се сниши надолу, а другата се подигне нагоре, малко се наклони тази площ, знаете ли какви органически пертурбации ще настанат, ако да кажем се намали, може би само с една половина от градуса? Ако знаете, какво може да се случи, вие ще се ползвате. Да знаеш от кого има да взимаш е полезно, но да знаеш [на] кого има да даваш, не

е толкова приятно. Да знаеш, че си здрав, като погледнеш някои черти на лицето си, има какво да се ползваш. Но ако всяка една линия показва някакъв кърпеш в природата или че организъмът не е тъй здраво създаден, какво ще те ползва физиогномията? При сегашното състояние благодарете, че не знаете много работи, защото ще се освободите от много страхове.

Ако този перпендикуляр се спусне надолу и се измени наклона, той ще има отношение към човешкия нос. Човешкият нос трябва да бъде перпендикулярен на една вътрешна площ. Но ако изгуби своята перпендикулярност, може да отиде на една или друга страна. Някой път трябва да мислиш право, за да върви носът ти право. Щом не мислиш право и носът ти губи своя перпендикуляр. Трябва да мислиш право, за да седят веждите ти хоризонтално. Ако не мислиш право, веждите ще се изменят, понеже те са антени, защото всеки един косъм, това е една антена за събиране на известна енергия от пространството. Щом се измени тази площ, туй равновесие, ти от външния свят няма да приемаш нещата навреме. Следователно, ще се яви една аномалия - криво ще възприемаш нещата, криво ще ги тълкуваш.

Често тълкувате чертите на лицето на човека и казвате: "Много е сериозен." Какво означава сериозен и какво намусен? Казвате: "Не е весел, не е приятен." И в какво седи туй невеселие? Казвате за някого: "Той не е весел." Как познавате човека, че не е весел? "Строг е, казвате, не е весел той." На какво се основавате? Защо казвате, че не е весел? - "Тъжно е лицето му." Е, можете ли да нарисувате едно тъжно лице? По какво се познава тъжното лице? Тъжно лице няма в света? Лицето има само напрежение понякога път. Измъчени лица има, напрегнати с някакви неовладени енергии. Тъжният е напрегнат човек с отрицателна енергия. А пък тия, веселите лица, са напрегнати с положителна енергия.

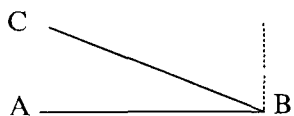
Напрегнато е лицето, някой път повече отрицателна енергия има, свиване на някой от мускулите и вследствие на туй свиване на мускулите в едно или друго направление, вие

виждате една такава дисхармония. А при веселието някой път някои от мускулите се продължават. Нещо ви е весело, веднага вашето лице се продължи и разшири. Като сте сериозен, като искате да се представите, че сте благороден и сериозен човек, вие ще си свие устата, няма да се разширявате, скромни сте. Щом станете весел, няма да се свива, ще се обтегне устата. Като се смее човек, той не е толкова красив. Като се засмее, ти виждаш нещо неприятно. И вие казвате, че този човек е весел. Вземете един човек, който е начумерен, тъжен, той винаги си свива очите, очите му са под ъгъл. А онзи, който е весел, очите му са винаги по-отворени. Питам сега: защо свитите очи представляват скръб, а отворените - радост? Какъв извод ще имате? На един човек, ако очите му са свити, е тъжен, а пък ако са отворени, е радостен. Който се свива, взема. Свитите очи вземат, а отворените очи дават. Но вие се лъжете някой път. Един човек, който иска да вземе, най-първо отваря очите си и после ги свива. Та, той започва с отварянето, а свършва със свиването. А добрият човек започва със свиването, а свършва с отварянето.

Вие може да правите наблюдение и единият свива очите и другият ги свива; единият ги отваря и другият - също. Вие се лъжете със своите наблюдения. Казвате: "Той е отворил очите си, ще даде. Той е весел." Ни най-малко няма да даде, а ще вземе. А в друг случай ти казваш: "Той ще вземе." Казвам: Той ще даде. "Очите му са свити." Важното е не как започва човекът, а как свършва. Туй наблюдавайте. Вие сега правите една погрешка, като гледате само започването на нещата. Как свършва човек е важно. Човек трябва да изучава физиогномията. Срещне ли един човек, поухили се и след туй стане сериозен. Какво заключение ще извадите за него? А някой, като ви срещне, ви погледне сериозно и после ви се усмихне. Единият се усмихва и става сериозен, а другият - погледне ви сериозно и после се усмихва. На кого ще разчитате? Плашете се и казвате: "Аз какъв ли съм?" Аз ви навеждам на този закон. Всяка мисъл има своя форма. И мислите са живи. Някой път, като ви дойдат външни мисли, ще

ги наблюдавате: усмихват ли се, сериозни ли са или тъжни или радостни. Е, добре, как ви се явяват? Една мисъл може да ви се яви в разни форми. Например в една тъжна форма. Свиването на една ваша мисъл как ще се яви? Може да ви сплаши външно. Вие казвате: “Плаши ме известна мисъл!” Как ви плаши? Запример идва една ваша мисъл, която ви плаши. Един ваш приятел ви се е разсърдил и веднага в ума ви седи образът на приятеля ви, тъй като че иска да ви каже нещо лошо. Туй ви плаши. Каквато и да е мисълта, има известна реалност, има известен обект отвънка.

Питам сега, каква мисъл седи в ума ви? Какво мислите? Както ви виждам, едни от вас така сте готови, като минете отнякъде, да задигнете нещо. Такова разположение имате. В мнозина е тъй. Изведнъж да вземе! Вие искате да разрешите един въпрос. И всичките учени хора се заемат да проучат въпроса, но не вървят по правия път на разрешаването. А всеки иска правилно да го разреши, да кажем, има 25 хиляди долара. Не се разрешава научният въпрос, но се разрешават 25 хилядите лева. И аз ви давам да разрешите 25 хиляди лева АВС. Да докажете, кои са били първоначалните причини, които са изместили този перпендикуляр? - Ще кажете, това е лесна работа. Ще го пренесете в органическия

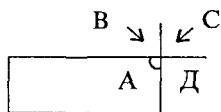

свят. Искам да зная, преди колко поколения тази линия там се е изменила? Да ми докажете как в някоя фамилия е станало туй променение, кога и как е станало. Как ще го докажете? Аз ви давам 10 хиляди лева премия за най-доброто разрешение. Всеки от вас има големи несрети в живота. Да докажете кои са причините, че не ви върви. Някой казва: “Защо не съм даровит?” Има си причина за това. Може ли да докажете, защо не сте даровит? Ами, ако вие сте заровили вашето богатство в земята и казвате: “Аз съм сиромаш човек.” Това истина ли е? Скрили сте вашето богатство.

Какво разбирате под думите: “Сиромаш съм.” Сиромашът разрешава с буквата С. Той има мъчнотии там. А буквата С е половината на кръга. Да намериш именно туй, от

какъв кръг е извадено това С? Сега туй С хубаво ли е написано, както аз съм го написал? Не е въпрос за красиво, правилно ли е написано? Много правилно е написано, но не е научно. С-то винаги означава промени. Като кажеш: “Сссс”, дето има опасност, там има съскане. Като минаваш покрай някоя патка, тя казва “Сссс”. Змията също. Приближиш ли се при змията, тя съска. Казва: “Гледай да не ме настъпиш, че работата е лоша.” Или учителите казват: “Ш-ш”. Вие учителите какъв знак означавате с СШЧ, понеже съскането е малко тъй, че сте превърнали “С”-то в “Ш”. Защо учителите в България са превърнали С-то в Ш? Пет хиляди лева ще ви дам за умен отговор. Научен е въпросът. Кой са причините, дето С-то се е превърнало в Ш. Защо Ш-то е написано в три линии? Ш-то е европейското W дубълве. На еврейски “шин”-а*. И после 3-то е произлязло от Е-то (Е). Тези букви имат един и същ произход. Ако вие напишете 3-то по този начин и Е-то, каква разлика има? Или ако го напишете така “n” или “и”. Това е все за разсъждение.

В дадения случай ние се повръщаме към първата фигура. Тук имате един център в квадрата, около него може да опишете цял един кръг. Значи, дейтелността, тия външни ъгли, са в потенциално отношение, а този, вътрешният ъгъл е в кинетическо отношение. Следователно, количеството на

силите вземат една материя, която може да мине през този център. Този ъгъл А е път, през който енергиите на тия три ъгъла минават във вътрешния прав ъгъл.

Но сега тази материя трябва да я пренесете в органическия свят. Тогава тя може да стане ясна. В съвременната геометрия може ли един прав ъгъл да бъде равен на три прави. (*Не може.*) Тогава, ако кажем така, че А е равен на В, С и Д какво се разбира? “А” е вътрешния ъгъл и е равен на трите външни ъгъла. Искаме да изведем една формула. Тогава ъгълът на “В” на какво ще бъде равен? Един външен ъгъл на какво ще бъде равен? (*На една тре-*

* Ш - буквата “шин” от еврейската азбука

та от вътрешния.) Това как ще го поставите като формула? Някой да излезе да напише на дъската на какво ще бъдат равни външните ъгли?

$$\angle B = \angle A - (\angle C + \angle D)$$

$$\angle C = \angle A - (\angle B + \angle D)$$

$$\angle D = \angle A - (\angle B + \angle C)$$

Сега представете си, че един художник ви рисува лицето. Той може да го нарисува анфас, лице срещу лице и може да го нарисува профил. Значи светлината, откъдето и да иде, да иде равномерно. Светлината, откъдето и да идва, еднакво да пада, лицето да е еднакво осветлено. Ако вие се поставите направо на туй осветление, така че светлината еднакво да осветлява лицето ви, то е анфас. Пък ако вие поставите лицето си настрана, че само едната част да е осветена повече, а другата по-малко, то е профил. Сега, за да изразите тази идея в профил, къде ще поставите сенките? Тогава някой път може да се турят по-тънки сенки, а някъде по-дебели сенки. Какви са причините, когато има по-дебели сенки? Че осветлението от едната страна е било силно и е хвърлило повече сянка. Защото колкото светлината е по-силна и сянката ще бъде по-силна. Когато ние искаме да означим, че светлината е силна трябва да хвърлим по-голяма сянка, за да изпъкне светлината. Гледаме перспективно да изпъкне светлината. Ако светлината е слаба, то и сянката ще бъде слаба.

Допуснете сега, че се хвърли една сянка под очите и художникът изобрази тази сянка. Вие изучавате този образ. Само че, много сянки са турени. Какво означава този образ? Когато под очите има сенки, какъв човек е този, когато има такива големи тъмни кръгове под очите? (*-Измъчено лице, изтощение, изразходване на повече енергия отколкото трябва.*) Но, ако художникът е турил повече сенки, отколкото трябва, направил ли е той картината вярна? Да кажем, че вие сте един художник, рисувате известна картина и турите повече сенки, да дадете ефект на картината. Рисувате някой тип и искате да го направите мъченик. Вие не можете да го направите мъченик. Този човек, когото вие ри-

сுவате, не е мъченик, вие го правите мъченик. Виждали ли сте Христа така нарисуван? Те са Го нарисували така, но аз не съм видял едно мъченическо лице. Не туй мъченическо лице, както аз познавам. Как се рисуват мъченическите лица? Че му тече кръв, какво мъченическо лице има в това? Значи, толкова кръв има, че излиза навън. Ако от една чешма, която има много вода, че излиза навън, мъченичество ли е това? То не е за чешмата, то е за хората. Ако излиза пот от лицето на човека, мъченичество ли е това? Значи, мъченичеството не е, че кръв излиза навънка или че пот излиза навън, съвсем другояче трябва да се изрази мъченичеството. Това е едно противоречие в дадения случай с окръжаващата среда. Мъченици са хората, които се намират в противоречие с окръжаващата среда. В туй седи мъченичеството. И колкото противоречието е по-голямо между средата и него, между тази разумна среда, толкова и мъченичеството е по-голямо. Колкото противоречието е по-малко и мъченичеството е по-малко. Туй мъченичество има и своя физиологическа формула отвън.

От чисто научно гледище, на скръбта трябва да ѝ търсите произхода. Всяка една скръб е едно противоречие. Ти скърбиш и казваш: "Аз много скърбя!" Не, така не се разсъждава. Ти ще търсиш противоречието, което се намира между тебе и окръжаващата среда. Скръбен си, трябва да знаеш, откъде произтича твоята скръб. Можеш да скърбиш, че нямаш парици. Но защо ще скърбиш, че нямаш пари? За скръбта пак хората са причина, до известна степен или че ти искаш пари да се облечеш, да се наядеш. Но скръбта има две условия. Има външна среда - хората, външното условие и има друго едно общество, което е вътре у тебе. И с него ти си в противоречие. То иска от тебе, пък ти няма какво да му дадеш. Две среди има, с които ти не можеш да се справиш. Една среда е твоя организъм, който иска да яде, и друга среда - обществото, което иска ти да бъдеш добре облечен. Ти си самия човек, който трябва да се справиш с външната среда. Тъжно ти е за парите. Към коя среда спадат парите? Сега тия пари се намират все в ръцете на живите хора. Всички

банкери държат парите в своите ръце и ти трябва да идеш при банкера, да заемеш малко пари, да направиш един съюз с банкера. Тогава в тебе се явява едно противоречие, дали този банкер ще ти даде пари или не. После ще се яви друго чувство. Ако не ти даде пари, усещаш се унизен, губиш нещо. Идеш при втори банкер и там не ти дадат. Идеш при трети, 10 души банкери обиколиш и кажеш: "Съвсем я загазих!" Седнеш на един стол и се хванеш за главата. Какво трябва да разрешиш? - Ти имаш една хубава задача - числото 10, превърни го в друго число или го намали! Питаш как да се справиш с мъчнотиите. Ти имаш 10 души банкери, които не са ти дали пари. Видиш числото 10 и се уплашиш от него. Страшно е числото 10! Вземи нулата, дай ѝ почетно място, тури я пред единицата, намали единицата 10 пъти и веднага ти ще се издигнеш нагоре. Намали всичките тия банкери, тури им една нула отпред, тури една запетая или точка и после тури единицата. Тогава какво ще мислиш? Като направиш този процес, всичките банкери почват да треперят вече. Ако аз ида при 10 души банкери и те не ми дадат пари, след като туря нулата отпред и единицата след тях, всичките тия банкери ще бъдат болни, ще викат лекари. Тези лекари не могат да помогнат на банкера. Аз ще напиша едно писмо, че на банкера мога да помогна на болестта му, ако той ми даде парите. Тогаз аз ще кажа, че болестта е много сериозна и за нея ще искам 5 хиляди лева: "Другите може да вземат по-малко, но няма да ти мине. Аз ще те изцера, но 5 хиляди лева ще дадеш!" Питам: 10-те болни банкери по 5 хиляди лева, като им взема, колко правят те? - 50 хиляди лева. Само като преместя нулата, но да знаеш как да я преместиш: 10 - 0,1. Погрешката е там. Може и никаква запетая, точка тури. *(-Туря се и запетая.)*

Законът е там: Когато вие се намирате в едно голямо противоречие в живота и дойдете до отчаяние, пренесете нулата отзад напред. Това са други условия вече. И турете единицата отзад, а нулата пред единицата, тогава и тия условия се подобряват. Какво означава нулата? Тя е човешката глава. Като туриш една точка, не се обезсърчавай, ами

почни да мислиш. Защото всеки един човек се обича за две неща. Две неща има съществени, които в света работят. Те са три, но две, които постоянно работят. Един човек се обича заради своята мисъл. И един човек се обича заради своето чувство. Ако ти право мислиш, ще бъдеш обичан. Ако ти право чувствуваш, ще бъдеш обичан. Туй е закон. Мислиш ли правилно, ще те обичат. И ако правилно чувствуваш, пак ще те обичат. Има едно хубаво чувство, благородно чувство. Значи, при най-лошите условия, внеси едно право чувство! То е нулата отпред, а единицата отзад. Да туриш единицата отпред, ти си човек, който не разбира живота. То е егоизъм. Числото 10 е за мъдреца. Тъй написано числото 10 в света, е за който борави и регулира законите. А който не разбира тия закони, то е обратното - 01.

Тогава да ви преведа, друго едно положение. Предста-ви си, че числото 10, това са 10 килограма. Може да допуснем, че може да е един момък на 21 години и да носи 10 кила злато. На него може да разчитате, той ще ги занесе вкъщи. Но на едно дете на три години може ли да му се разчита? Може ли вие да му дадете 10 кила злато? Колко може да дадете на едно дете? До колко мислите? Да турим, че то е на 4 години. Колко да му дадем от 10 кила? С колко може да го натоварите това 4 годишно дете? Добре, ако е на една година, една златна монета като му дадем, то ще си играе с нея. Ако е на две години, тогава? -Увеличава се теглото. На 4 години колко трябва да му дадем? (*Най-много половин кило.*) Много са! 500 грама не може да ги носи то. Тя е грамадна енергия, не се носи. Не само количеството е важно, но материята, това е напрежение вътре, то е мощна сила. Ще го намалите още. (*100 грама.*) Много са. Много е тази енергия, детето не може да я носи. Законът има приложение. При нашите чувства и при нашите мисли, трябва да знаете, че известни мисли и известни чувства се намират при различни възрасти на различно развитие.

Едно твое нежно чувство, което имаш, то е едно малко детенце. Ти, ако не разбираш закона, можеш да осака-тиш това благородно чувство или благородна мисъл от не-

разбиране. Ти можеш на тази мисъл да дадеш работа, за която тя не е готова още. И на едно чувство можеш да дадеш работа, за която то не е готово. Дълбока работа е това. Вие мислите, че вашите мисли са силни или чувствата са силни. Не мислете така. Не са силни. Възмъжалата мисъл, постъпка, то е друг въпрос. Те са силни. Когато във вас се внесе известна идея, не мислете, че веднага ще се реализира. Казвате: “Идеята е мощна!” И Христос като Дух беше мощен! Но като се роди, беше ли мощен в тази малка форма?

Имате едно понятие, което не съответства на Истината. Казвате: “Една идея, мощна идея!” Но, която е реална вече, а не една идея, която се намира още в зачатък на своето развитие, една малка тревица. Тази е мисълта. Туй е дълбока мисъл, върху която трябва да мислите. Вие искате някой път да имате постижение на вашите чувства, мисли или желания. Най-малко се изискват 21 години едно ваше желание да се постигне. А вие искате още след 3-4 години резултати и казвате: “Много съм чакал.” Вследствие на това неразбиране идат много големи нещастия, които ние преживяваме. И казвате: “Защо ни е това, да го нямаме!” -Защото твоята мисъл и твоето чувство не са в състояние да пренесат туй, което им се дава. Туй е едно научно обяснение. И ако вие вървите по този път на разбиране, ще се избавите от много страдания. Най-първо, гледайте тази мисъл възмъжала ли е?

Сега ще ви попитам: Коя е във вас най-силната мисъл? И сега може да ми кажете. Коя е най-силната мисъл у човека? Може да пишете като тема. И след туй: “Кое е най-силното чувство? Вие не се лъжете с думата Любов. Тя е обща, колективна. Любовта не е идея. Ще кажете: “Любовта е най-силна!” Често вие изгубвате интерес в живота. Когато в живота се яви едно противоречие, което човек не може да разреши, той заспива, не се интересува вече. Не поставяйте в ума си една мисъл, която не може да разрешите! И не поставяйте едно желание в сърцето си, което не може да постигнете. Пазете си тези две неща. Никога не си поставяй една мисъл, която не можеш да разрешиш! И никога не пос-

тавия едно желание, което не можеш да постигнеш. Не да го не искаш, остави го! Тази мисъл остави откън. Туй, което не можеш да разбереш, остави го откън. И после иди, наблюдавай го! Понаблюдавай, но не туряй откън! Понеже щом го туриш неразрешимото чувство вън, ти ще носиш един излишен товар. Да допуснем, че във вас влезе мисълта да станеш гений, но не си уважаван. Казваш: "Искам да стана гениален." Но не можеш да разрешиш, как ще станеш гениален. Остави тази мисъл откън! Ти ако искаш да я постигнеш, по кой път ще постигнеш гениалността? - Трябва мисъл. И не всеки човек, който мисли, става гениален. По какво се отличават гениите от обикновените хора? Един гений, като го поставят в най-мъчните положения, той всякога ще си разреши задачата! Казват, че Паганини е разрешил една задача. В Италия най-видните музиканти писали нещо много трудно, как ги наричат тези музикални комбинации, най-мъчните с по 4 ноти, 4-те пръста да ги вземат? Нещо, което не може да се вземе на цигулка. Та след като го угощавали, казали: "Ще ни е много приятно да изсвирите едно парченце!" Той го видял, усмихнал се, взема си цигулката и веднага го изсвирва. И го признават, че е гениален. Е, колко души като Паганини може да изсвирите такова трудно нещо? Някой път може да се забъркате. А той като че е бил и пребил. Значи, геният е запознат с нещата, а обикновените още не са запознати.

Всички вие сте от спящите гении. И вие сте гениални, но спите, под юргана сте още и следствие на това не може да се проявите. Ако има някой, който да ви събуди, веднага ще проявите вашата гениалност. Нищо повече! Какво е мисълта? Един човек, който не е гений, се намира като в мъгла, не знае човекът накъде е ляво, накъде дясно. Седи и се върти. Това е обикновен човек, а на гения небето му е ясно. Той, като погледне, вижда си пътя, всичкото знае. Обикновеният човек е в мъгла. А геният е в ясното небе, няма никакъв облак. Той, като погледне, навсякъде пътят му е отворен и мъчнотии няма. Има, но той ги разрешава, докато обикновеният човек е обвит в мъгла. Значи, тази мъгла аз наричам юр-

гана, в който ти спиш. Трябва да се освободиш от него. Ти искаш да постигнеш нещо, но си под юргана. Казваш: “Непостижимо е!” В мъгла си, какво можеш да постигнеш? Ти си в зимно време, в буря, сняг има, виелица. Ти си в лоши условия, непостижими са нещата. Лятно време, когато слънцето грее, топло е, влага има, дъжд, тогава нещата са постижими.

Та казвам, не се обезсърчавайте! Щом се обезсърчиш кажи: “Под юргана съм.” Щом се насърчиш, юрганът е вдигнат! Всички хора, които са насърчени, без юргани са, а които са обезсърчени, са с юргани. Вие казвате: “С юрган е добре”. Само когато отиваш да спиш, юрганът е на мястото, а когато отиваш да работиш, юрганът не е на мястото. Ако туриш юргана и кревата на колата и отиваш да ореш, това не е на място. Юрганите са потребни за вечерно време. Тогава по-хубаво нещо няма. Като си в стаята си, че си в юргана, на място е тогава юргана, като искаш да спиш. Но след като се събудиш и да си в юргана, това не е на място.

Сега, главната мисъл, каква остана? Иване, кажи ти. (*Човек трябва да мисли право и да чувствава право. Да бъде добър проводник.*) Не пресилвайте вашите мисли, не пресилвайте вашите чувства! Туй пазете! Мисълта си не пресилвайте! Никога не пресилвайте сърцето и ума си!

Отче наш

7.25 ч.с.

*3-та лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 26 октомври 1934г., петък,
Изгрев, София*

ПОГРЕШКА И СПЪНКА

Отче наш

Чете се темата: "Отличителните черти на гръбначните животни."

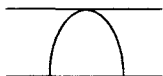
За тема ще имате: "Разликата между птиците и рибите."

Може ли да намерите някаква подбудителна причина за създаването на гръбначните животни? Може ли човек да създаде нещо, което го няма в себе си? Представете си, че вас ви фотографират. Да кажем, след хиляди години имате такава картина, както сте седели тук фотографирани. Може да се зададе и тема: "Кои са били подбудителните причини, за да се фотографирате, да се съберете в една снимка." Как бихте разбирали темата? Съвсем други обстоятелства са били тогава. Вие сте забравили. Този път на гръбначните животни е вашият път, по който сте минали. Пътят на рибите е вашия път, по който някога сте минали. Като същество в природата вие сте забравили пътя, по който сте минали. Трябва да се докаже. Доказателството е ваше съществуване. Ако вие не съществувате и тези форми нямаше да съществуват. Значи цялата природа пред вас или вън от вас, това е вашия минал живот. Животът е написана история, която вие сте писали някога. Сега се чудите на онова, което сте писали. Не може да си го обясните. "Който сам пише, сам не може да го чете", казват турците.

Тогава вие задавате въпроса: "Защо Господ създаде света така?" - Това е една много неопределена идея, макар че то е вашият път. Някой може да зададе въпроса: "Какво му трябва на Господа да се занимава с такива работи, да прави глисти." Или: "Какво му трябва на Господа да прави риби, за какво ли ще му трябват те?" Или: "Защо му са на Господа да прави тия коне, волове, четвороноги?" Някой би задал този

въпрос. Даването на дрехите се оправдава с живота на човека. Бащата създава дрехите на сина, той прави дрехите по единствената причина заради сина. Ако попитате: “Защо са създадени всичките костюми, това са формите, които са необходими за неговите деца. Всичките животни, това са костюмите, които са останали като изложение. В животните вие проучвате вашите минали костюми.

Кое ги е задържало? Или аз ще ви попитам другояче: каква нужда имате от старите навици? Можете ли да ми посочите един стар навик, от който нямате нужда, а го проявявате? Ще ви приведа един пример, един стар навик. Знаете какво е казал Христос: “Ако те ударят от едната страна, обърни и другата!” Вярно ли е? -Вярно. Така казва Христос. Тогава един се обръща и удря една плесница на друг. Последният го ритва. Първият пак му удря една плесница, онзи пак го ритва. Пита: “Защо риташ?” - Защото няма закон писан за това. Законът е: Ако те ударят от едната страна, обърни и другата, но трябва да знаеш, че с всеки удар идва един ритник. Туй е, което наричат последствие, карма. Кармата е обратния процес на дихармата. Туй, което няма закон, ще се провери. Имате тия неволни движения. Пуснете един кон,

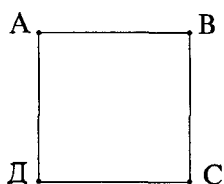

ще ритне или имате една такава пружина, която се крепи при известни условия. Тя непременно ще направи реакция и ще заеме своето първоначално положение.

Сега може да ви се даде такава тема: “Ползата от изучаването на миналото.” Каква полза има да се изучава миналото? Миналото е това, което е станало. Има две положения в миналото: някои неща са станали добре, някои неща не са станали добре. Настоящото е, което става сега, което може добре да стане и може зле да стане. Бъдещето е, което не е станало, а може да стане и може да не стане. Думата “става” е малко двусмислена. Тя има едно значение: “сбъдва се” и друго: “изпълва се”, има и трето значение: “става”, например от стола. Може да допуснем от научно гледище да се обясни един сложен въпрос - човешкото развитие е един сложен въпрос, както появяването на всички животни,

които съществуват. Не е лесно всичко да се обясни.

Да допуснем, че имате една точка, това е само за обяснение. Тази точка в органическия свят я наричат клетка. Най-първо ние имаме външната форма. Трябва да знаем какви са вътрешните стремежи. В геометрията възприемате тази точка като силов център, има известно напрежение, известен подтик. Тази точка се предполага, че може да се движи по

една посока. Нещо тук не е ясно. Знаете, че правата линия е най-късото разстояние между две точки. Имаме АВ - права линия. Пита се: защо се проявява правата линия? То е необходимост. То е една необходимост за излизане на тази силова линия от една посока и да тръгне в друга посока. Добре, щом А дойде в В, тя назад

не може да се върне. Тя ще влезе в друга посока точно перпендикулярно на себе си. Тя ще дойде в точката С, назад не може да се върне, тогава взема точно перпендикулярна посока, вземе друго положение, дойде в точката Д. Щом дойде в Д, вземе перпендикулярно положение. Следователно, имате четвърто движение, образува се цял квадрат. Правата линия е движение на точката А към В, от В към С от С към Д и от Д към А и се образува квадратът. И тогава, при първата възможност АВ е пътят, който става граница на квадрата. Ние може да кажем, че квадратът не е нищо друго, освен ред прави линии, които са съединени и образуват квадрата. Но тази точка не се спира там. След като обиколи този квадрат, тя не може да се върне. Щом дойде втори път в точката А, невъзможно е вече да се върне пак в този път. Следователно, тя пак ще вземе едно перпендикулярно движение, ще образува едно тяло, ще образува три измерения. Перспективно как ще покажете, че се движи в перпендикулярна посока? Накъде ще се движи?

Туй, което вие виждате, тези животни, тия форми не са нищо друго, а материалите, които влизат в самия градеж. Човекът е сбор. Човешкото тяло е сбор от всичките животни, които съществуват на земята. Животните, които същес-

твуват въвн от човека, това е човекът разложен на своите части. Всичките животни са частите на човека, изложени в природата. Туй, което виждате, това е човекът разложен на своите части. Тия части, събрани в един човек, всичките животни, външният свят, събран в един човек, съставляват човешкия организъм. Всичките неорганически форми това са материалите, от които е съградена сегашната форма на човека. Разбира се ние, като говорим за човека, нямаме предвид само сегашния. Защото вие знаете само тия хора, които виждате, не знаете цялото човечество. Цялото човечество не е на земята. Аз говоря за човечеството, което населява не само земята, но и човечеството, което населява и другите светове. То е нещо велико. Понякой път ние се чудим, защо е създаден един червей. Не може без него, той е материал. Някоя малка бубулечица, някое насекомо или птица, това са материали, които са били необходими, понеже постоянно става градеж на по-възвишени форми. Аз ви привеждам този пример, за да обясня някаква философия, но човек не трябва да презира тия малки форми. Ако рече да ритне някоя малка форма, той рита себе си. Няма какво да рита.

Понякой път съм виждал котката хване опашката си, пък като не знае, че е нейна, мисли я за някой външен предмет, стисне я. Като стисне, измюка. Като стисне няколко пъти, тя разбира, че има някаква връзка. Като стисне, заболи я. Вие сте забравили, не разбирате защо природата е създадена така, понякой път не можете да си представите какво отношение имате с нея. Срещнете някой човек, казвате: "Мен не ме интересува." Но вие не разбирате въпроса. Всеки човек за вас е още по-важен. Всичко е важно. За който разбира всичко е важно. Само че вие, като се срещнете, като се съберете, трябва да разбирате вашите отношения. Запример в музиката може да имате "до", може да имате "ре" или "ми" и т.н. Ако имате "до" цяла нота, това са отношения, пътища степени. Какво показва "до"-то в дадения случай? Кой е най-ниския тон в музиката? Как го наричате? Който има 32 или 16 трептения? -Музикален тон, основен тон аз наричам този, който не може ни по-горе, ни по-долу. Той е основен тон.

Този основен тон създава всичките тонове. Той е особен тон в музиката. Философски аз разбирам, той е като семе. Като го посееш, той ражда дървото. Развива се музиката. Под основния тон разбирам тон, който съдържа всичките тонове в себе си.

Нали имате в природата такива примери? Вземете дъгата от колко цвята е тя? - Седем цвята. Във физиката казват, че ако ги съберете тези седем цвята, всичките образуват белия цвят. Значи, белият цвят е създаден от тия цветове. Значи, туй, което ние наричаме бяло, съдържа в себе си другите цветове. Белият цвят е основен цвят на червения, портокаления и т.н.

Ако речете да разсъждавате, ще стане като един английски философ, мисля се нарича д-р Браун, в Бостонския университет. Държи той лекция на студентите, говори за човека, разграничава го, че се обърква най-после. Той вече не може да разбере, каква е разликата между студентите и него. Казва: "Аз сам се обърках. Аз Браун ли съм или не съм Браун? Обърках се, ще ме извините, ще прекратя лекцията. Този въпрос, както съм го развил, стана едно объркване, не мога да обясня." Понякоя път и вие може да се обърквате. Обърквате се, изгубите своята мисъл. Изгубите онази мисъл, онези отношения, които съществуват, намерите се на тъмно. Умът ви не работи, има едно ужасно объркване. Психологически вие трябва да изучавате този закон. Често губите връзка, понякоя път не може да се познаете. Запример, аз съм слушал много пъти, някой кротък човек или някое малко дете, говори кротко, но като се разгневи, казва: "Ще те убия!" И другото казва: "Ще те убия." Може да го убие. Но в дадения случай туй дете не може да направи това. Откъде иде това понятие, та то тропне с крак? След малко го прегърне и казва: "Аз само исках да те сплаша."

Сега, ще ви запitam: Може ли яйцето само себе си да счупи? Не, друг може да го счупи, но то само никога не се чуи. Може ли яйцето да е виновно, че е счупено? У човека има една погрешка, която не е негова. Туй е оправданието на човека. Има само едно оправдание. Има една погрешка,

която става, но която не е негова. Туй, което става в него, той го предава. Но философията е: защо става тази погрешка? Ако яйцето само по себе си не може да се счупи, има друг, който ще го счупи. Възможността, че може да се счупи, е погрешката. Ако вие посее смето в земята, то ще изникне. Следователно изникването не е нищо друго, освен една възможност да се направи една погрешка. В тази погрешка има растене. Следователно защо трябва да правиш погрешки? - За да растеш. Така е, ако искаш философски да разсъждаваш. Някой казва: "Аз направих една погрешка." - Ти си се преместил от А в В. Ще благодариш на тази погрешка. Направиш втора погрешка, преместиш се от В в С. Направиш трета погрешка, преместиш се от С в Д. Направиш четвърта погрешка, преместиш се от Д в друга посока.

Погрешката, това е път, по който трябва да вървиш. Има една погрешка, за която човек не е отговорен. Благодарете, че е така. Защото, ако тази погрешка я нямаше в човека, нямаше да има и растене. (*Как трябва да гледаме на спънките?*) - Спънките са резултат от черупките на счупеното яйце. Погрешката е в счупването на яйцето, а спънката е в черупката на счупеното яйце, от невнимание, ти ще се спънеш. Туй, което засега ви смуцава, то е една хубава идея. Тя е съществувала, посветените са я знаели. Вас ви смуцава, че имате една погрешка, питате: "Защо тя съществува?" Вие не сте отговорни за нея. Направиш една погрешка и бързаш да кажеш: "Аз не съм виновен." Не си виновен, а те съдят за нея. И в туй съдени има растеж. Тя е само една погрешка, не две. И тя е обоснована на това, че яйцето само не може да се счупи. Вие искате да знаете коя е погрешката. - Погрешката, в която растете. Погрешката, в която вие не растете, е спънка. Що е една спънка? - Туй, което спъва растенето, то е спънка. Духовно не се спъвайте. Спъването е от вас. Спънката е от вас, погрешката е от другите. Всяка спънка е ваша, основната погрешка не е ваша. Сега аз ви давам тази максима, за да може да турите равновесие. Много пъти вие се намирате в затруднено положение, казвате: "Защо става така, не можеше ли другояче?" - Не може. Има неща, ко-

ито трябва да станат, защото ако не станат, лошо ще бъде. Ако стане, ще бъде погрешка, ако не стане ще бъде лошо. Ако стане тази погрешка, ще има растене, ако не стане, ще има спъване.

Злото в света аз обяснявам така: то е процес на гниене, дето нещата не стават. Доброто е процес на растене, дето нещата стават. Правете разлика сега. Злото е процес, дето погрешка не става, а става гниене. Доброто е процес, дето погрешка става, но растене има, няма гниене. Тъй щото, онази максима се явява между две противоречия. Малкото противоречие е за предпочитане. Погрешката е за предпочитане пред гниенето. Доброто е за предпочитане пред злото, защото в злото няма растене, има гниене. Когато ние разглеждаме злото, то се оправдава дотолкова, доколкото то дава материал за доброто, за растене в доброто. Тогава злото е на място. Когато казваме, че злото е на място, то е, когато злото дава материал на доброто в процеса на растенето, на съграждането. Тогава казваме, че злото е на място. Значи злото може да се превърне в добро. Доброто може да се гради от тия гниещи материали и се образуват всичките спънки в живота. Да излезеш от едно безизходно положение, то е наука, да използваш процеса, в който има растене. Процесът, в който растенето е спряло, от него трябва да се пазите. Трябва да се пазите да не спре вашето растене.

Има една философия, която като разбере човек, му става неприятно. Тя е философията на падение. Като ядеш една храна, която е подходяща, след като я ядеш, усещаш едно удоволствие. Във вкуса усещаш вътрешно подновяване. Казвате: "Много хубаво ядене!" Щом като ядеш и яденето не е на място, съжаляваш, че си ял. Ако яденето е хубаво, тази философия е разбрана. Ако яденето не е хубаво, философията не е разбрана. Има една философия в живота разбрана, пък има една философия неразбрана. Представете си сега следното положение, че на тази височина един петел се покачва и пее. Другият е под него. Неговият глас се чува надалеч. Този, който е долу, неговият глас не се чува. Каква е разликата между тия два петли? По какво се различават?

Всеки, който се качи на високо място, неговият глас се чува.

Питам сега, кое е по-важно: почвата или семето? Семето ли е създадено за почвата или почвата за семето? (*Почвата за семето.*) Вие ли сте създадени за света или светът е създаден за вас? Този свят да грешите ли е създаден или да правите добро? Трябва да се разреши въпроса, научно трябва да се гледа. Защото, ако светът е създаден заради вас, туй е едно условие, в което ние може да растем. Тогава другото положение: да грешим ли в света или да правим добро. Две положения има: или ще грешаш, или ще правиш добро. Кое трябва да се направи по-напред, погрешката ли? След като се направи погрешката, престъплението ще дойде. Черупката, която остана, на нея ще се спъне някой, ще си пукне главата, ще те хванат, ще хванат яйцето, което не е направило погрешка. Ще кажеш: “Защо останаха тия спънки? На този човек му се пукна главата. На мен през ум не ми идва да пукна главата. Пукна му се главата, блъсна се. Мен ме блъсна някой. Здрав бях едно време, а сега, както виждате, съм разделен на две части.”

Добре, защо светът е създаден? - Светът е създаден, за да грешим. Светът е създаден, за да направим само една погрешка, не много. Другото е развиване на погрешката. Ще забележите в този психологичен процес има най-първо усилване. Разгневите се, усилва се гневът, махате ръце, казвате: “Аз ще направя това, аз ще направя онова.” Вече дойдете до върха. Най-после стане една смяна, помислите, помислите, после започвате да слизате надолу, все по-надолу. Казвате: “Хайде да се примиря с този човек.” Значи, процесът започва. Като слезеш от същия уровень, пак ще придобиеш същото състояние. Имаш едно възходяще състояние, после като една пружина, дойдеш в първоначалното положение, дойдеш до естествения развой на нещата. И в доброто е така. И доброто върви по същия закон. Ти вървиш по пътя на доброто, качваш се, все по-нагоре се качваш и кажеш: “Аз ли ще оправа света?” Така ти слизаш пак. Може да растеш и в доброто, може да мислиш, дойдеш до върха, след туй идва обратният процес. След туй кажеш: “Друго да направя.”

По какво се отличава доброто? Не мислете, че вие, като се качите на върха, като този петел, тогава ще направите добро. Доброто трябва да го направите в основата. Погрешка е то. В самата погрешка е спънката. Защото след като ти пукнат главата, ще идеш при един лекар, ще платиш стотина лева, да ти я превърже. Този лекар се е молил отдавна, друг да те бие, за да направиш едно добро. Защото ако главата ти не беше пукната, този лекар нямаше да видиш, добро нямаше да направиш. Дойде някой при една спънка, от която си блъска главата, пука си главата. Ти си с превързана глава, идеш при лекаря, ще платиш двеста лева, ще благодариш, че ти е превързал главата, ще направиш добро без да знаеш. Пък и той е направил добро без да иска. Защото, ако той имаше нужда, щеше да каже: “Аз ли ще се занимавам с неговата глава да я превързвам?” Но, понеже има нужда, ще ти превърже главата. После ще каже: “Аз му превързах главата, превързах я за двеста лева.” Та казвам сега: Трябва едно пресяване. Житото се отвява и пресява. Трябва да се отвеят нещата и да се пресеят, да се турят в житницата чисти неща. Имате една чудесна философия.

Понякоя път в музиката има пение. Някой не може да вземе верен тон, или “фа”, или “ми” не може да вземе вярно. Много мъчно е да направиш едно различие между “си” в първата гама и “си” във втората гама или “ла” в първата гама, или във втората октава, или в третата, или в четвъртата, или в петата, шестата, седмата, в осмата, деветата, десетата, единадесетата, дванадесетата. В музиката се показва колко нашето съзнание е ограничено. Някои от вас искате много работи да свършите. Вижте какво е разстоянието от едното “си” до другото “си”. Такава е работата, която може да свършите. Не се самозаблуждавайте, че от големите работи, които може да свършите, другояче трябва да разгледате. Една работа колко хиляди години може да преживее? Работата е, че може да напишеш една книга, но след две-три години се забравя. Това е една работа, която служи за благо на човека. Ние говорим, това са забавления. Някой казва: “Аз искам да направя нещо.” Тогава, когато някой от вас се намира при

голяма мъчнотия, гледайте колко октави може да вземете. Ясно ще вземате тоновете. Не само ясно, но мек да е тонът. Някой път някои вземат верно, но много кресливо. За всеки един креслив тон, има спънка. Добрите певци правят погрешки, обикновените певци се спъват. Че ти ако не можеш да вземеш основния тон, какъв певец си? Щом можеш да вземеш основния тон, това е най-хубавото състояние, което в живота си имал. Най-хубавото, което в живота си имал, то е основния тон "до". Аз го наричам основния тон. Най-хубавото състояние, което някога си преживял, което не излиза из ума ти, него сънуваш, ставаш с него и в младини, и в старини, и в един живот, и в друг живот все за него мислиш, то е основния тон, то е музикален тон. Понякой път ние говорим за живота, но животът е свързан с малките работи, хубавите работи, за които човек почита нещо хубаво, което мъчно може да се опита.

Сега едно е приятно: направената погрешка да ви не смущава. В живота вие ще се пазите от спънки. Така се обяснява онази максима, която е дадена в свещените книги, че всичко работи за добро. Основната причина. Първият човек направи една погрешка. Защо я направи? - За да има растеж. Първият човек направи една погрешка, сегашните поколения се спъват. Там е работата. Злото не е в погрешката, злото е в спънките вътре, които среща. Човек пита: "Това защо е, онова защо е, другояче не може ли?"

Ако сега ви попитам: каква буква искате да ви напиша, ако попитам всинца, каква буква искате да ви напиша, колко мнения може да има? Може да има толкоз много мнения и те ще се различават. В български език може да има толкоз мнения, колкото букви има в българската азбука. Има 32 букви, вие сте тук повече от тридесет души. Най-малко двама души ще пожелаят същото нещо, без да искат. Според вас, коя буква е най-важна в български език? (-А.) Защо? Че евреите нямат А. На евреите всичките им букви са съгласни. Гласните ги няма, гласните букви се подразбират, 22 букви имат, но са все съгласни. "Алеф" от тях не е гласна. Евреите без гласни букви могат, българите имат гласни. А, О, И, Е, У,

Ю, Я, Ъ. Кой букви са по-важни: гласните или съгласните? На български език ще кажете: Иванъ. Имате три гласни и две съгласни. В еврейски имате четири съгласни. Гласните у тях се подразбират. Това са второстепенни работи дреболии, мода в писмената реч. Вие имате името Иванъ на български, на френски Жан, на английски Джон, на турски как е?

Има един закон на човешката мисъл, който вие трябва да имате предвид. Правилно трябва да се мисли, защото има една мисъл, има един път, който не е правилен. И в мисленето хората имат толкова дефекти, както в ходенето. Някои хора не могат да ходят правилно. Ако някой човек, който ходи с левия си крак и постоянно завърта, какво бихте казали? -Има дефекти в човешката мисъл, в човешките чувства, какво бихте казали? -Всяка една мисъл не върви в една правилна посока. Хиляди години тази човешка мисъл вървяла по известна посока, та е огънала човешкия нос. Човешкият нос е добил тази форма: *[виж рис.]* Преди хиляди години носът е бил изпъкнал. Какво движение е оказала човешката мисъл върху човешкия нос? Има закони, по които може да се чете човешката история на човешкото лице, в различните епохи в какво направление е вървяла тази мисъл. Това е един начин на изследване. Ако една ваша мисъл не е права, тя един ден ще окаже влияние върху окръжаващата среда.

Във вашия живот вие сами може да се спънете. Запример, в мнозина от вас има неестествено любопитство. Говорят двама души, вие идете, дадете ухо. Какво ще чуете? Когато двама души се разговарят, каква тайна може да има? Абсолютно никаква тайна няма. Те са толкова обикновени работи, че трябва да ги знаете. Ако двама души се разговарят, каква мисъл може да има, която не е била. Аз ще ви дам сто лева, ако може да кажете нещо, което да е тайна. Аз ще ви дам двеста лева, ако можете да кажете нещо, което да е тайна, което да не е било. Казват: "Нашата тайна!" Всеки я знае. Казва: "Ще ти кажа нещо: Много те обичам!" Че каква тайна има в това? -Няма никаква тайна. Имаше един наш

приятел Граблашев, който държал сказка и един господин му казва: “Ще ви кажа една тайна.” Отива до ухото му и му казва: “Страшен вагабонтин си!” Няма скрити работи, няма тайни работи. Като няма скрити работи и ги знаете, защо, като минавате, пак давате ухо?

Един извор от високо извира и кряска, друг извор от ниско извира, почти никакъв шум не прави. Каква е разликата между този, който кряска и този, който никакъв шум не вдига? Вие при кой извор бихте отишли, при този, който вдига шум или при онзи тихия? Туй, което в тайно се казва, то е тихия извор. Реката, която вдига шум, ни плаши. До тихата река се приближаваме повече.

Кое е основното нещо, което ще остане и което може да приложите? Ще кажете: “Трябва да се правят погрешки.” Има една погрешка, за която човек не е отговорен. Това е тайната. Единственото нещо, което не знаем, че тази погрешка е направена и не знаем, тя ни интересува. Сега може да има много преводи. Ще кажем, че това е погрешката. Има една погрешка във вас, за която вие не сте виноват. Защо вие направихте тази погрешка? Вие нямате предвид погрешката, самата погрешка е скрита, това са последствията. Да кажем, кармически нещо се случи, но може тази погрешка да е станала преди хиляди години, сега имаме резултата. Това не е философия. Някой казва: “Няма погрешка.” Вие имате резултати, погрешката е станала преди хиляда години, сега имате резултата. Вие наричате спънка, дето постъпката е направена, но погрешката не е направена сега, тя е станала в далечното минало. Благодарение на тази погрешка, вие сте човек, вие сте дошли до това положение. Тази погрешка ви е подигнала. Ако тази погрешка не беше се случила, вие нямаше да съществувате. Самото ваше появяване в света се дължи на тази погрешка. Ако не беше направена тази погрешка, нямаше ли да бъде по-добре? -Не.

Ако ви дам едно златно яйце, което да не се счупи и ви дам едно яйце, кокоше, кое яйце е за предпочитане, кокошето или златното? Кокошето. Кокошето яйце може да го изядете, да ви ползува нещо. Защо хората обичат повече злат-

ното яйце. Помнете едно нещо: Всички купени яйца се развалят. Най-хубавите яйца никога не се купуват. Всяко яйце, което веднъж е купено, то се разваля. Запример вие се страхувате от вашата погрешка. Баща ви, ако не беше направил хиляди престъпления, вие не щяхте да бъдете живи. Бащата, който изял хиляди кокошки, прасенца, агънца и дядо ти и прадядо ти направил хиляди престъпления, за да дойдете вие да живеете. Вие сте причина за всички престъпления. Това е за разсъждение само. На половина е вярно. Привидно така се обяснява. Аз поставям въпроса така.

Ако човек е създал хиляда монети, отлял ги е, има ли право да ги похарчи? Има право. Туй, което е създал, може да го харчи. Нарисува една картина, втора, трета, четвърта, пета, десета, има ли право да ги продава? Има право. Какво престъпление има, че ги продава? Тази картина, която си продал, няма да плачеш за нея. Сега де е престъплението? Кой човек е направил престъпление? Престъпление е, когато не правиш погрешки. Че ти, ако не направиш погрешка, ще направиш престъпление. Ако извадиш от касата пари и ти олекне, това е погрешка. Някой казва: “Баща ми направи голяма погрешка, раздаде парите на хората, пък на нас не ни остави.” Ако остави парите за синовете, хората ще кажат: “На нас не остави, остави всичко на синовете си.” Така и едните те обвиняват, и другите те обвиняват. Де е правото? Ако направиш добро на ближните, съдят те синовете; ако направиш добро на обществото, съдят те синовете. Де е вината? Какво трябва да прави бащата? Правите ли погрешки, ще се избавите. Трябва да прави човек погрешки в света на две страни. Половината ще раздаде за ближните, половината за синовете, а за него нищо. Ако остави за себе си, ще направи една погрешка. Сто лева за сина, сто лева за ближните и сто за себе си.

Хората не знаят как да правят погрешки. Да направиш една погрешка, но в която има растене. Да ви дам един пример от една погрешка. Седи едно момче, дебне, иска да открадне нещо, да вземе нещо. Иде един, удря му една плесница. Това е погрешка на място. Защото след няколко мину-

ти там става експлозия, туй дете щеше да бъде убито. Онзи удря плесницата на място, казва: "Ти искаш да откраднеш, искаш да вземеш нещо, не си избрал момента". Удря му плесница. Някой ще каже: "Защо му удари плесница?" Тази плесница е на място. Всички страдания в живота не са нищо друго, освен плесници. Ти седиш, захласнал си се някъде, някоя кола ще мине, ще те прегази - дойде някоя плесница. Ти, като не разбираш, смущаваш се. След време ще кажеш: "Тази плесница беше на място". Но и побутването е пак погрешка. Ако ти си една царска дъщеря с копринена рокля, като те побутнат, оставят едно леке, не е ли това една погрешка? Но може би, това малко леке на дрехата да спасява един живот. Дали погрешката е голяма или малка е безразлично. Всяко нещо, което може да привлече нашето внимание в даден случай, може да е погрешка, може да е спънка. Някой човек ни е обидил или направил нещо не както трябва, ти ще обсъдиш въпроса, погрешка ли е това или спънка. Ако е спънка, ще я отмахнеш, ти си се отклонил от този път, ако е погрешка, ще благодариш. Аз не говоря за спънките. Всяка погрешка е процес на растене.

Аз ви говоря на един разбран език, понеже вие все питате: "Защо са погрешките в света?" Говорим на един разбран език. Ние не може да разберем света без погрешки. Как ще си представите един свят безпогрешен? Как ще си представите един свят без форми? Той е непонятен за вас. Светът на формите е свят на погрешки. Защото във всяка форма има една погрешка. Всяка форма има възможност да се измени. Постоянно човек се мени. Мениш ли постоянно характера си - това е погрешка. Дойде един човек в къщата ти, ти си доволен от него. След няколко дни не си доволен.

Видиш някой богат човек, привличаш се от него, там е твоята погрешка. Видиш някой сиромаш, искаш да се махне от тебе, това е погрешка в твоето съзнание. Ти не разбираш закона на растенето. Богатият те привлича, това е една погрешка; сиромашът те отблъсква, това е една погрешка. Богатият ще те повдигне, но и сиромашът ще те повдигне. Ти в единия и в другия случай растеш. Защото в единия случай

се пазиш от сиромашията, в другия случай се привличаш от богатството. Богатият привлича, сиромашът отблъсква. Този, който те привлича и този, който те отблъсква и двамата мислят добре. Ти може да се спънеш в сиромашията, може да се спънеш и в богатството. Това е друг въпрос. Или може да не си доволен от някого. Това е спънка. Трябва да разбереш защо не си доволен. Казваш: "Аз не обичам този човек." Това е една спънка. Трябва да се обясни философски защо не го обичаш. Да определиш спънката. Тогава може да се образува естествено разумно отношение между вас. Сега понеже вие туряте спънката за погрешка, в това е психологически всичката спънка. Спънката е станала, защото не може човек да прогресира.

За пример, вие искате да бъдете добри. Но другояче трябва да поставите въпроса. Искате да бъдете добри, но и без това сте добри. Искате да бъдете добри, за да се поправите някому. Вие мислите за някой човек, мислите за някой господар, за майка, за баща, искате да се поправите на баща си, на майка си, да бъдете добри. За баща ви, който ви е родил, сега ли ще станете добри? Вие носите доброто в себе си. Ако мислите така, то е една спънка. Щом искате да се нравите на баща ви, това е една спънка. Ако искате да изпълните волята на баща си, това е една погрешка. Защото, щом изпълните волята на баща си, вие се ограничавате. Това е погрешка, но в тази погрешка ще израснете и ще влезете в положението на баща си. Той казва: "Вземи колата, иди на нивата да работиш!" А вие искате да идете на театър, на забавление. Трябва да впрегнете воловете, целия ден на нивата да работите и там ще научите толкова много. Като отидете на другото място, ще се разочаровате, там ще видите толкова хора, хубаво облечени, по-хубаво от вас, ще видите по-учени от вас, по-силни, вие ще бъдете десетото колело. На нивата ще заповядвате на воловете, на ралото, ще сеете добро семе на земята. Като ви накара баща ви да идете на нивата, погрешка е, но погрешка, която спомага за вашето растене. Другото, което вие искате, ще ви спъне. Сега ясно ли е? Малко по-ясно.

Туй, което освобождава човека от окръжаващата среда, това са спънките. Погрешките са едно благо, а спънките? - Трябва да правите едно различие. Аз турям грехът като една спънка. Според мен, доброто е една погрешка. Следователно, от погрешките произтича доброто. От спънките излиза злото. Тази мисъл не я приемайте на доверие, разгледайте я. От това, което запомните, направете едно разсъждение, второ, трето, сравнете с живота, докато тя ви легне, да може да работите с нея. Тя е като един инструмент. Вие трябва да правите опити да свирите, да пишете докато дойдат условията. Другояче, колкото и да е хубав един инструмент, ако не свирите, каква полза? Колкото и да е хубаво перото, с което не може да пишете, безпредметно е това перо. Инструментът, с който можеш да свириш, ето една идея, която разбираш и която можеш да приложиш в живота си, там е целта.

Сама по себе си идеята е цел, но ти не може да се ползваш от нея. Та по този начин ще имате по-малко страдания, по-малко неразбрани страдания. А когато аз говоря за страданията, те трябва да се осмислят, да знаем защо страдаме - от погрешки ли страдаме или от спънки. При всяко страдание има ли растеж в живота или не. Това е важното. Някои казват тъй: "От мене нищо няма да стане." Казвам: Този човек се спъна. Казва някой: "Макар да правя погрешки, аз ще изправа всичките." Този човек прави погрешки, той расте. Човек, който не се обезсърчава, съзнава, че прави погрешки, не се спъва, той расте. Човек който расте, той е на правата посока. Друг казва: "Не може от тебе нищо да стане." Ти се спъваш. Когато съзнаваш, че си направил една погрешка, ти растеш, от тебе нещо ще стане. Щом правите погрешки и има растене, ще стане нещо от вас. А щом се спъвате, погрешки правите по възможност по-малко, вие се спъвате. По възможност с по-малко спъване! Погрешката е една необходимост в живота. Ядеш, това е една погрешка. Спиш, това е една погрешка. Ставаш, това е една погрешка. Работиш, това е една погрешка. Мислиш, това е една погрешка. Обичаш, това е една погрешка. Мразиш, това е една погрешка.

Ритащ, това е една погрешка. Разни погрешки има. Това са резултати. Спиш, погрешка е. Учител ставаш, погрешка е. Ставаш чиновник, погрешка е. Отиваш да пееш, погрешка е. Не искаш да пееш, спянал си се. Не искаш да спиш, спянал си се. В погрешките има растеж. Това е хубавото в природата. Погрешките са от природата, спянките са от нас. Погрешката е от природата една необходимост. Тя тика към една погрешка, за да растеш. Спянката е от нас. Всичко седи в изправянето на спянките. Погрешката сама по себе си ще се изправи. Ние искаме да изправим погрешките. Погрешката е непоправима, а спянката е поправима. Затуй възпитанието седи в изправянето на спянките. Защото погрешката е от природата, неизбежна е.

Погрешката от природата ще дойде, спянката иде от тебе. Погрешката е един неизбежен процес на растене. Туй, което е от тебе, може да го поправиш, а за погрешката ще кажеш: “Божия работа е.” Ние сега говорим за нас. Това е за наше добро. Спянката, тя е наша. Спянката трябва да се поправи. Човек сам се спява от своето немислене. Човек, като мисли криво, се спява. От недоволството, от кривото разбиране, хиляди неща има, от които човек може да се спяне.

Следователно радвайте се, когато природата ви е туряла в пътя на погрешките. Пазете се, когато влезете в пътя на спянките. Тия положения ще ги проверите, ще намерите, че са верни.

Кажете сега тази лекция погрешка ли е или е спянка? Погрешка е, че ви говорих два часа. Аз съзнавам, че е погрешка, понеже много време отне. Два часа да говориш за една погрешка е много, но тя не е спянка. Сега не желая да се спянете, защото някои от вас може да се спянат. Ако се спянете, да се поправите.

Това, което ви говорих днес, няма да го разправяте до десет дни. Ще го проверите, да не би да направите една спянка. Като ви питат, ще кажете: “Каза ни десет дни да мълчим”. Ако говорите, след като излезете от тук, ще направите една спянка и вие ще се спянете и другите ще спянете.

Ако мълчите, ще направите една погрешка. Искам десет дена да мълчите. По-добре да направите една погрешка, отколкото да говорите и да направите една спънка.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината!

*12-та лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 4 януари 1935 г.,
Изгрев, София*

ДВАТА УНИВЕРСИТЕТА

СЪЖИВЯВАНЕ НА ЦАРСКИЯ СИН

Отче наши

Пишете на тема: “Отношението между целите и дробните числа.”

Имате два процеса: изваждане и деление. Каква е разликата между изваждането и делението? Има една съществена разлика между тях. Делението е съкратен процес. Ако извадим 2 от 2, колко остават? (-Нула.) Но ако делите 2 на 2, колко имате? (-Единица.) Защо? По вид някои процеси са много прости. Запример, може да дойде някой и да ви доказва, че $1=2$ или че $2=1$. На вас ви се вижда смешно това, но има една област на живота, дето $2=1$ и $1=2$. Само при известни условия - не винаги, в известни области. (Учителят рисува на черната дъска следния чертеж:)

Какво има на дъската? Едно лице. Във философията вие можете да употребите израза “права линия”, но какви свойства имат правите линии? И какви свойства имат кривите линии - вдлъбнати и изпъкнали? Какви свойства имат вдлъбнатите и изпъкналите линии?

(Когато се изразява психично състояние горната линия, изпъкналата, изразява напрежение, а долната отпускане.) Нали хората имат два клепаща: долен и горен? Някой път ви се вижда, че някоя линия е права. Всъщност, в природата има ли прави линии? Само между две точки можете да теглите една права линия. Права линия има само между две точки. Щом има повече от две точки, тя вече не е права линия. Правата линия е един процес. Процес на какво е правата линия? На точката, нали?

Точката сама по себе си не заема никакво пространство. Заема ли тя в математиката някакво пространство? (*-Теоретически не заема.*) А пък при това, тя се проявява и образува една линия и с това заема една малка част от пространството. Правата линия няма свойствата на плоскостта, не е плоскост, но тая права линия, като се движи в известно направление перпендикулярно на себе си, образува плоскостта, образува нещо, което не е в правата линия? Самата плоскост има друго едно свойство. Тя има [няма] дебелина, но ако тя се движи в посока перпендикулярна на нея, образува дебелината. Често вие питате: “Как е възможно добрият човек да греши?” или “Как е възможно лошият човек да прави добро?” Защото и едното и другото е възможно. Добрият може да греши и грешният може да прави добро. Каква научна основа ще турите на това? При какви условия добрият човек може да греши? И при какви условия лошият човек може да прави добро?

Сега не мислете, че всякога въпросите трябва да се разрешат. Запример вземете от гледището на хората: Имат плод на дървото. Тоя плод седи 10-15-20 дни, 4 месеца и той е вече склонен към гниене. Представете си, че тоя плод е едно благо, едно добро. Тоя плод има възможност да изгуби това добро. Когато плодът гние, какво губи? Когато тялото умре, какво губи? - Живота! И тогаз тялото е вече подложено на разлагане. Нищо не умира в природата, но общата форма се разпада. Гниенето не е нищо друго освен анархия: всички тия части вдигат шум, казват: “Дайте ми моето!” И си заминават. И тая миризма не е нищо друго освен сражение, в което всеки си взема своето и си заминава. Но нищо не се губи. Щом ставате лош, нещо у вас е умряло. Значи, слугите си делят своето. Щом вие сте станали добър, във вас нещо ново се е родило. Това са новите разсъждения. Станал си лош: умряло е нещо в тебе. Станал си добър: родило се е нещо в тебе, направил си нещо добро. Та доброто, у когото и да е от вас, вие не можете да го направите, ако нещо не се роди. И не можете да направите престъпление, ако нещо

във вас не е умряло. Трябва да умре нещо във вас, за да направите престъпление.

Следователно престъплението е резултат на нещо, което е умряло и доброто е резултат на нещо, което се е родило във вас. Тогаз от ваше гледище, злото може ли да се ражда? Как мислите? Ако сте поет, как бихте изразили това в поетична форма? Може ли злото да се роди? (*-Не, аз мисля, че то е резултат на неправилно отношение към живота.*) Често казват, че лошите хора успявали. Лошите хора могат ли да успяват? Лошият човек може ли да успее? Или казват, че лошият човек забогатява. Лошият човек може ли да забогатее? - Това е привидно. Нека вземем българската гайда. След като сте одрали кожата на някоя овца или на някое малко агне, правите от нея една гайда. И като надуете това агне гайдата става толкоз голяма, колкото е било агнето, нали така? Може да сте одрали агнето така, че гайдата като се надуне, да бъде като агнето с глава и крака и да свири. Не е мъчна работа това. Но след това виждате, че това агне се изгубва. Той свие гайдата и я тури под мишница. Каква е разликата между първото агне и второто, когато агнето се надува и свива?

Злото в света привидно прилича на една надута гайда. Злото в дадения случай само привидно произтича от реалността на доброто, привидно има формата на доброто, но има друго съдържание. Най-първо, тая гайда е пълна с въздух, който е нечист и който е турен в гайдата от гайдарджията. Но гайдарджията заблуждава хората и казва: "От това нечистото, което турих в гайдата, излиза нещо хубаво". И хората забравят лошия въздух и казват: "Много хубаво свири". Не можеш да свириш, докато не направиш едно престъпление. За да свириш, ти трябва да одереш най-първо кожата на едно агне и след това да туриш нечистия въздух в агнето и да го изкараш. Тия разсъждения са верни само при известни условия. Често всеки един от вас има някоя гайда.

Сега другата страна на тая философия. Извършено е престъпление, щом е заклано агне, за да се вземе кожата му за гайда. Тая гайда може да се запази 1, 2, 3, 4 поколения.

Има ли човек право да одира кожата на едно агне? (*-По принцип не трябва да одираме кожата на животните.*) Ще ви дам друг въпрос: вие откъсвате една диня и одирате кожата ѝ, изваждате съдържанието ѝ и го изяждате. Имате ли право да одерете кожата на динята? (*-Имаме право.*) -Защо? (*-Защото тя има много семки.*) Защото и без да я одереш, кожата сама ще се одере, ще изгние. (*-Оправдават се и месоядците така, че агнето така и така ще си умре.*) Това е така, но месоядството трябва да се тури на друга почва. Ще умре агнето, но месоядците се тровят от месото му. Месната храна съдържа отрова. Можеш да ядеш, но ще се отровиш. Можеш да вземеш пари на заем, но ще станеш роб на условията. Лихварят може да ти даде най-първо с 1%, с 2%, 3% и дойде до 25%, 40%, 50%. Един българин взел на заем от един банкерин един лев и попитал: "Колко лихва да ти дам?" Онзи казал: "По една стотинка на седмица", но той не му сметнал, че за една година, т.е. за 52 седмици това са 52 стотинки. Ако ги държиш тия пари една седмица, нищо, но щом ги държиш цяла година, тогаз стават скъпи. Сега тия процеси, тия неправди вие ги виждате в света. Умният човек един процес не го оставя на времето, той съкратява времето. Там дето лихвите са високи, всякога трябва да съкратиш времето. Трябва да ги вземеш само за един ден. Да кажем, че ти взема 100% лихва. Само за един ден ги вземи. На месец колко се пада? Да кажем, че ти взема 50% лихва. Вземаш 1000 лева. За година се пада лихва 500 лева. На един месец колко? (*-41 лв.*) На един ден колко? (*Около 1,5 лева.*) Ще съкратиш процеса за един ден.

Всяка една мисъл в света или всяко едно желание е един процес, който действа в тебе. Има процеси, които не са зависими от вас, но има процеси, които са зависими от вас. С един процес с висока лихва какво трябва да правите? Изтълкувайте ми!

Някой път вие се възмущавате от сиромашията. Имате ли право да се възмущавате? Някой път вие се радвате на богатството. Имате ли право да се радвате на богатството? Богатството и сиромашията - това са два процеса. Богатст-

вото не е благо. Сиромашията и тя не е благо, но не е и нещастие. Аз разглеждам така: Сиромашията е един необходим процес. Ти никога не можеш да научиш какво нещо е търпението, ако не си бил сиромаш. И никога не можеш да научиш трудолюбието, ако не си бил сиромаш. Сиромашията е нещо, чрез което научаваш две неща, които са необходими в живота: търпение и трудолюбие. Щом ги научиш, тя си вдига парцалите. Това са две лекции, които ти преподава и после ти казва: "Няма какво да ти преподавам повече". И си заминава. Тогаз богатството е процес, за да ти преподава и то две лекции: да бъдеш щедър и чист. Ти не можеш да научиш щедростта, ако не си богат. Трябва да има какво да дадеш. И чистотата не можеш да научиш, ако не си богат. Затова виждаме в живота, че богатите са чисти. Често измазват дома си и пр. Сиромаси хора има ли чисти? Всякога сиромашът, добрият сиромаш, е търпелив и трудолюбив.

Казвам тъй: Б : Т ТР

С : Щ Ч

Богатството се отнася към търпението и трудолюбието, както сиромашията се отнася към щедростта и чистотата. Ще обърнем процеса, богатият, който е търпелив и трудолюбив, е минал вече през сиромашията. Богатият, който е станал сиромаш, иска да бъде щедър, но няма с какво и той се смущава. Когато ти почнеш да се смущаваш, че си сиромаш, ти се смущаваш, понеже няма какво да харчиш вече. Ти си бил богат и си осиромашавал, понеже си изгубил търпението и трудолюбието. И всякога, когато човек изгуби търпението и трудолюбието, той осиромашава. Причината за осиромашаването е в това. Всеки човек може да осиромашее, когато изгуби търпението и трудолюбието, тогаз веднага сиромашията ще се яви. Придобиеш ли щедростта и чистотата и богатството ще дойде. Ще кажеш: "Как така!" Ако си щедър, сееш на нивата. Ако си скържав, трепериш, посееш само едно житно зърно и очакваш цяла нива. Тогаз какво ще добиеш? Ще сееш щедро! Ще хвърляш щедро на нивата! Онзи, който щедро сее, той всякога ще има. Вие често сте скържави и казвате: "Защо ще правя добро?" Ти сей,

нищо повече! Например, вие никога не сте се спирали при някои случаи: Един българин върви по нивата и бие вола. Спри се при него и му поговори, но така майсторски му поговори! Посей нещо! И как бихте говорили на тоя българин? Представи си, че има една премия, ако го убедиш. Как трябва да му говориш, от де трябва да започнеш, ако той бие воловете? Аз имам само един пример. Минавам веднъж по един път, гледам един кон. Каруцарят го натоварил много и налага коня. Повече го натоварил, не може да кара. Конят го погледне и иска да му каже: "Имам всичкото желание, но е тежък товарът." Аз казвам: "Добър ден! Много породист кон имаш! Много хубав кон, много добра порода, помни този кон. Всичкото ти щастие зависи от него. Ако умре конят ти, и жена ти, и децата ти, всичко ще хвъркне. В тоя кон е щастието ти!" Отивам аз, поглеждам коня. Измени се състоянието на човека. Тоя българин гледа и казва: "Извинете, много ви благодаря. Аз съм много груб човек. Няма да бия коня си. Да ме прости Господ, каквото съм правил досега, повече няма да правя." Казвам му истината. Аз виждам, че в тоя кон е щастието му и мога да му докажа това. Има ред поверия, направиш си къща и дойде ти една котка в новата къща. Ще прокопсаш! Тая котка щом дойде, радвай се. Ще тръгне всичко напред. Може да се мисли, че това е суеверие.

Сега целта ми е тая. Вие младите, някой път мислите по старому. Младите сте богаташи. Всички млади сте богати, но сте кандидати за сиромашия. Ще остареете. Кандидати сте. Младостта - това е богатство, а старостта е сиромашия, нищо повече. Защо остаряват хората? Младият остарява по единствената причина, че е изгубил своето търпение и трудолюбие. Ти като не си търпелив, като се тревожиш, като не можеш да пазиш самообладание, остаряваш. Ако човек е трудолюбив, работи и е търпелив, може да живее 200-300-500 години. Да има търпение. Но да не е стоическото търпение, а търпението на един адепт. Минаваш и виждаш, че някой човек онеправдава друг човек. Ти всякога можеш да помогнеш. Вървиш и да кажем, че някой налага

другого с тояга. Ти питаш: “Каква погрешка е направил тоя?” - “Хиляда лева има да ми дава. Една година ме лъже и не ми ги дава.” За хиляди лева го налага, една тояга, втора, трета и пр. Аз се спирам. Аз съм съдия в дадения случай. Нали мога да го освободя? Трябва да платя заради него! Сега другата философия: “Защо трябва да плати заради него”, казваш. Ако имаш пари, ти непременно трябва да разрешиш това! Ти ще кажеш: “Тая работа не е моя”. Да кажем, че в къщата ви е дошъл един паяк и си е направил паяжина. Ти слушаш, че някоя муха бръмчи, хванала се е в паяжината! Намеси се в тая работа! Вземи си бастуна и кажи на паяка: “Пусни мухата!” Нищо повече. Ако не с бастуна изпъди го навън, да си върви. Не допускай в стаята ти да стане престъпление, макар и с една муха.

Да допуснем, че някой път вие спорите върху някой въпрос. Какъв език трябва да употребите? Младите и старите почти един и същ език употребяват. Казват: “Невежа! Тоя въпрос не го разбираш!” Онзи казва: “И ти си такъв невежа!” И двамата спорят! Какво значи “не-вежа”? Кой от вас е филолог? Невежа произлиза от думата “веди”. Това значи: който знае. А с частичката “не” се получава обратното. Спорят двама души, дали на Слънцето има хора или не. Единият казва на другия, че на Слънцето няма хора, а другият казва, че има. Първият казва: “Ти си голям простак!” И му доказва това научно. - “Там не може да има живот. Там има 10-20 000 градуса топлина!” Питам, как учените хора са намерили, че на Слънцето има такава топлина? Ако едно оръдие хвърли граната и ако тая енергия, с която се движи гранатата, влезе в едно твърдо вещество, топлина от колко градуса ще се развие? Ще се развие голяма горещина. Но всякога топлината не е признак, по който да съдим за характера на първоначалната енергия. Топлината е вече един резултат на известна енергия, която е спряна - превърната енергия е тя. Топлината е резултат на по-висока енергия, която се е превърнала.

Гневът, например на какво се дължи във вас? - Един ваш стремеж, една ваша мисъл действа в известно направ-

ление, щом ѝ се тури препятствие, ще се превърне на гняв; ще получите чувство на раздразнение, злоба, желание да си отмъстите и т.н. Представете си, че вие двамата А и Б сте кандидати за богатство, нали? Но само един от вас може да стане богат, а другият - не. Какво трябва да правите в дадения случай? Често някой път наблюдавам следното: хората се занимават с големи работи. Някой иска да управлява света. Желанието не е лошо, но на теб ти дадат някой голям кораб, модерен кораб от 50-60-70 тона. Ти, за да бъдеш капитан на тоя кораб, нали трябва да разбираш от корабоплаване? Трябва да имаш известни познания, за да управляваш. Знания трябва да имаш, за да управляваш! Някой път искаш да управляваш някой човек. Тоя човек е още по-голям кораб. Ти трябва да разбираш неговото вътрешно съдържание. Или искаш да влияеш. Не е лошо влиянието. Хората си взаимно влияят. Някои хора се плашат от влиянието. Няма човек, който да не се влияе. И ония хора, които минават за най-упорити, които казват, че не се влияят, те най-много се влияят. Всеки един човек си има една слаба страна. На захарта слабата страна коя е? - Водата. Слабостта на децата къде е? - В плодовете. Слабостта на котката къде е? (- *В мишката.*)

Един имал много възпитана котка. Той казвал, че тя е много възпитана. Научил я да носи една табла с кафе. Един му казал: "Да я видя твоята възпитана котка." Котката носела една табла с кафе. Онзи изважда една мишка. Котката хвърлила таблата и отишла да гони мишката. Сега това е вярно, често пъти вие хвърляте вашите табли и проявявате естеството си. Защо има такова отношение между котката и мишката? Колкото и да се говори на един човек, който обича месото, можете да му повлияете в бъдеще, но желанието му да яде месо не можете да спрете. И според вас, по кой начин може да се спре човек от това да яде месо? Развалете храната му, нищо повече! Лесно може да го отучите да яде месо. Турете му много лютиво месо, турете му горчицина в месото, че да повърне. Втори път пак. Като повръща десетина пъти, той като види плодовете, ще стане вегетарианец. И

какво прави природата? Тя постъпва по същия начин. Например един богат човек постъпва несправедливо. Как ще го реформирате? Можете да му приказвате, че има закони, че природата, Господ казва така и така. Той не иска да знае. Вземете му всичкото богатство, направете го сиромаш. Там е всичката философия! Вие искате да повдигнете някой човек. От сиромаш да го направите богат. Кога трябва да направите човека богат? - Щом видите, че този човек е търпелив и трудолюбив, върнете му богатството. Всеки търпелив и трудолюбив човек е заслужил богатството. И всеки човек, който не е щедър и чист, той си заслужава сиромашията. Вие искате да станете богат. Първото нещо, от де трябва да започне богатството? - Богатството е един резултат на човешките чувства. То е резултат на човешкия ум. Ти не можеш да бъдеш богат, ако не си умен човек. Не само в обикновения смисъл. Най-първо, за да бъдеш богат, ти трябва да бъдеш наблюдателен. Да имаш способността да наблюдаваш. След това трябва да разбираш причините и последствията. За да бъдеш богат, ти трябва да бъдеш смел. Богатият човек, понеже е школувал в сиромашията, е търпелив и трудолюбив. За богатият човек казват, че става рано и работи. Всички тия работи той ги е научил при сиромашията. И после, закон има в природата: Тия хора, с които дружиш, такъв ставаш. Ако в тебе няма желание да дружиш с богатите, ти богат не можеш да станеш. Ако в тебе няма желание да дружиш с учените хора, ти учен не можеш да станеш. Ако в тебе няма желание да дружиш с музикантите, ти музикант не можеш да станеш. С каквито дружиш, такъв ставаш. Щом дружиш с музикантите, музикалното чувство в тебе има условие да се развие. Същия закон е и за другите области: ти добър не можеш да станеш, ако не дружиш с добрите хора. Доброто не го разбирате повърхностно. Доброто - това е един целокупен резултат.

Има някои неща, които са резултат на миналото. Има някои неща, на които вие не сте господар. Има много идеи във вас, които са заложили, посяти във вас от миналото. Вие трябва да бъдете много умни, за да знаете, как да се справи-

те. Ако ви поставят в един хипнотичен или магнетичен сън и ви вложат известна идея: да извършите нещо след 3-4 месеца вие може да сте много умен човек и като дойде това време, ще го извършите, ще се зароди у вас импулс да го извършите. Вие може да не сте пили никога вино и може да ви се внуши идеята да отидете да пиете вино. И вие ще имате това желание. Често у вас се заражда някое чуждо желание. Тая идея не е ваша, а чужда. И какви ще бъдат резултатите, вие не знаете, но казвате: "Аз имам такива и такива идеи." Има много желания и идеи във вас и вие трябва да изучавате техния произход. Това е възпитание. Имате известно неразположение на духа. Изучете произхода му.

Питате: "Защо светът е така направен?" Аз отговарям: защото не можеше да бъде направен другояче. Защо колата е с 4 колелета? - Защото местността е такава. Защо е с две колелета? Защото местността е такава. Защо е без колелета? Защото местността е такава. Има места, дето колата върви с 4 колелета. Има места, дето колата върви с 2 колелета. Има места дето колата върви без колелета. Защо е така? - Местността е такава. Това се отнася до вас, които искате да имате един съзнателен живот. Вие влизате в сегашния свят и казвате: "Как трябва да се живее? Най-първо, трябва да имате една ясна представа, какво нещо е човек. Вие сте един богат човек, искате да имате един касиер. Ако не познавате човека, ще намерите един слуга, у когото стяженолюбие е толкова силно развито, че прибягва дори до кражба. Виждате, че е интелигентен, но след време виждате, че тоя слуга е станал господар, а господарят - слуга.

Сега това, което е потребно на всинца ви, е следното: търпение и работа! Малко хора има търпеливи в света! Искате да бъдете богат, но сте сиромаш, защото нямате търпение. Искате да станете богат. Много лесна работа. Хванете се на работа. Аз богат всякога мога да стана. И сиромаш всякога мога да ставам, когато искам. И на вас ви казвам: Макар да сте сиромаси, казвам ви, как да станете богати. Представете си, че сте в една модерна къща, разполагате с всички удобства, със слуги и пр. Имате няколко милиона анг-

лийски стерлинги в банката. Бъдете щедри! Веднага дайте едно угощение на бедните! Викайте ги в къщи. Направете едно угощение. Вие ще кажете: "С тия празни работи как да се занимавам?" В ума си свикайте не всички бедни, но някои от тях. Да допуснем, че сте в едно лошо настроение на духа, беден сте и сте гладували три дни. През тези три дни представете си, че сте богат, че сте поканени на богато угощение, седите на изобилна трапеза и ядете. Казвате: "С такива възбращаеми работи аз няма да се занимавам!" Но ако проектирате в света мисълта си за един хубав обяд, то е все едно да телеграфирате това на някой ваш приятел, който ще ви каже: "Я да го повикам днес на гости, да го угостя." Ще му дойде на ума. Това, което човек проектира, почти всякога става, с малки изключения. Това, което сте проектирали в ума си всякога ще стане - може би в същия ден, може би след една седмица, след един месец, след една година, след 15-20 години, след 200 години, след хиляда години макар, пак ще стане. Проектираш една мисъл, след хиляда години ще дойде реализирането.

Много пъти вие страдате от мисли, които сте ги проектирали преди хиляда години и сега стават. (*Една сестра казва: "Не я приемам тая формула."*) Няма какво да я приемате, но трябва да вярвате. ("*Вярвам го, но не го приемам. Чак след хиляда години."*)

Но какво са хиляда години? (*-10 века.*) Хиляда години при щастието са като един ден. И един ден при нещастиято е като хиляда години. Това е въпрос на интензивност. То не е вече продължение на времето, а интензивността на страданието. В един ден можеш да преживееш интензивността на хиляда години. Има животни, които за хиляда години ще съберат такава опитност, каквато ти ще придобиеш за един ден. Хиляда години можеш да ги прекараш в един ден и обратното - това зависи от интензивността. Това малко ви допада вече! (*Сестрата казва: "Това го разбирам."*)

Сега можете ли да ми кажете една отличителна черта на търпеливия човек? По какво се отличава търпеливият човек? Вие мислите дали онова, което ще кажете е право или

не. Този човек трябва да го изучавате. Имате, да кажем, едно тяло, което трябва да изучите. Най-първо, трябва да видите, каква е основната му краска. (*Учителят показва един молив, който в едната си половина отън е със синя крас-ка, а в другата си половина - с червена краска. Учителят закрива синята половина и се вижда само червената.*) Този молив с какво се отличава? (*-Той е червен.*) (*Учителят закрива червената половина и се вижда само синята половина.*) Този с какво се отличава? (*-Той е син.*) Моливът може да пише с едната и другата си страна. Има ли съществена разлика между едното и другото писане и каква е разликата? Може да напишете с червената страна: "Обичам ви." А може да напишете със синята страна: "Не ви обичам." Но може да измените, да напишете със синята половина и едното и другото. Де седи разликата? Само че, в действителния живот никога не можете да турите на живота една черна краска. На живота ще турите най-малко червена краска. Щом турите черна краска на живота, тя веднага се стопява в живота. И каквато и краска да турите най-първо се явява в началото на живота червената краска и естествено ще изпъкне.

Ако сте ясновидец и погледнете някого, чийто ум е добре развит, вие ще видите жълтия цвят в най-хубавата форма. Или ако погледнете някой високо развит човек, някой адепт, ще видите, че целият той е в светлина, една светлина излиза от него. Всички цветове се сливат в него в една блестяща светлина - не бяла, но светлина. Това е светлината, която излиза от него.

Когато носът се зачерви, това нормално състояние ли е? Когато и лицето му е червено, добре е, но когато лицето е жълто, а носът - червен? Вие толкоз години сте в този клас, трябва да знаете да измените цвета на своето лице, цвета на своите очи, на своите уста.

Олге, дай ми сега формата на доброто! (*-Красива форма, жива.*) Как ще представиш един човек искрен, честен, отворен. Как ще покажеш, че си крайно честен човек? Как ще си представиш, че си честен човек? Защото отидеш при

някой банкерин, той няма доверие в тебе. Ако имаш вид на честен човек, той ще ти даде. А ти вземеш ли поза или вид на нечестен човек, той не ти дава и стотинка. Отива друг човек и му дава. Единият се представя за честен, а другият - не. Единият се представя така, че казва с вида си: "Не съм толкоз честен. Обичам малко да вземам." На най-големия скъперник в дадения случай можеш да му отвориш кесията, но трябва да знаеш как. За един скъперник англичанин, който никому не дава пари, един апаш казва: "Аз ще го накарам да даде пари." Той влиза с два револвера и се скрива под масата. Оня е натрупал златото. Апашът се явява, оня казва: "Вземете колкото искате." Значи, той цени своя живот повече. Апашът държи револвера и си пълни джобовете. И след като си излязъл апашът, онзи скъперник, англичанинът казва: "Слава Богу, че не ме уби." Има ли право този апаш да постъпва така? Този апаш прави опит. Той казва: "Аз мога да го накарам." Проповедници ходили при скъперника. Той никому нищо не давал. Апашът, като отива със своя кобур, насочва го и казва: "Убедих го!" (*-Тоя апаш честен ли е?*) Разбира се, че е честен. Един човек, който може да накара най-големия скъперник да даде, е честен човек. Той му казва, като му показва кобурите и го поглежда в очите: "Слушай, ако не дадеш, ще те убия". И му казва: "Ти от тия пари, ще ми дадеш!" Кога нещо е престъпно? Щом вземеш онова, което ти е необходимо, потребно, престъпление няма. Щом вземеш онова, което ти е непотребно, престъпление има. Господ ти е дал живот. Ти 3, 4, 10 деня си гладувал, минаваш покрай една фурна и вземеш един хляб. Това не е престъпление. Хлебарят, ако разбира закона, трябва да благодари, че ти си взел хляба. И ако рече той да те настигне и да ти вземе хляба, то всичката фурна ще отиде по дяволите. От там насетне тоя хлебар трябва да ликвидира. Та съществува в света един порядък, в който няма престъпление. Ти имаш право! Ние имаме един нов морал. Казват: "Това няма да направиш, онова няма да направиш". Това е така. Но има неща, които аз трябва да направя. Не зависят от заповедите на хората.

Да ви приведа един пример: Представете си един цар, който напуска трона си и раздава всичките си богатства на своите поданици, на най-видните. Дошъл той предрешен и влязъл при тия, на които е раздал богатството си, и взел нещо. Дето го хванат, ще заведат дело против него, че е направил престъпление. Питам: има ли тук престъпление? Той цар как ще го съдят? От формално гледище има престъпление, но всъщност направил ли е той престъпление? Престъпление има само в това, когато вземеш нещо, което не е твое. Срещаш един апаш, който ти е взел часовника. Ти си по-силен. Трябва ли да го даваш под съд? Хванеш го за ухото и си го вземеш, нищо повече! Ти ще го даваш под съд, щом си слаб. Тогаз се подразбира така: като са взели часовника на слабия човек, часовникът не е негов. Човек, който има нужда да го защитават другите хора, правото не е на негова страна.

Срещат се двама души. Единият казва: "Ти си голям простак." - "Знаеш ли кой съм аз? Аз съм простак, но разбирам законите. Аз ще ти докажа, че не съм простак!" И насочва той ръката си към корема на другия и последният извиква и ляга на земята. "Простак ли съм аз, му казва, вземи си думите назад!" - "Моля те да ме извиниш". - "Ти трябва да знаеш, че не съм простак!" Ще спреш теченията на живота. Теченията на живота могат да се отбиват както водата на воденицата. Можеш да отбиееш половината вода или можеш да оставиш малко вода да тече във воденицата. А можеш и да спреш съвършено. За оня, който разбира, воденицата не умира. Малко на рима иде, нали?

Сега във вас остава мисълта, тя е следната: Разправя, разправя, но как се добиват пари? И казва някой: "Вместо да ни разправяш, по-добре е да ни дадеш!" Но има неща, които не могат да се дават! Например за да бъдете здрав, това зависи от дишането, от храната. Аз не мога да дишам и да ям за вас. Може и това да стане, но казвам: Когато майката е бременна и има правилно дишане и правилно хранене, когато тя диша и се храни добре, това дете в нейната утроба се храни. Но това дете ще излезе от утробата на майката. Из-

менят се законите. Някой път, ние искаме да имаме лесните условия. Правдоподобно е. Ти можеш да имаш условията на малкото дете в утробата на майката. Ти си имал тия условия, но сега условията са се изменили. Ти не можеш да живееш, както едно време. Било е време, когато човек не е грешил, но излязъл веднъж от утробата на майка си, има възможност да греша. Но грехът и той е до известно време. За хората грехът е в известна област. Щом хората излязат от тая област, няма да има възможност да грешат.

Представи си, че си сам в света и имаш една градина. Какви престъпления ще правиш? Градината е твоя. Ходиш от дърво на дърво и ядеш. Ако тая градина имаше стотина души притежатели и я разделят и влезеш в чужд парцел да взимаш плодове, ще кажат, че си престъпник, но ако цялата градина е твоя, можеш ли да направиш престъпление? Значи, щом хората разделят благата в света, тогаз има възможност за престъпления. Когато всичкото благо е твое, къде и как ще направиш престъпление? При сегашния живот има възможност да направиш престъпление. При сегашните условия трябва да бъдеш последен. Щом си пръв, имаш възможност да направиш престъпление. Щом си последен, престъпление не можеш да направиш.

Искате да бъдете богати хора, нали така? Станете лекари! Изучете изкуството да правите хората да стават красиви! Хората колко биха ви дали: 40-50-100 000 хиляди лева за това. Хората искат да станат органически красиви. Ако имате това изкуство! Или пък какво не биха ви платили, ако знаете как се усилва човешката памет. Или ако знаехте как да направите хората музиканти. Като направиш някого гениален музикант, той ще ти плати. А сега с това знание, което имате, вие очаквате нещата само изкуствено да дойдат при вас.

Ако, Олге, ти знаеше как да повикаш щастието! (*-Кажете ми как?*) Колко ще платите? (*-Колкото искате!*) Знаеш ли законът на щастието?

Щ - буквата Щ - това е човешката ръка. Това са петте пръста на човешката ръка.

А - това е човешкият ум.

С - това е човешкото сърце.

Т - тая буква обърнете надолу: **⌋** и ще направиш един кораб.

Ти си вече в света на желанията. Ще направиш един параход: **⚓**

Да можеш да направиш с ръката си едно красиво писмо, едно такова писмо, че онзи, комуто си го писал, да се запали къщата му от четирите страни. Тогаз вече, като получи такова писмо, сън не го държи! Някои от вас се усмихват! И Сара едно време се усмихна. Усмихването всякога показва следното: Когато човек се усмихва, той казва: "Я бъде, я не!" И вие някой път все се усмихвате. *(Олга: "Аз всичкото ще дам!")* Ти най-първо ще ми докажеш, че си нещастна! *(- Това не мога.)* Какви са качествата на щастливия човек? *(- Той има много възможности!)* Не много, но всички възможности. *(- В миналата лекция питахте, кое е отличителното за нещастieto и аз казах, оскъдността. А сега казвате за щастieto, пък че то има всички възможности.)*

Знаете ли песента на щастieto? Откъде започва щастieto? Има станции. На коя станция трябва да се качите?

Никой не може да бъде щастлив, който не обича! Представете си сега, че един царски син е умрял и ти със своята обич можеш да го възкресиш, тогаз твоето щастие не е ли в ръцете ти? Всички плачат, че той е умрял. А ти знаеш, че с любовта си, с обичта си, ще го съживиш, той ще стане. Той е умрял, понеже няма кой да го обича.

Ако вие разбирате съвременния живот и някои закони, много противоречия ще станат ясни в ума ви. Има много въпроси, за които казвате: "Не ме занимавайте с тях! Това са празни работи!" Има едно знание, което е само, за да се отклони ума ви. То е като залъгалка. То е като филмите. Но има едно знание съществено. Ако можеш да обикнеш умрелия царски син и да го съживиш, щастieto ще дойде! И ако не можеш да го обикнеш, царският син ще бъде нещастен, а ти ще бъдеш недоволен, че не си могъл да го съживиш. И

тогаз вашето нещастие не е нищо друго, а туй че царският син плаче вътре във вас, а пък вие сте недоволен, че не можете да го съживите.

Сега изводът от горното, най-хубавият извод, който може да се изведе, е: В Небето има същества, които плащат много скъпо за едно нещастие. Само така да го имат за честит. Ако всичкото нещастие, което имате, можехте да го продадете, вие щяхте да бъдете много богати.

Но вие сте богати с нещастие. Трябва да го продавате. Много нещастие се е натрупало, понеже не сте го продавали. Казвам, натоварете си камилите и колкото нещастия имате, да ги продадете.

За следния път пригответе си един опит. Напишете буквите на български. Всички напишете буквите. И ще направим един анализ, как пишете всяка буква. Ще напишете естествено всички букви на азбуката, за следния път. *(Може и на черната дъска.)* Нека всеки си напише на един лист.

Да допуснем сега следното: Вие започвате най-първо добре, като срещнете някой човек. Много сте любезен към него. И колкото се минава времето, изменя се вашето разположение. Или пък, дойде някой при вас. Най-първо вие сте студен към него и после имате добро разположение.

От де е проникнала у вас идеята, че не сте щастливи? При дадените условия всеки един от вас може да има някои мъчнотии. Но сегашните дадени условия са неща временни. Да допуснем, че вие играете една актьорска роля на сцената, играете ролята на цар, но ставате ли цар? Или ако вие препишете няколко стиха от някой виден поет и ги декламирате, ще станете ли като него гениален? Хубаво е да декламирате стихотворенията на някой виден поет. И може би в бъдеще да станете виден поет, може би след три прераждания, след 100, след 300 години да станете такъв талантлив поет. Но това е за далечното бъдеще, нали?

Направете един опит! Да кажем, че вие седите и сте неразположен духом. Направете тогаз следното упражнение.

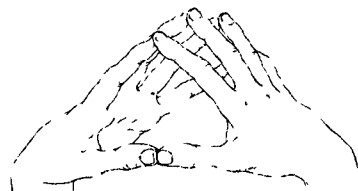
Упражнение: Пръстите на дясната ръка се прекарват по показалеца на лявата ръка от основата на показалеца към

върха на пръста. После, по същия начин пръстите на дясната ръка се прекарват по средния пръст, после по безименния пръст, по малкия пръст и палеца. Наблюдавайте какво може да стане. А някой път можете да правите опит с пръстите на лявата си ръка върху дясната. Ако правите опит с дясната си ръка върху лявата, ще имате едни резултати, ако пък правите с лявата ръка върху дясната, ще имате други резултати.

Второ упражнение:

След като направихте горното упражнение, турете си ръцете така:

Съединете си двете ръце пред устата и то така: *(Двата показалеца се допират горе с върховете си.)*

Същото направете и с двата средни пръста, с двата безименни и с двата малки пръста. Между съседните пръсти да останат широки междини. А двата палеца са хоризонтални и се допират с двата си върха, като образуват горе-долу една права линия. Последната, заедно с двата показалеца, образува един триъгълник *(с връх обърнат нагоре)*.

И духнете сега три пъти. *(Всички правят това упражнение. Духане през триъгълника.)*

Човек е изгубил вярата. Ние се намираме в голямо противоречие. В съвременната наука е натрупано много знание, но това знание не е свързано. То е синтетическо, но няма приложение. Трябва да знаеш, кога можеш да събираш и кога можеш да изваждаш. Кога можеш да изваждаш? Когато си събирал. Кога можеш да разделиш? - Когато си умножавал. Ти не можеш да изваждаш, когато не си събирал. И колко можеш да дадеш? Изваждането е равно на събирането. И след като извадиш, ще престанеш да изваждаш. След като си извадил всичко, имаш право да събираш всичко пак. След събирането иде изваждането. Това е един медлен процес в живота. Векове взема, за да събираш. А пък при умножението и делението имаме съкратен процес. Най-първо имайте желание да събирате нещата и после ги изваждайте. Какъв е

процесът на изваждането? Изваждате от някой кладенец вода за пиене, нали? Изваждането всякога е свързано с процеса на даването, а пък събирането е процес на вземане. За да събирате от природата, за да имате истинско събиране, каквото ви дава природата, трябва да го съберете. И после ще дойде у вас друг процес: Каквото ви е дала природата, каквото сте събрали, да го дадете. Ако ти това, което си събрал от природата, не го изваждаш по същия начин, понеже ти вземаш от нея, то ти тогаз не постъпваш справедливо и ще дойдат всички страдания. И всички страдания идат от това, че ние събираме и не сме научени да изваждаме. Всички хора събират, но малко хора има, които доброволно изваждат. Изваждат насила. Изваждането у вас не е правилно. Аз виждам, че при процеса на събирането много добре вървят работите, но щом дойде изваждането, не върви добре. Щом дойде изваждането, има един процес на затягане. Има особен израз, особен термин за това: когато нещо не функционира правилно, не върви гладко. Отлагаш. И всичките отлагания стават все при изваждането. Отлагаш, отлагаш, но когато човек отлага, той не е в хармония с природата. Това не е процес на природата.

Всякога един процес в природата, който започва с изваждането, свършва със събиране и всеки процес, който започва със събиране, трябва да свърши с изваждане. Ако не вървиш по този път, ти щастлив човек не можеш да бъдеш. Природата обича да бъдем като нея. Какво значи да бъдем като природата, като Бога? Да вършим като нея! Не в голям мащаб, но в малък мащаб да вървим по нейните стъпки. Това е път за развитие на дарбите, заложите. Всички заложи вървят по този закон.

Сега за вас. Вие тепърва трябва да учите събирането. При събирането природата дава и ти вземаш. И ти се радваш на това. Но трябва да знаеш, че това, което си събрал, по същия закон, ще го дадеш. Природата ще прати някого при тебе и ти да дадеш. А ти спираш това. Ти казваш: "Аз не давам". Така ние не вървим по пътищата на природата. Ние

спираме процеса на природата. Ние вземаме от природата, но ние не продължаваме процеса на природата с изваждане-то. Казвам сега: Изваждайте! Или мнозина казват: “Давай-те!” Ще дадеш толкоз, колкото си взел. Щом дадеш толкоз, то природата пак ще ти даде същото.

Ако от едно корито тече водата, то от една страна като изтича водата, като се изпразва, това корито пак ще се напълни, щом като тече водата. Не мислете, че след като давате, ще осиромашеете. Това е немислимо. Онзи, който дава, всякога коритото му ще бъде пълно. А който не дава, той може да стане сиромаш. Аз говоря за законите на природата. В природата щом даваш, сиромаш не можеш да бъдеш. Но, ако не даваш, сиромашията ще дойде.

Това го запомнете: Да давате, колкото природата дава! И да дадете, колкото сте взели. И в следния момент вие ще имате толкоз, колкото се нуждаете.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината.

В Истината е скрит Животът! (Три пъти.)

*19-та лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 8 март 1935г., петък,
5 ч.с., Изгрев*

НАЙ-МЛАДИЯТ В СВЕТА

Отче наш

Прочетоха се темите: "Отношението между целите и дробните числа". (Във връзка с прочетените теми Учителят каза:)

Цяло число умножено с дробно число, значи се намалява. В дадения случай то е лихва на цялото. Като се умножи цялото число с дробта, полученото показва каква лихва може да даде.

Как бихте написали единица гняв и дробен гняв или единица съмнение и дробно съмнение? Каква е функцията на цялото число и на дробното? Дробите са функция. Ако имате 4 дробни, на 4 места по $1/4$, колко правят? (-Едно цяло.) Значи, на 4 места по $1/4$ правят едно цяло. При събирането на дробни с еднакви знаменатели, кое се увеличава в дробта? Например, събирате няколко дробни от $1/4$. Кое се увеличава в такъв случай - числителят или знаменателят? (-Числителят.) При събирането на такива дробни кое събирате? (-Числителите.) А знаменателите ги оставате настрани. Като събираме $1/4$ и $1/4$, събираме числителите, а знаменателят остава същият.

Понякоя път са много особени философските заключения. Всички хора в света страдат от философията. Всички блага идат от философията, но и всички страдат от философията.

Сега да разгледаме от друго гледище кои са съответните качества, които отличават дробта от цялото. Кажете едно свойство на цялото и едно свойство на дробта. (-Че по вид дробта не прилича на цялото.) Една дроб, колкото и да се увеличава, може ли да стане по-голяма от цялото? (-Не може.) Едно цяло, след като го делим, може ли да стане по-малко от дробта? (-Не може.) Тогаз защо една дроб

може да ви създаде тревога? Вас една дроб може да ви изкара из релсите на живота! $-1/4$ или $1/5$. Вие ще кажете: "Как така?" Например задигнат ви $1/5$ от богатството и веднага си изменяте състоянието. В джоба си имате един лев, който съставлява $1/10$. Но бръкнете в джоба си и левчето го няма. А пък то е потребно за един хляб. Веднага тая дроб ще произведе във вас цяла тревога. Така щото до тогаз докато вие не можете да владееете себе си, докато вие не можете да се владееете вътрешно, дробите ще ви влияят или дробите ви нарушават целия живот. Но в същото време те всякога могат да ви зарадват. Например ако ви дадат едно дробно число. Гладен сте. Върви някой с хляб, отчупва половината от него и ви го дава. Вие от тая дроб $1/2$ веднага ще се зарадвате.

Хубаво е човек да бъде математик. Но кое трябва да смята? Има неща, които човек не трябва да ги смята. Например, да държиш една статистика колко пъти си плюл на ден. Или пък да държиш една статистика колко пъти си се почесъл. Или да държиш една статистика колко пъти са ти дошли известни отрицателни мисли. До какъв резултат ще дойдете тогаз? Няма да дойдете до никакъв резултат. До резултати могат да дойдат хора, които знаят, а които не знаят - не.

Какъв ще бъде резултатът за умния човек? Какъв ще бъде резултатът за глупавият човек? Какъв ще бъде резултатът на една суха година или на една влажна година? Казвам, има едно знание, което за хората е едно развлечение. Развлечение и почивка, те са наглед синоними. Само в почивката се придобива, а в развлечението - не. Кой си позволява развлечение? Богатият. Кой си почива? Сиромасът. Почивката е на сиромаса, а развлечението е на богатия. Сиромасът никога не си позволява развлечение. Само като забогатее, той си позволява развлечение.

Нали някой път се казва, че трябва да се говорят умни работи? Ако глупавият казва умни работи, той умен не става. А пък и когато умният говори глупави работи, той глупав не става. (*Щом всякога говори глупави работи, можем да*

го вземем за глупав.) В съдилището един съдия разглежда дело. Псуват някого и съдията пита подсъдимия: “Каж ми какво му каза?” Подсъдимият казва: “Тъй:” и напсувал съдията. Съдията казал: “Хубаво, запишете го!” И въз основа на това го осъждат. Той изпсувал съдията, но съдията не го счита за обида, понеже за тая обида на съдията му плащат.

Аз уподобявам така: Човек винаги греша. Прави една погрешка като съдията: той вика дявола, почва да го съди и го пита: “Каж, как каза?” И дяволът го напсува на общо основание. Често, когато най-лоши мисли ви минават през ума, вие сте станали съдия и като съдия слушате и питате: “Как му каза ти и как ти каза той?” И онзи казва: “Така казах!” В едно съдебно дело във Варненско съдията съди едно-го за кражба. Съдията му казва: “Не те ли е срам, вместо да отиваш да работиш, ти ходиш да крадеш овце!” - “Господин съдия, ние сме прости, говеда хора, а пък вие сте наши братя!”

Сега към философията на живота - относно дробта. Не търси дребните погрешки на хората! Те са дробни. Кой какво направил да не те интересува! Не търси погрешките!

Някои са ми казвали: “Искам да знам, какво си говорят онези!” Казвам, то е много лесна работа. Двама души, като се съберат или добро правят или зло правят или добро говорят или лошо говорят. Няма среден път. А пък има степени на доброто. Приближавате се, искате да знаете какво се говори. И ще чуете думите, които се говорят. Знаете ли, колко е силна една дума? Думите, които човек говори, цели числа ли са или дробни? (*-Дробни числа.*) Има само едно цяло число, нали? Теоретически е така, но фактически? (*-Има много цели числа.*) Цяло с цяло като се умножава, какво става? (*-Увеличава се.*) А пък когато цяло умножаваш с дроб? (*-Намалява се.*)

Вие имате жито в хамбара. Много пъти сте ходили там и сте изваждали жито по едно кило. Умножавате вашето ходене в хамбара. Какво става тогаз? Като умножавате ходенето, какво става с хамбара? Извадили сте житото от хамбара и сте го продали. Става една обмяна. Във вашата каса

парите се увеличават, а пък житото във вашия хамбар се намалява. Умножавате ходенето в хамбара, но се умножават и парите в касата. Същевременно изваждате от хамбара. Умножавате ходенето и житото се намалява.

Вие казвате: “Аз толкоз пъти съм правил добро и добро не съм намерил.” Значи, правили сте добро много пъти, после намирате, че хамбарът ви е празен и казвате: “Не си струва човек да прави добро, да изважда житото из хамбара.”

Така се намирате в стълкновение със старите и с новите разбирания. Каква е разликата между едно старо разбиране и едно ново разбиране? Например млад си, имаш здрави зъби, ядеш, никак не му мислиш много - ядеш, дъвчеш. Щом станеш стар човек, изпадат ти зъбите, пазиш се да ядеш, ставаш философ, почваш да разсъждаваш колко мъчно се яде, мъчно се дъвче храната. Знаеш, че много мъчно се дъвче храната. И после разсъждаваш: “Трябва да бъдеш много учен човек”. Какво му струва на стария човек знанието, когато знае как трябва да се яде, но няма зъби? Или казваш: “Човек трябва да бъде много умен”. Той се учи през целия си живот и на стари години забогатее. Защо му е богатството на стари години? Дрехи ще има да се облече. Попрегърбил се е и да му се тури фрак или украшения каква полза? На млади години - както и да е, но на старост, след като се прегърбиш! Защо ти е едно знание, което не можеш да използваш?

Да допуснем, че един човек е добър, а друг - лош. Каква полза има да знаете, кой е добър и кой е лош?

Но аз сега говоря за в дадения случай. Имате едно състояние в себе си. Да знаете как да си помогнете. Представете си, че вие сте крайно страхлив човек. Толкоз ви е страх, че се пазите от сянката. Вие сте беден. Идва някой човек вечерно време и ви казва: “Ще идеш еди до къде. Толкоз хиляди лева ще ти дам.” Ти отваряш вратата, излизаш във в тъмното и пак се връщаш. Няколко пъти правиш така и казваш: “Нека се съмне!” А онзи казва: “Но, като се съмне и аз отивам.”

В математиката коя задача минава за най-мъчна? (*Определянето движението на Луната минава за най-трудна задача.*) Добре, да допуснем, че тая задача можете да я решите. Разрешите я, какво ще се ползвате? Знанието трябва да принесе някоя полза, микроскопическа полза. Знание, което не принася микроскопическа полза, не е потребно. То е излишно харчене на енергия.

Следователно, коя е най-мъчната задача в живота? - Да разрешаваш религиозните въпроси! Месечината е емблема на това. Няма по-мъчен въпрос от тоя да разрешаваш религиозните въпроси. Няма по-мъчна работа от тая да разрешаваш въпроса: Има ли Господ, няма ли Господ? Какъв е този Господ? И кой е на правата страна? Съберат се двама. Искат да разрешат кой е на правата страна, чие верую е по-право. Единият казва: "Аз имам верую. Аз вярвам." Къде е вашето верую? Я ми го покажете! Другият не вярва. Две неизвестни има. Тия хора решават една задача. Към коя област спада тая математика? В какво седи тя? Важно ли е, че някой вярва? Че аз вярвам в слънцето, вярва ли е това? Някой казва: "Аз се убедих." Допуснете, че аз не вярвам в огъня, но се допра до него и се опаря. Това вярва ли е? (*-Това е опит, не е вяра.*) Тогаз какво трябва да разбираме под думите: "Той вярва." Да кажем, той вярва, че бил глупав. Ако ти вярваш, това е втория път. Първият път е знанието, че пари огънят. Тогаз от де произтича вярата? Ти вярваш, че ако си туриш втория пръст, пак ще се опариш. Ти не можеш да имаш вяра, ако нямаш опит. Ти не можеш да имаш вяра, ако не си опитал парливото. Тогаз не можеш да вярваш. Следователно, вярата винаги произтича от един малък опит. След това ти вярваш. (*-Можем ли да кажем, че вярата произтича от знанието?*) Значи вярата произтича от един малък опит и човек е уверен, че и втори опит да прави ще бъде пак същото. Опитът дава подтик на вярата. Например някой човек е взел пари на заем от тебе и не ги връща. Веднъж си се излъгал, втори път и ти станеш безверник спрямо него. По-неже веднъж не ти е върнал, ти вярваш, че втори път, като му дадеш, пак няма да ги върне. Значи вярата и безверието

почиват на един малък опит

На какво се дължи вашето настроение? Нали сте учили психология? Имате известно настроение. Вие сте едно малко дете и ви казват, че ще ви ушийт дрехи за Великден, но не ви купуват. Какво настроение ще имате? *(-Лошо)* Или ви казват, че ще ви купят обуца, но не ви купуват. Може би дрехарят или обуцарят е имал много работа и не е могъл да ги приготви навреме. Но детето е неразположено и се сърди на майка си и на баща си, защо дрехите не са готови за Великден. Детето не се занимава с голяма философия. Та сега и вие, които сте свършили университет, сърдите се, че дрехите ви не са готови за Великден. Вие се сърдите и казвате: “За Великден ги искам.” Бащата не е виновен, а дрехарят. *(-Тогаз изгубваме вяра в онзи, който е обещал - дрехарят.)* Как ще изгубиш? Представете си, че баща ви тръгва в странство и дал пари на дрехаря и му казал, като ушие дрехата, да ви ги даде. Баща ви го няма на Великден. Дрехарят не ги ушива. Защо ще държите баща ви отговорен? *(-Трябва да даде пари на добър и честен дрехар.)* Най-първо трябва да намерите извинителната страна. Правите си едно заключение, трябва да намерите същинските причини. *(-Бащата все гледа покрай Великден да замине за странство.)*

Много пъти на вас ви се привеждат примери из духовния свят, които трябва да се разбират. Аз привеждам този пример, за да обясни, че в онзи свят работите стават много лесно по единствената причина - ако двама души намерят една кесия със злато, те не спорят и не я делят наполовина. Дележ няма там. Никога не делят там. Оставят кесията и единият ще тръгне по едно направление, а другият - по друго. Подир когото тръгне тая кесия, негова е. Ще каже някой: “Как може? Този пример не е верен. Така не се разсъждава. Как ще тръгне торбата? Ти можеш да заблуждаваш, но мен, учения човек, не можеш.” Привеждам му втори пример: Намира един човек теле в гората. Същевременно и майката дохожда. Тя почва да ближе телето. Човекът казва: “Телето е мое. Аз го намерих”. А пък кравата казва: “Телето е мое.”

Тогаз съдията казва: “Хубаво. Ще видим, чие е телето.” Човекът тръгва по една посока, а кравата в друга. Към кого ще отиде телето? Това е сега другото обяснение за изгубената торба. (*-Този пример с телето е необорим.*) Първият е оборим, а пък вторият става малко по-ясен. Това са само преводи, за да се изяснят известни противоречия. Вярно е, че торбата не може да тръгне, но телето непременно ще тръгне подир майка си. Кравата като намери телето, телето е нейно, а човек като намери телето, телето не е негово. Не всяко нещо, което човек намери, е негово.

В живия свят само това, което ти намериш и тръгне подир тебе, то е твое. То има еднакво естество с тебе. Значи една мисъл, която върви с тебе, е твоя. Едно желание, което върви с тебе, е твое.

Но във вас се заражда друго едно противоречие. Някой път не искате някоя мисъл, а тя ви се натрапва. Вървите и тя върви с вас. Тия мисли, които не ги искате, и вървят подир вас, към кой род мисли спадат? Едно просто обяснение: Вие сте един дипломат. Занимавате се с дипломация. Един просяк не знае, че сте дипломат, тръгва подир вас и казва: “Моля, моля!” Вие казвате: “Не знаете ли, че съм дипломат?” Той казва: “Моля, моля!” - Вие вървите и той върви. Той ви казва: “Вие ми се виждате много учтив. Повече дайте!” Някой път дипломатът много мъчно бърка в джоба си. Той и сега не бърка в джоба си, върви малко по-бързо, не обръща внимание. Той ще върви, онзи ще иска, той ще върви, онзи ще иска, докато влезе в посолството, а просякът остане отвън. Вие сте дипломат и тия мисли ще вървят подир вас. Вие ще вървите, те ще вървят подир вас; вие ще вървите, те ще вървят подир вас, докато влезете в посолството. Трябва ли човек всякога когато върви някой просяк отподире му, да се спре и да му даде малко стотинки? Как мислите по това?

Сега ще ви приведа един пример: Един богат човек, който осиромашал, отива да съди някого за едно голямо наследство. Върви един просяк отподире му и му врънка. Той му казва: “Слушай, отивам да се съдя. Нямам нито пет пари

в джоба си. Моли се на Бога да спечеля делото! Че като спечеля делото, ще ти дам нещо.” Кажете ми какво е казал просиякът? Най-първо просиякът почнал да разсъждава: “Не зная. Да се помоля, но не зная, дали ще спечелиш делото. Но ако не спечелиш, отива молитвата напразно.” Първото положение е било малко съмнение: “Не зная! Ако съм уверен напълно, че ще спечелиш, това е добре, но може да не спечелиш”. Така мисли просиякът сега. После се обръща онзи и казва: “Непременно ще спечеля, понеже правото е мое.” Какво казва просиякът? Той казва: “Истината ли говорите?” - “Непременно ще спечеля!” - “Ти уверен ли си в това? Уверен ли си сто на сто, че ще спечелиш? И после да не ме излъжеш?” Психологически това е верно. И ние по някой път постъпваме така. Вървиш ти и искаш нещо от напредналите същества. Те ти казват, че имат много важна работа, имат дело и като го свършат, тогаз. Макар, че са богати, но нищо не носят в джоба си. Отиват на делото, да го спечелят. Някой път вие искате от някое напреднало същество пари. Те не носят пари. Имат само една златна монета в джоба си. Но тя функционира само в другия свят. В тоя свят, в материалния свят, не функционира. Например ако вие сте един честен, добър човек, в духовния свят като отидете, всички банки веднага изваждат и ви дават. Всякога сте добре дошли. Но тук на земята, отивате при един банкер и казвате: “Аз съм честен, добър човек.” За вашата доброта и честност на земята ще ви дадат ли пари? Онзи ще каже: “Ти си добър за себе си. Честен си за себе си, но тук работата седи другояче.” Отивате в една заложна къща. Трябва да носите някой пръстен, някоя огърлица и пр. И търговецът ще го погледне и ще даде ли колкото струва? Колко ще даде една заложна къща за един пръстен, който струва 100 000 лева? (-20 000 лева.) За една огърлица, която струва 100 000 лева, колко ще дадат? (- Една четвърт.)

Има в света едно състояние, при което всяко едно положение, което чувствуваме в дадения случай, моментално може да се изпълни. Но са много редки тия случаи понеже никога хората в това състояние не идват. То е едно състоя-

ние, когато в съзнанието ти съмнението съвършено не трябва да идва. Когато няма в съзнанието ти нито сянка от колебание.

Една сестра скоро каза един пример: В Германия на хазайката си се задължава с 20 марки. Ако не ги внесе, трябва да излезе от дома. Излиза на улицата. Тя иска да ги намери. Но как ще намери? Тя мисли да намери от някого пари. Уверена е, че непременно отнякъде ще намери. Вижда един свой познат и си казва: "От него ще взема 20 марки." Гледа - на земята 20 марки. И той и тя виждат 20 марки. Той казва: "Да ги разделим." Тя казва: "Можем да ги разделим, но на мен ми трябва за хазайката точно 20 марки. Да ги разделим, но ако ми дадете на заем 20 марки." Той казал: "Вземете ги вие тогаз!" Тя представи този пример. Много рядък пример. Той ѝ казва: "Вземи тия пари, че от мен да не искате." Той се съгласява да даде 10-тих марки.

Ние, хората на земята, сме се обезверили. Кои са причините за обезверяването? Трябва да се възстанови оная първоначалната вяра. Ние имаме едно съмнение, едно безверие, което не почива на никаква основа. Вземете най-първо природата, природата, когато е пуснала човека да живее, тя го е осигурила с необходимите неща - със светлина, въздух, вода и храна, с всичко почти го е осигурила. Мислите ли, че когато го е осигурила с най-важните неща, за които се е обърнал към нея, няма да му послужи? Ще му послужи. Стига тия неща да са ви потребни, а не са залъгалки, тя ще ви послужи. И ако някой път не ви услужва, тия неща са ви непотребни в дадения случай.

Олге, ти си имаш философия, с която някъде не си съгласна. Ти не си съгласна някъде и с онова, което си научила и получила. Ще ти кажа, защо ти срещаш мъчности в живота си. Ти още не си разрешила задачите на месечината.

Човек, който не е разрешил задачите на месечината, той не може да се справи с работите. Пак ще се справи, но ще се справи така, че ще му побелее главата! Казва някой: "Ще ми побелее главата, докато разреши задачите." Щом разрешиш задачите с побеляване на главата, това никакво раз-

решаване не е. Да разрешиш задачите, без да ти побелее главата! Ти не знаеш защо ти побеля главата! - Главата ти е побеляла не от големи мъчности. Да ти кажа кое ти беше спънката. Черната коса беше спънката. Черната коса значи, че искаш да станеш каквото ти искаш. Черната глава ти казва, че трябва да се осигуриш за сто години. Бялата глава казва: "За един ден". Бялата глава ти казва, че ти трябва само 10 лева на ден, а пък черната глава ти казва, че ти трябва няколко милиона. Бялата глава ти казва, че ти трябва малко знание, а пък черната глава ти казва, че ти трябва 4 факултета. Това са все възгледи.

В света мнозина носят бели глави, без да знаят тая философия. Те носят бели глави, а пък имат стремежите на черните глави. Та някой път някои хора намират, че които имат черни коси, мислят по-добре, отколкото хората с белите глави. Черна глава има, но казва: "Няма какво да се смущавам."

Срещнах един млад момък във Варна. Той ми каза: "Аз съм въздържател, не пия." Попитах го: Кой те научи? Той ми каза: "Баща ми, който беше пияница, ме научи да не пия." Как така? - "Той, като се напиеше, ще дойде и ще набие майка ми, ще набие и нас. Това правеше постоянно. И такова отвращение се събуди в мен, че не вкусвам вино. Това зароди в мен желанието да не вкуся вино. Като ми дойде на ум за вино, изпъква в мен гледката, как баща ми биеше майка ми." Не е ли хубаво баща ви някой път да бие майка ви, че вие да се научите да не пиете? Една придобивка е това. Ако баща му не беше бил майка му и не беше ги ругал, момъкът може би, не щеше да бъде въздържател. Бащата на този момък умря беден и този момък се издържаше и всичко имаше. Момъкът ми каза: "Никой не ми е проповядвал за въздържание, но това, което видях в баща си, произведе в мен противоположни резултати." Та някой път злото в нас произвежда такъв един резултат. Някой път злото произвежда в нас един резултат на трезвеност. Като страдаш, не страдаш ти, но баща ти, който бие майка ти и теб изгонва на двора. Има един такъв баща вътре у нас. Двама бащи има човек. И богомилите в това отношение са били прави, че дяволът е напра-

вил човека. Като го направил, всичко му турил, но не могъл да му тури душа. Като направил дяволът човека, последният тръгнал подир дявола и му казвал: "Дай ми душа!" Дяволът ходил тук-там и човекът бягал подир него и му казвал: "Дай ми душа! Душа!" Той, като вървял с години подир дявола и го смущавал, дяволът тъй се смутил, че най-сетне се помолил на Господа: "Дай му душа, че не ме оставя човекът да си почина!" Човекът не оставял дявола да си почине. И дяволът се помолил на Господа: "Дай му душа, че ме измъчи." Тогаз дяволът и Господ били ортаци. Понеже Господ турил душата в човека, дал му божественото, а пък дяволът само направил тялото. Та богомилите така са обяснявали това противоречие, което съществува.

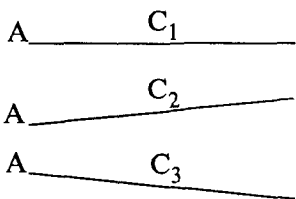
Някой път и вие се чувствувате така, като че нямате душа! Дяволът е баща ви тогаз! И тръгвате подир него и почвате да псувате, че сте нещастен. "Щастие искам, пари, пари, щастие!" Нищо не дава той! Той има доста долапи. Нищо не може да даде, само обещава и залъгва. Той казва някому: "Дай на онзи, а пък аз ще ти ги върна после." Той отдето взема не връща и винаги няма нито пет пари. Най-сиромаш е дяволът! На заем да вземе е майстор! Обещава много лихви. Как ще си обясните всичко това? Имате известно противоречие. Имате някой път едно състояние, което ме е учудвало. Бог, невидимият свят, като ти е дал всички добрини, като имаш това, което искаш, казваш: "Как така!" И почваш да се сърдиш на Господа! На какво основание искаш да се сърдиш? Не ти е длъжен за нищо! А пък ти казваш: "Защо на еди-кого е дал повече, а на мен не е дал?" Че ако така разсъждаваме, кой е доволен в света? Заекът доволен ли е от своето положение? Рибата довольна ли е от своето положение? Кажете ми някой човек, който да е доволен в света. Доволен си, докато използваш другите хора, а пък щом почнат другите да те използват, тогаз е друго. Докато печеш рибата, охо-хо! А пък щом тебе те пекат, казваш: "Вай, вай, вай!" Много добра философия! Казвам, няма да печеш! Не печи рибата и тебе няма да пекат, нищо повече! Законът е такъв: Не прави това, което не искаш да ти правят!

Но това трябва да започне в човешката мисъл! Сега на вас ви трябва няколко изпита. Може да се изпитате кой в какво направление какъв е. Например можем да изпитаме целия клас сега какво ви липсва. Ако ви дам да посеем по една ябълка, след една година аз знам вече какво ви липсва. От ябълките, които растат, като се види как растат и от това ще се разбере, какво ви липсва. След 4 години, като почне ябълката да дава плод, пак ще кажа какво ви не достига! На някого, като седи ябълката, му върви, на другото - като седи круша. Ще седиш ябълка, круша, слива и пр. И ще видиш на какво ти върви. Например посадиш една праскова и след 1-2 години изсъхне. Липсва ти нещо. Или седиш една круша и след 1-2 години изсъхне. Липсва ти нещо. Или седиш цвете и то изсъхне. Липсва ти нещо! Искаш да знаеш дали ще бъдеш здрав. Много лесна работа! Посади малко здравец, туря го в стаята си. Ако този здравец вирее, ти си добре, но ако почне да изсъхва, трябва да вземеш вече мерки за подобриенето на своя организъм. Това показва, че страдаш от безлюбие. Когато цветята съхнат при човека, това е признак, че сухота има у човека в любовта. Това е краен процес.

Най-напред ще добиете навик да обичате най-малките работи. Да имате разположение към едно цвете. Затова в окултната наука често има малки примери, с които се възстановява равновесието. Неразположение имаш на духа. Тогаз ще се занимаваш с карамфила, с дърветата, 5-10 минути ще се занимаваш с карамфила и всичкото ти неразположение ще изчезне и ще се върнеш ободрен. По някой път ще отидеш при прасковата, при ябълката, при крушата. Всички тия плодни дървета при болезнени състояния могат да ти помогнат. Те са проводници. Или пък ще потърсите хора, които вървят добре в морално, духовно отношение. Някои хора приличат на карамфили, някои хора приличат на рози. Например розата е добра, но има шипове, има бодли, хаплива е. Някои хора приличат на теменужки, на всички видове цветя приличат хората или на плодни дървета или на скъпоценни камъни.

Ние влизаме в една отвличена област. Аз това го наричам отвличена област, нещо като философските системи, които вие сте изучавали. Трябва да изучите условията, при които сега се намирате. Намирате се да кажем, в бедни условия и не искате да занимавате ума си с друго, освен с оправянето на икономическите условия на живота - откъде може да си изкарате прехраната. Как ще си изкара човек прехраната? Може да се каже: Най-лесната работа най-мъчно се върши! Няма по-лесна работа човек да си изкара прехраната от онзи, който знае как. И няма по-мъчна работа да си изкара прехраната за онзи, който не знае. Ето един въпрос, който е най-лесен и най-мъчен. Какъвто и пример да се даде, примерът само обяснява, но той не е знание. Сега къде е мъчнотията? В незнанието ли е мъчнотията? Не. Зависи ли добротата на човека от многото му знание?

Имате един прост пример:

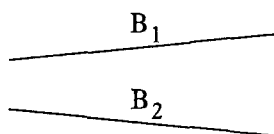
Имате една чешма, която е съградена с канализация, но тръбите са почти хоризонтални (C_1). Какво ще бъде изтичането? Тогаз трябва да има много голям напор, за да тече (виж C_2). Но ако има малък наклон (виж C_3), тогаз изтичането е

по-лесно. Често дете не ви върви в света, всичко зависи от положението. Представете си, че при "А" е изворът. При "С" [C_3] имаме естественото положение. При "С" [C_2] имаме обратни негативни състояния. Тогаз трябва да имаме тук голямо напрежение, за да тече водата. А пък при хоризонталното положение с малко напрежение върви. Щастието ви зависи от това, как да наклоните тая пръчица. Според това ще си създадете щастието или нещастieto.

Един българин, като ходил да избира служба, един ден минавал през градската градина. Видял капел-майстора, че клати пръчката, и казал: "Това е най-лесната работа. Тая служба е за мен. Мога да я правя."

Палката по закона на равновесието ще наклоняваш в

едно или друго направление. Когато дойде до една отрицателна мисъл, ще наклоните към ляво, когато дойде до една положителна мисъл, ще наклоните надясно .

Сега аз го представих много лесно. (Учителят държи в ръката си молив и го наклонява в ляво и в дясно.) Значи има закони, как да се справиш със своите мисли и чувства. В опитната наука има закони.

Много лесна работа е.

Един студент във Варна отива при един богаташ и му иска помощ. Онзи му казал: “Да се махнеш от тук!” Аз пошепвам на богаташа: “Този момък виждаш ли го? Той ще бъде пръв министър на България.” Той веднага се поправя: “Ще извиниш, човецино!” И веднага поправя погрешката си, щом ще стане пръв министър, ще му помогне. Значи ние всякога се ползваме, когато кажем хубаво нещо! Да кажем нещо навреме и на място: “Човекът ще стане пръв министър, не го гледай, че е беден.”

Не си правете илюзии. Защо българите пострадаха? Да ви дам пример. В 1912 година, когато дойде Венизелос, българите не го посрещнаха и отивайки си той казал: “Аз ще накарам вие, българите да ме помните!” И всичките нещастия след войните се дължат на това. Венизелос не е единствената причина, но той е една главна причина. И сега виждаме същите последствия върху Венизелос за погромите, които причини на България! Венизелос сега е на правата страна. Вече е от новото учение, той се отказва от властта.

Малки неща във вашия живот могат да ви дадат подтик да направите нещо и мислите, че сте отмъстили. Но помнете, че има възмездие. Страданията, които причините на другите хора, ще се върнат върху вас. Сега тия работи не ви казвам, за да станете умни. Аз не искам да ви побелее главата, че тогаз да станете умни. Искам да станете умни с черни коси. Не чакайте за това след като ви побелее главата. Не чакайте да остарееете, че да поумнеете. И аз се чудя на вас младите, защо искате да остарявате. От кога ви дойде тая

идея? Малкото дете, като прегръща дядо си, казва му: “Дядо, аз искам да бъде като тебе!” А пък дядо му, като го погледне, не иска да му каже истината. Той ще каже на детето: “Не ставай като мен. Не ти трябва. Аз бих желал да стана като тебе, но ти не ставай като мен! За мен е за предпочитане да стана като теб, а пък ти да станеш като мен - да те пази Господ!” И единственото нещо, за което трябва да се молите, е да не остарявате. И като се молите, кажете: “Господи, всичко да бъде в света, но само да не остарявам!” Старостта е вече за боговете. Те да остаряват. Но вие да остареете - това е нещо, което не можете да поправите с нищо. Ще се молите да не остарявате. Никакви стари идеи! Никакви стари чувства! Никакви стари постъпки!

Едно правило: От всичко старо се простете, оставете го настрана! Вие искате да станете стари хора, да бъдете почетни. Аз не зная какво ще ви струва почитта. Казват: “Почтен старец”. Много привидна е тая почит. Някои казва: “Стар човек е. Да му кажа една блага дума.” И при това казва: “Стар е, но пари има. Трябва да се приближа до него”. И като се приближиш до него и вземеш парите и ти остарееш. Та и парите не ти трябва - нищо не ти трябва.

Тогаз, кой е най-младият в света? - Доброто.

Кой е най-старият? - Злото.

Млад - това е да бъдеш добър.

Стар - това е да бъдеш зъл.

И причината на остаряването, на изгубването на всяка сила вътре в човека, то е злото. Щом дойде злото, човек остарява.

В практическия живот: Дръжте в ума си доброто, за да подкрепите младостта в себе си и бодростта на ума си и животът ви ще бъде успешен.

Дръж злото настрана! Ти не можеш да го изхвърлиш, но да не те привличат богатствата или придобивките, които можеш да имаш от злото.

Само светлият път на Мъдростта води към Исти-

ната. В Истината е скрит Животът. (Три пъти.)

(Учителят, като погледна листовите с написаните букви, задача, дадена от миналия път, каза:) Идущият път ще видим буквите и ще видим кои букви са стари и кои нови.

Гимнастически упражнения.

*20-та лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 15 март 1935г., петък, 5чс.
Изгрев*

ДА МИСЛИ

Този ден съвпада със специалния клас, той е още денят, в който човек е създаден.

Кои са първоначалните работи, които човек трябва да знае, най-елементарните, най-съществените работи в живота? Най-елементарното нещо за човека е да се научи да мисли. Но човек никога не може да се научи да мисли, ако няма някакъв идеал. Детето, като го пратят в училището, има за какво да мисли, но онова дете, което не е в училището, няма за какво да мисли. Следователно идеята за Бога е вече влязла в човешкия ум. Човек трябва да има идея за Бога, за да мисли. Не да мисли за Бога и да се страхува. Страхът има съвсем друг произход. Човек започва да се страхува, когато е нарушил някакъв закон, който Бог е създал. Щом човек го наруши, страхът естествено ще се проявява в него. Да мисли човек не когато се страхува. Някои хора казват: "След като се намери човек в трудно положение, мисли." Не, без да се намира човек в трудно положение да мисли.

Една ябълка ражда. Когато е здрава ли ражда или когато е болна? - Когато е здрава. Кога тече изворът? Когато има вода или когато е прекъснал? Когато има вода. Мисълта трябва да бъде свободна да констатира фактите, да не бъде наложена. Най-приятната мисъл е тази, която освобождава човека. Сега ви трябва и работа при изучаването на растителното царство, на органическото царство, за да видите, че човешкото тяло е много добре построено физически, но няма равновесие. Човек трябва да мисли, за да пази равновесие. Някой път вървите по пътя, спъвате се, падате. Туй показва, че не мислите. Сполети ви нещастие, туй показва, че не мислите. Туй, което казвате, че е съдба в света, показва, че вие не мислите. Човек, който мисли, нещастие не идва при него. Понеже хората не искат да обяснят нещата, те казват: "Нещастие има, съдба." Нещастие и съдба идат вся-

кога за онзи, който не мисли. Човек някога го наричат, че е ленив, че е богат. Щом не мислите, ще дойдат всичките противоречия в живота. Сега когато ви говоря, аз не искам да разрешите изведнъж сегашните си противоречия. Всичките ви противоречия се дължат на това, че не мислите. Туй сега го приемете така. Ама да се докаже. Да докажем, че един човек е заборчлял. Защо? - Защото не мисли. Ама боледува. Защо? - Защото не мисли. Сега другото възражение може да се каже: Онези, които са мислили, какво са направили? Единственото същество, което мисли, то е Бог. И Той е най-щастлив. Бог, Който мисли, е направил света съвършен и следователно, ако ние вървим по Неговия път на съвършенство, няма какво да се оплакваме. Но понеже ние не мислим както Бог мисли, затова идват и всичките ни нещастия. Ние се спираме върху философията, защо светът е направен така. Бог е направил света, защото право мисли и ние трябва да мислим защо го е направил. Не да Му търсим погрешките. Той няма погрешки и в света няма погрешки. Погрешките са във вас.

Изучаваш едно човешко лице, опитай се да го нарисуваш, ще видиш колко погрешки е направил. Даже помъчи се да произнесеш някои свещени думи. Колко хора правят погрешки даже като произнасят думите “добро”, “любов”. Много погрешки правят. Тъй както произнасят няма никакъв смисъл. “Любов” - значи оскубана кокошка. Казват: “Човек, като се влюби, той мяза на оскубана кокошка.” Това никак не е любов. За да покажеш, че обичаш, ти трябва да учиш. Щом учиш, имаш любов; щом не се учиш, никаква любов нямаш. Пробният камък на любовта е учението. Щом запламти сърцето ти да учиш, няма никакви страдания, щом не учиш, страдания има. Сега като ви говоря тъй, не искам догматически да го приемете. Ще кажете: “Трябва да мислим.” Щом говорите, че трябва да мислите само на думи, вие не разбирате. Трябва да се яви процесът на мисълта, че човекът да влезе в своето битие. Като станете сутрин, кажете на себе си: “Трябва да мисля тъй, както Бог мисли. Трябва да обичам тъй, както Бог обича.” Понеже Бог, като е обичал, започнал да твори и

работи. Той е създал вселената и няма миг, в който да е престанал да работи. Взел е предвид всичките нужди, които имат и най-дребните същества, не е оставил нищо непредвидено и всичко го е наредил точно както трябва. Той е мислил милиони години и като мислил, наредил нещата.

А вие сега намирате, че не промислил нещо както трябва за вас, щом страдате. Щом не учите, праща ви да страдате, щом учите, щастието ще дойде. Щом не учите, нещастие то идва. Ако в тебе се яви най-малкото недоволство, няма да се мине много време и ще ви сполети нещо. Да допуснем, че вие седите отвън и ме слушате уж, а всеки гледа другия какво прави. Виждаш, че той има по-хубава шапка, по-хубави дрехи, обущата му връзката му, че се обръснал, подстригал си косата. Всичко забелязвате. Но това не е мисъл. Това е сравнение. Човек, който мисли, той не обръща внимание на външния свят, той не разглежда външния свят. И аз, като гледам на човека, най-първо се интересувам мисли ли той, обича ли. Щом обича, той ще учи и ще бъде постоянно на работа. Човек, който мисли, дългове не трябва да има, човек, който мисли, болен не трябва да бъде; човек, който мисли, е щастлив.

Щом имате сегашното положение, тогава ще се научите да мислите добре. Как? - Щом започнете да мислите правилно, всичките тия неща, като снега ще се стопят. Може да остане онова естествено положение на цъфтенето на цветята, на цъфтенето на плодните дървета, всичко ще се смени и ще видите света съвсем другояче. Най-после вие ще се намерите в един човешки свят.

Някой е облечен с ония дрехи, които Бог е определил за човека. Сегашните ви дрехи мязат на меча козина. Най-хубавите дрехи, с които хората са облечени, мязат на меча козина. Някой път ние сме облечени, но нито кройката е кройка, нито цветът е цвят, нищо не е на място. След като направиш една дреха и я носиш една година, дотегне ти и казваш: "Да се отърва от тая овехтяла дреха, от ризата, от шапката." След една година казваш: "Друга мода има." Значи шапката не прилича на тази, която носиш. Като носиш тая шапка, не

можеш да мислиш, хвърли я, ходи гологлав. Щом с едно палто не може да мислиш, хвърли го! “-Ама как?” -Остани без палто! Ако мислиш без палто, ти си на правата посока. Важното е да мислиш, а не в какво да бъдеш облечен. При мене ако дойде един ученик, аз няма да обърна внимание нито на шапката, нито на дрехите му, нито на ланеца на часовника му, а ще обърна внимание на неговия ум, способен ли е той. А да ви питам за неща отвън, те са боя. Отвън всеки може да нашари с боя нещо.

И питам сега, как могат да ви обичат? Вие някой път искате да ви обичат хората. Да допуснем, че аз искам да ме обичате. За какво ще ме обичате? Ако аз съм груб учител и постоянно се отнасям грубо с вас, за какво ще ме обичате? Или ако един слуга е груб, или който и да е, ако постоянно е груб, за какво ще го обичате? Много мъчно е да се обича. Сега ето къде е мъчнотията. Много мъчно е да се преподава на болни деца. На едного ръката му е счупена, на други крака, язва в стомаха, болки има, в мозъка има нещо. Вие трябва да му предавате урок, а той ви казва: “Какво ще ми разправяш, сърцето ме боли”, а вие му разправяте за мисълта. “Какво ми разправяте за мисълта, стомахът ме боли.” Казвам, боли те корема защото не мислиш. Ти ще възприемеш едно положение, Бога, като създал човека, Той е казал: “Де-те мое, научи се да мислиш! Туй е най-хубавото, което съм създал за тебе, ще мислиш. Научи се да мислиш!” И когато Бог даде първата заповед като едно ограничение, Той казва: “Ще мислиш, от туй дърво няма да ядеш, ще мислиш.” А, човек без да мисли, отиде да яде. Той не мислеше. Ако мислеше, той нямаше да яде. Туй показва, че човек, щом върши [неща] за които не мисли, той не мисли. Запример разгневите се. Някой път вие кипнете, дойде огън, лицето ви се зачерви. - “Аз това, аз онова.” Кажете ми, какво ще направите? Хванете един човек, който е направил малка погрешка, какво ще направите? Какво ще направите с една крава, като ритне гърнето? Ще прекатури гърнето, ще го разсипе. Господарят ще я набие и пак ще я издои. Да ритнете гърнето, това не е мисъл.

Снощи една млада сестра плака от друга стара сестра. Не можели да се погледят. Едната вдигнала ръце, старата и тя, защо Господ създал света. Старата сестра какво прави не зная, казвам: Не мислят. И старата сестра не мисли, и младата сестра не мисли. -"Ама кой е прав?" -И двете сестри не мислят. Ако мислеха, това нямаше да направят. Дойде една сестра, чете една молитва в стаята ми. Знаете ли каква молитва ми чете: "Ти си жесток, ти с другите си такъв, с мене се отнасяш по друг начин." Чете ми молитва. Младата сестра най-после ме изкара от търпение, казвам: "Да се махнеш оттука! Аз съм дошъл да върша волята Божия, а ти искаш да служиш на себе си, пък и другите да ти служат." Всеки човек, който не мисли, да се маха. Сега противоположното: ако аз съм лош, ти трябва да мислиш, щом съм лош, аз не мисля, ако съм прав, аз не искам да се оправдавам. Аз съм прав. Въпросът е тъй без разлика. "Не мисля" значи: Това, което Бог е създал, не мисли. Някой човек е при мене, трябва да се отнесе не външно, вътрешно да му дам истинската цена, която Бог е турил в него. Ако някой дойде от вас, аз трябва да му дам истинската цена.

Един добър цигулар вземе ли в ръцете си най-хубавата цигулка, направена от Страдивариус или от друг голям майстор, като пипне само цигулката, веднага разбира по това каква е цигулката, но той мисли. Питам се: какво искате вие? Казвате: "Любовта Христова." Че какъв е Христос в своята Любов? Този човек като дух беше богат. Слезе, раздаде всичкото богатство на света и остана бедняк, без да остане нещо в джоба му. И след туй хората казват: "Голям будала е този човек." Човек, който раздава всичкото си имане, ние не го искаме. Понеже ни даде всичкото, да си върви, че каквото той остави, ние да ядем и пием. Аз прибавям: не сте ли вие в положението на човека, в когото Бог е вложил живота и едно велико благо - мисълта, която Бог е вложил, да мислите. Вие казвате: "Аз искам да живея." Вие искате да ядете, да се обличате, да ви върви всичко по вашия кеф. Този ви обидил, онзи ви обидил.

Човек прогресираща дотолкова, доколкото той мисли. Аз говоря за външния живот. Може да питате кого визирам? Когато и да е, аз ще му кажа: Не мислиш! Всичката философия е там. Дойде някой при мене, казвам: Ти не мислиш, върви си по работата. Това е най-малкият език. Щом човек не мисли, той всичко може да направи. Може да каже груби думи, може да каже какво ли не. Сега ето истинската философия: Тази сестра, която ми чете половин час за старата сестра, след като си замина, аз разсъждавам. Аз трябваше да я изслушам и да кажа: “Благодаря ти, това е твое схващане. Ако си права, да дойде всичкото Божие благословение на тебе, пък ако си крива и другото да дойде. Така е. Ако си права всичкото благословение на мисълта да дойде, пък ако си крива, всичките криви дървета да дойдат на гърба ти.” Ние казваме: на някой човек да дойде злото. В какво седи злото? - В непослушанието. А кой е непослушен? - Който не мисли. Тази младата сестра ме гледа и казва: “Аз искам да бъда свободна. Ти няма да ми заповядваш тук.” Това е нейно мнение. Че ти, щом мислиш да бъдеш свободен, който мисли ще бъде свободен.

Сега вие ще ми кажете: “Коя сестра?” Мога да ви я кажа, но не искам да ви я кажа. Понеже тя или аз все едно е. Ако тя направи погрешката или аз я направя - все едно е. Въпросът не седи в Петко, Драган или Стоян, защото всеки един от нас е без търпение. Защо сме нетърпеливи? - Защото не мислим. Най-първо мен никой не може да ме обиди, защото аз оставям нещата да вървят тъй, както Бог ги е направил. Аз знаех за тази младата сестра, знаех какво щеше да ми направи и можех да не я приема. После викам един млад брат, поставям го на стълбата, понеже знаех, че ще ме безпокоят и други и казвам: “Който дойде, да го не пуца горе.” Идат няколко души, казва: “Не може.” - “Как тъй?” Слушам един глас: “Учителю!” Едва дочувам някъде: “Няма го”. - “Учителят е вътре.”

Трябва да се мисли! Учителят мисли сега какво да прави. Аз оставям погрешките. Като говоря по този начин, по

този път, по който сега вървите, светът не може да се оправи. Помнете туй! “Ама да вярваме, да се обичаме, да правим добро.” По тия стари начини като постъпвате, вие ще имате тия резултати. Светът не може да се поправи. Светът може да се поправи, но как? Трябва мисъл, нищо повече! Ще мислите тъй, както Бог е направил. При най-големите противоречия човек трябва да мисли. Че ако Учителят ви даде една трудна задача, вие мислите ли, че той ви обича? Щом имате една задача, значи трудното е в света. Ако ви дойде едно нещастие, то ви се дава, за да мислите, то не е нещастие. Вие го считате нещастие, защото всички не мислите. Вие слушате едно агне блее, колят го и се радват, казват: “Ще го яде някой!” Това е гледището на хората, които не мислят. Защо колят това агне? - Те не мислят, искат да се удоволстват. Агнето казва: “Помислете малко!” - “Няма какво да мислим”, казват хората, теглят му един нож и се свърши въпросът.

Онези от вас, които не мислят, очаква ги смърт, очаква ги страдание, очаква ги нещастие, очаква ги ад, всичко, каквото може да се случи в света, ги очаква. И ще го опитат. Онези от вас, които мислят, очаква ги живот, очаква ги блаженство, любов, очакват ги безбройните Божии блага и ще ходят навсякъде в света със свободен билет. Казвам ви за тази година: Научете се, като станете сутрин, да кажете: “Да помисля тъй, както Бог мисли.” Мислете, че всичко е добро! Не туряйте в ума си отрицателното. Казват: “Много лоша е тази сестра, много лош е този брат.” Според сегашната философия аз трябваше да се престоря, да кажа: И той има нужда от лекция. Ако аз мисля за някого, какво мога да добия, нищо не мога да добия. Единственото нещо, което е за придобиване, е да мисля върху това, което Бог е създал в небето, в звездите, в чистата вода, в чистата храна, за туй ще мислиш. Среещнеш ли един човек, туй считай за привилегия. Седят двама селяни българи близо до гората и делят нещо. Единият казва: “Аз трябва да взема повече.” Другият казва: “Знаеш ли, че мога да те претрепя?” - “И аз ще те претрепя.” Единият и другият ще се претрепят. Делят и не могат

да разделят. Двамата свили си лицата, огън изтича от тях. Иде една голяма мечка и тя да дели. И двамата се качват на крушата и двамата седят там и питат кой от тях има право. Мечката ги е подушила. И двамата казват: "Ти имаш право." Но като дойде мечката, единият казва: "Аз ще те претрепя." А другият казва: "Слез, че утрепи мечката вместо мене." Но другият казва: "Слез ти!" Долу е мечката. Тя е един ангел, който е преоблечен в мечка дреха. Вие бягате от една мечка. Това е един ангел. И то на Рила. Връщам се от Мусала с един евангелистки проповедник, виден проповедник, който проповядва и за вяра, и за любов, Господ какво е направил и т.н. Минаваме през Маричината долина. Аз вървя и си разсъждавам. Гледам над долината, върви една мечка, слиза. Казвам, един ангел върви. Той се замисля, ангелът върви. Вече приближаваме до мечката, тъй, колкото от тука до вратата. Тогава проповедникът казва: "Слушай!" Аз казвам на моя език: "Един ангел иде, една мечка." Той, като видя мечката, отвориха му се очите. Трябва да се справим, да мине пред нас или ние да минем и тя да мине зад нас. Тръгвам напред, тя да може да мине зад гърба ни. Тя отива да пие вода, жадна е, нещо си мисли. Там на пътя прескачам едно дърво, а този проповедник в страха си мисли, че аз бягам от ангела. Пък аз искам да дам почитание на този ангел. Той се препъва и пада така, че пада и си туря крака насреща. Аз се спирам, гледам, ангелът си вдига очите, казва: "Много съжалявам, че уплаших този евангелистки проповедник!" И хуква нагоре тази мечка по пътя, по който беше дошла. Питам проповедника: "Какво чувствуваш?" - "Помислих, че ти ме остави и мечката ме натиска." Добре, сега този случай тенденциозно може да разправам, за да уроня неговия престиж. Така някои ще си помислят, но той е още жив, тук е на земята. Какво ме интересува да разправам за този проповедник?

Казвам, когато един ангел дойде, ние си вдигаме краката насреща му. Вдигане на крака навсякъде има. За мене това е ясно, щом не мислим. Защо този проповедник не може да мисли? Тази мечка какво ще направи? Мечките са много добри същества. Мечка да те залюби, по-верен от нея не

може да има, но и да те намрази, да те пази Господ от мечка, която мрази. Ако си от онези, които не знаят как да мислят, по-отмъстително същество от мечката няма. Тя никога не забравя, ако е нея постъпиш добре, тя помни.

Разправяха, тук в България, за едно младо мече. Откърмила го една жена от карнобатско и след десет години туй мече вижда тази жена, която го е отгледала, легнало пред краката ѝ. Тя почнала да се гали, да казва: “Много ти благодаря.” А на мечкаря казва: “Какво ще ме извеждаш да ти играя!” На жената казва: “Ако ти не беше ме откърмила, щях да умра. Сега благодарение на тебе, както виждаш, разиграват ме хората.” Та, ако една мечка е признателна на една жена, която ѝ направила това добро, колко повече ние трябва да бъдем признателни на Бога, Който ни е дал всичкото благословение. Сега кое е по-хубаво: да мислим за Драгана, Петко, Стояна какво са направили или аз, като дойда до Петко, Драгана, Стояна, да кажа: Колко ни люби Господ! За Петко, Драгана, Стояна трябва ли да загубя своя мир.

Най-правата философия е да мислите! Ще мислите за великите Божии блага, които Бог е вложил във вас. Мислете за вашата душа, мислете за вашия ум, мислете за вашето сърце, мислете за вашия дух, за туй мислете сега! Мислете за онова, хубавото, великото и като мислите 35 години поне, ще турите една основа - да станете търпеливи. Търпелив човек е, който мисли, а нетърпелив е онзи, който не мисли. Няма друга възможност. Христос, като дойде на земята, знаеше за всичките свои страдания, които трябваше да мине. Петър казва: “Господи, да ти не бъде това!” - “Не, казва Христос, Аз до този час дойдох да мисля. Ще има да страдам, те са малки работи, ще минат!” Едно страдание ще мине час, два, три, цял ден от сутрин до вечер, на другия ден твоето страдание ще мине. Вие сте изпратени на земята да разрешите една работа и си казвате: “Христос колко е страдал!” Но Христос беше изпратен да мисли: “Както ме е Отец научил, така и правя.”

Сега ето простата философия: научете се всички да мислите! И ако дойде един човек при мене и направи нещо,

което не е естествено, аз казвам: Този човек не мисли нищо повече, не мисли. Може да питате: “Каква може да бъде мисълта?” -Чиста. Като започнеш да мислиш, ти ще се освободиш. Ако си болен и започнеш да мислиш, ще оздравееш; ако си сиромаш и започнеш да мислиш, ще се уредят работите; ако си чиновник и започнеш да мислиш, работите ще се оправят; ако си чиновник, изпъден и започнеш да мислиш, ще те турят на служба; ако право мислиш, ще те турят на чин.

Ти си една млада мома и нямаш кандидат. Като започнеш да мислиш, ще дойде твоя възлюблен. Бездетна майка си, щом започнеш да мислиш, ще дойде едно отлично дете. Всичко туй не е привидно, това не е пробен камък, а магическа тояжка. Вие питате: “Кога? Утре ли?” Не, моментално. Само ако можете да мислите правилно, всичко ще имате. Ако закъснява благото, показва, че не сте се научили да мислите. Тогава някой казва: “Аз се молих на Господа, но няма отговор на молитвата.” Ако се молиш и веднага има отговор на молбата, ти си се молил правилно. Ако закъснее ден, два, туй показва, че бързината ти е била малка. Ако някои неща не станат, те не стават по единствената причина, че не мислите. Ще кажете: “Талисман трябва да се тури или да се напише нещо, или за да оздравее някой трябва да взема лекарство.” Хубави са тия работи, не ги отричам, но според мене, като ме сполети някакво голямо нещастие, казвам: “Добро е всичко, няма никакво нещастие. Аз живея в Бога и Бог живее в мене.” Дойде един човек, започва да ме обижда, казва: “Този човек не мисли, той не се е научил да говори.” А някой път аз имам един специален памук, запушвам си ушите. Запример той седи близо до мене, понеже е енергичен, като говори ме плюе. Аз не го чувам, но щом престане да вали на лицето ми, тогава взема малко вода, измивам се, изваждам памука от ушите и тогава дойде върху него друго едно състояние. Казва: “Извини ме моля ти се, прекалих.” И като започне да говори сладко, аз слушам и казвам: “Колко хубаво говориш!”

Та, като дойде дяволът вътре във вас, турете памук в ушите си, а като дойде Господ да ви говори, извадете памука от ушите си. Като дойде дяволът мислете и дяволът казва: “Какво трябва да мисля?” Казвам: “Опитай тази работа!” Една добра мисъл всякога донася нещо. Ще опиташ нещата.

Една хубава мома иска да бъде щастлива. Един момък казва: “Ожени се за мене!” Ще опиташ, ще видиш. Ти не опитвай човека, но ако имаш хубаво развито обоняние, ще разбереш карамфил ли е или роза. И ако е добър човек и може да мисли, от него излиза особено ухание. Аз добрите хора ги чувствавам. Ухание излиза от тях. И лошият човек и той си има ухание. Едни, които мислят и други, които не мислят. Който мисли, той има ухание, а онзи, който не мисли, на него му казвам: да излезе навън, да си върви. Казвам, ти като не мислиш, училището не е за тебе. Училището е за онези, които мислят. Ти навън ще бъдеш. И когато Адам престана да мисли, Господ го изпъди, понеже раят беше място само на учение. Щом той престана да мисли, “извън рая” - казва Господ. Там ще идеш, ще опиташ нещата. Когато се научиш да мислиш, ще се върнеш в рая!

Вие сега искате да се върнете в рая. Още днес може да се върнете в рая. Как? - Като мислите. Сега някои от вас искате да знаете дали с този костюм ще се върнете в рая. Не, не е този костюм, с който сега сте облечени и с който ви изпъдиха из рая. Тия дрехи показват, че не мислите. Тия дрехи, работните ще ги хвърлите, а официално ще се облечете.

Сега ще заключа с един много гладен човек, който три дня не е ял, а друг му разправя една много интересна приказка. Гладният си рекъл: “Дано по-скоро свърши приказката!” Та и аз ще свърша приказката си. Гладният човек първо го нахрани. Но с какво трябва да се нахрани? Умният човек казва: “Виждам притесняваш се малко, но понеже зная, че не може да ядеш варен боб, та заповядах на възлюбената да ти свари пиленце. Та, затуй ти приказвам приказка, докато се свари пиленцето.” Ако някой път една реч се продължава, то е защото боб не може да ядете. Тогава, докато се свари пиленцето, аз приказвам. Сега и аз продължих, понеже пи-

ленце искате. Та кой от вас не иска да яде пиленце? Кой от вас не иска да бъде облечен хубаво? Че то е пиленцето, пък аз ви занимавам. Вие казвате: “Ние сме ги слушали тия работи, но черно на бяло да има.” Аз ви питам: Туй положение, в което аз се намирам, как го добих? - Като мислих, нищо повече. Пътят, по който аз съм минал, ако вие бяхте, сто пъти щяхте да се върнете от този път. Аз съм минал по един трънлив път, сам трябваше да си оправям пътя. Вие мислите, че съм минал по право шосе. Аз трябваше да си проправам път през драките, през джунглите, докато излезя на царското шосе. Мисъл трябва.

Казвам, доброто ще дойде, след като се мине този път. И на вас казвам: не се връщайте от този път! Някой се спрял, казва: “Този път, по който вървим, прав ли е?” Аз ви отговарям едно: досега нито един от вас не е вървял по правия път. И вашия дядо и баба, кой е вървял по правия път? Всички хора, които са нещастни, които умират, вървят не по правия път. Аз бих искал да бъдете щастливи. Щастието е закон за Божествената мисъл. Божествената мисъл, която Бог е вложил в нас, сега може би тази мисъл е ценна за вас. - Да мислиш. Ние мислим само за последствията. Не, в мисълта е великото благо, което съществува. Да съзнаваш, че преди тебе едно Същество е мислило и направило света съвършен и всичките блага, които ти очакваш, се намират в този свят. Но ти, за да намериш твоето благо, трябва да мислиш. Ти трябва да се учиш много, докато намериш благото. Туй същество казва: “Ти сам ще намериш благото си!”

Сега да изчетем Добрата молитва с мисъл веднъж в живота. Десет неща има в нея, с мисъл да четете. Тази молитва е едно малко резюме на онова, което човек трябва да върши. В Добрата молитва е вашето щастие. Ако туй, което е писано, го четете с мисъл и мислите, вие ще бъдете щастливи. Ако Господ е нашия Баща, може ли ние да бъдем сиромаси? И ако сме сиромаси, значи че не е станал още наш баща. Нищо повече.

Сега ще четем молитвата с мисъл, понеже искате да бъдете щастливи. Аз ви дадох пътя към щастието. Който от

вас е готов, да влезе. Който не е готов, той да си прави как-
вото иска. Сега ще четем Добрата молитва с мисъл всеки да
се вгълби, да забрави другите.

*21-ва лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 22 март 1935 г., 5 ч.с.
София, Изгрев*

РАЗРЕШЕНИТЕ ЗАДАЧИ

Отче наш

Каква беше последната тема? (-*"Положителни и отрицателни състояния."*)

Какво подразбирате под едно положително и едно отрицателно състояние? Имате да се справите с едно положително и отрицателно състояние, как бихте се справили? Защо положителните и отрицателни състояния се привличат, а положителни и положителни се отблъскват? Да кажем, по естество две състояния положителни и отрицателни се привличат. Вие казвате: "празно ми е" или: "пълно ми е". Какво подразбирате, като употребявате това изречение? В единия случай разбирате нещо повече, доволни сте от нещо, а в другия случай не сте доволни. От какво произтича недоволството? Защо ви е празно? Какво има от това, ако един чувал е пълен, а другият е празен? Кое състояние е по-хубаво: да носите празния чувал или пълния чувал?

Да вземем пълното състояние. То е елементарна идея, но е сложна. Вашият чувал е пълен. Мислите, че имате една каруца, ще натоварите чувала, ще го продадете, ще вземете пари. При пълния чувал разбирате, че имате добри условия. Допуснете, че казвате: "пълно състояние". Допуснете, че вие сте гладен, имате едно отрицателно активно състояние. Аз казвам, имате едно положително пасивно състояние. Вие сте гладен, то е отрицателно положително състояние. Гладът е отрицателно състояние. Гладен сте и желаете да се нахраните, то е положителната страна. Най-после се наядете, внесете нещо във вашия стомах. Вашият стомах вече е пълен. Какво става? Работили сте, напълните чувала. Виждате обаче една опасност. Ако оставите 4-5 дена вашия чувал да стои в туй състояние, веднага ще ви сполети някое зло. Природата се намесва, иска да изпразни този чувал и тя започва да го

празни. За 4-5 часа тя изпразни чувала ви. Туй изпразване означава, че храната се е смляла. Стомахът остава пак празен. Изработеното, което е взето през стомаха, го прекарвате през белите дробове и там не остава дълго време. Образува се известна енергия, която се изпраща в мозъка. Тази енергия не остава и там, тя постоянно се сменя. Постоянно има една промяна. Когато стомахът е пълен, природата мисли да го изпразни. Щом го изпразните, не се съгласявате с природата. Тя казва: “С празен стомах е по-добре.” Вие казвате: “С пълен е по-добре”. Вие настоявате на вашето, тя настоява на своето. Вие пълните, тя изпразва; вие пълните, тя изпразва. Има ли противоречие във вашите разбирания? Трябва да направите превод на “пълни и празни”. Колко превода може да имате?

Вие казвате тъй: “Този човек има благородни пориви.” Какво подразбирате? От къде идат тия благородни пориви? - Безразлично е. В какво седи един благороден порив? Да допуснем, че имате желание да се учите. Това е един порив. Но от само себе си ли е това? Запример вие желаете да четете или да растете, да станете голям или искате да станете учен, силен. Има ред подбудителни причини. Сега това е един нов начин за разсъждение. Например намирате се в едно тягостно състояние. Вие трябва да намерите на какво се дължи туй състояние. Тягостното състояние може да се дължи на физиологически причини. Може да се яви някое ядене, храносмилането става неправилно и следствие на това се образува едно тягостно състояние. Може да се дължи на някоя външна обществена причина. Имате нужда от пари, пък нямате, явява се едно тягостно състояние. Да допуснем, вие сте студент някъде, баща ви не е изпратил пари, имате едно тягостно състояние. Може да има ред други причини за вашето състояние. В дадения случай какво трябва да правите?

Сега да почнем от най-елементарното: ако вашето тягостно състояние произтича от храната, трябва да измените храната си. Щом измените храната си, ще се измени душевното състояние. Как може да се измени състоянието? - От

вас зависи да направите подбор или баща ви не е изпратил пари. Писали сте му грубо писмо, не ви е пратил пари. Какво трябва да направите в дадения случай. На баща си, с вашето писмо, сте му дали горчива храна, баща ви ял и той е в лошо състояние. Трябва да бъдете лекар, да излекувате неговото състояние. То се връща на вас, той не ви изпраща пари. Какво трябва да направите? - Ще напишете едно хубаво, отлично писмо, ще се извините, че сте били малко груб. Какво ще кажете? Как ще се извините на баща си? Да кажем, вие сте писали: "Вие сте баща, но много жесток, не влизате в положението ми. Много лоши черти имате." Ред работи сте надрънкали. Как сега ще оправите тази работа? Някой път, като не ви върви работата, надрънкате на Господа: "Не искам да живея, дотегна ми този живот, аз съжалявам, че съм дошъл на земята." Дрънкате на баща си. Искате да заминете някъде, но не знаете къде. Искате да умрете. Какво разбирате под това "да умрете"? Едно говорите, друго разбирате. Търговецът иска да умре, защото няма пари. Дайте му пари, няма да иска да умре. Той иска да избегне сиромашията, да се скрие под псевдоним. Той иска да живее, да си измени името, от една държава в друга отива, а вие мислите, че е умрял. Неговото име се е изменило, а той е пак същият. И вие, когато някой път искате да умрете, искате да смените името си, нищо повече. Да умреш, значи да измениш тия състояния на даване и вземане, да се освободиш, никой да не те търси. Когато тия хора имат да ти дават, ни най-малко не искаш да умреш, искаш да живееш. Значи всеки, който иска да живее, подразбира, че външните условия са добри. Всеки, който иска да умира, подразбира, че външните условия не са добри и който иска да живее подразбира, че външните условия са добри.

Сега, коя е подбудителната причина? Туй какво показва в характера на човека? Един човек, който иска да умре и един човек, който иска да живее, какъв е характерът им? Ако умножите едно по едно, колко ще даде? - Пак едно. Вашето едно умножено по едно, дава едно. Защо едно плюс едно дава две? Защо при умножението единицата си остава съ-

щата, а при събирането се увеличава? Защо две по две е четири и ако ги събереш, пак е четири? Сега законът е такъв, че едното, ако се умножава, на едно дава пак едно, а две по две е четири и две и две е пак четири. Щом дойдете до другите числа, две по три е равно на шест, а две плюс три е равно на пет. В дадения случай, едно умножено на едно дава едно, е положителен резултат. Всякога когато едно число не се мени, то е положително, а щом се мени, то е отрицателно. Положителните числа не се менят, а отрицателните се изменят. Идеята е сложна. Ситият човек няма защо да яде, това е положително състояние. Той отказва, не се мени. Предложиш ядене, казва: “Аз не съм гладен.” Гладният веднага, щом му предложиш храната, счита това за една привилегия. Богатият и да му даваш пари, няма да иде да работи, а бедният, щом му дадеш пари, той е готов да отиде да работи.

Сега ние сравняваме. Вие за какво считате болестта? Тя е един аристократ, здравето това е един демократ, преведено на политически език. Болният човек е аристократ. Трябва да му услужват. Той ще седне, ще легне и ще казва: “Моя!” - Исква да му служат един, двама, трима души. Щом е здрав, той е демократ. Сам си шета човекът. Питам сега: в дадения случай какво подразбирате под “богат човек”? Този човек е богат, но какво му липсва? Липсва му здраве. И вие, които му служите, той ви плаща. Болният човек е много богат. Говори меко, говори сладко: “О, братко!” Подкупва те откън. Онзи здравият човек не е толкова мек, говори грубо, но е демократ, чака за работа.

Неразбраните работи са едни отвлечени работи. Туй, което вие не разбирате. Числото едно е едно положително число. И две по две дават пак един резултат, който е положителен - четири. Числото едно е положително и второто число четири е положително. Числата, които се умножават, са положителни. Две и две са отрицателни числа, но те дават един положителен резултат. Две умножено на две са числа, с които работим. Резултатът е положителен. Тъй както е поставено числото четири, имаме следния резултат: две по три равно на шест. Две по две равно на четири. Може ли да

обясните, как две по две е равно на четири?

Да кажем, вие се срещате с вашата приятелка. Хващате се за ръцете. Колко ръце стават? (*-Четири.*) Добре. Но срещнете един ваш приятел, хванете се с него пак за ръцете. Стават пак четири. Хващате се с един ваш приятел, имате четири ръце. Хващате се с една ваша приятелка, имате пак четири ръце. В първия случай двете ръце са положителни и двете са отрицателни. Резултатът е пак четири. Ще се объркате малко.

Вие се обърквате от формата на нещата. Сега да ви обясня другояче. Представете си, че ви срещне един богат човек, а вие сте сиромас. Той ви хване с двете си ръце. И вие го хванете с двете ръце. Какво мисли богатият човек и какво мисли сиромасът в дадения случай, като се хванат? Богатият мисли да даде пари. Сиромасът - да вземе. Хващат се за ръцете. Но има друго. Да кажем, богатият срещне сиромас, казва: "Аз имам работа за един работник, готов ли си да работиш на лозето ми?" Той казва: "Готов съм!" Тогава, като се държат за ръцете, правят пазарлък. "Парите ще дадеш!" - "Ще ти дам четири английски довечера, като се върнеш." Това е норма. Понеже ти имаш две ръце и аз две, четири. Колко пари ще ми дадеш? Четири е резултат на работата, която е свършена. Туй е само едно обяснение.

Питам сега: в дадения случай, ако вие имате едно състояние, което ви е хванало с двете ръце, ако сте сиромас и сте хванали богатия за ръцете, какво трябва да направите? - Каквото и да ви предлага богатият да направите, ако е за лозето, законът е все същия. На лозето или като учите в училището, или ще преподавате, каквото и да е работа. В дадения случай, ако сте богат човек, какво трябва да направите? - Трябва да бъдете готови да отделите нещо от себе си, трябва да се справите с едно ваше състояние. Вие имате нещо, не знаете как да го скриете. Намирате се в трудно положение. Какво трябва да направите? Най-първо ще потърсите помощ. Отвътре трябва да търсите помощ. Най-първо ще повикате на помощ вашия ум, след туй ще повикате вашето сърце, вашите чувства. Щом повикате ума си на работа и

сърцето си на работа, ще имате един резултат. Какъв резултат ще имате, ако мъчнотията е от умствен характер? Как ще поставите математически отношенията? Кой е богатия, кой е сиромаха? Ако мъчнотията е от умствен характер, тогава кой е богатия и кой е сиромаха в дадения случай? (*Сърцето е богато.*) Съгласни ли сте всички? Ако мъчнотията е от умствен характер, кой е богатия и кой сиромаха? За тая мъчнотия на ума, кой е причината? Ако човек в умствено отношение се мъчи, кой е причината? Или ако той се намира в мъчнотия в сърдечно отношение, кой е причината? Вие още не знаете причината. Но знаете факта. Кой ще плаща? - Трябва да дойде сърцето. Кой е богатия? - Който плаща парите. Ако при една умствена мъчнотия, вие нямате подкрепата на вашето сърце, няма да може да свършите нищо. Тогава сърцето ви трябва да бъде в едно добро разположение. Богато трябва да бъде!

Да допуснем сега, че вие обърнете процеса. Например мъчнотията е от сърдечен характер. Тогава умът ви трябва да бъде в едно добро разположение, да разреши въпроса. Кой ще работи? - Който работи всякога страда. Страдание то всякога идва от работата.

Кой почва? Какви са процесите в природата? Тази дума е малко двойствена. Т.е. такива са процесите в природата. Ние сега говорим за известни процеси, които се видоизменят. Има процеси, които вървят по един правилен път и има процеси, които не вървят по правилен път. Да кажем, вие имате едно лошо разположение да чувствате. И за да се измени вашето състояние, то може да стане само под действието на вашия ум. Имате една неправилна мисъл във вашия ум. Тя може да се смени само под действието на вашето сърце, ако нямате някой друг повод. Значи ако мъчнотията е от умствен характер, тук влиза вече светът на мъдростта. Трябва да се позовете на мъдростта, за да ви даде един план, по който може да се оправят работите ви. А понеже мъдростта е във връзка с любовта, тя ще предизвика вашето сърце. И тогава сърцето ви ще помага на вашия ум. Сега те са колективни състояния.

Мъдростта представлява една голяма група от разумни същества, които са минали преди вас по този път и те са разрешили тия въпроси. Ако вие, които вървите по пътя на сегашния човек, не сте свикнали още с тия състояния да се справяте, ще страдате. Вие запример, колкото и да знаете, макар някои от вас да изучавате астрологията, знаете всичките астрологически знаци, но има още много неща. Да кажем, някой има венериното влияние, но положително сто на сто може ли да кажете, какво влияние ще упражни при известни условия? Какво влияние ще упражни Венера? - Относително, донякъде може. Какво разбирате под добро венерино влияние или лошо венерино влияние? - В доброто Венерино влияние знаеш Венера дава, а при лошото влияние Венера взема. Тя е търговка. Каквото има да дава, тя дава, а каквото има да взема - взема. Лошите аспекти не са нищо друго, освен че природата взема от вас. Вие казвате: "Юпитер има лошо съчетание." На какво се дължи лошото съчетание? Казват: "Астрологически така е поставено." Туй съпоставяне е разумно. То не е произволно. Кой ви е поставил в туй лошо съчетание? Под "съпоставяне" иска да каже, че зависи от дните, от месеците, от годините, но все таки това не е произволно. Вие нищо не знаете. Не сте ли вие, които сте избрали деня кога да се родите? Вие, съзнанието ви казвате: "Не съм аз." В съзнанието си не помните, че сте избрали деня. Роден сте да кажем на 31-та година на миналия век. На колко години сте сега? - 104. Или да кажем роден сте в 94-та година на миналия век. - 45 години. Туй не сте го избирали вие. То е наложено от външните условия - от баща ви, от майка ви. А туй състояние на баща ви и майка ви е наложено от вашия дядо и прадядо. Защото когато са се родили вашите баща и майка, това не е избрано от тях, а от дядо ви. Значи имате няколко поколения, които са взели участие за това състояние, при което се намирате сега. Зависи от положителните и отрицателните състояния. Вие не можете да разсъждавате по единствената причина, че не разбирате. Щом се говори за една мома и един момък, вече момъкът и момата не могат да мислят правилно. Във вас се зараждат

две идеи. Едната идея, от която може да извадите вече пример: като се представи на момъка една мома, той не може да бъде спокоен, хладнокръвен. Той иска да знае, красива ли е или не е красива; богата ли е не е; разговорчива ли е или не. Дали е свършила училището? Магнетична ли е или не, какви са баща ѝ, майка ѝ. Обща идея да има. На момата като ѝ се каже за един момък и тя иска да знае какъв е. Представите на една мома един портрет на момъка, тя се интересува, не от научна работа, да разбере портрета, какво е създавала природата, а иска да знае сегашните условия на живота.

Та казвам, представете си казаното в търговско отношение. Вие купувате известна стока. Да кажем, купили сте известна стока, която трябва да се продава през лятото, а тя е дошла през есента. Следователно, изгубили сте пазара. То е един лош аспект, нали? Заръчали сте я едно време, а тя не е дошла навреме. Следователно изгубили сте условията да я продавате. Туй е една загуба. То е едно отрицателно състояние, показва, че сте били един човек непредвидлив. Не сте разбирали от тази работа, не сте взели много неща в съображение. И вследствие на това, претърпявате един малък неуспех. Какво има, ако изгубите? Не сте спечелили, имате една малка загуба като търговец.

Или да допуснем друго може да се случи. Вие сте екскурзиант, не сте взели в съображение някои мерки. Излизате на екскурзия, взели сте студена храна, връщате се малко неразположени, тръпки ви побиват. Всички боледувате. Казвате: не си струва да ходи човек на разходка, на екскурзия. Къде е погрешката? - Погрешката е в избора на нещата. Най-първо, като излезете на екскурзия, трябва да изберете времето, да познавате местността, където ще ходите и колко енергия може да иждивите. Трябва да вземете и ред други съображения, да имате всички удобства. Един екскурзиант трябва да има хубави обувци. Той не може да ходи с папуци, да излезе на планината с клепките, сняг има там. —Ама, той може да е здрав. -Колкото и да е здрав, трябва да има хубави обувци. При полетата той може да носи клепките, но горе

трябват обуща. А той е отишъл с тънки дрехи, с една копринена дреха, без палто и се връща болен. Екскурзиантът има ли нужда от копринена риза? Копринените ризи за кого са? - За хората. Когато се обличате в копринени ризи, то е за хората, а не за себе си. И когато искате да бъдете хубаво облечен, пак се обличате за хората. То е един външен подтик. Ако не живеете в едно общество, ще ходите крайно negliже, но понеже живеете в общество, туй е една положителна причина - обществото ви заставя да бъдете добре облечени. Защото всеки, който ви срещне, ще обърне внимание на палтото, на връзката, на дрехата, на прическата, на обущата ви, защо сте така раздърпан. На всичко това ще ви направят веднъж-дваж няколко забележки. Или да допуснем, ако вие сте сам, никога няма да се научите да пишете. Ако пишете на вашия приятел, той веднага ще ви направи забележка върху писаното, върху изложението на писмото, върху правописа, вие сте принуден да пишете хубаво. И така трябва да бъде.

Външният свят, природата искат да ни заставят разумно да работим. Някои от вас искат да изменят температурата си. Сега какъв е начинът да търпиш? Нетърпеливият човек има такава линия:

Той е нетърпелив (1-A).

2-B е търпелив. Щом се намерите в едно трудно положение, вие

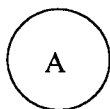
трябва да измените вашето състояние. Представете си, че ви поставят на върха на една върлина и че имате една плоскост от един квадрат и с тази върлина ви повдигат на 100[0]-1500 метра. Какво ще бъде вашето състояние? Страх, нали? 1500 метра ви вдигат, седите вие, какво трябва да направите в дадения случай, за да се избавите от тягостното състояние на страха? На 1500 метра височина на тази върлина, седнал на един квадрат, ще се страхувате. Най-първо трябва да се научите да пазите равновесие. Ако турите един човек на тази плоскост, да го вдигате нагоре, нали той ще се уплаши? Ако турите една птица и я вдигнете нагоре, тя ще се уплаши ли? Като я вдигнете нагоре и като дойдете донякъде, тя ни най-малко няма да изпита този страх. Не може да падне. В

птицата има самоувереност. Като я вдигнете на тази височина, птицата ще хвъркне. Ако е човек обаче, какво ще прави горе на повърхността.

Птицата във въздуха ще слезе, а вие нямате условията на птицата. Сега вие не можете да направите една аналогия - има състояния, които вие не може да разрешите в човешка форма. Ще ги разрешите във формата на една птица. Да кажем, вдигат ви на 1500 метра височина, не ви дават никакви условия да слезете долу, какво ще правите? Човек ще зависи от милостта на тези, които са вдигнали тази върлина горе. Ако вземете положението на птицата, ако имате състоянието на птицата вие ще бъдете независими от външните условия. Преведете думата "птица" в дадения случай. Как ще я преведете? Когато ви качат на 1500 метра височина на тази върлина, човек в дадения случай е човек, но човек - животно. Вие може да си представите тази височина. Ако поставите една овца, ще имате еднакви резултати. И овцата ще скочи, ще се самоубие, пък и вие, ако направите същото, и вас ще ви турят на това положение. Значи под думата "птица" аз разбирам в дадения случай да мислите. Мислите дават условия, крила. Крилата на птицата са условия, чрез които вие може да преодолеете мъчнотиите.

Сега тъй както са поставени числата в природата, те имат свой смисъл. Тъй както вие сте изучавали числата, аз за тия числа не говоря. Ако вие имате едно житено зърно, във вашия хамбар, ако не се изменят неговите условия, туй житено зърно ще остане само. Ако имате в хамбара две житени зърна и умножете едното зърно на другото, колко ще имате? По обикновеному пак едно ще имате. *(Ако има две житени зърна в хамбара, пак две ще останат.)* Но умножете едно житено зърно, резултатът какъв ще бъде? *(Ако умножим едното зърно само на себе си, ще остане пак едно.)* Добре! Ако житеното зърно го посеете и то почне да расте и даде плод 30, 60 или 100, този процес какъв е? На събиране или на умножение? *(Той не е познат в математиката.)* Посеете едно житено зърно в земята, а то в класа дава плод. Едно посяхте, а 30, 60 или 100 дава в класа. По

какъв процес дойдоха тези плодове? По процеса на събиране или по процес на умножение? Значи едно число, като го умножиш само на себе си - 2 по 2? (*Едно число може да се умножи само на себе си.*) Да допуснем един човек е два метра на височина. Тия два метра, след като ги умножиш, на 4 могат ли да станат? Вие казвате едно число умножено на себе си, но то е един процес: едно се говори, но друго се разбира. Вярно е, ако имате една гума на връв от два метра, мога тази гума да изтегля на три или на четири метра. Тя се умножава. Има възможности, като я изтеглите да образува четири метра дължина. Това е крайният предел на умножението, до което една гума може да дойде. Ако искате повече да я изтеглите, тя ще се скъса. Но след туй, ако я пуснете, тя пак ще бъде два метра. Или пък ако имате една връв от два метра и направите една крива линия, едно колело, в какво ще бъде печалбата? Ако турите една гума в права линия и в крива по какво ще се отличават? По мястото, което взема правата линия и кривата линия. Кривата линия се завършва. Имате една крива, да кажем А. Да допуснем, че този кръг е

от два метра. И правата В. Кой е богатия в дадения случай? Кой има повече, кривата линия или правата линия по отношение на пространството? (*Кривата линия е по-богата.*) Тъй е.

В

Та в математиката и геометрията, тъй както се преподава в природата, има съвсем друго предназначение. Да научи хората да мислят. Щом се научат да мислят, тя превръща известни математически отношения в геометрически форми. И всяко затруднение, което вие срещате в живота си, то е математическо отношение на известно число. Може да е конкретно аритметическо, може алгебрическо, може да е математическо, а може да е и геометрическо отношение. Най-първо ще започнете с аритметическите процеси, после с алгебрически и ще свършите с математически отношения и процес[и]. После ще минете в геометрията.

Сега как ще превърнете едно отношение във форма?

Да кажем имате така: А:Б, както Б:Д. Как ще ги превърнете? Туй е отношение. Превърнете ги в геометрическа форма. А-Иван, който е сиромаш, няма ни къща, ни дрехи, тъй си е голтак, както го виждате се отнася към Б - един ангел, както С към Д, А към Б и С към Д. Питам тогава: А и С и Б и Д какви са отношенията на А и Б, и С и Д? *(-Туй геометрически може да се изрази като два триъгълника, единият по-малък, другият с по-голямо пространство.)*

А е Иван, който няма нищо, малкият триъгълник, а другият - Б, който е богат, големия триъгълник. Както С към Д. Сиромашията към богатството. *(Тогава ще ги впрегнете на работа.)* Кой ще работи? -Сиромашията. Та казвам, щом се намерите в едно трудно положение, в сиромашията, значи ще накарате вашата сиромашия да работи. Ако сте богат, ще накарате вашето богатство да помага. Сиромашът ще работи, а богатият ще помага. *(-Богатият ще даде смето на нивата.)* Той ще помага в дадения случай. Единият ще даде капитала, а другият ще даде работата. Е, вие след като знаете така хубаво да смятате, а при това този процес не го прилагате в живота, ще работите. Или аритметически ще работите, или алгебрически ще работите, или математически ще работите.

Сега казвате: "Този има лош аспект." Вземете в астрологията какво се разбира под лош аспект? *(Николай: Всякога се разбира известна трудност, която човек може да срещне в своя живот.)* Туй е външната страна, а вътрешната страна? *(-Нехармонично действие на силите в човека.)* Вътрешната страна, ето къде се намират мъчнотиите. Представете си, че вие сте беден човек, отивате при един богат и се намирате при вътрешни лоши условия. Дядо ви или прадыдо ви е направил една пакост на този богат човек. И той помни. Но вашият дядо и вие имате една вътрешна хармония. Дядо ви е направил една пакост на този богат човек и той по никой начин не е разположен да помогне на тази фамилия, туй е вътрешната лоша страна. А външната лоша страна е, че вие отивате, но сте болен. Гледа ви човекът и казва: "Вижда ми се, че сте доста слаб." В него има желание да

помогне, но мъчнотията е във вас. А в другата страна, вътрешните мъчнотии са в дядо ви, който е направил една пакост на този богат човек.

Сега добрият аспект: дядо ви е направил някога добро на тази фамилия. Казва: “Дядо ви един ден ми направи една голяма услуга, искайте от мене, ще направя всичко, което е възможно, което е добро за вас.” Тъй се образува в кармическия закон, дето казват, добрата карма и лошата карма. Ето вътрешните обяснения и вътрешните отношения.

Та казвам, вие сте дошли до едно място, трябва ви една практическа школа. Вие изучавате теоретически работите. Казвате: “Трябва да бъдем добри”, а не знаете как да бъдете добри. Казвате: “Аз искам да бъда даровит”, а не знаете как да бъдете даровит. Казвате: “Аз искам да постигна това”, а не знаете, нямате методи как да постигнете нещата. Имате обикновени методи, с които работите. Имате да пренесете десетина килограма вода. Вие вземате с някоя чаена лъжичка. И тя не се свършва, но като работите целия ден. Така, ако е за търпението, но не може да имате постижения. Но ако имате една голяма лъжица, която взема по едно кило, ще свършите по-скоро. Ако вземете една чаена лъжица, която за всяка лъжица отнема една секунда, десет лъжички колко секунди правят? Десет хиляди секунди ги превърнете на минути. *(-Около два часа и половина.)*

Научете се едно правило: носете всяка мъчнотия. На каквато мъчнотия и да се натъкнете, носете я, не мислете, че тази мъчнотия е неразрешима. Ще кажете: “Тя е разрешима, но аз не зная правилата, по които може да се разреши.” Мислете, че мъчнотията може да се разреши, само не знаете по кой начин.

Съвременните хора, които не са окултисти, те са почнали да прилагат този закон по-практически. Запример като види един човек, на когото не може да му повлияе, той ще намери друг един свой приятел и ще каже: “Еди кого познаваш ли го, не можеш ли да кажеш една добра дума за мене?” Ако този не може, той ще намери втори, трети. Ако и той не може, той ще каже: “Ти някой друг приятел не можеш ли да

намериш, който да каже една добра дума?” А някой път той намери 1,2,3,4,5 души, които да въздействуват на този човек. Тия хора вървят по един много правилен път.

Ако някой път вие искате изведнъж, тогава без да знаете мязате на един цариградски арменец, който свършил Роберт колеж. Той, като чел Библията, имал нужда от три хиляди лева и му хрумнала идеята да ги поиска от един от мисионерите, който е бил професор там. Казва му: “Господ ми каза да ми дадеш три хиляди лева на заем.” Професорът се намира в чудо и казва: “Ако Господ ти беше казал, трябваше да ми даде да имам три хиляди лева, пък аз нямам и няма откъде да ги взема. Тъй че, ако ти е казал Господ, от друго ще ги търсиш. Ти не си разбрал.” Казал ти Господ. И всичките задачи може да се разрешат. Няма задача в света, която не може да се разреши. Само трябва да намерите човек, който е разрешил тази задача. Това и учениците го правят. Не може той да разреши задачата си, ще намери друг, който ще му разреши тази задача. А който не търси някой да му разправи, той ще се труди, труди и остави задачата неразрешена. Необходимо е едно малко помагало в дадения случай. Та вие трябва прилежно да залегнете. На вас ви трябвават практически методи за приложение. Всяка задача може да се разреши.

Николай, колко отношения има между А и Б и Б и С и Д? Тук в дадения случай имате едно отношение. (*-Да. Може да има и други отношения Б и А и Б и С комбинации от четири елемента във втори клас, значи три по четири 12 върху две или шест. Всичко шест отношения може да има.*)

По какво се отличава един човек, който е съобразителен и един, който не е съобразителен? Допуснете, някой поставил цветя природата да ги полее. А времето не ги полива. Има известни съображения. Това време има известна закономерност, в която пролетта или лятото е сухо. А този не се сеща да купи една лейка и да полее цветята, а казва: “Ще изсъхнат цветята!” Какво трябваше да направи той? - Да ку-

пи една лейка, да полее цветята. Ако поливат отгоре, добре е, ако не поливат отгоре, той да ги полее.

Вие сте изнесли навън цветята и казвате: “Не помага. Съдбата е такава. Астрологически условията не помагат.” Добре, те не помагат, а ти можеш да си помогнеш. Има един Юпитер в тебе, който може в дадения случай, когато външният Юпитер не помага, вътрешният да помага. Има един Сатурн вътре в тебе, външният не помага, вътрешният помага. Има една Венера вътре в тебе, външната не помага, вътрешната Венера помага. Та, има два зодиака: един вътрешен, който всякога помага. Когато външният не помага, вътрешният помага. Един Сатурн, който е много благороден, а външният вие го знаете, той и помага и не помага. Но вие до тази астрология не сте дошли още. Поне половината знаете сега. Но всичките задачи и всичките мъчности, които постигат човека, той може да ги преодолее. Тъй като правило го поставете без да го знаете. Всичките мъчности, които сполетят човека, човек може да ги преодолее, макар и да се поохлузи кожата му.

Всичко, каквото човек желае, може да го постигне, но не в един ден, не в една година, не в един месец. Турете туй отношение: само в даден момент. Защото денят, седмицата, месецът, годината са една външна обстановка на нещата. Онзи, който разбира, знае че природата има един външен начин. Да кажем едно растение изисква по обикновения начин, в което то е поставено, 4,5,6 години, за да даде плод. А има един начин в природата, дето всичко туй може да стане в 4 - 5 часа. Казвам едно дърво в 4 - 5 часа може да израсне. Като го сееш сутринта и до обяд да ти даде плод. Едно лимонено дърво или портокал, като го сееш сутринта, още до обяд да имаш портокали. По обикновения начин ще чакаш 5 - 6 години за това. А по онзи вътрешен начин от сутрин за един ден до обяд и вечер ще има узрели портокали. Но те са неща изключение за бъдеще. Това е златния век! То е щастieto на човека, за което вие постоянно мечтаете. Все за него мислите. А вървите по онзи метод, дългият, който взема 4 - 5 години. Всичко, каквото човек желае, може да се постигне.

Но трябва знание, трябва да знае как да го направи. И да се не обленява, да добие знанието.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината! В Истината е скрит животът!

*25-та лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 3 май 1935г., петък, 5 ч.с.
София, Изгрев*

ОРГАНИЧЕСКИ, ДУХОВНИ И УМСТВЕНИ СИЛИ В ЧОВЕКА

Царят на сръдната - Изходът - Правата мисъл - Мисълта

Отче наш

Какви бяха основните положения на миналата лекция? *(-Природата има за предназначение да научи хората да мислят. Всички мъчности, страдания и задачи са разрешими за човека, само той да намери метода, по кой начин. Всички задачи за човека са разрешими.)*

Как схващате вие мъчението и страданието, има ли различие между страдание и мъчение? Човек се мъчи да постигне нещо и страда за нещо. Тази дума “мъка” се е раздвоила. Мъчи се да постигне нещо. Мъчи се този човек или мъчат го. Можете ли да кажете “страдат го”? *(-Не.)* Защо можеш да кажеш “мъчат го”, а не можеш да кажеш “страдат го”? Кое е по-благородно, да се мъчи човек или да страда? Тогава едни и същи ли са причините, които причиняват страданието и които причиняват мъчнотиите? Според новото разбиране страданието по огънатата линия ли върви, по изпъкнала или по права линия? И мъчението по каква линия върви в геометрията? Коя част от геометрията изучава мъчението? Като ученик кои линии му са най-подходящи? Специалността на мъчението каква е?

Сега ви задавам въпроса, на който не може да намерите връзката. Запример ако ви се даде един музикален тон, *(Учителят взема един тон с глас спокойно.)* Какъв тон е това? На пианото го намерете! *(-Тонът фа.)* То е българското фа. Аз вземам: фа бе *(бемол)* и фа ди *(диез)* сол бе и сол ди и ла ди. Сега трябва да намерим най-първо в коя система е ла. Значи в една гама можеш да научиш тоновете. Но щом

мине в по-горна гама, не можеш да ги различаваш. Има една естествена гама, отдето започват тоновете. Но щом минеш в друга, тоновете трябва да се различават.

Имате скръб, имате и мъчение. При скръбта какво имате? (-Бемол.) А при мъчението? Тогава има бемоли, които са вложени. Нали казват: Тонът е сочен и сух тон. Казват: "Сухо пее той". Значи тонът е сух. В музиката тонът може да бъде влажен и сух. Или другояче казано, има известни тонове, които са остри и меки.

Страданието върви по изпъкналите линии, а мъчението върви по вдлъбнатите. Едно мъчение в света не можете да го поправите, ако не разбирате закона. За да поправите мъчението, трябва да минете от едно състояние в друго: от едно състояние на една огъната линия, дето нещата се събират, в друго състояние, дето нещата се разпръсват. Та понякоя път човек от страданието може да мине в мъчението, а някой път от едно състояние на мъчение може да мине в състояние на страдание. Тогава хубаво е, че те мъчат. Като те мъчат, ще те накарат да работиш. Запример волът, като го впрегнат, той страда ли или се мъчи? Той с хиляди години е бил под крушата, ял и пил, въртял си опашката. Господарят казва: "Я вземи това дете и го накарайте да се учи!" Впрегна-ли го и той се учил да работи нещо. Ние разглеждаме нещата някой път много повърхностно. Да кажем, един човек го мъчат. Майката понякоя път, когато детето не иска да даде нещо, което е взело, взема му го насила от ръката и то плаче. А страданието има повече въгрешен дълбок характер.

Човек, който може да страда, има нормален характер. Мъчението има повече физически характер. Когато човек се мъчи, той е на физическото поле. А когато страда, има повече духовен характер. Сега не е въпрос за страданието. Но от какво зависи силата на човека? - Човек може да бъде силен, ако е физически силен. От какво зависи неговата сила? - От неговата воля. Ако физически работи неговото тяло - от неговите мускули. Значи от мускулите му зависи, зависи и от стомаха му. Стомахът е център на физическата сила на човека. За да бъде човек физически силен, непре-

менно трябва да има един отличен стомах. Физическата сила на човека е в стомаха и в неговата симпатическа нервна система. Тя е раздвоена. Физическото здраве зависи от силата на човека. А духовната сила на човека зависи от неговите чувства, от неговото сърце. Духовната сила на човека зависи от неговата дихателна система. Ако той диша правилно, той е духовно силен. Пък ако функционира добре неговата мозъчна система, нервната му система, той умствено е силен. Умствената сила на човека зависи от неговата нервна система. От нервната система зависи силата на човешката мисъл.

Следователно за да бъде силен като човек, той трябва едновременно да бъде силен и във физическия свят и в духовния свят и в умствения свят. Трябва трите вида сила да се съединят. Да допуснем, някой път вие се усещате слаби да вършите някоя работа. По някой път усещате някаква слабост. Един човек, който има навик да пие или да пуши тютюн - някои придобиват тези наследови черти, казва: "Слаб съм!" В какво седи слабостта? Във физическия свят ли е слабостта или в духовния свят, или в неговата мисъл, в неговите чувства? Причината е в сърцето - удоволствието да пуши и да пие. И той не знае откъде да започне и да го поправи. Физически не можеш да го поправиш. Искаш да не пиеш, а пиеш. Можеш да мислиш, че не е право. Ще ти се смеят хората, а като дойдеш на скришно вдигнеш чашата и пиеш. Не, че нямаш сила. Как нямаш сила да откажеш? А като че ръката ти не е в сила да стори това. Казваш: "Не мога!" А не, че не можеш, може той! Значи може да пие, а не може да се откаже да пие.

Тогава тази слабост пиенето, по каква линия върви? По огъната линия ли или по изпъкнала линия? - Огъната. Следователно пиянството по този начин за да го поправите, трябва да разберете закона на линиите. Ако може да измените тази огъната линия в обратна посока, да направите състоянието си изпъкнало, вие ще се освободите от пиянството. Невъзможното за нещата в едно отношение е възможно в друго. Искате да прегърнете някого. По каква линия вър-

вите? (*-Правя.*) Права ли е? Че как, ръцете се огъват - огънатата линия. А искате да се освободите от прегръщане. Отстранявате с ръцете си. Искате да кажете, че не е време за прегръщане. Има известни закони в човешкото естество, които функционират. Трябва да дадете насока на вашите сили, които функционират във вашия физически, духовен и умствен свят. И каквато насока дадете на вашите сили, такъв резултат ще имате. Ако вие се намерите в една долина, в една площ със стръмни прегради, тогава какво може да направите? Как може да излезете нагоре? Отвесни стени има долината. Какво може да изнесете от долината нагоре? Трябва много да мислите. Сега всичките мъчнотии произлизат от факта, че вие най-първо се намирате във физическия свят и не знаете как да постъпвате; намирате се в духовния свят при известни външни мъчнотии и не знаете как да постъпите; намирате се при известни мъчнотии в умствения свят, пак не знаете как да постъпите. Има обикновени работи, които са станали наследствени.

Запример една птица много лесно може да се научи как да хвърка. Но ти накарай един човек да хвърка, трябва дълго време да мисли човекът. Не е лесно. Човек сега се учи да хвърка и още не се е научил. Колко души могат да хвъркат сега? Идва един, който разполага със средства, отворил е училище и кара хората да хвъркат. Но туй хвъркане е доста механическо, защото един аероплан, щом се развали моторът, не може да функционира и веднага авиаторът пада. Когато при една птица туй не се случва, много по-съвършено е хвъркането там.

Аз искам да ви наведе на ония отношения, които съществуват. Човек може да се научи да хвърка, но той трябва да мисли. Въпросът е за силата. Значи има физически сили. Трябва да разберете закона. Искате духовно да бъдете силен, непременно човек трябва да има три вида сили, с които да регулира физическите, духовните и умствените сили. Вие не може със своите физически сили да работите в духовния свят. Силният човек във физическото поле може да постигне всичко, а в духовното поле не може. А с духовните сили

не може да постигнеш нещо на физическото поле. С умствените си сили ти можеш да постигнеш нещо в умствения свят, но в духовния свят не можеш да постигнеш, но има пътища, с които можеш да победиш силата от един свят в друг. Сега въпросът се заражда, как? Запример имате лед, вода, имате една буца вода. Жаден сте. Какво трябва да направите с тази буца? Трябва да я разтопите. С какво? С огън, с топлината. Имате в джоба си една кутия кибрит. Драснете, запалите огън, турите буцата в чашата въгре и тя се стопи.

Имате един навик да се сърдите. Какво нещо е сръдната от психологическа гледна точка? Няма някой от вас, който да не се е сърдил. Сърдили сте се. Някой път подбудителната причина на сръдната е много малка, но сръдите се. Коскоджа човек, а се сърди! По каква линия върви сръдната? Запример едно дете поиска нещо от майка си, тя не му даде, то се разсърди. Или искаш от един свой приятел една малка услуга, той не иска да ти я направи и веднага се разсърдваш. Има степени на сръдната. Някой път сръдната е по-благородна. Някой път казват: "Разсърдил се, понеже му казали нещо, докачил се." Но има една сръдната, която е естествена. Нещо не става както ти искаш, сърдиш се, някой път искаш да отвориш вратата, пък тя се запънала, не се отваря. Ти се разсърдиш и дръпнеш вратата. Когато се сърдиш на един човек, има причина, но да се сърдиш на вратата, какъв смисъл има? Тя не те разбира. Или с ключът не може да отвориш, ти се сърдиш и удриш ключа о земята. Питам, защо удриш ключа о земята? Не зная, хвърлили ли сте някой път ключа?

Ако едно число от едно до десет се повтаря 11 пъти, какъв закон има? Какво число е то? Вземете от 10 до 20 колко пъти се повтаря 1? (*-11 пъти.*) А 2 колко пъти се повтаря? (*-Два пъти.*) От 1 до 10 колко пъти се повтаря двойката? Тройката колко пъти се повтаря? (*-Два пъти при 3 и 13.*) Добре. Туй число, което 11 пъти се повтаря, каква роля играе тогава? Едното от 10 до 20 се повтаря 11 пъти. Двете от 20 до 30 се повтаря пак 11 пъти. А едното от 20 до 30 колко гласа има? (*-Само един глас - 21.*)

Вие трябва да разберете закона: ако сте в една своя собствена гама, вие сте господар във вашия живот, гама е това, аз разбирам при условията, при които вие сте господар, вие имате 11 гласа. Числото 11 в дадения случай показва, че сте свободен. Защо имате 11 гласа във вашата гама? И числото 11 е гама на свободата. Но тя е закон само на света. Само законът на Любовта дава 11 гласа на човека. Само Любовта може да ти даде 11 гласа, а всички други, дето и да се намират, дават само един път право, по един глас, толкова ти дават. Щом си в една чужда гама, ти имаш само един глас. Щом си в своята гама, имаш 11 гласа. Следователно трябва да преведеш единия глас, който имаш. Някой път, за да влезеш в своята собствена гама, трябва да я разбираш. Това е закона на разбирането! Отношенията, които съществуват, трябва да се разберат. Някой път вие казвате: “Защо нещата стават тъй?” Тогава ти си влязъл в една чужда област. Ще се повърнеш в света, към който принадлежиш, в един свят, в който ти си член. Щом влезеш в един друг свят, ти ще имаш само един глас. Като гражданин на българската държава, колко гласа ще имаш? Като отиваш да гласуваш, колко пъти можеш да гласуваш? Представете си, че вие гласувате за един общински кмет. *(По закона веднъж може да се гласува.)* Отивате да ядете. Колко пъти може да ядете на ден? Сутрин един път, на обяд един път и вечер пак един път. Но сутринното ядене, обедното ядене и вечерното ядене се различават. Има грамадна разлика в това, което сутрин ядеш, на обяд и вечер. Сутрин човек има едно разположение, на обяд има друго разположение и вечерно време - друго. Трябва да се разбира психологията на човешкия организъм.

Сега въпросът е за ония сили, с които човек разполага. Да се намери човек в своето здравословно състояние, непременно трябва да има едно вътрешно съчетание между неговите физически, духовни и умствени сили. Той трябва да разбира законите. Сръдната от какво произтича? Представете си един баща има едно дете, той го гледа. Детето помилва баща си с ръката. Приятно му е на бащата. Но той

седи и си работи. А учен човек може да си пише нещо, приятно му е, не му прави никакво впечатление, че детето го милва, че го глади по главата. Но почне това дете да го дърпа, хване един косъм от главата, от брадата му. На бащата най-първо му е приятно, но като изтегли един косъм, втори, трети, четвърти косъм от брадата, какво ще направи бащата? Най-първо ще се зароди едно чувство на недоволство. Недоволството на бащата ще се превърне в една малка сръд-ня. Защо детето си е позволило да изтегли един косъм от брадата на баща си? И защо бащата не може да даде един косъм? Във вас седи един въпрос. Ако знаете вие как да го разрешите, ако знаете дълбоките вътрешни причини, то вие щяхте да прогледнете. Туй дете идва и хваща един косъм от брадата на баща си и го тегли, иска да го изтегли. При това на баща му е неприятно да му теглят косъм от брадата. (*Не се знае сега туй дете има ли чувство, че създава страдание на баща си.*) Не, то това не мисли. Исква да знае основа има ли този косъм или е залепен само. Исква да знае дали баща му е дегизиран.

Аз вземам примера само да обясня психологията на сръдната. Ние се отдалечаваме от въпроса. Какви са вътрешните побуждения на детето, ние не знаем. Какви са вътрешните побуждения на бащата и тях не знаем. Но детето хваща един косъм и си го тегли. Нему му е приятно да тегли един косъм. Трябва му косъма. Аз съм виждал как някоя мома с дълга плитка, тъкмо се е разшетала и момъкът хване един косъм и тегли. За работа му трябва. Изтегли един косъм. Нали ви трябва някой път едно въженце, един дълъг косъм? Има дълги косми. Сега какви са подбудителните причини? Но когато се изтегли косъмът от брадата на бащата, ще се образува едно чувствуване. След време може да се превърне в една малка неприятност на бащата. И ако му се изтеглят 3-4 косъма от неговата брада, той може да се разсърди. Ако обича много детето, какво ще каже? Вие теглили ли сте косъм от брадата на баща си? Ако кажете, че не сте теглили косъм от брадата, знаейки че е млад бил бащата. До 45 години в ранна възраст баща ви си е бръснал брадата.

На какво отдавате сръдния? Някой път вие може да се разсърдите на детето, което тегли един косъм от брадата ви. Туй теглене може да се превърне на сръдня. Но някой път може да дойде някой да ви каже: "Аз чух един ваш приятел каза така и така лошо за вас." Вие пак може да се разсърдите. Питам: в първия случай теглят от брадата ви косъм, от туй теглене се образува сръдния; във втория случай са казали нещо лошо за вас, пак се образува една сръдня, на какво се дължи тази сръдня? В първия случай сръдния се дължи на това, че искат да ви вземат един косъм от брадата. Това е на физическото поле. Във втория случай, че казали за вас някоя лоша дума, вие пак се разсърдите. Взели ли са нещо от вас? Брадата все се дърпа, засягат се чувствата. В какво отношение се засягат? Туй е вече от духовния свят, казали нещо за вас. А сега дайте ми един пример, една сръдня от умствен характер, от умствения свят. Вие може да имате един счетоводител, когото сте поставили да ви замества, пък той е турил погрешни числа и задраскал сметките в тефтерите ви. Ако обърка сметките ви, пак ще се разгневите: "Обърка ми този човек сметката!"

В първия случай бащата се сърди за един косъм от брадата, във втория случай се сърдите, че казали някъде една обидна дума за вас, а в третия случай се сърдите, че турили забъркани числа в счетоводната ви книга. Забъркана е сметката. Пак дойде една малка сръдня. Е, какво трябва да правите, щом ви забъркат сметките? -Ще отидете да ги изправите. Тия забъркани числа ще се поправят с една червена линия. Някой казал нещо лошо за вас. В духовния свят пак се разсърдите. И в умствения свят една червена линия отгоре на числата - ще поправите погрешката. Сега в духовно отношение как ще поправите обидата? Ще теглите пак една линия, ще кажете: "Туй, което той е казал, не е право!" И ще турите отгоре какво трябва да каже. Той е казал за вас: "Той е един шмекер." Ще кажете: "В мен няма никакво шмекерство, аз съм човек на истината. Право трябва да говоря." Ще зачеркнете "шмекерството" и ще кажете: "Аз не съм шмекер, погрешно е." Така трябва да поправяте, ако искате да се

освободите от сръдната. -“Ама аз чух за вас това и това.” - Точно за тази дума, ако е крива, турете правата дума. Ако вие бяхте на негово място, какво трябваше да кажете? Ще кажете: “Той е отличен човек, справедлив, много добър е той.” Щом не е тъй, вземете да коригирате в себе си тази погрешка. Вие някой път не коригирате вашите погрешки, а търсите хора отвън да ви ги коригират. Веднага турете червената линия отгоре и кажете правата дума.

Добре! Детето изтегли косъм, как ще се поправи погрешката? Да кажем, че вече детето е изтеглило пет косъма от брадата, как ще се поправи тази погрешка? Много работи трябва да знае човек, за да може да се изправи. Някой път ние се стремим да оправим някои работи, някои хора искат да оправят обществото, да турят закони. Туриш един закон, нищо не оправя. Туриш втори закон и той не оправя, трети, четвърти закон. И тъй се наредят ред правила. Трябва човек да има едно разбиране на вътрешното естество. Този баща, при такова дете, трябва да е добър баща.

Друг пример. Аз ви навеждам пример за свободата. Бащата е богат. Той иска да си води сметките. Касата е отворена. Парите са там. Туй дете в първия случай идва и тегли косъм от брадата на баща си, а във втория случай, като види касата - много злато, банкноти, монети, бръква и си взема една монета. Туря я в джоба си, после бръква още веднъж и пак туря в джоба си, трета, четвърта монета и все ги туря в джоба си. В първия случай тия косми от бащата са изтеглени. Трябва да знаете да превеждате. Ще преведете сега космите. Те са изтръгнати вече, от косата са взети. Детето не пита: “Може ли, татко, или не?” Същото прави и с монетите, взема две-три и ги туря в джоба си. Какво трябва да прави бащата сега? Още един пример. Ако тия пари са негови, тогава нека си вземе. Но тия пари от касата не са негови, а са чужди. Бащата има да плаща някоя полица. Той е определил тази сума да даде и не трябва да липсва нито един лев. А детето взема пет от тази полица. Какво трябва да прави бащата с туй дете? -Ще хване детето и ще изтръгне

космите. Той ще бръкне в джоба на детето и ще вземе парите назад.

В дадения случай ние представяме работите в най-лесния им вид. Детето не че е толкова лошо, обича баща си, но не влиза в положението му, когато той си гледа сметките. Много малка е погрешката на детето, но няма никаква морална умисъл.

Сега какво заключение бихте направили? -Човек, за да оперира във физическия свят, в духовния и в умствения свят със своите сили, той трябва да разбира законите, да знае в дадения случай как да употреби силата си. Де е погрешката на детето, което е взело парите? Значи щом е взело от баща си пари без позволение, то не е от много умните деца. То трябва да пита баща си, да вземе ли или не? То взе без да пита баща си и ги тури в джоба си. Тогава разграничете. Допуснете, че в дадения случай детето е причинило една малка сръдня на бащата, нали? Но бащата, със своето поведение, е дал един урок на детето, че и то се е разсърдило. Питам: тия две сръдни от какъв характер са? Бащата се разсърдил, понеже детето не постъпва умно. А бащата е дал едно морално изправление на детето и детето се е разсърдило. Детето, което се е разсърдило, разбира ли причините за боя? То изхожда от своето гледище. То мисли, че има право да вземе тия пари.

Аз ви навеждам този пример, защото най-първо трябва да разграничите вашата сръдня: сръдната на един баща ли е у вас или сръдната на едно дете. Туй трябва да разграничите, да поляризирате тази сръдня. Сръдня на баща ви ли е или сръдната на детето е у вас. Пък трябва да знаете как да я изправите. Ако е сръдня на бащата, как ще изправи той своята сръдня? Бащата отива да изпраща своята полица. Вижда, че пет златни монети няма, а знае, че в къщата му никои не е влизал. Тия пари той ги е броил. А детето е бръкнало и взело парите, без да каже на баща си. И бащата ще почне да разсъждава, къде са се изгубили парите. Той пита детето дали ги е взело. И тогава детето, ако е похарчило парите и го е страх от баща си, ще излъже, че не е взело. Но да кажем,

детето каже: “Аз взех парите.” Бащата каже: “Дай парите!” И взема златните монети. Сръдната вече се лекува. Второто положение, детето си позволи да лъже и каже: “Не съм взел парите.” Тогава бащата може да употреби крути мерки и може да накаже детето. Тогава туй дете може да се разсърди, че баща му го е бил за парите, че не е щедър, че не иска да даде.

Тия са погрешките, които вие постоянно правите в живота си и казвате, че providението спрямо вас е жестоко. Всичко каквото желаете, искате да го имате. Задигнали сте пет лири златни, турили сте ги в джоба. И като ви ги вземат назад и не ги оставят в джоба ви, вие се сърдите. Или някое ваше мимолетно желание не е постигнато или някоя ваша мисъл или постъпка и вие постоянно се дразните. Трябва да се разгледа живота основно. Вие живеете в един разумен свят. Ако едно ваше желание не може да се постигне, няма условия, чакайте за условията! Пък ако едно ваше желание се постигне, условията са благоприятни. Но чакайте ден, два, три, четири до седем и 365 дена в годината, може в последния ден да се изпълни желанието ви. Имате едно желание, което може да се изпълни в един ден. Тогава отношението: денят има 24 часа, ще чакате един от тия часове. В 24 часа може да се изпълни желанието ви. Желанието не може [ви може] да се изпълни в една седмица. Ще чакате седем дена. Желанието ви може да се изпълни в един месец. Условията са 30 тогава. Желанието ви може да се изпълни в една година. Условията са 365. Това са парите. Искате да постигнете едно желание, ако е за един ден - 24 часа ви трябва; ако е в една седмица - 7 дена ви трябва; ако е в един месец - 30 дена ви трябва; ако е в една година - 365 дена ви трябва. Туй трябва да го имате предвид. Човек, който така не мисли, той всякога може да се разгневи, да се разсърди. Сръдната показва, че туй дете не мисли.

И за мен, когато ми кажат, че някой се разсърдил, аз казвам: Не мисли той. Щом мислиш, няма да се разсърдиш. Щом не мислиш, ще се разсърдиш. Свършил си нещо, за което не може да се разсърдиш. Всякога сръдната произти-

ча от основното положение: хората не мислят. Тогава, щом се разсърдиш, ще кажеш: "Трябва да мисля!" Нищо повече. Ето лекуването на сърдната. Защото днес се разсърдиш, утре се разсърдиш, знаете ли какви пакости прави сърдната? Грамадна енергия е тази и много микроскопическа. Има такива сърдни, които са като едно лъхание, като туй веене на дамките, като се поразсърдиш, че ти е малко приятно, като да се духаш. Но в тази приятност ти вече си изхарчил доста енергия. И 10, 15, 20 пъти на ден и в 365 дена така като се сърдиш, ти един ден ще станеш неврастеник.

Като дойде сърдната, кажете: "Мисли, мисли, мисли!" Така ще можеш по обратен път да възвърнеш онази енергия, която тялото е изгубило. А човек трябва да пази равновесие на вътрешните сили, които има в тялото си. Здравословното състояние на човека зависи от силите на неговото физическо тяло - стомаха, от силите на духовния свят - на неговата дихателна система и от силите на умствения свят - от функционирането на неговата нервна система. Това е един начин за самовъзпитание, един правилен път за самовъзпитание, при което човек трябва да се постави, за да има постижение. Ако този закон нямате предвид и ако по старите пътища вървите, ще имате едни резултати. Ако по новите пътища вървите, ще имате други резултати.

Сега за една седмица направете един опит. Вземете си едно тефтерче и вижте колко пъти ще се разсърдите през седмицата. За седем дена ще е тази задача. Колко пъти ще се разгневите. И си помагайте с най-кратката формула. Направете един опит.

6.10 часа

*26-та лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 10 май 1935 г. 5 ч.с.
София, Изгрев*

УСЛОВИЯ И ВЪЗМОЖНОСТИ

Отче наш

Кои бяха основните положения на миналата лекция? (*-Трите вида сили в човека: органически - стомахът, духовни - чувствата, умствени - мозъкът и причини за сръдната. Сръдната винаги показва липса на мисълта и цярът на сръдната е правата мисъл. Щом дойде мисълта - сръдната се премахва.*)

Как може да се докаже, че това е така? Аксиомите нуждаят ли се от доказателство? Как ще докажете, че един човек е по-тежък от друг? Как ще докажете математически и геометрически това? (*-Трябва да се пристъпи към претегляне.*) Как ще докажете геометрически, че един човек е извървял по-дълъг път от другия? (*-Трябва да се наблюдават движенията на двамата хора от някоя точка на земята и от там да се докаже, че единият е извървял повече път от другия.*) Как ще докажете сега, че единият е извървял по-бързо пътя? Пак чрез наблюдения, друг метод няма. Тогава всичко, което знаем, наблюдавали ли сме го? (*-Никой не знае, но някои са го наблюдавали това и са го оставили в наследство.*) Да допуснем, че имате едно корито. Нали има три начини туй корито да се напълни? Единият начин е човек да напълни коритото с вода, но може човек да не е напълнил коритото, а то се е напълнило. По какъв начин? - Валяло е дъжд дълго време и се е напълнило коритото. Ако човек не го е напълнил и дъждът не го е напълнил, а пък се е напълнило коритото, значи някоя чешма е имало, която е текла и коритото се е напълнило - третото положение.

Да кажем има три отношения в разумния живот. За едно и също явление има три обяснения. Първото: от какво е

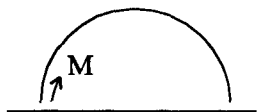
напълнено коритото - от разумен човек. Второто - от природата. Но питам: природата, като е напълнила туй корито, мислила ли е за него? (*-Ни най-малко не е мислила.*) А как без да мисли го е напълнила?

Сега ще се отклоним от мисълта. Вие знаете онази поговорка: "Видяла жабата, че подковават вола и тя поискала да я подковат." Така казва поговорката, нали? Аз да ви поясня това - видяла жабата, че коват вола и протестираше, че не е право. В първия случай каква е целта? -Искала жабата да я подковат, отказали й: "Жаби не ковим, само волове подковаваме." Да вземем втория случай: жабата, като видяла, че коват вола, протестираше за това. Казва: "Не е право, не е създал Бог вола да го подковават." Значи човешката култура изисква да подковават вола. Да допуснем, че вас ви подковават. В дадения случай за хората ли е това? Ако две жаби се разговарят, какво ще кажат?

Имате идеята за морала. Как се е образувал той? Какво нещо е моралът? Сега как го разбират хората? Нали казват: "Това не е морал." Кои неща са морални и кои не са морални в строг смисъл на думата? Запример вие сте турени при един камък хубаво издялан, вземете този камък и го преместите от една страна на друга. Хваща ви законът, че сте направили нещо неморално - преместили сте камъка от една страна на друга. В какво седи неморалното тук? Бръкнали сте в една торба, взели сте хляб и сте го турили в друга торба. Казват: "Тази постъпка не е права." Че сте преместили хляба от една торба в друга, считат го неправда. Де е нарушението? Този закон Божествен ли е? (*Щом се оценяват интересите на отделни индивиди или общество, туй действие се смята неморално.*) Вземете един умрял, турят тялото му в земята, поставят отгоре едно растение и туй растение изгражда своето тяло от умрелия човек. Никой не протестира от това. Защо хората не протестират, че растенията излизат от умрелите хора? (*-Може би умрелите протестират.*) За човека туй е малко неизвестно. Когато растенията изяждат хората, това са превозни средства. Един умрял човек има интерес растенията да го изядат, понеже като го

изядат, го изваждат, покачват по листата си отгоре, той минава някъде по дърветата. Този човек по растенията може да се качи в някой плод. И някой път, когато ядете този плод и го глътнете - умрелият почне да живее. Затова умрелите не протестират против растенията, че ги ядат. Растенията са врата, една възможност, чрез която умрелите сполучват да влязат, да живеят в живите хора.

Сега се изисква доказателство, нали? Нещата се доказват. Идваме до въпроса: Кои неща се нуждаят от доказателство? В геометрията нали доказват известни аксиоми? Доказват, че вътрешните ъгли на триъгълника са равни на два прави. Затова има формули, с които се доказва, че тези ъгли са равни на два прави. Аз съм слушал как го доказват, но и сега не ми е ясно, тази работа е останала неразбрана в ума ми. Те чертаят и доказват как вътрешните ъгли на един триъгълник са равни на два прави. Това е право и не е право. Аз привеждам тогава в движение. Според мене, когато ми кажат тази формула, тя е геометрическа и трябва да се преведе. Вътрешните ъгли на триъгълника са равни на два пра-

ви. Аз разбирам, че туй същество е извървяло 180 градуса. Направило е една крива линия М - това са два прави. Вътрешните ъгли на триъгълника са направили едно движение или туй същество е направило едно движение. В една фигура да станат ъглите два прави е така, но в разумния живот, дето фигурите постоянно се менят? Взели сте положението на един триъгълник. Тогава този триъгълник е пак път на движението, но каква е идеята? Казвам, че геометриците доказват това - че вътрешните ъгли на триъгълника са равни на два прави, но какво доказват с това? (*-Констатира се един факт.*)

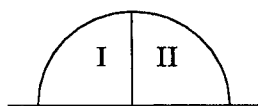
Сега вие ще се намерите в чудо. Ще разберете това, което аз ви говоря толкова, колкото аз съм го разбрал. Не че не съм разбрал. Аз, като съм слушал, съм разбрал и се чудя на тази работа, че са равни на два прави. Не го отричам, понеже не го разбирам. Защото всяко нещо, което аз мога да го отрека, трябва да го разбирам. Някой казва: "Аз разби-

рам тази работа.” Тогава можеш да я отречеш. Но ако не разбираш тази работа, не може нито да потвърдиш, нито да отречеш. Та някои от вас отричат нещата без да ги разбирате. Смешното е там: как ще отречете това, което не сте разбрали? Като го разберете, тогава ще го отречете. Сега в чертежа: М, тази крива линия права ли е? (*Смях между учениците.*) Под думата “права ли е” - начертана ли е право? Не е начертана правилно, понеже перспективно е турена така, че да е крива. Перспективно като я гледаш, не е начертана правилно, разбира се вътре в органическия свят. Ако е тъй, както е в органическия свят, ще извадите съвсем друго заключение, но в статическо положение турната показва, че които чертаят някакъв план, ако не начертаят и кривата линия правилно, може да се даде друга насока в някое здание. Тогава тази линия може да даде един повод за едно криво разбиране на нещата, ако не е начертана както трябва.

Вие казвате, че някои хора се гневят, понеже са нетърпеливи. Не! Понеже носят им е тесен. Много хора са нетърпеливи, защото носят им е тесен, сприхави са те, гневят се по единствената причина, че носят им е тесен. Ако тия хора са нетърпеливи, какви са причините за това - външни или вътрешни. (*-Причините са вътрешни.*) Когато на някой човек носят му е сплескан, той не е използвал възможностите. В него те са по-слаби. Хора, които имат сплескан нос, имат богати условия отвън, но възможности отвътре нямат. Значи вътрешните възможности са по-слаби. Когато носят е широк, условията са повече вътре, а възможностите са по-малко отвън. Как ще примирите тия хора? (*-Трябва да се съберат заедно.*)

Допуснете сега, че на някой от вас се издига корубата на стомаха. Туй се дължи на диафрагмата, на някое органическо развитие. В един момент може да се издигне стомаха на един - два пръста, тъй да изпъкне, но една минута ако се мине, стомахът ви пак спада. Туй става при дишане. Туй някакъв придатък ли е? - Показва едно движение на дишането. Когато диша човек, може неговата диафрагма да се види при

това положение. От туй движение може да се покаже каква е силата на дишането. Някой човек се гневи. Какво нещо е гневът? Сам по себе си гневът е нещо много хубаво. То е нужно, но ако много ядеш, яденето се втръсва на човека. Човек, който се гневи, той е като пипер, който трябва да се тури в яденето. Без гняв хората не биха се помръднали. Казваме: да не се гневим, а няма същество, което да се не гневи. Ний проповядваме, че човек не трябва да се гневи, а той всякога се гневи, само че някой път ние не виждаме гнева. Някой човек прави усилие да прикрие, че се гневи. Запример по какво познавате, че някой човек се е разгневил? Всички казват, че той не се гневи. Кои са признаците, по които познавате гневен ли е човек или не? Какви са вашите наблюдения? Олга, ти кажи. *(-Аз, като се разгневявам, веднага давам външен израз на това. Винаги повишавам гласа си и се намръщвам. Пък съм наблюдавала и хора, които се прикриват, но по лицето забелязвам тогава едни трепвания най-често около устата и носа и си изменят цвета на лицето.)* Значи ти повишаваш гласа си. *(-О, каква гюрултия вдигам!)* Че повишил човек гласа си, какво от това? Или че маха с ръката си, няма нищо лошо в това. Да е само повишаването на гласа.

Сега да се върнем към първото положение. Как ще докажем, че 180 градуса са два прави ъгла или не? *(-Не са прави ъглите, но ако пуснем перпендикуляр, те ще се образуват от само себе си.)* Значи не може да се докаже, че са прави, ако не се спусне перпендикуляр. Лошото е не да се гневи човек. Зад гневът седи нещо друго. Ние казваме, че гневът е виновен. Но ни най-малко не е виновен гневът. От толкова години товарят гнева с едно престъпление, което той не е направил. Разгневил се някой. Няма нищо лошо, че се е разгневил. Де е лошото в гнева? Ако ти си повишил тона си и махаш с ръката си, туй показва, че си жив. Значи този човек може да ни услужи - жив е той. Че говори високо и си маха ръката показва, че е жив. Ами ако той никога не говори и не си маха ръката?

Тогава кое е по-хубаво: да се гневи ли човек или да не се гневи? (*-Има и кротки хора.*) Как има кротки хора? Всеки човек, който се движи, все е гневлив. Че ти ще настъпиш някое живо същество, ще стъпчеш някоя буболечица, всичко това показва, че ти си гневлив. Вървиш по земята, газиш с крака си по тревата, самият живот е израз на гняв. И като вървиш, навсякъде има гняв. Ти като мислиш и в мисълта има гняв и като чувствуваш нещата и там гневът е влязъл. Сега где е кривото на тази философия? Всички почти осъждат гнева. Тъй както в баснята, че жабата видяла, че коват вола и тя вдигнала крак да я коват. Казали ѝ, че нейните крака не съответствуват за такива копита. Казали на жабата: "Не си достигнала до тази култура, да те подковаваме." Те ѝ обясняват това така: два вида животни се подковават, онези, които са еднокопитни и онези, които за двукопитни. Казали на жабата: "Ако можеш да си направиш крака да бъде еднокопитен, ще те подковем, или двукопитен пак ще те подковем." Всичките учени жаби са мислили, мислили и не са измислили да направят крака си еднокопитен или двукопитен. И въпросът останал неразрешен за жабите. Те мислят как да ги подковат, а не могат. Виждали ли сте крака на жабата какъв е? Какво животно е жабата? Еднокопитно, двукопитно, трикопитно или четирикопитно? (*-Тя има пръсти като човек.*) Човекът какъв е? Петкопитно, но това са посторонни въпроси. Туй, което ви привеждам сега, то е вече хумор. В литературата може да се приведе като хумор, за да изпъкнат по-ярко известни идеи. Някои неща могат да се изнесат като хумор, като иносказателни неща. Питам тогава: откъде е дошла идеята в човека, че след като излезе една подкова от някой кон, хората да я вземат и турят в къщата за късмет? За да забогатеят, турят подковата на прага. (*Къде трябва да се постави подковата, отгоре ли?*)

Как ще се поправи гневът? Гневът е динамическата страна в живота. Човек като си повиши гласа, туй е вече динамично положение на гласа и после мръдването на ръката - също. А някой път няма повишение на гласа, нито помръдване, но цветът на лицето тогава се изменя. Лесно се попра-

вя гневът. Искаш да покажеш, че си се разгневил някому, ти не говориш, но така направиш лицето си, че му трепне сърцето. Сега колко ти струва на тебе да изправиш гнева? Едно дете, ако е близо до някой, който е гневен, това се отпечатва на лицето му и то тогава трепне. Какво ви коштува малко да измените израза и се усмихнете на детето? После пак вземете първото положение и детето пак трепне. Детето не знае гневите ли му се или се усмихвате. Вие нищо не говорите, само изменяте положението на лицето си.

Погрешката, която най-лесно се поправя от всичките съществуващи погрешки, това е гнева. Няма друга погрешка, която може да се поправи тъй лесно, както гнева. Тази погрешка моментално може да я изправите. Затова всеки, който иска да започне изправянето на погрешките, да започне с изправянето на гнева. Най-първо ще си носите винаги едно огледало, щом се разгневите, ще погледнете в него, ще се измените, после пак ще го поставите в джоба. В университета една студентка вижда един, който не е бил толкова красив - намръщил си малко лицето, тя не му обърнала внимание, защото не е бил красив. Но слуша тя, казват за него, че е председателя на университета. Веднага тя се усмихнала и го погледнала. Той бил грозен, но като казали, че той бил председател на университета, където тя следва, тя му се усмихнала. Като че има някаква задна цел. (*-Значи тя признава в него едно вътрешно качество.*) Тя знае, че е едно длъжностно лице и един ден ще се яви пред него. И ако тя покаже, че е недоволна от туй нагрозено лице, малко зле ще ѝ се отрази. Тогава когато погледнете на слънцето, защо му се сърдите, защо, като видите, че слънцето си набръчкало лицето, вие му се сърдите?

Сега да дойдем до онези неща, които ви са потребни. Дребни работи са те. Запример вие често искате да бъдете красиви. Отличното изучаване на геометрията. За да бъдете красиви ще поставите геометрията в движение. (*Защо природата прави така, че погрознява човек в края на краищата.*) Не, тя никога не е причина за погрозняването. Когато вземете бялата вълна, че я вапцате черна, природата ли е

направила това? Ако аз взема призма и слънчевия спектър така го наглася на стената, боядисва ли той някого? Не боядисва. В природата няма боядисване. Природата бои няма. Боядисва само човекът. В природата ти в един момент може да бъдеш боядисан, а в друг момент да бъдеш разбоядисан моментално. Човек всякога си остава такъв, какъвто е. Той нито е кротък, нито е лош, нито е добър. Но може да вземе вид на лошевина и на добрина. Две неща, външни са те, но нещата отвън са в едно статическо положение. А човек при известни условия може да бъде добър, а при други лош. Ако тебе те ударят с камък, ще бъдеш лош, но ако ти дадат хляб, когато си гладен - ще се радваш. Запример стоите под някоя круша. Падне някой плод и ви удари по главата, защото вятърът го полюлял. Тогава не се гневите ни най-малко. Крушата е слезнала долу, ударила ви е по главата, но вие вземете крушата, изядете я и не сте недоволен от това.

Има нещо, в което вярвате. Вие вярвате в лошите условия на живота, а лоши условия в живота няма. И добри условия няма. Това са две положения. Значи добро няма и лошо няма. Това се дължи на вашето неразбиране. Казвате: "Лошо положение настъпи в света." Във вашето разбиране е така. Показвате, че сте лош човек, ще попитате някой друг: "Ти разбра ли, че съм лош?" - "Не, това не съм разбрал, но тъй ми казаха." Тогава туй, което не сте разбрал, не може да го твърдите. Казват, че сте много добър. Вярвате ли, че съм много добър? По какво ще познаете, че съм много добър? - Доброто в света е непреривно. Ти не може да си добър. Ти можеш да покажеш доброто. Добрият човек от хиляди години е бил добър и не е било време, когато той да не е бил такъв. И лошият човек никога не е било време, когато той да не е бил лош. Но законът е там, че в дадения случай ти можеш да проявиш само едното. Щом кажеш, че един човек е добър, а друг лош, ние подразбираме, че само за известно време той е лош, а за известно време той е добър. Защото лошавината, която той е проявил, се дължи на доброто, което той е направил на другото. И понеже той е направил добро на другите, той е направил сега на вас лошо. Понеже

си е позволил спрямо един да бъде добър, затова е станал лош за вас. Щом искам да направя добро на децата, ще обера някоя круша, тогава на децата правя добро, а на крушата може плодовете ѝ да не са узрели още. В природата има един морал. Ако ти откъснеш зелен плод и костилката не е узряла, това е престъпление. А щом плодът е узрял, в природата няма никакво престъпление. В растителното царство какъвто и да е плодът може да го изядеш, ако плодът е узрял няма престъпление. Няма закон в растителното царство, с който могат да те осъдят. Щом плодът е зелен и ти го ядеш, могат да те хванат, че си направил престъпление. На какво се дължи туй престъпление? - Костилката не е узряла.

Допуснете че майка ви е направила една пита, както в селата правят и я е заровила в огнището да се пече. След десет минути вие я изваждате и отчупвате от питата. Майката дойде и каже, че сте направили една погрешка. В какво седи погрешката? - Не сте оставили питата да се опече. И майката взема питата и пак я зарови в огнището. Ако бяхте извадили питата навреме, майка ви щеше да каже: "Много добре сте направили!" Добрината седи в това, че питата е извадена от жаравата опечена добре. А в какво седи погрешката в първия случай? - Че детето извадило питата преждевременно, тя не е опечена още.

В сегашното предаване на морала има една неразбрана страна. Моралът трябва да се подведе при ония условия, от които е излязъл, да се вземе основата. И в сегашния живот за неща, които преди са били морални, сега казват, че моралът е паднал у хората. Не, разбирането на хората се е изменило. Представете си, че мода беше едно време хубаво ядене, сготвено с добре опържен лук, но така опържен лук, че нищо не остава от него. Туй е хубаво ядене. И щом намериш, че лукът не е опържен хубаво, яденето не е сготвено добре. Има някои хора, които не искат да ядат това ядене, а като погледне, че лукът е хубаво опържен, той казва, че готвачът е добър. Сега вече в нови времена, ако лукът е много опържен, яденето не е хубаво. Лукът трябва да остане малко суров. *(-Сега в изложбата на Пловдив са изнесли едно*

ядене - гръцки сърми. И всичкото изкуство седяло в това, че лозовият лист го разделят на 3, 4, 5 парченца и правят такива малки сърмички.) Практичността на това ядене стои в това, че няма нужда да го режеш, а тъй ще си вземеш и ще ядеш! Щом се измени моралът в една култура, показва, че хората влизат в една нова обстановка, нови условия са дошли. Нови максими влизат в действие - старите форми се изменят, докато се измени това положение, всичко туй промеждутъчно състояние ще го считат неморално. Така в сегашната култура считат, че няма честни хора. Аз не зная доколко са били честни хората някога. Някои казват: "Няма справедливи хора, няма добри хора." Не, че няма. Туй е едно особено разбиране, но в света съществува известен друг морал.

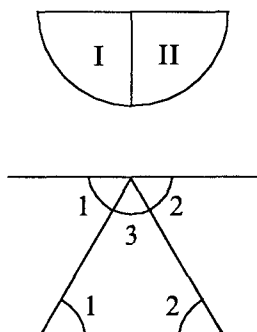
За природата запример моралът е такъв: ако ти ядеш както трябва, стомахът няма да те боли, ако ти дишаш както трябва, дробовете ти няма да страдат; ако ти мислиш както трябва - право, мозъкът ти няма да страда. Това всичко е морал и метод в природата. Ако нервната ти система функционира правилно, това е морално; ако дробовете ти функционират правилно и то е морал; и ако стомахът ти функционира правилно, то е морал в тебе. Щом стомахът не функционира, има нещо неморално в тебе; щом дробовете не функционират правилно, щом мозъкът не функционира правилно, това е пак неморално. Ти имаш главоболие - неморално е тогава, имаш ревматизъм - неморално е. И сега трябва да хванем хората да ги държим отговорни за това. Да кажем, че имаш известен закон какво е морално. Щом го заболи няког корем, той е отговорен за това. Няма какво да го съжаляваме, а трябва да го дадем по съд - да бъде съден, защото го боли корема. На какво основание отгоре той е позволил да го боли корема? Ако внесете такъв закон, тогава който го боли корема няма да каже. Щом има закон за наказание, ще кажете ли, че ви боли корем? Ще си мълчите. Има двеста лева наказание, триста, четиристотин, петстотин лева, защото сте казали, че ви боли корема. Боли ви главата - една

глоба от хиляда лева. Ще кажете ли тогава, че ви боли главата?

Това ви казвам, за да мислите. Представете си, че искате да кажете на хората, че ви боли корем. Някой път може да се лекувате така. Ще кажете на себе си само, че ви боли корема, а няма да разправяте на хората, че ви боли корема. Представете си тогава, че има такъв закон - 50 хиляди лева глоба се налага на този, който каже! Това че ви боли корема и въпрос няма да го правите. Така ще кажете на себе си, а ще се въздържате да го разправяте на другите. Ако има такъв закон - 50 хиляди лева, ще се научите да мълчите. Ако при закон може да мълчите, защо и като ви боли корема по същия начин да не може да мълчите? Какво се ползвате, като ви боли корема да кажете на другите това? Щом ви заболи корема и вие кажете това, ще дойде един господин, ще ви укаже своите услуги, ще ви премахне коремоболието и след туй ще си представи своята визита - ще трябва да платите сто лева за излекуването. Боли ви главата, пак кажете това, той пак дойде, ще ви направи една услуга, но ще платите. Има лекари и между вас. Тук-там ще ви поразтрият малко. Аз съм виждал доста млади лекари, даже и на 15 години, които разтриват и минава главоболието, без да им се плаща. На външните, дипломираните лекари, щом те разтрият и каквото лекарство трябва да се даде, вие трябва да платите. За такава разтривка на лекари трябва да се плати, но това е един стар начин. Лечението трябва да дойде от вас. Заболи ви главата, има повече електрическа или магнетическа енергия в мозъка ви. Ако един човек, който е така и го разтрие някой сприхав, може някой път да му мине, а някой път туй главоболие, освен че няма да му мине, но ще се усили още повече. Тогава трябва да намериш един човек пълничък, който да не е сприхав. Та единият придава от своята енергия и в случая главоболието минава. Главоболието произтича от факта, че единият придава, а другият отнема от човека. Някой път главоболието произтича от факта, че имаш много малко магнетическа сила в мозъка, става едно натрупване на електричество. Тогава от електричеството трябва да се отнеме,

а да се придаде магнетизъм. А някой път главоболието про-
изтича от натрупване на много магнетична сила. Тогава тряб-
ва да се предаде известно количество от електричеството, а
да се отнеме известна сила от магнетизма. Така главоболие-
то може пак да се премахне.

Да се върнем, за да докажем, че вътрешните ъгли на
триъгълника са равни на два прави. Какво трябва да напра-
вим? Ти може да го докажеш само като се движиш. В наука-
та как се доказва това, че вътрешните ъгли на триъгълника
са равни на два прави? (Гр. - има начини, по които се до-

казва това.) Можете ли да докаже-
те това, излезте на дъската. (-Вът-
решните ъгли в триъгълника не са
равни, взети така разделени, за-
туй теглим една права, успоредна
на основата и тогава ъглите при
основата 1 и 2, като съответни,
ще минат горе при построената
успоредна. А това - ъглите 1, 2, 3
са два прави: I и II. Тези два прави
искат да покажат, че половина-
та от кръга е извървял, че един

триъгълник е символ на половина извървян кръг. То е ця-
ла една линия.) Човешкото лице е успоредно на гръбнач-
ния стълб. Значи, с туй се доказва, че човек е извървял поло-
вината път - 180 градуса. В каква посока се движи човек?

Сега разбрахте, че трите ъгъла в триъгълника са равни
на два прави. Значи всичката философия стои в това, дето
извървяния път [е] от 180 градуса.

*Само светлия път на Мъдростта води към Исти-
ната. В Истината е скрит животът.*

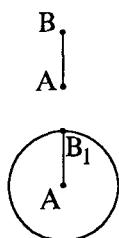
27-ма лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 17 май 1935г. 5 ч.с.
София, Изгрев

Отче наш

Пишете темата: “Отличителните черти на умния човек”.

Сега вие какъв метод имате за работа? Някой път питат за методи за работа. Какво подразбирате под думите “методи за работа”? Всичките хора страдат от нямане на методи. Човек не знае как да работи. Някой казва: “Дотегна ми да работя!” Той не се е научил да работи и затова му дотяга. Не може да работи. Всякога когато човек не знае как да работи, се явява една болка. Щом се яви болка, това е признак, че не знаеш как да работиш. Казваш: “Дотегна ми вече!” Щом не знаеш как да работиш, ще се яви у тебе едно уморяване, уморява се човек. Щом човек се уморява, той не знае как да работи. Има хора, които са много бързи. Той, като започне една работа, мисли бързо да я свърши. Човек, който бърза, никога не върши работа. Когато не знаеш как да я вършиш, никога не се свършва. Някой казва: “Да свърша работата.” Какво се разбира, да се свърши една работа. Самата работа е неразбрана. Свършва, казва той, работата си и ако при това, след като свърши работата, остане недоволен? А недоволството в живота зависи от нямане на работата. Скука, няма какво да работи.

За да начертаете една окръжност, най-първо трябва да имате една точка. Теоретически точката не взема никакво пространство. Безпространствена е тя. Тогава всичките безпространствени величини нямат съществуване. Ние предполагаме, че е безпространствена, а туряме тази точка и произволно ѝ даваме една величина. Да кажем имате точката А. От тази точка теглите нагоре една права - АВ. АВ някой път минава като една дадена линия. Но от тази линия може да начертаете и един кръг. Тази линия, която има отноше-

ние към кръга как се нарича? Радиус. Разстоянието от центъра до окръжността се нарича радиус. Радиус - този корен, от който излиза думата, означава нещо, което излиза от центъра. Значи този център има силата да изпуска прави линии от себе си. Това е значението. Следователно една от тия линии определя това. Ако искаш да си послужиш с радиус, ще си направиш една окръжност.

В дадения случай пергелът е по-умен от мен. По-маистор е. Да ме накарате тъй хубаво да направя тази окръжност, няма да я направя. Та и който и да е от вас, като си тури тъй ръката, не може да направи един такъв идеален кръг. Вие някой път искате да пеете, нали? Почнете да правите кръг да видите какъв певец ще станете. Колкото се приближавате до кръга и пението ще бъде право, пък ако се кривите и пението ще бъде такова. Има една философия. Във всички неща има отношение. "Отношение" е непонятна дума. Отношението е връзка. А във връзката има известно практическо приложение. Отношение имаш към някого, какви са отношенията: добри или лоши? Може да имаш добро отношение, а може да имаш лошо отношение. Самата дума "отношение" е непонятна и трябва да се преведе: отнасям нещо. Къде? Като бъркнете в някоя каса и отнесете от касата нещо, имате отношение към касата. И тогава казвате тъй: "А се отнася към В, А е Драган, а В е касата, както В към Д." Тази пропорция каква е? А е Стоян. В е касата. Стоян се отнася към касата както В към Д. Следователно единият е бъркнал в касата, извадил е, а другият - Д казва: "На какво основанието ти бъркаш?" Отношението иде - бъркаш в касата, той трябва да докаже на какъв закон отгоре, по какъв начин е бъркал в касата и защо е бъркал. Следователно, постъпката е постъпка, а престъплението - престъпление, трябва да докажеш защо си го направил.

Да кажем, вие се сърдите. Защо се сърдите? Или подозирате някого, или не вярвате, или много други работи, това са все отношения. Разсърдите се на някого. Туряте една об-

хода - сърдене. Трябва да направите отношение, за да разрешите сърдната. За какво може да се сърдите? Сърдите се на майка си, че ви е сготвила. Тогава имате отношение към хляба. Отнасяте се към ястието тъй, както майката към ястието, когато сте мислили за майка си, имали ли сте на ум ястието? Майката е имала отношение към вас. Върнете се от работа и ако ястието е сготвено - ядете, не е ли сготвено - сърдите се. Защо? -Защото ястието не е сготвено. Туй отношение откъде се породи? Откъде накъде майката трябва да готви на сина? “Но това е тъй.” Не, трябва да го докажеш. Ще го докажеш. Ще намериш едно доказателство. Следователно щом докажеш, трябва да решиш. И като разрешаваш, трябва да направиш един опит. Ако не можеш да направиш един опит и казваш тъй: “Аз се разгневих.” Много добре. Какво разбирате под думата “гняв”? Да кажем вие пеете, но не можете да вземете вярно тоновете. Учителят ви каже: “Много сте неспособен!” Става ви мъчно, разгневите се, защото вие в себе си мислите, че един ден може да станете голям музикант, а той ви казва: “Неспособен човек сте” и вие се разсърдите.

Вземете тогава фа диез! Аз го казвам фа-ди, от фа диез. Излиза професорът и казва: “Неспособен сте.” От фа-то не можете да излезете. Я, вземете фа диез! Най-първо ти не можеш да вземеш фа диез, докато не знаеш фа-то какво е, защото фа диез е половин тон повече от фа. Фа е естественото положение, а фа-диез изключително положение на фа, то е крайния предел, където се свързват с фа диез. Значи до крайния предел може да се разшири това. Нали той се увеличава с половин тон? И ти фа не можеш да увеличиш повече от половин тон. Ако го увеличиш, ще имаш вече “сол”. Тогава, ако намалиш “сол” с половин тон, ще имаш фа диез. Ако го намалиш още с половин тон, ще имаш фа. Значи един тон. Тоновете ако ги намалите, вие най-първо ще получите техния размер, тяхното естествено положение. От А до В. Какво ще стане? “А” в дадения случай е фа, естественият тон. Фа диез е разширение на този тон. И мъчнотията в живота всякога седи в разширението. Защото разширението е

едно неестествено положение на нещата, изключително положение е то. Да кажем, ти вървиш полекичка в живота, но някой път се забързаш, туй е едно изключително положение, неестествено положение. Може в даден случай то да е потребно.

От какво произтича този спор между студента и професора? Как професорът е познал, че този студент е неспособен. Най-първо с този камертон, тъй както сега пеят фа, аз съм наблюдавал, много малко хора съм срещнал, които да вземат фа-то вярно. За да вземеш фа-то вярно, най-първо в тебе трябва да се роди едно движение нагоре. За да вземеш фа, ще се роди едно движение нагоре и едно малко движение напред. Ако тия двете движения нямаш, фа-то не е вярно. Ако седиш и нямаш движение нагоре и движение напред, фа-то не е вярно. Имаш едно фа на камертона, на онова естествено положение, с което можеш да работиш, то е един резултат. Че без фа ти никъде не можеш да идеш. Фа е свещта, която гори, вечерно време къде ще идеш без свещта? Фа-то в света това са своите очи, къде ще идеш без очи? Фа-то са твоите ръце, какво ще правиш без фа? Фа-то са твоите крака, къде ще идеш без крака, без фа?

Аз сега ви изнасям какво е фа в живота. Фа е един тон, който може да туриш в действие в живота. И ти трябва да знаеш закона, пътищата, по които този закон работи. Не можеш ли правилно да вземеш фа-то, не знаеш как да използваш очите си, не знаеш да пееш фа. Сега разбирате ли какво нещо е фа? Без свещ ти по пътя не можеш да ходи[ш], без очите също. Това е фа, също без ръце и с ръце, това е фа. Ако можеш да работиш, ти вече имаш фа. Аз турям един естествен тон да гледаш. Естественото зрение започва от фа. В туй отношение, при сегашните условия, при които сега се намирате, органически вашето зрение започва от фа. Някъде действа. Но туй сегашното положение е започнало от фа. Следователно ти ще искаш да вземеш фа-то много вярно. Защото, ако не го вземеш, ще има един недъг и в зрението, и в стомаха, и в краката.

Ти ще си навлечеш много “беля”, много бели в живота. Казвам, истината е фа. Не знаеш как да пееш, А - Бе има. Фа диез и фа бемол има - понижение. Според моята система фа бе има ли? (*-То е ми.*) Трябва да знаете, че в гамата, в тази естествена гама имате две полутония. Това са изходните пунктове, това са отворените врата, през които вие може да излезете. Всичките други цели тонове, това са затворени места. В естествената гама, както е сега, са турени две полутония. Но в природата полутонията са изходни пунктове, през които може да излезете. А целите тонове са затворени места. Вие сега ще се спрете, защото тези работи не са ви ясни. Ще запитате защо е така? Спрете се върху туй, което аз ви казвам. Това е естественото положение на един орган, който в даден случай може да функционира, естественото положение, в което природата го е турила. И туй още не е ясно, защото за да бъде ясно, необходими са ред математически отношения, трябва да го преведеш в геометрия, трябва да го преведеш в органическия свят, трябва да го преведеш в практическия живот. Казваш: “Откъде накъде от фа-то да зависят моите очи?” Това ще бъде ясно за онзи мъдрец, който разбира. Невежият, профанът казва: “Разправят ми, че от фа зависело моите очи да виждат, откъде накъде е това? Фа-то ние го пеем.” Пейт го много хора, но не могат да го пейт. Щом се разгневиш, ако вземеш вярно фа, веднага всичкия гняв се поглъща във фа. Ако не го пееш, ти ще се разгневиш още повече.

Какво означава фа диез? Фа диез значи: отиваш при вратата, излизаш навън за работа. Това е фа диез. Давам сега фа, като метод за отваряне, то е от философията на музиката. Фа - ти си намерил вратата, това е туй полутоние. Фа диез - ти отваряш тази врата и отиваш на работа. Ако можеш вярно да вземеш тона, отворил си вратата и излизаш. Ако не може да намериш вратата, ти се намиращ в ограничение на живота. Казваш: “фа” - ти си при вратата, намиращ вратата, но като кажеш фа диез, отваряш вратата и излизаш навън. И целият ден ще пееш, ще бъдеш весел. А не можеш ли да вземеш фа диез, целия ден ще обикаляш като кон и ще

кажеш: “През днешния ден нищо не стана. Дяволска работа!” Е, защо е дяволска работа? Не можеш да вземеш фа диет. Вие ще кажете: “Колко лесна работа!” Много лесна работа е, но лесните работи са мъчни. Поне докато човек ги усвои. Възпитание е музиката. Затуй българинът, който има много голяма любов към фа-то, не може да вземе фа диет. Като дойде там фа-то, той го взема, присърце му е, но обича външната страна. И българинът взема фа само като си е свършил работите. Той се е учил да пее фа и фа диет само при свършена работа, а когато започва една работа, много нервно взема тона. Като си свърши работата, приблизително вярно го взема. Но като свърши работата, трябва да мине през друга една гама. Защото в музиката изходният пункт е фа диет. А после къде ще се върнеш? (*-През ми.*) Е, какво ще направи тогава? Да кажем понижите известен тон. Как ще обясните понижението на един тон? Увеличението знаете, понижението трябва да отделите. От “ми” какво ще отделите? — “Ми бе”. Значи в този случай аз не ви казвам, вие още не знаете откъде ще излезете. Вие знаете как ще излезете, но не знаете как ще се върнете в гамата. Излезнахте, но през фа-то не може да се върнете. Сега да ви кажа откъде. Не искам да ви кажа, откъде да се върнете, понеже вие не сте излезли, пък да ви кажа как да се върнете, то е неразбрана работа. След като сте разбрали добре излизането, тогава ще ви разправа за връщането. Как ще ви кажа, как да се върнете от Витоша. То е изходно пространство и ще се върнете. Може да не се върнете по същия път. Вие казвате: “Ще се върна по същия път.” Никога човек не може да се върне по същия път, стъпка по стъпка не може да се върнете. Може да бързаш тогава. Как казвате по същия път? Не е фа диет. Излизането е фа диет.

Искам да ви наведе на следното: щом известна работа във вас не върви, ще знаете, че фа диет не е верен, не го пее правилно. Вземете сега естественото фа. Я, Иване, ти го вземи! (*Брат Иван, след малко обмисляне, взема фа.*) Я проверете сега, камертон имате ли? (*-Верен е тонът.*) Вземете сега фа диет. (...) Е, вярно ли е? Може ли да излезете с

това фа от една мъчнотия? Трябва ви една философия за разсъждение, за да си уяснявате нещата. Един отличен въпрос е този - философия на музиката. Отвлечена философия, но философия, която разрешава живота в неговото сегашно положение. Музиката това е една философия, едно правило. Едно правилно разрешение на органическия живот в даден случай. В съзнанието, ако ти съзнаваш правилно, казваш: "Ще ида сега да му пея!" Но ти ще пееш! Без музика и да работиш, няма да имаш никакви постижения, а с музиката ще имаш малко. Ако знаеш как да вземаш фа диез и фа, целият ти живот ще се оправи! От един тон зависи всичката ти работа.

Сега представете си, че вие сте в един затворен замък, дето няма прозорци, а има само една врата. Какво ще ми допринесе фа-то? Въздухът там е задушен, с години съм живял като затворник и най-после един ден казват: "От този замък ще можеш да излезеш само ако вземеш фа диез." Обикалям наоколо аз и пея си фа, фа диез. Обикалям, чакам фа диез. Няма изходен пункт. Един ден може да умреш в някой музикален лабиринт. Но като вървиш в този замък, в мрачната има един камертон. И този човек, като дойде в голямо нещастие, блъсне си главата в един камертон, а този камертон започва с тона фа. И като каже фа, веднага каже фа диез. Той, като си блъсне главата, чува фа и гледа - вратата се отваря. Като излиза вън, той вижда един светъл свят от предмети. Различава се външен свят. Значи фа диез с какво се отличава? - Излиза се вън на светлината и топлината. Ти нищо не си достигнал още, но най-вече имаш простор за знание, наука, за да придобиеш нещо.

Някой път си мислиш, че нищо няма да постигнеш. Ти си в един затворен палат, не си си ударил още главата на камертона. И ако главата ти се блъсне, казва: "Погледи нагоре!" Българите имат една поговорка: "Като се блъснеш главата на долния праг, ще намериш и горния". Блъскането какво е? - Докато ти не си блъснеш главата о естествения камертон на живота, а то е, като дойде крайното отчаяние, това не е нищо друго освен фа и като вземеш тона верен ще излезеш

от това състояние. Този тон в тебе се взема. Като ти дойде едно желание да работиш, щом вземеш фа-то правилно в тебе, тия органи, които могат правилно да взема[т], почнат да функционират и в даден случай може да ти помогнат. Следователно аз изваждам заключение: ти се обезсърчиш, казваш: “От какво зависи моето обезсърчение?” Ти фа-то не можеш да вземеш, фа диез не можеш да вземеш. Пей фа, фа диез! (*Учителят взема фа и фа диез.*) Вярно ли е? При вярното положение, ти най-първо оперираш с известни органи, а фа диез е крайната точка. Крайната точка, възможността от АВ. Радиусът АВ е фа диез. През туй място ти можеш да излезеш. То е отворена врата. Но от фа диез повече не може да идеш, ако минеш повече, ще намериш сол. Функцията на сол каква е? Как ще обясните функцията?

Аз се спирам върху фа като изходен пункт. Затуй в съвременния живот хората казват: “Без хляб не може, без пари не може, без това-онова не може.” Без всичко онова, без което не може, това е фа. Това е основния тон, без който не може. Фа-то не се взема естествено. Значи не може без фа. По никой друг начин не може, а с кое може тогава? С хляб може, а то значи правилно вземане фа диез; с вода може, вземането на водата е фа диез. С пари може, но парите това е фа диез, с мисъл може. При сегашните условия всичките възможности седят в правилното вземане на тона фа диез. Как ще вземете фа диез, когато имате парите, как ще пеете? Въобще онези, които имат пари, не пеят. Които нямат пари, пеят. Защо именно, които нямат пари пеят, а които имат пари не пеят? Явява се едно противоречие. То е привидно. Аз обяснявам посторонно, не математически. Едно посторонно обяснение ще ви дам: Ти ядеш, защото си гладен, но щом се наядеш, можеш ли да ядеш пак? Туй желание у тебе, че ти не искаш да ядеш, неестествено желание ни най-малко не подразбира, че няма вече да ядеш, ни най-малко не подразбира, че ти отричаш тази опитност. Ще дойде един ден, ти пак ще пееш. Богатият не пее, защото се е наял, щом огладнее, той пак ще пее. Ти не искаш да пееш, но не може ли да ми покажеш някой, който знае да пее? Сиромас е този. Кой

е онзи, който знае да пее? - Сиромашът? Той е един профан, той не знае да пее фа, затова е сиромаш. "Искам да пея, казва, но нямам учител, да ме учи." Казвам: Добре, ще си блъскаш главата с камертона фа. Аз съм виждал някой, като не може нещо да успее и ще си блъсне главата, а то е: дано чуе някой тон фа. Работата е тона. Ако излезе тонът, работата става добре, ако не излезе тази работа, пак си блъсне главата, но като се бутне с камертона. Дайте най-верния тон фа! И той е неверен. (...) Той е неверен, но плаши мечките. Ти носиш известен дървен нож, той може да се счупи, няма да те спаси от мечката, но все таки малко кураж е това.

Вземете сега фа! Фа, фа диез. Сега усилвайте и отслабвайте фа-то. Тихо да почнем и постепенно да усилваме и после пак да отслабваме тихо. Същото и с фа диез. Усилване и отслабване. Сега на фа-то казваме: Ставам. Аз ви давам една фигура. Ставам. Едно положение - излизането е фа диез. Ставам във фа-то е едно положение - развиване. Само за обяснение ви давам това.

Ставам - туй е пробуждане на съзнанието. Значи от центъра се явява този радиус - фа. Излизам значи от ставането излизам навън. Фа диез е взет правилно - излизам на работа. Вземете сега думите: "излизам с фа диез". Из-ли-зам. Фа диез. И вземете: "ставам с фа-то". *(Всички пеят: фа, фа, фа, и после фа диез, фа диез, фа диез.)* Правилен ли е тонът? Мисля, че е малко по-висок. Две стражи има: когато се разваля времето, гласът звучи по един начин, а когато се оправя времето - по друг начин.

Когато работите се развалят, оправя се времето. А когато работите се оправят, се разваля времето. *(Учителят взема с цигулката си фа - ставам, излизам. Фа диез.)* Намира се малко в дисонанс с времето с първото, както взех тона. *(Учителят свири с цигулката си някои тонове много бързо.)* Всеки един тон има своето изражение. В дадения случай вие с фа трябва да вземете изражението вярно. Той е основен тон на живота при сегашното развитие. Всичката сила на фа е да се отвори вратата.

Значи щом в ума на човека прозира известна идея, известен път, че може да се постигат някои неща, вие сте вече на път да вземете този тон вярно. С този тон в дадения случай, вие вече излизате навън от вратата. Досега фа ви е помогнало само да отворите вратата. Щом си отворите вратата, вие с фа всичко не може да постигнете. Чрез фа-то се постига само отварянето на вратата. Щом излезете навън от врата, то е фа диез. А сега за постижение на работата. С фа вие не може да постигнете, кой тон ще вземете? *(-Сол.) -Не. (-Ми? Учителят свири.)* Фа само отваря вратата. С кой тон започвате вие? - Тона на движение е ре.

Вече вие имате ре. “Йова ире”, знаете ли какво значи това? *(-Бог ще помогне.)* Вие нямате Йова и ре. “Ре” значи път. *(Учителят свири нещо като гайда.)* Това пеене е българско, българинът като загази, тогава свири. Пък европейецът като загази, той почва да трепери. *(Учителят свири както европейецът свири.)* Той вече малко е загазил.

Та казвам, трябва да имате ред музикални упражнения, с които да сменяте вътрешното си състояние. В музиката има сила. Засега всичките хора минават през музиката, те се оправят без да знаят как. Човек всякога трябва да си избере известни песни. Ще пееш една песен, на която основата е фа диез, да излезеш навън. След туй, ако искаш да започнеш работа, ще започнеш с ре. Трябва да знаеш да вземаш ре-то. Ти не можеш да вървиш правилно без ре. Той е определен тон. Отмерено ще го вземаш. *(Учителят свири едно свое парче. И много пъти ре, ре.)* Туй е един, който е седял дълго време, и казва: “След като изляза, какво ще направя?” Туй е слизането вътре в материалния свят. —Ре. Не знае, ще се обърне нагоре - надолу, горе ще гледа, насам ще се обърне, ще прави движения, ще се прегърби, във всичките тия движения, те са музикални, докато вземе едно изражение. Пак се оправя. Това е естествено движение. И всичките движения в света са резултат, защото природата всякога корегира. Всяко едно движение е един резултат на един основен музикален тон. То е метод. Музиката е метод. Как беше определението? - Музиката е правилно разрешение на органичес-

кия свят в даден случай. Вие имате: “Всичко в живота е постижимо”, когато добре знаете фа-то да вземате и когато знаете ре-то как да вземете. Но и ре-то частично разрешава. А след ре друго ще дойде. Как ще вземете: “Всичко в живота е постижимо”? То е фа. От фа трябва да започнем. (*-От "до" започва.*) Като излезеш от “фа” ще дойдеш до “до”. “До” вече е основа, откъдето ти излизаш. Един център, който се развива. Значи животът в даден случай се пробужда, съзнанието на човека започва. ”До“ е основния тон на живота. Но в органическия е фа. Ако фа-то не може да вземете, вие не може да работите. Вземете фа диз. Вземете тогава “Всичко в живота е постижимо”. Вземете фа по-ниско от преди. (*Петят повече братята от класа.*)

Това е правилно. Изпейте сега с мене. (*Учителят свири "Всичко в живота е постижимо".*) Право е, но никакви постижения няма вътре. “Всичко”, тази дума “всичко” не е изразителна, трябва да се измени, трябва да се тури някой глагол, който изразява определена идея. Запример “ставам”, “излизам”, вие сте свикнали да вървите по един много определен начин, по най-лесния път. Имате пари в джоба си, бръквате, плащате, качвате се на някой файтон или автомобил. Питате: “Колко искаш?” - “Петдесет лева.” - “Няма.” - “Не мога да ви возя.” Той ще тръгне, ако му дадете пари. Питам: кое е онова, дето го заставя той да ви вози? С петдесет лева отваряте вратата, излизате. Но и без петдесет лева аз мога да накарам този шофьор да ме вози. Ще кажете: “Как тъй?” - Е, може. Зная, че три дена той е гладувал, няма хляб. Аз имам половин самун. Казвам: “Ако ме возиш, давам ти този половин самун.” Той веднага отваря автомобила. Колко струва половин самун? - Струва петдесет лева. Другояче той иска петдесет лева. Сега половиният самун е петдесет лева. Като му го покажа, той казва: “Заповядайте!”

Следователно в живота има неща, които са по-ценни от парите. Хлябът, в дадения случай, е хиляди пъти по-ценен отколкото петдесет лева. Една хапка хляб, в дадения случай, е много по-ценна от няколко поетически изречения. Някой казва: “Я, ми кажете едно стихотворение!” Че ако ти да-

деш една хубава хапка хляб на един гладен човек, той веднага ще ти издекламира нещо. Като хапне най-първо, тогава има поезия, има декламиране. Ако преяде, той вече не пее. Българинът, дето някой път не обича да пее, той е преял. А преяждането според мене е едно неестествено музикално положение. Никога не преяждайте. Нищо повече. Всякога човек трябва да остане малко гладен. А гладът подразбира една вътрешна възможност за една следваща стъпка.

И затуй в природата човек никога не е беден, той е пълен, но има нещо в него, което му липсва. Не, че му липсва, но то всякога ще бъде тъй в целия си живот. И ако ти го запълниш, ще станеш нещастен. Не се старайте да запълните себе си! И кокошката, като снесе едно яйце, тя знае закона. Какво остава всякога в яйцето? Пълно ли е яйцето? - Не, някога има една малка празнина, едно малко празно пространство в яйцето. Ти си едно затворено яйце, имаш едно малко празно пространство. Не се старай да запълниш празното пространство, ще си причиниш вреда. Празнотата е условие за бъдещия живот. Празнотата е едно условие. Не тази празнота, която обикновено се разбира, но тази малка празнота, този малък недоимък.

Сега ще се спрете и ще остане да разсъждавате върху фа-то, да го приложите, за следуюния път ще видим фа-то.

Ако пожелае да ви изпитам, не зная всичките какво бихте изпели. Само ще имате един радиус и ако ви туря бележка, вие ще имате един радиус и дълго време ще трябва да чакате докато превърнете този радиус в едно движение.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът! (Три пъти.)

28-ма лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 31 май 1935г., петък 5 ч.с.
София, Изгрев

МАЛКИТЕ ЖЕЛАНИЯ

Отче наш

Чете се темата: "Качествата на умния човек."

Каква е разликата между умния и мъдрия човек? Думата "умен" на български е произлязла от ум, а на английски от ман* - това са синоними. Ум - така се пише на български език. Аз съм срещал думата "ом". "Аум" е произлязла от "ом". В българския език се е махнало "а"-то и се е образувала думата "ум".

Какво се разбира под качества на един предмет? Какво разбирате под качества на един тон и качества на речта в най-простата форма? Вие не изхождате всякога от едно философско гледище. Философското гледище е сложно понятие. Вие най-първо трябва да изхождате от най-простото положение, в което нещата са ясни. Как ще знаете запример колко качества има един тон? Всеки тон трябва да бъде ясен, чист. Те определят качества на самия тон. Чист и ясен едно и също нещо ли е? "Чист" значи да не е примесен. Все едно ли е, да имате един чист или един ясен тон? Понякога смесват тези неща. Вземете запример думите "стегнат и разхлабен". Какво разбирате по думата "стегнат". В стегнатостта седи идеята за нещо ограничено. Казва: "Стегнат е той". Значи: ограничен е. Думата "разхлабен" е противоположна на думата "стегнат". Стегнатите неща се разхлабват. Щом нещо не е стегнато, то е разхлабено. А щом е разхлабено, не е стегнато.

Та в много отношения ние казваме за някого, че е стегнат човек. Казвам, ако вървим според тази идея, какво представя човешкия ум? Това е един принцип в човека. Под думата "ум" подразбираме всичките качества, които човек при-

*man - (англ.) човек, мъж

тежава в даден случай, и с които може да работи. Казват понякога: “Умен човек и интелигентен човек”. Каква е разликата между умния и интелигентния човек? Англичаните имат същата дума - тап. Тъй както е съставена тази дума придихателния звук “м” показва, че умът слиза дълбоко. Трябва да потъне в материалния свят, за да работи. Значи буквата “М” може да считаме като символ - да слезеш някъде, където не ти е приятно. Казваш запример думата “мъка”. Какво нещо е мъката? Слязъл си някъде, мъчиш се, за да вдигнеш един предмет или да разрешиш една задача. Значи на човекът е дадено един ум, с който той се мъчи да разреши противоречията, които съществуват в човешкия живот. Той има известни способности и чувства, на които се подчинява, и от съчетанието на тези способности и чувства може да работи. Някои хора мислят, но не чувствуват, а някои хора чувствуват, но не мислят. Чувствуване и мисъл не са едно и също нещо. Някои хора започват да мислят чрез страданията, по обратен път вървят. Някои започват от мисълта и отиват към страданията. Правете опити и ще се уверите в това. При един опит, какъвто и да е той, все ще се натъкнете на една мъчнотия.

Сега да оставим настрана онези философски въпроси, които не са за разрешение. Например вземете крайния въпрос. Каква е целта на човешкия живот? Ако ви се даде такава теза, какво ще пишете върху нея? Или каква е крайната цел на яденето, каква е крайната цел на заспиването, каква е крайната цел на събуждането? Ред такива въпроси може да се зададат. При задаването на тези въпроси, някои от тях може да се разрешат по-лесно. Каква е крайната цел и какъв е смисълът на живота? Какъв е смисълът на пеенето? Защо трябва да пееш? Може да се зададе и обратния въпрос: защо да не пееш? Тъй щото, когато някой каже: “Защо да пея?” Ти го запитай: Защо пък да не пея? Ако не искаш да пееш, трябва да си отговориш защо не искаш да пееш. Колкото е важно едното, толкова е важно и другото. - “Не съм разположен да пея.” Представете си, че устата на един човек е пълна с хляб. Той яде, а ти го караш да пее. Той казва: “Не

искам да пея.” Защо не пее? -Не му е празна устата. За да пее човек, устата му трябва да е празна. Всеки, който не иска да пее, има нещо в устата си. Има случаи, когато някой не пее, защото има нещо дисхармонично в себе си и не може да пее. Той казва: “Не искам да пея, защото не мога.” Първо е мисълта, а после музиката. Пението и музиката са външната страна на мисълта. У човека първо се е оформила неговата реч, а после трябва да придобие музиката. В общ смисъл музиката е най-хубавата дреха, в която мисълта може да се облече, и да бъдеш благоприятен на хората. За да те обичат хората, ти трябва да говориш музикално. Който не може да говори музикално, неговата реч е тромава. А който говори музикално, за този човек казват: “Приятно ни е да слушаме, когато този човек говори.” И наистина, когато човек говори музикално и речта му е музикална. Когато в даден случай ние не може да схванем никаква музикалност, това показва, че ухото ни не е така изтънчено. Например ето една еднообразна реч: “Аз ходих на нивата, брах фасул, върнах се, времето беше облачно, кучетата лаеха, птичките хвърчаха, хората се караха и т.н.” А може да кажеш това нещо и в музикална форма: “Ясен беше денят. Едва появаше тихия вятрец и галеше лицата на младите работници, които се бяха събрали на нивата да работят.” Това е музикална реч. Ще кажете, че това е декламиране. Не, декламирането е музика в един тон.

Сега дайте ми според обикновения камертон долно “до” и вижте как съвпадат думите с тоновете. Какво означава на български музикалният тон “ла”? Казвате: “Кучето ла.” Как ще намерите “до”? За да намерите “до”, вземете първо “си”, а после “до”. Имайте предвид, че за да може да постигнете в света какво и да е, трябва да притежавате известни качества. Вие искате да бъдете обичан. За да бъдете обичан, трябва да имате някакви качества. Не може да се обича някой човек без да притежава известни качества. Певецът може да бъде обичан; ораторът може да бъде обичан; добрия човек може да бъде обичан. Любовта е качество, което ни се налага насила. Любовта е едно качество. Човек може да бъде силен.

За да обичате един човек, вие трябва да имате ясна представа за онова качество, което той притежава. Живият човек обичате заради живота, който се проявява в него. Защото не може да обичате един човек, ако той няма какво да учи. Учителят всякога обича онзи ученик, на когото умът е гъвкав. Каквото му каже, той все се досеща. Има прости досещания, има и сложни досещания. А някои не могат лесно да се досещат, мислят, мислят не се досещат. Например учителът пита учениците си каква е разликата между събиране и изваждане, между умножение и деление. Ще кажете: “Простата работа е това.” Що е събиране. Ученикът казва: “Учителю, като туриш житото в хамбара, това е събиране, а изваждане - като извадиш житото от хамбара.” Достатъчно е така. И това е събиране, но този процес на събиране не е който вие знаете. Запример вие имате две плюс две равно на четири. Понякога турят знака отдолу, пишат $2/4$. По какво се различават тия два метода на писане? Вторият е китайски метод. Те пишат отгоре надолу. Новото писане е отляво към дясно, а семитите пишат отдясно наляво.

Всяко нещо си има причини, но се изисква дълго време, за да се намери кога и как са се създали тези причини. Всяка причина си има свой разумен повод. Всяка проява на нещата е един малък разумен повод, който е дал възможност да се създаде. Има причини, които може да скарат двама души. Какъв е поводът да се скарат двама души? Двама души се карат, защото единият настоява, че пее по-хубаво от другия. Или те се скарат, защото единият казва, че не може да чете хубаво. Скарат се, защото единият казва, че е по-богат от другия. И другият настоява същото. Значи и вие може да се скарате, защото единият ще каже, че е по-добър, по-благороден, по-голяма човешчина имал, а другият нямал човешчина. По какво се разбира, че единият има човешчина, а другият няма? Какво разбирате под думата “човешчина”? Това е един въпрос, на който не може да се отговори. Човешчината е един резултат, който не може да се разложи. Имате числото 24 например. Ако аз напиша единица с 20 нули, какво число е това? Един квадрион. Но какво разбирате под то-

ва число? Ако ви дадат един квадралион жито да го преброите, колко години ще ви отнеме? Такива задачи има някой път в живота.

Спирайте се върху основата на нещата. Животът е една велика възможност. Животът е най-великото благо в органическият свят, но същевременно е и най-голямото нещастие, което може да сполети човека. Когато е добре организиран, по-добро нещо от живота няма. А когато не е добре организиран, по-лошо нещо от живота няма. И когато казвате някой път, че животът ви е дотегнал, това показва, че животът не е добре организиран. Неорганизираният живот е една тежест. За да се организира животът, трябва да му дойде в помощ човешкият ум. Умът трябва да служи за организирането на живота. Най-големият организатор в живота е човекът, който може да уреди всичките противоречия, които съществуват.

Вие сте смешни. Ходил един човек в старо време да учи магия. Той научил това, че като махнал с ръката си по един начин, всички неща идват при него. Като махне ръката по друг начин, всички неща си отиват. Като каже нещо по един начин, всички неща стават. Като направи нещо с ръката си по друг начин, всички неща ще станат. Този човек мислел, че всичко разбрал, че всички задачи разрешил. Излязъл от училището и влязъл в гората. Насреща му излязла една мечка. Той махнал с ръката си по правилата, както знаел, но мечката не се връща. Тя го наплюла хубаво. Тогава той се върнал при учителя си и казал: "Тази мечка ме наплю. Не ме слуша мечката." Той казал на мечката да се махне от пътя му, да се върне в дома си, но тя не се махнала. Питам: Защо не се маха тази мечка? Като дойде мечката насреща му, той трябва да тури тоягата зад гърба си, да я хване за ушите, да я раздърпа и да каже: "Знаеш ли, че аз излязох от окултната школа?" Мечката казва: "Знаеш ли, че аз те посрещам?" И ученикът употребява тоягата, но де е погрешката му? Погрешката му седи в това, че той употребява своята тояга, дето не трябва. Мечката била много радостна, че срещнала един окултен ученик, който завършил училище.

Обаче ученикът казал на мечката: “Не те е срам, махни се от пътя ми!” - “Аз съм първата, която те посрещам, и ти отдавам всичкото почитание като на ученик.” Като не е издържал изпита, тя го наплюла.

Кажете ми сега, какво е отговорил учителят на ученика? Как го е утешил? Ти си един млад ученик и си казал на друг един ученик, че нищо не разбира от учението. След това отива в неговата махала и той го набива хубаво, като му казва: “Ти нищо не разбираш.” Как трябва да те утеши? Той ти казва, че ти нищо не разбираш и те набил отгоре. Срещаш един човек, който те пита: “Ти учен човек ли си?” Как трябва да му отговориш? Ако този, който те пита дали си учен, е горделив, тщеславен човек, ти ще му отговориш: “По-малко учен от тебе съм, не съм като тебе. Ти си по-учен от мене.” Като му кажеш така, той веднага ще се съгласи. Ако му кажеш, че си по-учен, той веднага ще скочи върху тебе.

Казвам: и вие като ученик махнете с ръката си на мъчнотиите във вашия живот, но те не се махат от пътя ви. Какво нещо са мъчнотиите? Мъчнотиите в живота показват, че вие сте ученици. Мъчнотията идва да ви поздрави. Мъчнотията казва: “И аз имам една мъчнотия, която не мога да разреша. Имам още една другарка, с която не мога да се разбера.” Значи мъчнотията е мъчнотия за това, понеже две мъчнотии се карат за един предмет. Две мъчнотии се карат за един млад момък. И двете искат да го възседат. Едната мъчнотия казва: Кажй ми сега, кой беше по-напред, че тя да се качи първа. Но ти, като поносиш едната мъчнотия на гърба си, ще ѝ кажеш да слезе, да се качи другата. Казвате: “Има ли право една мъчнотия да се качва на гърба на един млад момък?” - Има право. Ако може да се качи на гърба му, той е учен човек. Ако не може да се качи на гърба му, той е един простак. Ако дълго време стои на гърба ви и не слиза, вие сте един простак. Като дойде до известно място ще кажете на мъчнотията: “Моля, дойдохме до тази станция, бъди тъй добра да слезеш от гърба ми, да дойде другата мъчнотия да се качи.” Тогава ето какво ще правят двете мъчнотии: като се качи едната мъчнотия на главата ти, ще почне да те хва-

ща за ушите, ще казва, че са много хубави, ще ги тегли от-тук-оттам, докато ги рани. Ти ще кажеш: "Не искам такава мъчнотия, да дойде друга мъчнотия." Като дойде втората мъчнотия, тя ще бъде като мехлем, ще започне да ги намазва. Ако си учен човек, ще знаеш, че втората мъчнотия иска да лекува погрешките, които първата е направила.

За всяка една мъчнотия в живота има един разумен повод, който я създава. Ти си ученик, нямаш пари, нямаш обу-ща, бос си. Ако е лятно време, ти може да ходиш без обуща, в сухо време също, но във всяко време не може да ходиш без обуща и без шапка. Какво трябва да се прави тогава? Да отидеш в училището бос, не те приемат. Било е време, кога-то са приемали и боси, но ако е студено време, ти не може да отидеш в университета бос. Това е до разбирането на не-щата. Казвате: "Той е бос човек." Здравословно е да бъде човек бос, но има условия, когато човек по никой начин не може да бъде бос.

Мъчнотиите в живота са задачи, които човек трябва да разреши. Мъчно ти е, страх те е нещо. Защо те е страх? - Понеже не може да те разбере тази мечка. Защо те е страх? -От глад, от сиромашия? Всяко нещо, което те разбира, то дава радост за живота ти. Неприятно е да срещнеш един човек, който не те обича и не те разбира. Приятелят, който ви обича, от много работи, които може да ви каже, все ще има нещо, което не ви е приятно. Вие имате един приятел. Носите една торба с барут. Когато носите тази торба с ба-рут, никакъв кибрит не туряте в джоба си. -Ама това са изк-лючения, че може да се запали кибрита. -Не са изключени възможностите да се запали кибрита, всичко може да стане. Не туряйте кутията с кибрита на едно и също място с бару-та, понеже може да стане нещо. Ще дойде едно дете, ще драсне кибритена клечка и барутът ще се запали. Тогава във вас се ражда едно противоречие. Не сте ли вие, който сте поставили кибрита и барута на едно и също място? Някое неразумно дете е турило огъня и запалило. Това е една неп-риятност. Ти благодари, че кибритът не е бил на едно място

с барута.

Големите случки много скъпо струват на човека. Има случаи, които малко струват на човека. Има случаи, които произвеждат цял пожар. Докато е нашироко, човек казва: "Аз тъй ще направя, иначе ще направя." Но след време той усеща в себе си една реакция, едно униние в ума си. Няма защо да казваш какво ще направиш. Ти направи работите, без да казваш какво ще направиш. Човек, който казва, че ще оправи работите, той не може да ги оправи. Ти не може да кажеш, че след една година ще ти дадат пари на заем. Кой от вас, ако му се обещае, че идната година на този ден може да даде сто лева, ще ги даде? Кой от вас може да се ангажира да даде идната година сто лева на този ден? Сто лева мъчно се дават, а десет още по-мъчно се дават. Ако е въпрос за хиляда, за десет хиляди лева, по-лесно се дават. Мъчно се борава с малките величини. Защо? -Защото малките величини с пръст трябва да ги хващаш. Ако са много ситни, с увеличително стъкло трябва да ги хващаш. За да дадеш сто лева, ти трябва да се качиш при ангелите, да научиш законите как да ги дадеш. За да дадеш десет лева, трябва да отидеш при Господ, Той да те научи как да ги дадеш. За да дадеш хиляда лева, трябва да отидеш при разумните хора. Не е лесно. За да дадеш сто лева, това са сто зрънца, които трябва да знаеш как и кога да посадиш. Казваш: "Посей ги както и да е!" Не е така. Хиляда лева това са хиляда зрънца, Божествени зрънца, които трябва да знаеш как да посадиш.

Та когато някой казва, че трябва да се дадат сто лева, мъчно се дават. Да дам сто лева, това е белалия работа. Та, като дойде някой при вас да иска пари на заем, знаете ли как да ги дадете? Знаете ли как да се дават пари на учениците? Ако отидете при един американски богаташ, не може да му кажете, че сте беден. Вие може само да му предложите труда си, ще изработите тези сто лева и тогава ще ви ги даде. Тъй щото, когато искате пари на заем, вие трябва да изработите нещо. Докато не сте изработили нищо, не искайте пари на заем. Сега всички вие ще имате да давате нещо. Това е неразбиране на живота. Никога не вземайте пари на заем!

Кога? -Когато не сте готов да ги отработите. Отивате при един приятел и казвате: "Дай ми пари на заем, искам да си купя една важна книга." Вземате парите, туряте ги в джоба си, срещнете приятел и отивате в една луксозна гостилница или бюрекчийница, или в някоя сладкарница. Ядете с приятеля си, погледнете, парите изчезнали, а книгата я няма. После приятелят ви пита: "Купи ли си книгата?" -"Е, после ще ти кажа." След като си употребил парите на друго място, идва лъжата и казвате: "Купих си книгата, много е хубава." А всъщност нищо не сте купили. Приятелят ви може би и той иска да прочете книгата. Намирате се в друго затруднение. Тогава отивате при друг приятел, искате от него други сто лева. Не, вземете ли сто лева на заем, употребете тия пари правилно. Законът е такъв. Не оставяйте една мисъл, едно желание неприложено. Не е въпросът за големите ви желания, но за малките желания, винаги трябва да се прилагат.

Една мъчна задача лесно може да се разреши, но само за онзи, който знае, а не онзи, който не знае. Запример, ти си сиромас и се чудиш какво да правиш. Отиваш на едно място, не ти дават работа, отиваш на второ, на трето място, никаква работа не ти дават. Но ти имаш едно изкуство, с което можеш да си оправиш работите. Отиваш при един банкер, който има единствена дъщеря, десет души лекари я гледат, но не може да ѝ помогнат, тя е осъдена да умре. Тогава ти казваш на банкера: "Ще ти кажа една дума, която ще обнадежди вашия дом." -"Каква е тази дума?" -"Аз мога да излекувам дъщеря ти." Мислите ли, като излекувате дъщеря му, този банкер няма да ви помогне? Ще ви помогне, но кога? Когато знаете как да употребите думата. Ще махнете с ръката си навътре и ще кажете: "Вашата дъщеря утре ще бъде здрава." Ако оздравее, всичко се нарежда добре. Не махнеш ли с ръката по този начин, не оздравее ли дъщерята, думата ти няма смисъл.

Ще ви кажа как аз правя работите. Казвам на един сакат човек: "Ти утре ще минеш реката." Той ме погледне, погледне себе си, вижда краката си, казва: "Как ще я мина, тя е

дълбока, ще се удавя!” Казвам му: “По който и да е начин ти ще я минеш.” На другия ден го вземам на гърба си, влизаме във водата и минаваме. Като му кажа: “Ти ще преминеш реката, тогава вече аз мога да го направя.” Той ще ми каже: “Не виждаш ли, че с моите крака е невъзможно?” Но аз го вземам на гърба си, пренасям го през водата. В дадения случай аз мога да извърша всяко нещо, за което казвам, че може да стане. За всяко нещо, за което казвам, че ще стане и не става, не сме употребили закона както трябва.

Казвате, че трябва да бъдете добри. Какво подразбирате под думите, че трябва да бъдете добри? Добрият човек всякога е благодарен и за най-малката услуга, която му направиш. А този, който не е благодарен и със злато да го обсиפש, все ще намери някакъв кусур. Добрият човек се отличава с това качество, че и най-малката услуга да му направиш, той е все признателен. По това се отличават всички добри хора.

Вие ставате сутрин и не сте доволни - не сте добър човек. Казвате: “Не съм разположен.” Не сте разположен, защото не сте добър. Като ставате сутрин трябва да бъдете добри, защото слънцето изгрява, вятърът хубаво и приятно духа, растителният живот се развива, цветята цъфтят. Всичко това е за нас. А какво виждаме? Виждаме, че всички хора се грижат, а ние трябва да се радваме, че даден човек се грижи за мене, за мене е добър. А вие какво правите? Като дойде някой добър човек при вас, ако четете някоя книга, казвате: “Защо дойде да ме смущава?” Не, ще оставите книгата настрана и ще спрете. Казвам, този човек пее. Какво пее? Той пее песента на вашата книга. Той казва: “Ако ти четеш тази книга, тя съдържа всичките правила на живота, всичките блага на живота и ако разбирате тази книга, ще бъдете най-щастливия човек в живота.” Тъй пее човекът. Казвате: “Сега ли се намери да пее?” Бъдете внимателен, ще видите, че тази книга е най-хубавата.

Сега ще ви дам едно правило: Щом ставаш, ти трябва да бъдеш добър. Като седнеш да ядеш, трябва да бъдеш добър. Като те скъса учителят, ти пак ще бъдеш добър. Ще

признаеш, че не знаеш. Какво има от това, че те скъсал учителят ти? *(-Каква е разликата между 1, 2, 3, 4, 5, 6?)* Ученик, който не започнал с единицата, който не е правил приятелство с двойката и който не е впрегнал тройката и четворката и който не е ял ипил с петицата и шестницата, той нищо не знае. Който ти е писал единица, той ти дава магическата тояжка. Той казва: "Струва си единицата, работи тази тояжка, но всичко от тебе зависи." А ти се оплакваш, че ти писали единица. Това е за истинските ученици. На сегашните ученици, като се пише 2, те се считат нещастни. Не, ще впрегнеш тази двойка на работа! Като ореш цял ден, ще имаш известни приходи. Какво показва тройката? -Че едва минаваш. Какво трябва да направиш тогава? Вие не знаете, че тройката е най-щастливото число. По-щастливо число от нея няма. Тя представя бащата и майката и първото, най-любимо дете, което те имат. А вие казвате, че като имате тройка едва минавате с нея. Да, това минаване е най-хубавото, най-спасителното. Четворката е сложна работа. Ти си един управител и трябва да отдадеш правото на всеки човек, не само в отделния живот на човека, но и в цялото общество. Тогава ти имаш бащата, майката, братя и сестрата, това е четворката.

Питагор е дошъл до числото 4 и там се спрял. И ако ти със своя ум не може да обичаш своите желания и ако със своето сърце не можеш да обичаш своите мисли, ти не може да успееш в живота си. Умът, в дадения случай, е бащата. Сърцето това е майката. Мислите са вашите синове, а желанията ви, това са вашите дъщери. Та, когато казвам "дъщеря", разбирам, че у вас се е явило едно хубаво желание. Когато казвам "син", това е една хубава идея. Значи най-хубава идея, това е вашия първороден син. Най-хубавото желание, това е вашата първородна дъщеря. Като имате една мисъл и едно желание, те са достатъчни.

Вътрешното недоволство на живота. Няма по-опасно нещо от недоволството. То ще дойде, но трябва да скъсате с недоволството. Сега не ме разбирайте криво да казвате, че не може да се освободите от него. Недоволството ще дойде

не само един път или два пъти, хиляди пъти може да дойде, но никога не правете приятелство с него. Вие всякога трябва да знаете, че светът е създаден за добрите и за умните хора. Къде може да приложите това, което сега ви говорих? Колко души от вас станяхте тази сутрин по първото правило с доволство от себе си и след като станяхте доволни, да не намерите някаква погрешка и да казвате, че работата ви не е наредена както трябва. В това седи голямата погрешка - да мислите, че работата ви не е наредена добре. Работата ви е наредена както трябва, но вие не сте я разбрали. Станали сте "махмурлии". В тази дума се повтаря два пъти буквата "м". Това значи, че трябва да отида да се напия. С какво? Ако два пъти не се напиеш със студена вода или два пъти да се напиеш с гореща вода или два пъти да се напиеш с 20 годишно вино. Хората разрешават въпросите по един от тези три начина. На едного майка му казала: "Стояне, Стояночо, човек няма да стане от тебе, къща няма да завъртиш." - "Е, майко, все ще завъртя един ден къща." Той отива един ден с приятеля си на кръчмата, напива се хубаво и като се връща дома си, казва на майка си: "Мамо, ела да видиш как се върти къщата."

Когато виното върти къща, то не е въртене на къща. Домът се урежда, не се върти. Домът не е воденица, да се върти. Това е едно българско изречение, което не е право. При това домът се урежда от живота. Казвате: "Щастлив живот." В съвременния физически живот щастие не съществува. Щастието е една велика задача. Щастието е постижимо, но въпросът за уреждането на човешкия живот е, както се уреди човешкият живот и ти можеш да станеш щастлив.

За следния път ще ви дам една задача: нов начин за изпяване песента "Всичко в живота е постижимо". Ще разпределите думите на срички и на всеки човек ще падне по една сричка, ще се съберете няколко души да изпеете песента. Всеки да вземе по един слог. Да се съберат 10-15 души и всеки да започне оттам, откъдето другият почва. Ще избере-те такива, които могат да пеят.

Често съм ви говорил за вярата. Ще ви дам едно практическо определение за вярата. Много дефиниции има за вярата, но оставям всичките дефиниции настрана. Вярата в човека разбира една Божествена възможност. Най-обикновената възможност, която може в дадения случай да постигнеш, това което е необходимо да постигнеш в дадения случай, е вяра. Представете си, че имате една кибритена кутия с първокласен кибрит. От него искате да запалите една клечка. Извадите клечката, драснете и се запалва. После туряте дърва, запалвате огъня, след това искате да си сготвите. Работата е, че за да се сготви едно ядене трябва ви първо огън. И затова като ставате сутрин, тази кибритена кутия ви е необходима. Трябва да цъкнете една кибритена клечка и да запалите своите чувства. Тези чувства трябва да имат в себе си Божествени качества. Също така и за ума си трябва да имате кибритена клечка. Първото нещо ще запалите клечката, да дадете основен тон на чувствата. После - основен тон на мисълта си. Щом дадете този тон верен, нещата сами по себе си стават. Не излизайте от кръга на тази възможност, която работите съдържат в себе си. Запример днес изкарате сто лева, за по-нататък не мислете. Ами след двадесет години? -Оставете двадесетте години настрана. Каквото сте днес, това ще бъдете и утре и след хиляда години. Това е общият закон. Житното зърно каквото е днес такова ще е и след хиляда години. Шест хиляди години те са седяли в гробовете, в катакомбите в Египет и пак съдържат същите условия в себе си. И шест хиляди години да седят, всички наши идеи си остават същите.

Следователно всяко желание, посято при добри условия, ще даде своите качества, които може да се проявят. Ако това свое желание посадиш в добра почва, то ще даде добри резултати. Ако го посадиш в лоша почва, няма да даде никакви резултати. По възможност с най-малките резултати. Днес бъди благодарен на най-малките възможности. Утре започни с други възможности. Всичките случаи в живота носят една възможност. Всеки ден носи една възможност. То е правото разрешение. Вие считате, че днес не сте живяли доб-

ре. Мислите, че утре ще живеете много добре. Не, днес ще имате пълна вяра в Бога. Ще оставите настрана всички философски разсъждения какво нещо е Бог. За вас е важна онази възможност, която се крие във всеки най-малък случай. И да не сте работили, това не е оправдание, не че не може да разберете, но не знаете как да погледнете на нещата. Само да се намери един човек, който да ви покаже пътя на разбирането, веднага нещата ще се изменят.

За следния път напишете по девет глагола - най-хубавите в българския език, а може и от някои чужди езици. От тези девет глагола ще направим един малък музикален опит.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината.

*29-та лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 7 юни 1935г., петък, 5 ч.с.
София, Изгрев*

АУРАТА - КОЖАТА НА ДУХОВНОТО ТЯЛО

Добрата молитва

Коя беше основната мисъл от миналата лекция? (-*Всеки човек трябва да се стреми към реализиране на най-малките желания. Истински добър човек е само онзи, който може да се надява на най-малкото в живота. И само той може да се надява на постижения на всичко.*) Имате ли тема? (-*Да се напишат 9 глагола. Да се изпее песента "Всичко в живота е постижимо" на срички и от повече лица.*) Прочете се резюме: "*Отличителните черти на умния човек*". Прочете се темата с глаголите.

Всяка дума е като един зародиш. Вие сте изучавали човешкото тяло. Ако вземем естественото тяло на човека, коя е най-деятелната част в него? - Неговата кожа, която възприема. Здравословното състояние на тялото зависи от кожата. Във връзка с кожата често в окултната наука се говори за аурата. Аурата, това е кожата на духовното тяло. Човек трябва да има здравословна аура. Вземете едно семе, каквото и да е, трябва да изберете една подходяща почва за него. Ако почвата му не съответствува на семето, това семе не може да израсне и не може да се развие правилно. Трябва един вътрешен напор, вътрешни и външни условия. Вътрешните условия са в самата почва, какво съдържа. А външните условия това са въздухът, топлината, храната. За да станат нещата ясни, вие трябва винаги да изхождате от физическия свят, понеже той е обективния, по-близо е до нас, по-понятен. Ако физическият свят е понятен, тогава може да пристъпите към духовния свят, понеже той е по-отвлечен, по-широк, по-голям, по-изтънчен. Ако човек не разбира физическия свят, мъчно може да разбере и духовния.

Често се говори за аурата на човека. Аура не е българска дума. От думата "аура", ако отделите "а-то ще остане

“ура”, значи: да живее! Някой път има известно съвпадение. Определенията вървят по известен закон. Казваме, че нещата съвпадат. Има един закон, който ръководи съвпаденията. Туй нещо не е случайно. Под думите “случайни работи”, разбираме: те не са предвидени. Тогава нещата там съвпадат. Случайните работи са глупави работи, но понякога път се учудваме, че случайните работи са умни работи. Препътваш се някъде и падаш. Казваш, че случайно си направил нещо глупаво. Но има едно съвпадение в случайността. Има един закон, който ръководи случайните работи. Ние няма да се спираме да обясняваме какъв е законът. Защото има неща, колкото и да се обясняват, са непонятни.

Имате един ваш приятел. Той ви писал писмо. Четете писмото и се радвате. Има нещо в писмото, което да ви радва. Но представете си, че този ваш приятел наместо писмо ви праща едно самунче, праща ви една хубава ябълка и една круша. Казва: “Да се даде това на моя приятел!” Писмо е туй. Как ще прочетете туй писмо? Трябва да се разбира. Писмото най-първо е запечатано в плик. Вие разрязвате плика, изваждате писмото, четете съдържанието и ви става приятно. След като получите хляба, хубаво направен, после хубавата ябълка и крушата, как ще разрешите писмото? Откъде ще започнете? Имате хляб, имате една ябълка и една круша. Как ще ги четете сега? Най-първо хляба ще пипнете и крушата и ябълката. След туй ще пишете на вашия приятел: “Самунчето получих, беше отлично, пък ябълката сочна и крушата също, много ви благодаря!”

Сега, като говорим за духовни работи, за духовния живот има нещо друго, по-хубаво и от писмата. Кои писма са по-хубави - с пликове или със самунчета, ябълки и круши? Да допуснем, че вие сте един екскурзиант горе в планината. Какво писмо е по-хубаво да ви донесат? Едно писмо с плик може да има турени и сто лева вътре или едно самунче, ябълка и круша? Кое писмо е по-хубаво на планината? - Самунчето е по-хубаво с ябълката и крушата. В дадения случай имате един приятел, който ви е обещал един пръстен с голям диамант за подарък. Вие имате и друг един приятел. Който ви

изпраща една хубава, отлична, съдържателна книга. В дадения случай, кой подарък е по-добър - пръстенът с диаманта или съдържателната книга? Няма съмнение, че съдържателната книга. Съдържателната книга струва повече. Но представете си, че имате и трети един приятел, който ви изпраща едно житено зърно. Имате пръстенът, второто - книгата, а третото - житното зърно. От трите подаръка кой е най-важния в дадения случай? - Вие ще ги съедините трите, между пръстена, книгата и житеното зърно има известно съотношение. Пръстенът, това са външните условия на живота, книгата това е разумното, което ще приспособи тези условия, а семето това е онзи капитал, с който вие в даден случай може да разполагате. Онзи, който не разбира, ще каже: "Този пръстен защо ми е?" Но това са условия. Тия условия могат да се използват. Вие имате разумната книга, след туй иде семето. Това семе може да го използвате, ако сте чели книгата. И трите неща са потребни.

В думата "аура" два пъти се повтаря буквата А. Аурата - това е здравословното състояние на човека. Защото без една здравословна аура, човек не може нищо да постигне. Значи нещо се излъчва от човека. За да бъдете здрави или за да бъдете влиятелни, за да ви върви, да идете при Бога, непременно трябва да имате аура. От вас трябва да се излъчва нещо. Запример вие някой път искате да ви обичат. Но за какво може да ви обича човек. Един ваш приятел на планината, ако е закъсал, може да ви обича, ако вашата торба е пълна с хляб, имате повече провизии и ако имате място къде да си починете, този ваш приятел е на място. Той ви услужва. Но ако този приятел е закъсал както вас? Де седи приятелството? Тогава тези двама приятели не могат да се разберат и никакво приятелство не може да има. Три, четири дена седят, не са яли хляб и двамата са закъсали в планината. Вие казвате някой път за нещата, че са така.

Вчера един студент ми се оплака. Той забелязал, че има нещо в живота, което го преследва, че нещата се случват, както той не иска. Работи, работи и все наопаки му върви. И той дошъл до заключението, че нещо го преследва. Чуди се

от какво именно идва туй преследване. Че как може сиромашията да преследва? От къде иде тя? Кой човек е сиромаш? Който не работи. (*-Има хора, които много работят и пак са бедни.*) Не, не, това е криво. Кой човек е прост? Кой човек е невежа? - Който не учи. Кой човек не е здрав? Какви са условията за здравето? Човек, който работи, не може да бъде никога беден. Но вие ще кажете, че работите и нямате нищо. Тия хора не работят. Представете си, че вие имате приятел един глист в почвата, на когото разчитате. Какво може да ви допринесе този глист? Вие се трудите, вземате вашата мотика и работите, работите. Какво може да постигнете с такава работа? Можете да миете или да пеете или каквото и да е. Можете да пеете някъде и ни глас ни слушание, може и да пишете. Ако сте един говедар и пишете поезия, какво ще разберат говедата от поезията ви? Ако ви се предостави правото да избирате професията си, какво ще изберете: да бъдете говедар или овчар или учител или лекар? Каква е разликата между един овчар, един говедар и един учител на деца? Ако вие се занимавате с най-нисшите проявления на живота, не сте ли един говедар? Ако се занимавате с нещо по-разумно, вие сте овчар, пък ако се занимавате с разумни неща, искате да се повдигнете, да повдигнете и децата, вие ще бъдете един учител. Малките деца тепърва ще дойдат, те ще правят много глупости и вие ще се приспособявате към тях. Ако съзнаете сега, някои деца може да ви са приятни, а други някои няма да ви са приятни. Може да пофилософствувате, защо това дете така е родено. То се отнася до условията. Някой път вие мислите: "Защо така разбира това дете?" Условията са такива. И младият какво мисли? Не е определена работата на младия, той още не е научен на никаква работа. Но гладният за какво мисли? Той е на служба; жадният е на служба; болният е на служба.

Какво се разбира под думата млад? Какво усещате, като мислите за думата младост? Как определят младия човек? Могат да се дадат много дефиниции за младостта. Сега всички трябва да бъдем млади. В младостта не трябва да има никакво раздвояване на съзнанието. Млад човек е онзи,

в ума на когото няма никакво раздвояване. Млад човек е онзи, в сърцето на когото, в чувствата му няма раздвоение; млад човек е онзи, на когото в постъпките му няма раздвоение. Той функционира правилно. Туй значи млад човек. Ще кажете: "А онези, на които съзнанието им, мисълта им е раздвоена, чувствата им са раздвоени и постъпките им са раздвоени?" - Те са изложени на един посторонен живот, който скоро ще ги лиши от богатството. Това са пропуквания, това са изтичания, това са излишни разходи.

Някой път вие казвате, че не може да търпите. Да кажем, някой човек ви стиска за ръката, вие не може да търпите това. Но дойде една болест, която се усилва повече и повече, какво ще правите тогава? Вие, нетърпеливият човек, казвате: "Не мога да го търпя този човек!" Много добре. Но, ако ви дойде болест, тогава какво ще правите? Как ще се освободите от нея? Усилват се болките, почват да се мъчите, плачете и други дойдат да ви утешават. Но вие си носите товара, носите си болестта. Какво ще правите, как ще се справите, когато имате някаква болест, някаква болка?

Олге, ти кажи как се справяш? (*Пъшкам, викам.*) - Пъшкаш, добре. Най-първо една болка произтича от физически причини, но тя може да произтича и от една духовна причина. Следователно ако искаш да се освободиш от болката, ти трябва да знаеш причината ѝ. На когото и да е от вас, мога да му причиня болка. Да му дам да се наяде с моркови, със сурови моркови и да му дам една чаша сладък чай или мляко. Няма да мине половин час, той ще почне да се свива. Тази болка произтича от това, че в даден случай се образуват известни отровни газове, които почват да действуват върху имунитета, върху онова здравословно състояние на стомаха. Когато храносмилането не става правилно, образуват се газове. А щом въздухът влезе в стомаха, той винаги причинява болка. Следователно въздухът няма работа в стомаха, в червата. Той има работа в дробовете, не в стомаха. Сега по същия закон, ако вие внесете във вашето съзнание една нисша мисъл, тази мисъл има друго съдържание. Но ако вие я внесете в съзнанието си, където тя няма

условия правилно да се развива, тази мисъл ще ви създаде страдания. Следователно, трябва да изучавате закона. Например, коя мисъл вие считате висша и коя нисша? Кои са отличителните черти на една висша мисъл? (*-Нисшата мисъл се отнася до органическия свят, а висшата до психическия, до по-висшите чувства.*)

Един човек пред себе си има орехи. Той взема тези орехи, чупи и ги яде. Не е лошо. Аз виждам друг, който има орехи, но ги посажда. Той се лишава да не ги яде, а ги посажда в земята. Кой постъпва по-висше - който изяжда или който посажда орехите? - Който посажда. Онзи, който говори за Любовта или онзи, който прилага? - Който прилага Любовта седи по-горе. В какво седи прилагането на Любовта? За да се приложи любовта изисква се съзнание. Изисква се послушание. Без послушание в света нищо не може да се постигне. Да си послушен, нали трябва да се вслушаш в себе си? Има един учител вътре в тебе, трябва да го слушаш. И ако ти не слушаш този, който те учи, и не постъпваш, както той те съветва, ще страдаш и нищо не можеш да постигнеш. Вие не слушате и всичките ви страдания в живота произтичат от непослушанието, което имате. Всичките хора са крайно непослушни. Някакъв бръмбар е влязъл в ума на един човек и нещо му казва: "Няма да вървиш в този път!" Или каже: "Не, в този път ще вървиш!" Той не слуша. Той там иска да иде. Ще идеш до известно място и после пак ще се върнеш.

Проучвайте човешката аура! Има писани много философски трактати, може да ги четете. Кожата от какво е образувана? (*-От тъкани.*) Значи ако вземете една волска кожа и една човешка кожа, ще намерите голямо различие в устройството ѝ. Най-хубавата кожа е човешката! Отлична е тя! Не сте я проучвали. Ако се проучи кожата под микроскоп ще видите каква хубава тъкан е. Ако разгледате една кожа на един заек ще видите грамадно различие в устройството на кожата. Една кожа на заек или волска кожа вземете, ще видите и помежду тях грамадно различие в строежа на кожата. И колкото кожата е по-хубаво устроена, туй същество е по-

разумно. И аурата на човека по същия начин се различава, така е тя изтъкана. Човешката аура се тъче. За нея човешката мисъл, чувство и човешките постъпки са храна, от която тази кожа или тази аура се образува. Това е физическото в духовния живот на човека. Само мислите трябва да дадат известна храна, за да се образува тази правилна аура. И когато вие имате тази аура, вие се чувствувате смели, решителни, но щом се разрани вашата аура, духът отпада. Изгубвате вашето настроение. А когато кожата е в своята цялостност, вие сте здрав и весел. По същия начин човек трябва да пази своята аура. Запример никога не допускайте нечиста мисъл да се допре до вашата аура, както не допускайте нещо, което може да нарани кожата ви. Никога не допускайте това! Ще дойдат известни мисли, не ги допускайте да наранят вашето съзнание, вашата мисъл или да наранят вашата аура. Не допускайте едно желание да се вмъкне в съзнанието ви и да нарани вашата аура и не допускайте една постъпка да нарани вашето съзнание.

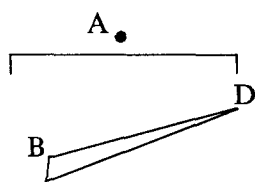
Но вие сега ще зададете въпроса: “Как ще направим това?” Най-първо като дойде една мисъл, колкото и да е привлекателна, опитайте я, не бързайте да я възприемете. Да ви приведа един пример. Представете си, че вие се намирате в много затруднено положение. Идва един господин и казва: “Не бой се, аз ще ти дам хиляда лева!” Проверете това, не вярвайте сто на сто, че той ще ви даде парите. Направете този опит. Вие не вярвате в това. Дръжте се тогава като че не се отнася до вас, че и без пари може да минете. Като ви каже, че ще ви даде хиляда лева и вие започнете да си градите: това ще купите, онова ще купите. Не се мине един-два часа, той ви каже: “Ще ме извините, не мога да ви дам хилядата лева.” Тия двата часа, когато вие вярвате, ви изгубиха благоприятното време. Не ги туряйте в съзнанието си, гледайте си работата. Шивач сте. Шийте си спокойно, не мислете за парите, пък той, ако ви даде пари, тогава да спреглата да работи, но докато не ви е дал парите, иглата да върви. Ако пък пишете, не напушайте перото си! И вечерта, когато излезете от учреждениято си, тогава вижте какво мо-

же да направите, а вие веднага турите писалката в джоба си и вземете парите. Че вие се излагате на едно изкушение. Правите следната погрешка: Ако един ваш приятел ви даде хляб и вие го турите в джоба си, така вървите, мислите ли че сте придобили нещо? Хлябът не трябва да влиза във вашия джоб. А вие не искате да ядете хляба. Турите го в единия джоб, в другия джоб, но и в последния джоб ако го турите, все сте неразположени. Питате: “Какво трябва да се прави?” Не дръжте хляба в джоба си, турете го в стомаха си, там му е мястото. Правилната философия е там. Хлябът не е направен за джоба, нито за торбата ви. Доброто в света не е направено да го гледате в ръцете си. То е храна, най-добрата храна. И доброто е храна. Вие държите доброто и казвате: “Аз искам да бъде добър.” Може да пишете колкото искате, но безполезно е това. Доброто в света е храна. Доброто е храна за човешката аура.

Вярата е повод, тя е пътят ви. Понякоя път се питате: “Има ли Господ или няма; разумен ли е животът или не е разумен; може ли човек да постигне всичко или не може.” Ти влезеш в един хор, дето 40 души пеят. Има четири партии вътре. Питам: ти сам по себе си може ли да образуваш един хор? Певецът сам по себе си един хор може ли да представи? Той може поотделно да пее сопран, алт, тенор и бас, но едновременно четирите гласа може ли да ги пее? Значи, за да се образува един хор най-малко са потребни четири души, да има един акорд от четири тона. Сопранът какво представлява? - Това е майката в музиката, басът - това е бащата, тенорът - това е големият син, а алта - това е дъщерята. Те са една цяла фамилия. Като се съединят бас със сопран, ражда се тенорът; като се съединят сопран с бас ражда се алтът; като се съединят бас с алт, ражда се тенор. Сега тия са посторонни работи, но някой ден трябва да се обяснят.

Да се върнем към закона на човешката аура. Да имаш една отлична аура, това подразбира да имаш отлични условия. Ти искаш да създадеш условията. Условията не се създават, те могат да се използват. Условията сами по себе си

съществуват и няма какво ти да ги създадеш. Ако трябва да създадеш сега светлина, при условията отвън, това е една неразбрана философия. Съществуват всичките условия. В дадения случай ти носиш всичките възможности в този живот за онова, което можеш да постигнеш. Може да искаш неща, които не са за този живот. Да допуснем, че в теб се зароди идеята да отидеш до Слънцето. Защо искаш да отидеш до Слънцето? - Да видиш какво има там. Ония жители на Слънцето са толкова учени, че могат да издържат на 25 милиона градуса топлина, а ти едва издържаш на 41 градус, а на 42 градуса умираш. Тогава какво търсиш при Слънцето? Ти на Слънцето никога не можеш да отидеш. Някой пита: "Може ли да ида на Слънцето?" - Може да идеш, има един начин за отиване на Слънцето. Ако намислиш да обиколиш Земята, колко пари ти трябва? Колко мислите, че трябва? (*-Много.*) (*-Един милион.*) -Добре! Представи си, че ти тръгнеш. Тогава един милион ти трябва. Колко време ти трябва да се приготиш? Представи си, че имаш един приятел, който веднага ще ти даде един свободен билет и ти тръгнеш и всичко е наред! Тогава трябва ли ти един милион? Значи човек, който иска да обиколи света, трябва да има един свободен билет. Но ако остане ти сам да си приготиш един милион, кога ще можеш да го обиколиш? Знаете ли, колко струва един билет до Слънцето? Хайде ще оставим тази работа за друг път. Лошите условия седят в неразбирането на онова, което има в нас.

Какво предполагате да е това? (*-AB.*) Кажете сега другото положение. Какво си мислите, че е това "В"? Аз ще обясня. Представете си, че това е една билиардна топка "А". А това "В" - как се нарича тази пръчица? (*-*

Един щекел.) От какво зависи вашето изкуство? Вие виждали ли сте билиард? Значи по една гладка повърхност е поставена една топка. Човек, който има билиард, какво придобива? Какво придобиват хората, ако играят на билиард? Ако разберете закона вие ще се домогнете до известна светлина.

Този човек може да бъде майстор, ако знае да удря правилно. Ами ако един музикант не може правилно да взема тоновете? От какво зависи силата на музиката? - От слушането. Най-първо той трябва да има един отличен слух! При това трябва да има един начин на слушане. Музикантът трябва да знае как да си постави ухото, как да възприеме. Много хора не са музикални, понеже не знаят как трябва да слушат. Има един начин за правилно слушане на човека - в съзнанието му не трябва да има влияние от друг. Ти трябва да бъдеш в една зала съвършено свободен, за да слушаш. Трябва да седнеш на хубаво място да възприемаш всеки звук и да го разбираш. А сега някой път обществото, околните ти влияят, не смееш да се обърнеш, да мръднеш. То не е свобода. Как трябва да седиш, че да бъдеш свободен, за да можеш тъй да си туриш ухото под един ъгъл, че най-добре да слушаш? Има един начин, той е отвяре. Той не може да се покаже. Има само един начин, по който може да схващаш правилно тоновете на този певец или свирец. Или някой ти говори относно една научна теория. Ти трябва да знаеш как да се поставиш. Ако ти не знаеш как да се поставиш, темата която той развива, може да остане съвсем неразбрана и неясна.

Аз искам нещата да бъдат правилно разбрани. Представете си, че влизам в една градина, дето всичките дървета са изсъхнали, всичките цветя са клюмнали надолу, изсъхнали са и дърветата са повехнали. Градинарят ми се оплаква: "Не вали дъжд, не зная какво става с моите дървета." Оплакват ми се. Аз виждам една хубава река, прясна вода и поливам всичките цветя и дървета. До вечерта тия цветя и дървета са освежени и оправени. Разумност трябва. Ако ти си оставил реката на твоя живот да не полива твоите мисли и желания да растат и всичките са изсъхнали, де е причината за това? Причината е у тебе. Ще вземеш мотиката си и ще копаяш, ще вземеш маркуча и ще ги полееш. Твоите цветя страдат от нямане на влага. Ти седиш и казваш: "Пари ми трябва!" Докато дойдат парите, ти трябва да ги поливаш и досега време трябва да мине, докато те се съвземат. Да мислиш, умът ти трябва да работи, това се изисква. А ти гледаш да си

купиш един цилиндър и да го туриш на главата си.

Едно време в Русия аристократите са носили цилиндри. Руският цар е искал да се освободи от цилиндрите, но тия упорити аристократи не искали по никой начин това. Казва императорът: “Ще си създам неприятност, ако им забраня.” Един ден му дошла една светла идея. Той накупил 60-100 хиляди цилиндри и колкото кочияши имало в Петроград, дал на всички по един цилиндър. Всичките станали аристократи. Но като ги видели аристократите, веднага хвърлили своите цилиндри, защото не искали да бъдат като кочияшите. Тогава турят руските шапки. Императорът по един дипломатически начин ги убедил. Та казвам, сега и вие с вашите аристократи не може да се справите. Опитайте този разумен начин! Ще купите 80 хиляди цилиндри и ще ги дадете на кочияшите, за да се убедят аристократите сами. Има нещо във вас, което е упорито и твърдоглаво, не иска да хвърли цилиндрите, но като види, че всички носят цилиндър, казва: “До какъв хал съм дошъл!” Този простак и той носи цилиндър! А трябва да има едно различие между него и мене!” И всякога трябва да има едно различие.

Та казвам: потребно е да имате една отлична аура. Аура-та напълно зависи от човешкия ум. При каквито условия да сте, не допускайте условията да ви измъчват. Те ще дойдат и ще ви мъчат. Но не допускайте да ви мъчат. Пак ще ви приведа примера. Вие някой път страдате от бездействие. Един американски студент, който обичал спортните игри, отива да се запише при един знаменит спортист. Пък направил една погрешка и този спортист му зашива една плесница. Прекатурва се три пъти и шапката му паднала настрани. Той станал, изгърсил се и тръгнал, но си рекъл: “Чакай, аз на този искам да си отмъстя!” И почнал да проучва как живее спортистът, как се упражнява. Десет години той го наблюдавал какво прави и най-после дошъл до една светла идея. След десет години той могъл да вдига вече един кон и едно конче във въздуха отдолу. Един ден той отива до този господин и му казва: “Ти знаеш ли кой съм? Един ден аз дойдох при тебе и ти ми заши една плесница.” И тогава хваща този го-

лемия юнак за ръката и го вдига горе във въздуха. Този му казва: "Признавам те!" Да, студентът му станал учител. Единият му зашил една плесница, но този, когато го вдигнал във въздуха, му казва: "Не се отказвам, ако аз съм те научил!"

Та ако вие при спортиста не може да научите един урок, как ще придобиете сила? Де е вашето знание? Всяка една мъчнотия в живота, това е един спортист. Де седи неговата сила? Туй, което ви мъчи, е по-силно от вас. А щом станете вие по-силни, то не може да ви мъчи. Една мисъл ви мъчи, докато не я разберете, едно желание ви мъчи, докато не го разберете, една постъпка ви мъчи, докато не я разберете. Щом разберете мисълта, желанието и вашата постъпка, мъчнотиите изчезват. И всичките мъчнотии произтичат от едно вътрешно неразбиране. А туй неразбиране осакатява човешката аура! Осакатява човешката мисъл и човешкото желание. Ще знаете едно, с всичко в живота, чрез страданията Бог иска да ви направи самостоятелни. Бог изисква чрез страданията да направи всичките хора самостоятелни, свободни. Ще знаете едно - пътят на страданието е път за освобождение!

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

6 ч.с.

*30-та беседа на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 14 юни 1935 г., 5 ч.с.
София, Изгрев*

ФЕРМЕНТИ

Отче наш

Каква беше последната тема? (-Глаголите, всеки един да напише по девет глагола.) Главната мисъл от миналата лекция? (-Аурата представлява кожата на духовното тяло. Аурата е здравословното състояние на човека.) Кой човек е невежа? - Който не учи. (И още няколко главни мисли имаше: млад човек е този, в ума на когото няма раздвояване. Въздух трябва да има в дробовите, не в стомаха. Висши и нисши мисли. Нисшите мисли се отнасят до органическия свят, а висшите мисли до психическия, до по-висшите чувства. Прилагането на любовта зависи от съзнанието. Изисква се съзнание, изисква се послушание. Как трябва да слушаш? Има начин за правилно слушане. Човек в съзнанието си не трябва да има влияние от другите. Пътят на страданието е път, който води към освобождение.)

Представете си, че изпращате през поляните, дето има цигански тръни, две деца, едното е босо, другото е обуто. След като се върнат тия деца, какво ще ви разправят те за своята екскурзия? Как ще я опишат?

Босото дете трябва ли да ходи на екскурзия? Ако се оплаква от тръните, не трябва да ходи, ако не се оплаква - да ходи. На какво може да уподобите едното дете, което е босо и другото, което е обуто? Значи има известни външни условия. Тия външни условия как може да ги преодолее босото дете? Животните, които са по-нисши от човека са преодолели тия мъчнотии. Някои от тях, птиците са преодолели тия мъчнотии, а човекът не ги е преодолял. Нали той има по-висока култура, но в някои случаи не ги е преодолял.

Някой път казвате, че вашето щастие или вашето добруване е нещастие за другите хора, за други живи същества.

Не изцяло, но отчасти. А пък вашето нещастие е щастие за някои, които са изостанали, които седят малко по-долу от вас. Запример ако една въшка се качи на вашата глава, то е едно щастие за нея, но ако вие стъпите върху въшката, тогава то е едно нещастие за нея. Ако вие турите въшката между двата си нокътя, то е нещастие за нея. А ако е на главата ви, то е щастие, че е намерила една умна глава. Някой път вие се почесвате. Защо въшката образува сърбеж върху човешката глава? Моите изследвания показват, че въшката колкото и да е глупава, като се качи на умната глава, пуска малко киселина, образува въшлива киселина. Тази киселина създава сърбеж, да омекоти кожата, да изважда по-лесно кръв. Там дето има въшлива киселина човек усеща известен сърбеж.

Сега законът е същия. Всяко едно висше или нисше желание имат това свойство - да произвеждат известна киселина.

Вие сте неразположени. Има желания от рода на паразитите, които живеят у вас и произвеждат сумати неприятности. Питам сега: има ли право човек да убие една въшка? Има право да ги извади с гребен, да ги туря някъде да измрат. Те нямат никаква еволюция. Тогава се задава другия въпрос. Имате едно желание в себе си или една мисъл, която е непотребна. Трябва ли да я държите в себе си? Имате едно желание да станете богат. Мислите ли, че туй желание е благородно? Вие започвате едно предприятие, имате няколко души работници и всеки ден тези работници ги подяждате с един лев. От хиляда работници си вземате една заплата от хиляда лева. От хиляда работници за 365 дена колко ще спестите за една година? Вие ще бъдете много добре облечен, ще имате хубави обувки, ще имате ръкавици, златен пръстен, всичко това е външната страна. Работници[те], от които вземате тези пари, какво ще усетят? - Всеки ще усети в дадения случай, че този господар е паразит, който живее върху гърба на своите работници. Те усещат един малък сърбеж. По един лев трябва да оставят уж за някакъв пенсионен фонд, за благотворителни цели и други, все благовидни претексти.

Едновременно в работниците се заражда недоволство, че господарят е несправедлив. А господарят, като си прави сметките, вижда, че неговите работи се поправят, за една година - 365 хиляди лева, за две години - 730 хиляди, за три години това са милион и сто хиляди, след десет години три милиона и половина. За какво са на човека да има три милиона? Нали понякога път вие казвате, че човек трябва да бъде морален?

Да кажем, някои от вас имате едно скъсано палто. Друг някой ходи в гората, разхожда се и си забравил горното палто. Ден минава, два, той разбира, че си е оставил някъде палтото, но не знае къде. Вие минавате, намирате палтото, зарадвате се и казвате: "Господ промислил!" Вие вземате палтото, обличате се, на другия, който изгубил палтото, му е неприятно. А вие с вашето скъсано палто, като обличате новото, на вас ви е приятно. Когато Господ промислил за единия, какво прави за другите? Според туй, което сега вие мислите, почти вашият морал е същия. Вашите схващания са все такива. Та и вие събличате една овца, остригвате я. Казвате: "Слава Богу, че са създадени овците! Когато и да е тази овца все ще си хвърли вълната." И действително, като ходиш ти, пада вълната ѝ. Човек остригва вълната на овците и от нея цяло едно производство прави. Грехът не е много голям. Това е малка погрешка.

Да оставим сега малките погрешки. Допуснете, че човек развъжда два вида овци, две хиляди овци. От тях се раждат хиляда мъжки и хиляда женски. Той взема от овцете хиляда женски и ги задържа, не ги коли. Петстотин продава, петстотин оставя. Тук имате един закон в природата, имате две женски и едно мъжко. 500 мъжки се изяждат, заколват се. Господарят има ли право да продава петстотинте? Той прави възражение. Казва: "Ако не се ядат ще се разплодят." Той ги разплодява, оставя хиляда женски и на тях оставя мъжки. Те пак ще се размножават. Но се размножават, за да може мъжките да се продават. В природата не страда женския принцип, страда мъжкият принцип. Жените се оплакват, че страдат. Жените само тук-там страдат. Мъжете опитват на

гърба си страданието. Мъжкият принцип страда. Когато дойде страданието във вас до гушата, искате да се самоубиете. Това е мъжкия принцип, който страда. Мъжът е, който страда. Една жена никога не се самоубива. Мъжът дошъл до крайния предел, иска да се самоубие. Историята не помни жена, да се е самоубила. Женският принцип не може да се самоубие, но мъжкият може. Вие не разбирате причината защо страдате. Казвате: “В лишение съм, обуца нямам, хляб нямам да ям!” Допуснете че вие страдате, гладен сте, седите под една круша. Посели сте нива, поникнало житото, дошла градушка, убила всичко, вие гладувате. Обяснете ми защо природата уби вашето посято жито? Когато в известно място вече мъжкият принцип взема надмощие, град може да се образува навсякъде в природата. В природата тия противоречия се дължат на преобладаващото влияние на мъжкия принцип. Вие считате, че мъжкият принцип има ред и порядък.

Давате на едно дете кутия с кибрит. То отива в една гора, носи кибритената кутия. В гората три-четири месеца не е паднало дъжд, местността е суха. Туй дете извади клечката, драсне. Казва: “Да видя как ще горят сухите листа.” Най-първо то се радва, едно листо, две, три, четири, сто, двеста се запалят, но когато цялата гора пламне, детето хуква да бяга, пък и животните бягат, всички бягат. Де е причината? Вие казвате: “Нали имаме чисто природно явление? Нали горенето е процес на природата?” Но къде е причината? - В туй неразумно дете, което запали цялата гора. Умните хора дават тревога, секат дърветата, може да секат пет-шест дена, може да изгорят 20-30 хиляди декара от гората. Коя е причината? Едно малко дете, което носело кибритена кутия, искало да опита как горят сухите листа. Друг пример. Някой български посланик си позволи да каже някоя дипломатическа обида и засегнатата държава вече се обидила. Искане за извинение, но другата държава не иска да даде извинение. Веднага за една дума се отваря война. Идват чуждите паракходи, започват да бомбардират и най-после те искат извинение. Коя е причината?

Друго обяснение. Има ученички изключени заради писмата писани от мъжкия принцип. Много ученички са изключени, не могат да завършат гимназия, защото мъжкият принцип им пише. За да се освободят учителите от мъжкия принцип, който разстройва женските гимназии, разстройва умовете на момите, тази мома, която е зарамена с тия писма на мъжкия принцип, се изключва от училището, не може да следва. Когато аз ви говоря, вие разглеждате нещата много частично. Аз не се интересувам, не разглеждам писмата, но казвам: някой път една малка причина може да даде много големи последствия. Хората отдават всичко това на природата. Ако не може да се намери детето, ще кажат, че гората се запалила от самосебе си. Това е причината, но сухите листа имат свойството да горят. Туй е явление на природата, но причината къде се крие? Причината се крие в малкото дете, но се крие и на друго място. Причината се крие в онзи бакалин, който продаде кибритената кутия на това дете. Причината не е у бакалина. Бакалинът иска да спечели. Причината е в онзи фабрикант на кибрита, но причината не е и там, причината е в държавата, която иска да спечели. Причината е в онзи изобретател, който иска да помогне, този гений, който е измислил кибрита да направи едно добро, да покаже как се пали огъня.

Какво ще правите сега? Какво може да се направи да не горят горите? Какви предпазни мерки трябва да вземете? Права превод: И у вас често стават такива пожари. Човек се разгневи, горение е това. Някое дете запалило гората и тича. Най-после утихне. Казват: "Едно дете запалило гората!" Ти хукнеш, разгневиш се и докато се гневиш не можеш да си дадеш отчет как си се разгневил за нищо и никакво. Една кибритена клечка паднала някъде. Ти си стъпил върху нея, тя се запали. Мисли той, завърта крака, запали се кибритената клечка. Без да знае човек, запалва се. Те са неволните прегрешения. Някой казва: "Направил си едно неволно прегрешение. Искал си някак да си позавъртиш крака." Сега да дойдем до малкото дете, което запалило гората. Туй явление природно ли е? Туй явление е на глупавата природа. В

умната природа такива пожари не стават, но в глупавата природа - стават. Има една глупава природа в света.

Как се е образувало пиянството? Знаете ли природата му? Коя е причината за пиянството? Вие ще кажете: "Виното." Но, за да стане виното, коя е причината? - Ферментирало виното. Ами причината на ферментирането? Как започва ферментирането? Коя е причината? - Микробите. Един нисш живот влиза и този сладкия живот, сладките плодове се превръщат в упоителни. Човек, като пие, казва: "На здраве!" От тази наздравица започва да се върти главата му. Виждал съм хора, имат наследствен навик. Формени пияници са. Коя е причината? - Малките микроби. Какво трябва да се прави? Не е виновен човек за пиянството. Микробите са виновни. Защото ако ги нямаше, сладкото вино нямаше да се превърне в упоително питие. Де е погрешката на човека, защо го съдят? Съвременните хора, когато говорят за социални злини, именно те са от този род. Де трябва да се търси причината за прегрешенията на хората? Това не е нещо, което вие можете да го изправите.

Понякоя път се занимавате с окултната наука, искате да прогресирате. Докато не изучавате живота на тия ферменти и ако не може да се справите с тях, много пъти ще ви горят горите, много пъти ще ви се замайва главата. Докато вие вярвате в едно любовно писмо, хора не може да станете. Докато вие вярвате в човешките теории, които създават учените хора, никакъв окултизъм не е това. Окултизмът не трябва да почива на теории. Всяка теория е заблуждение. Това за предположения. Казвате: "Две по две е четири." Какво означава? Два дни работа по два лева се плаща, колко е тогава? - Четири, дай парите! Казвате: "Аз имам един съвременен факт. Два дни съм работил по два лева - четири лева. И казвам на господаря: Два дни съм работил по два лева, четири лева имаш да ми даваш. Ако съм работил пет дена по десет лева, правят петдесет лева. Плати ми ги." Господарят вдига рамене, казва: "Нямам."

Какво трябва да правите с господаря, който не иска да плати? Казвате, че сте работили. Де е погрешката? Има ед-

на погрешка или е в работника или е в господаря. В дадения случай, когато казвам на господаря: две по две е четири, погрешката е в мене.

Да ви обясня защо е в мене. Представете си, че някой иска от мене нещо и ми казва: “Не може ли ти да ми направиш едни гащи?” Той да ми даде материала. Имам работник, който знае да шие гащи. Или зидар майстор, който знае да гради къща. Казвам: “Нямам материал, не мога да изградя къща.” Но ако аз съм един предприемач, господарят ми казва: “Ти вземи, направи тази къща. Материалът вземи, всичко ще ти бъде доставено, ще направим сметка, аз ще ти платя.” Нали има такива предприемачи. Някой път, той е недоволен, някой даде пей* и богатите фирми строят къщата. Има ли тук погрешка? Да направиш една дреха, ти си се ангажирал. Две по две е четири. Изхарчиш парите, но не ти плащат. Тогава ти трябваше да вземеш материала от тях, а труда от тебе. Ако и материалът е от тебе, а той не ти плаща, ти си изгубил и труда и материала. Тогава защо ще вярвате на едно любовно писмо? Сега вие имате една полица, то е едно любовно писмо. По-голямо любовно писмо от полицата няма. Те са най-глупавите работи, които хората са създали в света. Защото след време господарят ще те принуди, като му работиш, да си изплатиш.

С полица ще те принуди да си продаваш времето, което не съществува. Ти вземаш пари на заем, ще ги изплатиш след десет години, даваш една полица. Полиците благо ли са? Не, нещастие са те. Та всички вие питате: “Какво нещо е кармата?” Научно ще обясня какво е кармата. Кармата е полици, с които се продава бъдещето време. Ти си ял и пил, правил си някакви сделки в миналото, сега в този живот си дошъл, онези носят полиците, ще платиш. Без полици, без карма! Освободете се от кармата! Кармата е полица, с която се продава вашето време за бъдеще. Питате: “Как ще преживея в този живот?” В този живот ще вземаш пари на заем, а в останалото време ще опъваш каиша да изплащаш изаде-

*pay - (англ.) заплата

ните пари. Тогава какво придобиваш? Вие питате как ще се оправи света? - Да се изхвърлят полиците. Да се изхвърлят кибритите, да се изхвърлят пушката, ножовете, да се изхвърлят теориите! Да се изхвърлят лъжливите веруюта! Всичко туй, което не е вярно, да се изхвърли. Без вяра. Някои казват: "На вяра." Днес с пари, утре на вяра. Трябва да се пише: "Днес с пари, утре на вяра." Утре, като дойдеш, пак казва: "Утре на вяра, днес с пари." Може ли да кажеш: "Днес на вяра, утре с пари?" Аз турям: "Днес с пари, утре на вяра." Какъв процес е това? Икономическо правило е това. По този начин човек по никой начин няма да фалира. Другият процес: Днес на вяра, утре с пари, какъв процес е той? - Ще фалира. Щом днес даваш на вяра, утре ще фалираш. Някой път за това и вие сте виновни. Вие казвате, че някое дете запалило гората. Вие не сте виновни за последствията. Не сте виновни, но носите последствията на природата. Вие гладувате. Тази гора е изгоряла, материал за градеж няма. Някой път се случва цели ниви да горят, градини изгарят и хората гладуват. Следователно започва моралът в света.

Някои питат: "Какво нещо е самоотричането, от какво да се самоотречем? Ще се самоотречеш да носиш кибритената кутия в джоба. Когато ходиш в гората, дето има сухи листа, няма защо да носиш кибрит да палиш гората. Ще се отречеш да носиш бутилка вино, с което хората се опиват. Като носиш едно шише вино, ще се напиеш. Тогава в пианството с този нетрезвен ум ще кажеш обидна дума, ще ти пукнат главата. Казваш: "Биха ме някъде". Защо те биха? Щом те биха, ти си пил от онова вино, което образува от тия ферменти, от тия живи същества. Ти минаваш за герой, лъжеш се. Ще кажеш: "Аз дадох някаква идея за човечеството, те не разбират истината, пукнаха ми главата." Ти си казал една дума не на място, запалила се гората. Питаш: "Защо се запалила гората?" Детето може да се изправи и да каже: "Аз запалих гората, за да се стоплят животните." Представете си, че е зимно време и затова то казва, че запалило гората, толкова животни има, които треперят. "Аз им накладох огън." Вие ще възразите, че това не е естествено логическо заклю-

чение. Зимно време трева и листа няма, не може да се запали гората. Прави сте, че аз не мисля право. Но онзи, който създаде кибритената кутия, мислеше ли право? Създаде ли кибритените клечки за благото на човечеството или за себе си?

Защо във вас има идея, вие искате да благувате, вие искате да уредите живота си. На място ли тази идея? Вие искате всичко да ви уредено. Вие искате да имате първокачествени обуца, искате да сте с най-хубави дрехи. Но да оставим това сега, тия обуца, които са направени от най-хубавата кожа, какво говорят? Вие носите страданията на тия животни, които са заклани, в кожата има туй страдание и затова усещате в себе си една тъга. Казвате: "Откак взех тия обуца съм малко неразположен. Обуцата хубави, а вие сте скърбен. Мислите ли, че не си влияят и хората един на друг? Мислите ли, че ако един човек, който страда от проказа, ви ушие най-хубавата дреха и като носите тази дреха, ще благувате? Щом ушие дрехата и я обличате, проказата ще дойде веднага у вас. Ако прокаженият ви шие новите дрехи, те благи ли са за вас? Нещастие са те? Известни социални добрини носят цяла проказа, от която са заразени умовете и душите на хората.

Как ще се оправи светът? Вие казвате: "Ти не мислиш право!" Кажете ми сега, кой от вас мисли право? Вие мислите криво, понеже хиляди поколения преди вас са мислили криво. Де е причината? - Причината е в първата жена, която драсна една кибритена клечка в райската градина. Запали цялата гора и побегна от рая. Сега гората гори, още не е изгасена. Осем хиляди години вече гората гори и престъпленията продължават. Хората се раждат и умират със същите склонности. Ако погледнете цялото човечество, ако изучавате съвременната медицина, ще видите какви страшни болести има вътре! Ако влезнете в разните домове, ако идете на война, разпокъсани хора или ако идете в мините, вътре - също. Всички тия нещастия се дължат все на първоначалната причина. Целият свят, най-ученият свят мисли как да поправят света. Турят една теория, не върви; турят един за-

кон, не върви. Правила, правила и най-после казват: “Да го оправи Господ!”

Сега представете си, че ви дам една премия, малка, не голяма, от десет хиляди лева, да дадете една теория за изправлението на един човек. Как да се изправи един човек? Десет хиляди лева ще получите, ако дадете една теория как да изправи човек живота си? Ако дойдат астролозите, какво ще дадат? Те веднага ще турят Марс, Венера, Сатурн. Те са големи грешници. Венера развращава, Юпитер ги прави горделиви, да ходят да се бият за своята чест, Сатурн подозира всички хора, Меркурий те използва, лъже като търговец, Марс ги кара да се бият, земята да те залюби, ще те научи на удоволствието на нисшия живот. Месечината те изпраща за зелен хайвер. Само за Слънцето няма да кажа нищо. Всички бих ги нарязал, но за Слънцето ще мълча. Аз не искам да осъждам, но в астрологията [има] известни истини, които хората не са ги намерили и като не знаят истината, говорят лъжи. Аз ги наричам астрологически лъжи. Има френологически, физиогномически, химически, физически лъжи. Навсякъде има неразбрани работи. Аз не съм за това да се изнасят, но има известни неща неизяснени.

Това е едната страна. Така може да говорят зайците. Зайците се оплакват, то е специфично за тях, те са доста поумнели. Зайците в наше време са еволюирали много повече отколкото хората. В турско време някога, като подгониш някой заек, той се върне пак там, където е бил. А сега ловците по цял ден го гонят и не могат да го ударят. Съвсем опаки станаха зайците. Едно време се връщаха на мястото си след половина час и ловецът знае, че ще удари заека след половин час. Сега целия ден варди, но заекът не се връща на същото място. Бам-башка са тия зайци! Защо зайците не се връщат на същото място? Научете се и вие като зайците да не се връщате на същото място, откъдето сте влезли. Зайците разрешиха въпроса. Те разбраха, че който се върне на същото място, откъдето са го вдигнали, ще го убият. Казват зайците: “Баба ми и дядо ми все бяха убити като се връща-

ха”. Кой откъдето е станал, като го гонят, да се не връща. Върне ли се ще го убият.

Вие сега казвате: “Да се върнем към старите навици, към старите привички. Към старото да се върнем”. Едно време хората живееха добре. Съгласни ли сте с това твърдение? Де е прогресът тогава? Ако има еволюция не е по-лошо, отколкото едно време. Казвате: “Днес е по-лошо от едно време.” Едно време хората бяха яйца, много добри бяха в кошницата. Сега хората се излюпиха и се показва какво е естеството им. Сегашният свят опитва във всяко яйце какво е заложено. Външните условия винаги изпитват човека, какво е заложено в него. Природата няма никаква теория. Тя пет пари не дава за теориите. Тя казва: “Да се излюпи яйцето, това яйце не е лошо.” После няма факт, че има престъпление. Никога едно яйце, докато не се излюпи, не го знаеш какво е. Винаги вярвайте в онова, което става, а не вярвайте в онова, което ще стане. В дадения случай вие вярвате в онова, което имате. Вярвайте в щастието, което сега имате. Сега в дадения случай, ти се помоли да имаш едно верую. Болен си и ако ти помогне това верую, този Господ, вярно е, ако не ти помогне, не е вярно. Причината или е вътре в тебе или е в Господа. Или че Той не те разбира или ти не знаеш как да се молиш. Ако Господ не те разбира, не е много учен, ако ти не знаеш как да се молиш, ти си един простак. Простак разбирам, който не разбира. Учен вземам, който всичко знае. Щом му се молиш и ако Господ те излекува, поумнял си. Ако не оздравяваш ще знаеш, че не си говорил на Господа както трябва.

Питам тогава: колко причини има за доброто? Човек трябва да бъде носител на доброто. Доброто трябва да има само една причина. Щом в доброто има две причини, ще се роди злото. Две причини за доброто няма. Какво разбираме под причина в дадения случай? Господ е добър, че работи много добре. Той е добър за тебе. Доброто създава ли се в дадения случай? Това не е още добро. Под “добър човек” в природата се разбира онзи, който не разваля добрите усло-

вия, които са създадени за кое да е същество, та туй същество да може да се развива. Това е добър човек. Всяко едно същество, което разваля дадените условия за себе си и за другите, то е едно лошо същество, неразумно същество. Всяко същество, което спазва добрите условия, то е добро същество. Значи доброто съществува като условие, не като причина. Доброто не е причина. Доброто е условие. Следователно доброто в себе си вие го схващате като условие, което трябва да използвате.

Представете си сега, че сте осъдени, дадено ви е едно наказание да носите сто килограма злато на гърба си и да го пренесете на един километър с условие, че никому няма да давате от тия пари, които носите на гърба си. Принудени сте да носите тия сто килограма на един километър разстояние. Какво ще правите? Нямате право да давате парите никому. Какво трябва да правите, за да се спасите? Представете си, че вие сте един човек, който може да носи 20-30 килограма. Ако пренесете сто килограма, добре е. Ако не го пренесете, ще умрете от златото. Ще ви оставят да помислите малко. Времето не ми позволява да говоря повече, защото ще запалим гората.

Въпросът остава неразрешен. Туй, което съм ви говорил, тия неща ги давам за размишление. Нека ви бъдат тема за следващия път. Всеки един от вас да извади не каквото аз съм казал, но общото заключение, което аз само засегнах. Може да образувате цяла една теория, но казвам - без теории. Факта, детето, което запали гората, факта за въшката, факта за ферментите, от които са произлезли всички противоречия, които съществуват и после факта за този осъден, който носи товара и ако го пренесе ще спаси живота си, ако не, той ще умре. Как трябва да се разбира? Това ще бъде темата за следващия път. Извадете вашите конкретни заключения без теории.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит Животът.

*31-та лекция на МОК, 14 година,
държана на 21 юни 1935 г., петък, 5 ч.с.
София, Изгрев*

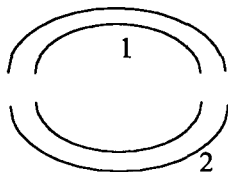
ДВАТА ЗАКОНА

Отче наш

Каква беше основната мисъл на миналата лекция? (*Противоречията са създадени, за да накарат човека да мисли.*)

Какво се разбира под възможни неща и невъзможни неща? Да вземем едно просто сравнение. Ако стомахът е разстроен, яденето възможно ли е? - Невъзможно е. Ако ви е разстроен стомахът, ще вземете яденето и ще го изхвърлите навън. Какви ще бъдат последствията от неяденето? А от разстройството на стомаха? Как трябва да се поправи? Да допуснем, че във вас има желание да ядете, а не може да ядете. Какво ще се яви тогава? Представете си едно същество, в което желанието за ядене съществува, а стомах няма. Какво ще прави туй същество? Как бихте разрешили този въпрос с яденето? Запример един човек, който е умрял, заминал за другия свят, невъзможно е за него да яде. Каквато и храна да му дадеш, желанието съществува, но той не може да яде. Стомах няма. Умрелите хора по това се отличават, че живите имат стомах, а умрелите нямат стомах.

Сега вие казвате: положителни числа, положителни хора. Кои хора наричаме положителни? Нали често казвате: "Положителен човек, има положителен характер или той мисли положително." Но един човек на физическото поле, на когото стомахът е разстроен, може ли да мисли добре? Как-

во представляват тия огънати линии 1 и 2? Направете един превод. Имате една изпъкнала повърхност 1 и една огънатата повърхност 2. По какво се отличават изпъкналите повърхности и огънатите? На една изпъкнала повърхност

можете ли да задържите вода или някаква течност? - Не може. На една огъната? - Може. При една изпъкнала повърхност може ли да се удавите? (-Не.) В една огъната повърхност може да се удавите, защото в огъната повърхност има условия. Но в една изпъкнала повърхност има условия да паднете и да си счупите крака; в една огъната повърхност нямате тази възможност. Може да паднете, но да паднете и да си счупите крака не е възможно. Добре, казват, че при известни условия вие не може да се удавите. Питам: на каква повърхност се намирате? - На изпъкнала повърхност. Направете превода.

В природата има преводи, които са далечни. Сравнете първия закон - Любов към Бога с едно явление вътре в природата също и любов към ближния. Направете един превод на това. Щом не можете, аз ще ви направя превода, пък вие ще се научите. Първият велик закон - Любов към Бога може да го сравним с движение на Земята около Слънцето. Следователно, тя се намира в едно положение. Туй е Любовта към Бога, тя постоянно приема такова количество от енергията, с която може да се развива животът в нея. Този е великият закон. Вторият закон може да уподобим на движението на земята около своята ос. - Да любиш ближния си като себе си. Във втория закон какви различия произтичат от първия закон, в движението на Земята около Слънцето, какви различия произтичат? В умерените пояси имаме четири годишни времена. И когато Мойсей каза: "Да възлюбиш господа Бога твоего" с колко работи каза да възлюбиш? Пак с четири неща каза: със сърцето, с ума, с душата и със силата си. Сега направете един превод - да възлюбиш Господа с ума, със сърцето, с душата, със силата си. Уподобете ги на годишните времена! Вие говорите за Любовта, Любовта де ще я турите, в ума? Любовта на сърцето ще турите. Любовта на душата къде ще турите? И на силата къде ще я турите? В годишните времена любовта де ще я турите? Коя е любовта на пролетта, на лятото, на есента и на зимата? Питате: "Има ли пролет на любовта?" И лятна любов има, и есенна любов има, и зимна любов има. Но сега да вървим по закона на

аналогии, не какви са вашите схващания. Защото вашите схващания, които сега имате, те имат примери, които не са верни. Вашите схващания не са верни. Вие гледате един предмет и питате колко е разстоянието дотам. - 200-300 метра. То не е вярно. Това е едно лъжливо понятие на окото. Този предмет е далеч, а теб ти се вижда, че е много близо. Вижда ти се една звезда, която изгрява, че е много близо на хоризонта, но като се опиташ да приближиш ще видиш, че е толкова далече, колкото си я виждал в началото.

Противоречието в тия закони е там, че земята, като се върти около своята ос, се образува ден и нощ. Следователно, половината от земята е осветена, а половината се намира в тъмнина, в сянка. Вие казвате, че в света съществува добро и зло. Ние правим следната аналогия: доброто - това е осветената страна на земята, злото - това е страната, която е в сянка. Природата иска да избави земята от едно зло, защото ако не се въртеше земята около своята ос, какво ще стане? Щяхме да се намираме в едно трудно положение. Но понеже земята се движи около своята ос, има едно постоянно състезание - светлината гони тъмнината. Но и досега тъмнината не знае кои са причините за това. Досега тъмнината не знае причината, защо светлината я побеждава. Че тя не седи на едно място. Защо я изгонват от едно място на друго? Като се върти земята постоянно, тъмнината бяга. И защо бяга? Ако попитам тъмнината и тя не знае. От какво произтича това? - Произтича от съзнанието, че земята се върти около своята ос. В науката има ли тела, които не се въртят? Вие ще кажете - Месечината. Уверени ли сте, че Месечината не се върти около своята ос? - Върти се. Че това трябва да се докаже. За колко време Месечината може да се завърти около земята? (-28 дена.) А за колко се завърта около Слънцето? Тя около Слънцето върти ли се? (-Посредством Земята.)

Аз искам да ви наведе на друга една мисъл: без любов към ближния имате едно противоречие. Ти всякога не можеш да бъдеш на едно и също място. Следователно тогава, в движението на земята разумният закон е направил тъмни-

ната безвредна. Ако не се въртеше земята, тъмнината щеше да направи големи пакости. А сега природата е направила тъмнината безвредна. И понеже тъмнината взема само 12 часа, то тя служи като една почивка. Всички същества, които са уморени от работа денем, почиват понеже светлината гони, обезсилва тъмнината. Без туй движение, като не седи на едно място, тъмнината не може да причини пакост.

Има две противоположности в първия закон: Да възлюбиш Бога от всичкото си сърце, да възлюбиш ближния си като себе си. Сега къде ще поставите земната любов? Ти, Олге, как ще преведеш - "кел файда"? Ако преведеш "кел" е краста. Каква полза? Е думите "каква полза" какво означават? Ясно ли е? Допуснете, че вие сте едно малко дете. В ранна възраст мислите едно, а като остареете, мислите друго. Кой възглед е прави? Възгледите на вашето детинство или другите възгледи са прави? Апостол Павел казва: "Като бях дете, мъдрувах като дете, а като станах възрастен, напуснах детския живот." Представете си, че земята не се въртеше. Дойде нощно време, трябва да се спреш. Какво ще правиш. Седнеш на едно място, работите не са ясни. Обърне се земята около себе си. Тя ще даде възможност да станат нещата ясни - изгрее Слънцето. Е, добре, от това пък произтичат другите неща. Често вие употребявате думите: "Любов изгрява и залязва". Като изгрее любовта, като изгрее вашата любов, какво правите? Като изгрее любовта ви, вие снемате юргана от гърба си, а като залязва любовта, вие туряте юргана на гърба си. Защото с изгрева на любовта има едно малко повишение на температурата, а със залеза на любовта, има едно малко понижение. Сега ние обясняваме думите: Има изгрев на любовта и залез на любовта. Кой е изгрева на любовта? - Когато Слънцето грее, а залеза е, когато Слънцето не грее. При изгрева и залеза кой е виновен? Има ли някаква дисхармония от залеза? От какво произтичат изгревът и залезът? - От въртенето на Земята около своята ос имаме изгрева и залеза, а от въртенето на земята около Слънцето се образуват четирите годишни времена.

Казвам, във вашия живот стават 4 промени, които не зависят от вашето въртене около своята ос.

Коя е оста, около която човек се движи? - Неговата личност. Когато човек каже в съзнанието си "аз", то е неговата ос, около която той постоянно се движи, обикаля. Вие постоянно ден и нощ мислите за себе си. Туй движение е, каквото е на земята, която се движи около своята ос. Тя има съзнанието постоянно да мисли за себе си. А пък отношението на Земята около Слънцето има 4 състояния. Ние ги вземаме със състоянието на зима, пролет, лято, есен. С какво се отличават състоянията на пролетта? Нещата покълват и изникват, в лятото зреят, в есента ги берем, а в зимата ги ядем. Сега често вие се намирате в едно противоречие. Туй, което зиме става, през лятото не може да стане, но има подобие. Лятото е подобно със зимата, а пролетта с есента. Имате тогава: лятото се отнася към зимата, тъй както пролетта към есента. Л:З както П:Е.

Но туй не е положителен закон. Ако вие слезете на екватора, какви времена имате там? Колко времена ще имате? (*-Само едно.*) В екватора лято и зима има ли? Ако идете на северния полюс, колко времена ще имате? (*-Там е сухота.*) На какво се дължи сухотата? (*-Липса на влага.*) На какво се дължи, когато хората са сухи, а някой път са влажни? Някой човек го пипнеш за ръката и чувствуваш, че ръката му е суха. А някой път го пипнеш и виждаш, че ръката му е влажна. Влажният човек де живее? Сега ние ще вземем умерения пояс. Той е най-продуктивен, дава условия, има едно разнообразие в умерения пояс. Екваторът с полюсите съставят две крайности. Други са там възможностите. Ти, ако искаш чистота, може да я намериш на полюсите. Ако искаш нечистота, може да я намериш на екватора. Най-нечистите места са на екватора. И най-лошите животни са пак на екватора. На полюсите има ли отровни змии? Кои са там най-вредните животни? (*-Мечките, белите мечки.*)

Де е сега най-удобното място за вегетарианството? Ако се пренесете на полюсите, какви ще бъдат условията за вегетарианството? Можете ли там да бъдете вегетарианци?

(-По никоя начин.) Значи вегетарианството е възможно само в умерените пояси, на полюса съвсем не е.

Ако искате да се справите, а не можете с доброто и злото, причината е в движението на вашата ос. Има клатушкане в движението на вашата ос, затова вие не можете да се справите. И ако не може с първия закон да се справите, има нещо в движението ви. Тогава нямате един център, даже има такива планети, които се движат от една система в друга система из пространството, нямат един център, около който да се движат. Съществуват такива скитащи тела, на гости ходят те. Те са вагабонтите на природата. Какво значи “вагабонт”? - Скитник.

Сега аз ще ви наведе към един въпрос. Някой път вие питате: “Може ли един човек да обича двама души?” Аз ще ви запитам с друг въпрос, философски е той, много пъти запитвате възможно ли е Земята да има два центъра около които да се движи? Възможно ли и това? Не, един център има! Земята може да обича само Слънцето. И понеже обича Слънцето, движи се около него, обикаля около него.

Вторият закон е произвел любов към ближния. Различава се любовта към ближния. Земята има едно движение. Но, за да има прогрес в самата нея, трябва да се движи около своята ос. Ти трябва да обичаш себе си, ближния, това е твоята обективна страна. Това е ближния. Това са полюсите на една реалност. И човек трябва да обича ближния си като себе си, то е противоположното. Кой е ближният? Ближният за тебе е онзи, който е в тъмнота, в твоя живот не го е огряло Слънцето. Ти трябва да го огрееш. Ще се завъртиш около себе си. Като се завъртиш, това е любов към ближния. Огряната страна, това е твоето пробудено съзнание. Ближният е нагрялата страна. Как ще го обичаш? - Ще се завъртиш около своята ос, за да дадеш на ближния си обич, като на себе си. Какво е любовта към себе си? Нали Слънцето може да освети само половината от Земята. Ако Земята не се движеше, ако не се въртеше около своята ос, щеше ли да бъде осветена от Слънцето и другата половина? Другата половина ще остане без осветление. Добре! Какви ще

бъдат резултатите, ако едната страна на земята бъде всякога осветлена, а другата не? Голямо противоречие щеше да има. И какъв е животът на ближния? Аз сега искам да ви обясня, като минавам от ония явления, които съществуват в природата, които са както движението на земята около Слънцето - произтичат от някакво съзнание. Онези, които създадоха слънчевата система и нагласиха земята, какви бяха техните побуждения, като построиха слънчевата система? Тези архитекти, които я създадоха, какви бяха техните побуждения, като накараха Земята да се върти около Слънцето? Разбира се, тези техници имаха ясна представа за законите и те накараха земята не само да се движи около Слънцето, но накараха я да се движи и около своята ос.

Сега за движението на Земята около Слънцето в нас. Живите същества произвеждат онези явления в живота, които ние не можем да обясним, но приблизително може. Като видим в туй движение на Земята около Слънцето и около своята ос някои противоречия, ще можем да ги обясним защо стават така, а не другояче? Запример осветената страна на Земята каква е? - Положителна е. А неосветената каква е? - Отрицателна. Природата, в дадения случай, е използвала тези състояния. В една осветена страна ти само ще събираш енергия, но когато е светло, ти не можеш да работиш. Ти можеш да работиш, но работата седи само в събиране на енергия. Ти мязаш на един търговец, който купува стока, а като дойде до страданията на живота, това е тъмната страна на живота, тогава мислиш. А то произлиза от факта, че ти се движиш около своята ос. Вие, когато страдате, мислите. И понеже са ви заставили да мислите, вие се бунтувате от страданията. Е, защо страдаме? Например аз не съм ви дал да ядете. Вие страдате. Мислите защо аз не съм ви дал да ядете. Колко начина има за мислене? Представете си, че сте слуга при един господар, който не ви дава да ядете, какво ще мислите? Колко дни бихте седяли при един господар, който не ви дава да ядете? Сега това е един много посторонен въпрос. Колко дни имате право да седите, щом не ви дава да ядете? Той иска от вас, а не ви дава да ядете.

Има ли такива господари? Въобще, те дават всякога. Но сега го казвам за едно противоречие. Щом не ви дава да ядете, ще си вземете дрехата и ще си вървите, нищо повече!

Когато някой не ви обича, защо тичате подир него? Аз питам вас, младите, ако един момък не обича една мома, а момата тича подире му, защо тича тя? Господарят не ти дава да ядеш, а ти вървиш подире му и се молиш. Ти гладен ще умреш, остави господаря, а си вземи дрехата и си върви по пътя. Не те обичат. Не намираш ядене в една гостилница, иди в друга гостилница. -“Но тази гостилница е много добра.” Та всичките гостилници, които готвят, са все добри. Няма гостилничар, който да не е добър. Всички са лоши, когато нямат какво да ти предложат да ядеш. Ние определяме тъй: всеки гостилничар, който има за ядене, е добър, а който няма за ядене, е лош. Тогава защо ще ходиш подир тези? Правете сравнение. Някои идват и плачат, че не ги обичали. Имате ли право в един град, дето има 300 гостилници, да се оплаквате, че никой не ви обича? Че ще умрете ли гладни? Имате ли право да се оплаквате? Сега във вас се заражда въпросът: някъде яденето е по-скъпо, че всичките гостилничари не готвят еднакво. Аз искам да разрешите един въпрос. Има въпроси, които са детински, трябва да се справите - не ви обичат един, втори, трети - триста гостилници, обиколете ги! И последната като намерите, влезте и се наяжете! Ама каква ще бъде неговата любов? Любовта в каквато и да гостилница е една и съща. От който извор да пиеш вода, водата е една и съща. Вие сте чудни, като казвате: “Любовта на едни кого си се различава.” Това са микроскопически работи. Водата на всички извори е една и съща. Само фалиралите готвачи са друго, а онези готвачи, които не са фалирали, в тях любовта не се различава. И на фалиралите чешми водата се различава. Фалирали са тия чешми, на които канализацията е развалена, размъгнена е водата. Всички чешми, които са канализирани добре, водата е една и съща.

Питам, когато Господ ви прати на земята, затова ли ви прати, да се влюбите? За какво ви прати Господ? Влюбването е ваша работа. То е безделие. Когато човек няма какво да

работи, той отива да се влюби. Според мене, модата е безделие. Като нямаш какво да правиш, туриш някое бомбе, ще туриш нещо отвън. Когато имаш работа, без бомбе ходиш. Ако влезеш в някой рудник, бомбе можеш ли да носиш? Такива входиове има там. Ти ако правиш своите изследвания, с бомбе можеш ли да бъдеш? Правиш научни изследвания, пълзиш в дупките, какво ще стане с твоето бомбе? С бомбе научни изследвания не се правят. Ще туриш шапка, която се огъва навсякъде. Защото бомбето е аристократ. По какво се отличава бомбето? То е своенравно.

(-Светът не може без влюбване.) Ако се влюбиш в себе си, все ще се гледаш. Какво ще спечелиш, ако се влюбиш в себе си? Да се влюбиш, то е най-голямото заблуждение. -“Кажи ми, поговори ми малко, прегърни ме!” Че може ли този, който е влюбен, да те прегърне? По кой начин, невъзможно е? Момата иска да прегърне момъка, той бяга, той не иска да се приближи до онази мома, да го оцапа. Ако тебе те прегърне твоят образ в огледалото, той ще те опетни. Ти искаш да прегръщаш. Всякога може да прегръщаш. Потупай ръцете си, помилвай лицето си, гледайте небето обективно. Тия условия са ограничени. Аз ви навеждам на закона. Известни противоречия, които имате във вашия живот, как ще ги разрешите? Онази мома иска да се самоубие, че не я обича момъкът, нейният възлюблен. Че много момци има. Тя си създала идеал за един момък, насочила се към този момък, който мяза на нейния идеал. Той е в нея. Този човек се чуди и казва: “Не съм аз този, когото ти мислиш.” Тя казва: “Не, ти си.” Идеалът ѝ е вътре.

Не вземайте буквално нещата. Аз искам да ви кажа, че всеки човек има установени идеи. Тия идеи ги проектира навън и иска тези идеи да съвпадат с тези, които са навън в света. Невъзможно е да има такива точни съвпадения. Чудиш се, този човек, който не те обича, как можеш да го обичаш? Той казва: “Аз съм чиновник, ще ме уволнят.” Момата иска всеки ден да се среща с него и да си поприказват 10 минути. Таман тя си отиде, срещне го друга и тя иска 10 минути. Ако го срещнат 10 моми по 5 минути, те правят 50 ми-

нути. Той ще закъснее за работа. Ако закъснее ще го уволнят. Защо искате да го спрете за пет минути да говорите?

Каква е сега идеята във вас? Вие понякога пъг искате неща, които не са в реда на нещата. Аз наричам влюбен човек, когато ние искаме някои неща да станат така, както ние искаме, аз това наричам влюбване. То е вметнато приложение. "Искам нещата да станат както аз мисля." Възможно ли е? - Невъзможно е. Влизам в един град, искам да ме посрещнат, да ми турят арка, да излязат със знамена. Но не излизат хората. Как тъй, аз влизам в един град и не ме посрещат? Някой идва преди мене, посрещат го, аз влизам, никой не ме посреща, никой не ми обръща внимание. Кой са причините? Ами че и мене можеха да посрещнат. С този, когото посрещат, аз ще тръгна подире му. Той, като мине под арката, и аз ще мина след него, като свирят нему и на мене ще свирят. Каква разлика има? В този закон на посрещане има две противоположности. Аз изнасям известни неща за подобие. На угоеното агне, хубаво, мазничко, турят му гердан децата, посрещат го всички. Какво е туй посрещане? Децата посрещат, бащата ще му отреже главата, одере го, съберат се, жената, децата, всички ядат. Някое мършаво агне никой не го поглежда, но то има условия да живее. Следователно онзи, когото посрещат под арка, може да му отрежат главата. Тебе, когото не посрещат, може да считащ, че ти си унижен, но ще живееш. Отлагат, казват: "Мършаво е." Няма какво да те посрещат тогава. Казват: "Пуснете го да си върви туй мършаво агне!" Кое положение е по-добро? В света тържествува един закон. Невидимият свят, когато иска да избави една душа или един човек от противоположност, туря го в лоши условия. В тия условия невъзможно е да изгуби живота.

Справете се със закона на вашето влюбване! Не се влюбвайте! Любете, без да се влюбвате! Влюбването, казват, е една възможност. То е подхлъзване. Като се влюбиш, ще паднеш на гърба си, ще слезеш долу. Много мъчно се качва. Влюбването е подхлъзване, няма къде да се задържиш, ще се влюбиш. Понякога пъг има къде да се хванеш,

има къде да работиш, но отгоре слизаш долу. Колко пъти човек може да се влюби в света? Вие сега сте влюбен. Аз съм провеждал тази идея с един анекдот, за какво става преграждането на хората? За душите, които живели в един свят, имало изложение на дрехи. Имало големи складове на дрехи, костюми най-различни. Някоя душа, която е щастлива, като види някоя витрина, види костюма, хареса го. - "Колко струва костюма?" - "Лесна работа, казва, само вижте, дали ще ви стане." Тогава взема тази душа костюма и ако е мъж, туря панталони. По човешки говоря. Този костюм може да го съблечеш [облечеш] и след като го съблечеш [облечеш], виждаш, че не прилича. Но не можеш да го съблечеш. Душата, като започне да бута тия дрехи, ще се намери тук на земята, родила се е вече. Тя тук на земята си има костюма, който си е избрала. Някой път избрала костюма на някое животно, на някоя риба, в костюм на охлюв, намира се в костюма на някоя птица. Избере костюма, премени се - без пари го дават. Тогава дойдат всичките страдания на земята. Онзи, който продал костюма, той така казва: "Постоянно трябва да изплащаш костюма." Това са вашите страдания. Трябва да се изплаща костюма. Колкото и да струва, няма значение. Всеки ден ти ще плащаш, ще плащаш, докато изплатиш костюма и ти заминеш за другия свят. Докато не си изплатил костюма нямаш право да живееш. Сега понеже живеете още на земята, вие не сте си изплатили още костюма. Някои има да плащате още за 10, за 15 години, някои за 50 години, някои за 60 години, някои за 70 години. Всички има да плащате за костюмите.

Сега да минем към друг въпрос. Трябва да имате една установена идея към любовта на Бога. Той е централното ваше движение. Вашето развитие зависи от онзи център, около който се движите. Той обуславя Великия Закон. Вашият прогрес зависи от онова движение, което правите около себе си. То е втория закон. Има главно две движения - едно около Слънцето и едно около своята ос. Те са диаметрално противоположни движения. Тогава имате пролетна любов, лятна любов, есенна любов и зимна любов. От движението

на земята около своята ос имате ден и нощ. Един човек е осветен повече, друг по-малко. Това произтича от факта, че някой път вашето съзнание има повече светлина. От какво зависи това? - То зависи от движението ви. Вие, като се движите около вашата ос, някой път съзнанието ви е ясно, повече светлина имате. Туй произтича от движението на вашето съзнание. Когато нещата са ясни, те са поставени на Слънцето, то ги осветлява и виждате нещата ясни. Когато съзнанието потъмнее, вие се намирате в противоположна посока - лицето не ви е осветено, ще чакате известно време, като че вашето съзнание е потъмняло. Не трябва да се отчайвате!

А степента на вашата любов от какво зависи тогава? Някой човек иска да има пролетна любов. Той трябва да познава правилно законите. Той трябва да разбира правилно движенията, като се движи около своя център, всякога трябва да знае как да се движи. Като срещне един човек, трябва да знае как да се движи около своя център: кога ще бъде пролет, кога ще бъде лято, кога ще бъде есен, кога ще бъде зима. Следователно съобразно с неговите движения, вие ще направите и съответни постъпки. Туй значи да се изучава човешкия характер. Ще различавате човешкия характер, ще изучавате движенията на човека около центъра, около който се движи. Има четири състояния, те са разделени. Мъжът има положителни и отрицателни страни. По какво се отличава положителната страна на мъжа? Има едно различие - положителната страна на сърцето се отличава от положителната страна на ума. Положителната страна на душата се отличава от положителната страна на човешката сила. И силата има положителна и отрицателна страна. Който не разбира туй различие, мисли че е все едно и също нещо. Казва: "Положително нещо." Голямо различие има в положителните неща. В положителните неща има известни възможности, но има и големи противоречия. От положителните неща произлизат най-големите противоречия. В отрицателните неща има възможности, но има големи противоречия. И там има противоречия. Например едно отрицателно състояние е, че си беден. Какво е туй състояние? Или богат си. Богати-

ят е изпъкнат, бедният е вдлъбнат. Бедният човек е изпразнена паница, богатият човек е една пълна гарафа или стомна, напълнена с вода. Празната стомна е бедния човек. Тогава на бедният човек какво му трябва? - Да иде да работи, да иде да напълни стомната. Богатият, след като е напълнил стомната, трябва му постоянно тази стомна да пие. А след като я изпие, какво ще стане с богатия. Той ще стане сиромаш.

Забележете един закон има: Никога не мислете, че едно състояние, което имате, то няма да се промени. Вие сте забелязали резките промени, които стават. В дадения случай, когато имате едно приятно чувство, ще се промени. Вие трябва да изучавате закона на смените. Аз говоря за естествените смени. Някой път се бунтувате. Смяна ще стане, един ден няма да виждаш светлината, ще се бунтуваш. Настане тъмнина, няма да виждаш нито една педя, там дето си ще седиш, ще мислиш, докато дойде светлината. Като дойде, като се завърти светлината, ще започнеш оттам, дето си престанал. И после тази идея, служенето на Бога и служенето на ближния, другояче трябва да се обясни. Хората имат представа, какво нещо е служенето на Бога. Може да си обясните добре нещата, да ви станат ясни, но и да имат приложение. Първият закон трябва да се обясни. Вторият закон да се обясни, той има практическо приложение.

Земята в окултната наука е място, дето може да имате резултати, ако знаете законите и ако знаете как да ги употребите, тогава може да имате резултати. Първо, вие искате да бъдете здрави. Здравето на човека зависи от неговата мисъл. На второ място зависи от неговите чувства. Два факта има: трезвата мисъл и здравите желания. Всяка болест, щом дойде, човек знае, че има нещо нетрезво в мисълта, което той не знае, има нещо нетрезво в желанията, може той да не го е забелязал, но има го някъде. Трезво желание, това значи да се движите правилно около вашия пръв център. Движете се правилно около вашия втори център! Годишните времена да стават правилно. Ден и нощ да се редуват правилно.

Трябва да изучавате закона на движението. Трябва да се движите правилно. Да се движите правилно около своята ос. Оста ви трябва да бъде изправена. Оста ви трябва да бъде хоризонтална. Ако е наклонена и ако е изправена, ще имате различни резултати. Ако се движите около Слънцето по-бързо или по-полека, пак ще имате различни резултати. Трябва да имате едно нормално движение около онзи Велик Център, около Който се движите! При сегашните условия Земята е най-естественото положение за човечеството. Трябва да имаме онова движение около Великия център на живота, както Земята се движи около Слънцето! То приблизително е една мярка.

Движението на земята около Слънцето е мярка за Любовта ни към Бога. Движението на земята около своята ос, е мярка за Любовта ни към ближния.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината! В Истината е скрит животът!

*32-та беседа МОК, 14 година,
държана от Учителя на 28 юни 1935 г. петък 5 ч.с.
София, Изгрев*

ДВАТА ПОЛЮСА

Мъжът и жената

Отче наш

Как са изникнали нещата в света? Съществуват причини, които са ги извикали. Запример кои за причините, които са извикали азбуката? Човешката азбука съществува ли в природата? Да вземем буквата “А”, гласната буква “А”. Колко гласни букви има в българския език? Имате А, О, И и др. Всичките звукове се отличават, имат особено свойство. “А” е най-свободната гласна. Когато произнасяш “А”, отворено е, няма никаква спънка. Най-малко е ограничена тази гласна. Всичките други звукове са ограничени. При “А” вие усещате устата отворена, въздухът влиза свободно. Когато произнасяме “У” устата има ограничение. Като дойде И пак има ограничение. В “А” има ли ограничение? - В “А” усещаш известен напън да излезе нещо, но то е широко.

И така има един закон, който регулира нещата. Когато вие се учудвате, кой звук употребявате? А, когато се страхувате? Има един страх на модата. Някой път се колебаете, имате възглед, не може да го изкажете. Колебаете се, той може да е верен, а може и да не е верен. Тогава ако не е верен, защо ви е този възглед? Ако е верен, изкажете този възглед по един начин, който да бъде съобразен. Аз имам един възглед. Представете си, че вие не може да изкажете звука “А”. “А”-то е закон на свободното дишане. Ако не може да изкажеш “А”-то, в тебе дишането не върви правилно. Животните, които не знаят нищо за звуковете в българския език или за звука “А” в другите езици, и те имат този звук. Как се казва тази наука, при която се подражава на всичко, така както птиците църкат, както кучетата лаят, както агнетата бляят, подражават на всички животни? - Папаризъм.

Тук идва един италиански професор, който изнесе лекция за едно ново течение, което представя нещата точно както са. Има един звук, който човек трябва да произнесе правилно вътре. То е като един резултат. Ако не може да го произнесеш, има нещо, което те спъва. Да кажем, много певци има, които не могат да пеят. Най-мъчния звук е “А”, той не може да го произнесе и следствие на това свива се мястото около пъпа, както казват българите или стомашния мозък или симпатичната нервна система. Там се намира българският пъп. Но този пъп се обуславя от свободното дишане, което помага на въздуха свободно да излиза от дробовете. Този въздух е съединен с човешката реч. Най-първо човек трябва да се научи да диша свободно, за да може свободно да говори. Той трябва да започне с основния звук “А”. “А” значи човек е бременен, има нещо в него, което той трябва да изкаже. Ако дойдем в българския език до звука “У”, той вече изразява един закон на неудоволствие и неодобрение. Когато страхливият хукне някъде, извиква, употребява “У”. В какъв случай употребявате “И”? - Щом нещата станат еднообразни, омръзват. Кога омръзват работите? - Когато са еднообразни. Звукът “И” в природата показва разумното разнообразие. Защото има и глупаво разнообразие, има и разумно разнообразие, има едно умно еднообразие, има и едно глупаво еднообразие. Еднообразни са нещата, когато не ги разбираш. Щом ги разбираш, ти вече може да влезеш в закона на разнообразието. “И”-то показва пътя, по който може да влезем в закона на разнообразието. Той е път, посока на движение. Ако искаш да се освободиш от някои противоречия, които съществуват в тебе, трябва да започнеш да произнасяш гласната “И” дълго време и в тебе ще се роди един вътрешен път. Туй противоречие, което съществува, постепенно ще се премахне.

Да допуснем, че вие имате известно недоволство. Какво нещо е недоволството? Какво нещо е физическото недоволство, личното недоволство и моралното недоволство? Има едно естествено недоволство. От какво произтича ес-

тественото недоволство? - От яденето. Щом не ядеш както трябва, недоволен си. Някой път си недоволен от себе си, не се харесваш, има защо. Някой път морално не си доволен. Това са степени. На какво се дължи недоволството? Липсва ти нещо. Има един закон, който определя каква е липсата. В науката ние ще намерим причините, които обуславят нещата. Посоката на живота зависи от тия прости причини, които ние не знаем.

Коя е била причината, която е турила Земята да се върти около Слънцето. Земята не е дошла от някое друго Слънце. Предполагат, според сегашните теории, че е излязла от Слънцето. Кой са били причините, които са заставили Земята да излезе от Слънцето? И кой са били причините, които са заставили Слънцето да изхвърли земята? Учените хора имат теории за това. Тази маса на земята не е била първа, която се е отделила от Слънцето. Аз наричам това един бунт. Слънчевата система е произведена от голям бунт. Кой се е разбунтувал най-рано? (-*Сатурн*.) Земята после се е бунтувала. Но преди Сатурн кой е излязъл? Преди Сатурн, този бунтарин, бунтът е започнал, когато е излязъл Юпитер, понеже той е бил най-голямата маса. Започнал бунт, едно сражение между Сатурн и Юпитер. Юпитер атакувал Сатурн от неговия престол и взел първенство. Това са стари вярвания. Но да оставим тия митове, които имат своята основа. Има нещо скрито, което съвременните хора не знаят. Как те разбират, че се е бунтувал Сатурн? И в този бунт какво е спечелил Сатурн. Той се отличава, че има три кръга, три венеца. Но учените хора предполагат, че след около 200 години и тия кръгове на Сатурн ще паднат, след 200 години ще изчезнат. Тъй изчисляват. Предполагат, че и Земята е имала едно време кръгове. Дали е имала или не, това е въпрос. Те са научни спорове. И тия кръгове, които съществуват, нас не ни интересуват. Те съществуват като едно явление, което ние трябва да си обясним.

Така около човешката глава винаги се образуват такива кръгове, както около Сатурн. Кога се образуват тия кръ-

гове? - Когато човек започне правилно да мисли, значи когато около Сатурн са се образували тия кръгове, туй движение е било много правилно. Това са обобщения, от които не може да се разбере един закон и ние ще изпаднем в една разсеяност на мислите. Сатурн е далеч. Каква е неговата далечина до Слънцето? Може да не знаете точно какво е разстоянието от Сатурн до Слънцето. И учените хора не знаят точно това разстояние. Приблизително само изчисляват. Има едно различие от един милион километра. Това са научни данни, но не точни, само приблизително. Точно не се знае. Разбирам да се знае с точност до един метър, но с един милион километра! Защо учените хора, след като правят своите изчисления, едни казват, че е толкоз, други че е еди колко? И тия изчисления минават за научни! Какво е разстоянието от Слънцето до нас? (-194 милиона километра.) Значи най-първо се е родил Сатурн. Съвременните учени хора казват, че преди Сатурн трима души са се родили. Кои са те? (-Плутон, Уран и Нептун.) Има още една планета, нея не знаят. Сега ни трябва простите факти - дали е бунт или раждане на планетите. И според тия научни вярвания, според вярвания на астролозите Сатурн е бил крайния предел на Слънчевата система. Астролозите казват, че човек, като излязъл от Слънцето живял на Сатурн, сегашният човек живял на Сатурн, след туй живял на Месечината и сега слязъл на Земята.

Туй са астрологическите научни вярвания. (-Казват, че Слънцето е източник на светлина, как са се родили тогава планетите?) Излязли са, родени са. Едно дете се ражда от майката, но майката ли го зачева, откъде идва за-родиштът, откъде го взема майката. Сега казват: "Майка му го роди." Ако вземете еврейската библия там ще видите, че мъжете раждат. Казват: Аврам роди този, този роди онзи. По мъжка линия върви раждането в Евангелието, раждането върви по мъжка линия. Казва се, че Мария родила сина си. В Библията се казва, бе Аврам родил - по мъжка линия върви раждането. Това са догматически въпроси.

В науката има догматически въпроси, те са неразрешените въпроси. Догматическите въпроси са два вида: мъжки догматически въпроси и женски догматически въпроси. Кой са женски въпроси и кой са мъжки въпроси? - Те се различават по закона на движението. Мъжкият принцип е закон на праволинейното движение, женският принцип - криволинейното движение. Следователно, за да станеш жена, движението трябва да бъде криволинейно, за да станеш мъж, движението трябва да бъде праволинейно. Щом станеш праволинейен, ти си мъж. (*Но това не е никакво обяснение.*) В същност какво нещо е мъж и какво нещо е жена, това остава една дълбока загадка! Дълбоките причини за раздвояването не са обяснени. В окултната наука има много теории. Но да познаваш теоретически въпросите е едно, а да познаваш работите всъщност е друго. Имам да обясня теоретически какво нещо е хляба, но колкото и да обяснявам, че е вкусен, без да си го вкусил е едно, а като го вкусиш е съвсем друго.

Близо е любовта. Каква е тази любов? За колко вида любов се говори в книгата "Трите основни на живота"? На колко категории се разделя? - Четири категории. Четири категории любов, които съответствуват на четирите годишни времена. Първата най-висока любов е любовта към Бога. Втората любов е любовта към ближния. Третата любов е любовта към себе си и четвъртата - любовта към света, към всичко. Но любовта по какво се отличава? Какво е най-простото понятие за любовта? Не онова специфично положение, което хората дават, е най-простото понятие, туй което ние чувствуваме за любовта. Всякога, ако изследвате човека, който има най-малкото проявление на любовта, ще видите, че има една микроскопическа промяна в топлината. Любовта във физическия живот се отличава по топлината. Тази топлина може да бъде явна, може да бъде скрита. Вземете рибите, нали са студенокръвни, но у рибите топлината е скрита, у млекопитаещите топлината е на повърхността отвън. Когато някой път топлината се скрива вътре, вие значи придобивате качествата на рибите. Ражда се едно неестествено положение. Щом човек се простуди, топлината е

вътре. И затуй лекарите имат един метод да извадят топлината отвън. Старите баби ще вземат този човек, ще го разтрият, за да може скритата топлина да излезе на повърхността. Щом се изкара скритата топлина на повърхността на тялото, възстановява се онова естествено положение. При страха топлината се скрива вътре. Щом ръцете ви изстиват, това е признак, че у вас чувството страх се увеличава. Когато хората са страхливи, прекосяват им се краката. Щом имаш вяра, тя е възстановяване на топлината - да излезе навън. Щом имаш вяра, топлината излиза навън. Тогава капилярните съдове функционират правилно, дишането е правилно, мисленето е правилно, човек е здрав.

Следователно вие не може да бъдете здрави, ако нямате вяра. Вярата ще извади топлината на тялото навън. Това е здравословно състояние. Някой път вие сте неразположени, вярата ви е слаба. Възстановете закона на вярата. Докато възстановите вашето естествено положение на топлината, вашата вяра е слаба. Сега мнозина питат, защо да е така. Може да ви дам обяснение. Вие ме питате сега: "Защо да е така, аз не съм съгласен." - И аз не съм съгласен, какво от това? Не е въпрос дали ти си съгласен или не, въпросът е туй вярно ли е или не е вярно. Дали ти си съгласен или не, то е личен въпрос. Вярно е това, за което се говори, факт ли е в природата, съществува или го няма. Ти си недоволен и казваш: "Аз съм недоволен от моя живот." Защо си недоволен? Понеже животът не е такъв, какъвто ти си го въобразяваш. Дай програма какъв трябва да бъде животът.

Някой казва, че иска да го обичат хората. Знаеш ли какво нещо е любовта? Да ви дам един пример. Крушата казва: "Аз искам да ме обичат хората!" Ако хората обичат крушата, какво ще стане с нея? Всички ще се качват по нея, ще оберат плодовете и щом оберат плодовете, няма кой да се качва. Казва: "Искам да ме обичате." - Ще родиш. И щом родиш, ще те обичат. Някоя птица ще кацне, някоя катеричка, някой човек ще се качи, някое дете ще дойде да се качи, ще ви обича. Добре, но ако се качи един слон, какво ще стане с крушата? Като се качи една катерица, както и да е, качи

се един човек, но като се качи един слон горе, какво ще стане с тебе? Ще се счупи някой клон. Аз може да ви наведе ред факти, от които се образуват неестествени желания от неразбиране. Понеже, ако ти привлечеш един слон да се качи на тебе, този слон без да иска ще строши някой клон, ти ще страдаш. Защо иска човек да бъде обичан? Дайте си отчет. Има едно естествено състояние - трябва да бъде обичан човек. Ти искаш да те обичат, за да ти дадат нещо.

Законът е, че ти искаш да продължиш своя живот и следствие на това трябва да има обич. В обичта животът се продължава. Болният от кого може да бъде обичан? - Болният желае всякога здрави да го обичат, а не болни. Вие искате туй противоречие, тъй по закона на късмета да стане нещо, че да се измени вашето положение. Действително има един закон, който е неизменен, той иде периодически. Периодически иде този закон на недоволството, той иде на къси интервали. Има периодически закон, който иде на дълги интервали. Представете си, че има отношение към една полярна година, очаквате едно ваше щастие да дойде. Сега, според тази полярна година, кога ще дойде щастieto на земята? *(-В 25 хиляди години и нещо.)* Астрологически кои са най-хубавите аспекти, кога ще започнат? В кой знак сме сега на полярната година. *(-Водолей.)* Колко години трае? *(-2100 години.)* След него кой ще дойде? *(-Козирог.)*

Но да се върнем на предмета. Това са философски разсъждения, астрологически разсъждения, които имат съвсем други закони. Трябва да се тълкуват, изводите са други. Запример, какво отношение може да имат Рибите като зодия към човека. Казва някой: "Аз се намирам във Водолей или в Риби." Един човек, който е в Риби е малко студен. Роденият в Риби има малко рибешки характер. Тия хора, които са родени в Риби, топли ли са? Астрологически как ги наричат? *(-Имат характера на водата.)* В тях топлината не се намира в едно естествено положение, от наше гледище, от гледището на сухоземните.

Но казвам: всеки един човек търси любовта, понеже оттам произтича животът, а животът е една необходимост за

човешкото съзнание. Запример хлябът е една необходимост за продължаване на живота. Защо трябва да ядеш? Понеже усещаш, че ако ядеш, ще се продължи животът ти, ако не ядеш, ще се съкрати. Животът е необходимост за човешкото съзнание. Съзнанието е необходимост за човешката мисъл. Има същества, които се хранят с много груба храна, но има същества, които се хранят с много по-деликатна храна, по-лесно се доставя. В по-малко количество доставят тази храна. Сегашната храна не може да я доставят.

Сега коя е онази мисъл, която ви спъва? Някой път вие имате едно неразположение, неразположени сте. На какво се дължи туй неразположение? Вие сте недоволен от себе си. От какво именно, от кого сте недоволен? И как човек може да бъде недоволен? Какво нещо е човек сам по себе си? Може ли човек да бъде недоволен от себе си? Може ли един ангел, който е съвършен, да бъде недоволен от себе си? Човек може да бъде недоволен от една своя постъпка. Значи друго същество е. От себе си може да бъде недоволен, от едно свое неразбиране. Недоволен сте от своето детинство, недоволен сте от своята зряла възраст, понеже в детинството не сте имали онези условия, които сте очаквали. Като разглеждате детинството от гледището на своята зряла възраст, вие сте недоволен. В своята зряла възраст имате всичко, което желаете и сте доволен. По какво се отличава довольният? — Всичко, каквото в дадения случай пожелаете, каквото помислите, да стане. Искате да бъдете красив, красив сте. Искате да бъдете силен, силен сте. Искате да бъдете богат, богат сте. Искате да имате една отлична памет, да бъдете музикант, поет, доволен сте, отдето минете, каквото пожелаете имате. Имате в съзнанието си една голяма самоувереност. На какво се дължи самоувереността? Значи туй доволство се подразбира, че любовта донася всичко онова, което той желае. Апостол Павел казва, че онези, които любят Бога, Бог ще им даде това, което око не е видяло и ухо не е чувало. Бог е приготвил идеални блага, а не материални.

Всеки един от вас иска да бъде обичан. Но от кого? - От онзи, който може да внесе туй, което той иска. Това са общи заключения. Да допуснем, че във вас паметта е слаба. При сегашния закон на разбирането на любовта, тъй както хората разбират тази любов, те се спъват. Ако влезе законът на любовта в тях, те стават разсеяни, започват да боледуват, да страдат. Майката започва да мисли само тревожни неща за децата, разсеяни стават всички. Щом се яви тази разсеяност, всички имат едно безпокойство в себе си. Вие по някой път се безпокоите дали ще сполучите или няма да сполучите; дали ще може да прогресирате или няма да прогресирате; дали ще бъдете богати или няма да бъдете богати; дали ще бъдете учени или няма да бъдете. Такива противоречия има. Религиозните хора мислят, дали ще влязат в небето, дали ще ги приеме Христос или няма да ги приеме, дали Бог ги обича или не ги обича. В обществото се колебаете, има във вас една вътрешна неувереност. Мязате на майката и следствие на това се явява разсеяността.

Какво трябва да прави човек при тия условия? - Трябва да бъде самоуверен. Самоувереността произтича от закона на движението на Земята около своето Слънце и на закона на движението на Земята около своята ос. Ти не може да имаш самоувереност, ако не се движиш около Слънцето; ти не може да имаш самоувереност, ако не се движиш около своята ос. Самоувереността показва две правилни движения: едно движение неизменно около Слънцето и друго движение около оста. Сега може да се каже, няма какво да ви доказвам, всички неща, които се доказват, са лъжливи. Неща, които трябва да се доказват, са лъжливи. Онези неща, които съществуват, няма какво да се доказват. Как да ви доказвам логически, какъв е този хляб? Този въпрос го разрешавам много лесно. Вземете и яжте. Няма да се минат 5-10 минути и ще се уверите.

Най-първо, той ще бъде вкусен, после ще ви даде онази сила, от която се нуждаете. Пет-десет минути са в състояние да разрешите въпроса, дали хлябът, който ви се дава, е добър или не. Научна формула ще употребите да доказвате.

На какво е равно "А" плюс "В"? То е равно на "С". На какво е равно "А"? (-"А" е равно на "С" минус "А") [В].) Ами "С" на какво е равно? Ако турите една аритметическа формула как ще турите $A+B=C$. 1 плюс 2 равно на 3. Следователно "С" е равно на 3, "В" е равно на 2, "А" е равно на 1. Може "А" да е равно на 2, "В" е равно на 1, "С" пак ще бъде равно на 3. В този закон щом кажем, че "А" е равно на 1, качества-та на 1 се отличават от качества на 2. Следователно "С" и 3 по какво са подобни? Трите, взето химически по закона на химията, имате една единица и две единици съединени, имате два елемента съединени и един елемент, образуват едно съединение. По какво се отличава 2 от 1? Казвате две единици събрани на едно място. Двама мъже, като се съберат на едно място, какво ще образуват? Един мъж и още един мъж правят двама мъже. По какво се отличават двамата мъже от единия мъж? В природата двама мъже не може да съществуват. То е немислимо. В природата съществува една голяма единица и тази единица, като се дели образуват се други единици. Във всяко едно деление има по една част, която представлява единица. Да кажем, имате една дроб. Разделяте я на десет части. Всяка част е една дробна единица. Тази част разделяте още на по-малки части и пак имате друга дробна единица. Пак имате единица, но във всяко деление получената единица не мяза на първата единица. Първата единица е по-голяма, по количество и по тежест става промяна при всяко деление на едно вътрешно свойство.

Но да дойдем до друго положение. Някой не харесва, че е жена. Че в живота ти може да бъдеш и жена и мъж. На ден може по десет пъти да се променяш. Като искаш да бъдеш мъж, може да се промениш. Искаш да бъдеш жена, пак може да се промениш. Щом искаш да те обичат, ти си жена. Щом искаш да обичаш, ти си мъж. Ако мъжът иска да го обичат, той е жена. Ако жената иска да обича, тя става мъж. И обратното. Някой казва: "Аз не съм доволен от положението." Какво искаш? Ти, ако желаеш да те обичат, на жена ще се обърнеш, жена ще станеш. То е неразбиране. Питам всеки, който се движи около Слънцето, мъж ли е или жена?

- Жена е. Значи земята, която се движи около Слънцето е жена. И като се движи около себе си, пак е жена. Кой я кара да се движи около своята ос? Кой е първият импулс, който кара земята да се движи около своята ос? От вас зависи какво ще бъдете. В закона на движението всякога и навсякъде ти ще бъдеш мъж и жена. Щом стъпваш на десния крак, ти си мъж, на левия крак, ти си жена. Щом левият крак стъпи, левият крак става мъж, десният - жена. Мъж-жена, мъж-жена, имате движение. Казвам, като жена ти си почиваш, като мъж даваш, като жена възприемаш.

Следователно, има правилна обмяна в природата, ти си човек на изменението. Ако ти може да ставаш и мъж и жена, ти си в нормално състояние. Ако не може да ставаш и мъж и жена, ти си в едно ненормално състояние. В човека мъжът и жената, това са два полюса: единият полюс е горе, другият е долу. На земята къде е мъжът? - На северния полюс. Де е жената? - На южния полюс. Де е човекът? - На екватора. Ако вие умеете и да разсъждавате, това са формули, веднага щеше да блесне известна светлина в ума ви.

Питате: "Как ще се оправи моето положение?" Някой път твоето положение зависи от това - ако не си мъж, затова не се оправят работите ти. Някой път работите не се оправят, защото не си жена. Не може да учиш, защото не си мъж. Някой път не може да учиш, защото не си жена. Добре! Професорът, който преподава в едно училище какъв е? Когато професорът преподава, той е мъж. Когато каже: "Я, стани ти да разправяш," професорът става жена, пък ти ставаш мъж. Когато държиш изпит, какъв ставаш? - Мъж.

Сега аз свеждам вашите отношения към природата, не към хората. Какви трябва да бъдат отношенията ни към природата в дадения случай? Когато ти не си в положението на жена, искаш да разбереш закона на любовта, трябва да станеш жена, да възприемеш това състояние. Тогава природата, като ти говори като професор, ти седиш, слушаш, възприемаш. Ти като мъж никога няма да разбереш природата. Ако слушаш природата като мъж, когато тя ти говори, ти нищо няма да разбираш, ти ще бъдеш тъпак. Казва: "Не раз-

бирам". Щом не разбираш, ти имаш неестествена форма. Ти се почувствуващ някой път унижен. Женска форма ли е била или мъжка, кажи ми! Когато жената се унижава, кой се е унижил в нея? Когато жената се унижава, в нея се унижава мъжът, мъжът възприема. Тя е жена по форма, но има мъжки схващания, тя се унижава. Когато мъжът се унижава, кой се унижава в него? - Жената се унижава в него. Или другояче казано, унижил се той. Може да се е унижила в тебе любовта ти или може да се е унижила в тебе мъдростта. Ти може да се унижиш по чувство или можеш да се унижиш по знание. Така ги свеждам аз - любовта и мъдростта са [се] унижили. Човек трябва да намери законите, да излезе по един естествен път. Какво му трябва тогава? Унижил се той, понеже обикнал някого и той не отговаря на неговите чувства. Той се унижил от тази работа. Какво трябва да направи тогава?

Това идваме до закона на любовта или до закона на лъжата. От какво естество е лъжата - женско чувство ли е или мъжко чувство? Кой греши в света? Всякога погрешките произтичат от един факт: щом едно и също удоволствие се повтаря два пъти, ти вече имаш една погрешка. Щом едно и също нещо желаеш да го имаш последователно, то е погрешка вече. Един малък пример ще дам. От него може да се правят аналогии, които относително са верни. Да допуснем, че ти си ял добре, един отличен обяд си имал. След туй, друг приятел ти прати друг обяд - печена кокошка. Втория път като ядеш, ти ще си създадеш една неприятност. Усещаш тежко ти е, тежест усещаш. Не трябваше да ядеш. Трябваше да се откажеш от второто ядене. Всичките хора правят погрешка, понеже ядат два пъти. Когато ядеш два пъти, какво чувство се ражда? Лакомство. Лакомството значи, че ти искаш едновременно да имаш две блага. Едновременно две блага ти не може да имаш. Ти може да имаш само едно благо. Следното благо ще дойде след 24 часа, след няколко дни ще дойде то. Следователно, не повтаряй нещата! Не искай нещата да се повтарят. В дадения случай, бъди доволен от това, което имаш, бъди доволен от него! Като закон считай

това: да бъдеш доволен от онова, което имаш. Каквото и да бъде твоето състояние, каквото и да си ял, бъди доволен от онова, което си ял. Следния път пак ще ядеш, след 4-5 часа пак ще ядеш. Вторият път яденето ти ще бъде както първия, тогава има съответствия на закона.

Затуй аз казвам: едновременно двама души не може да те обичат. Писанието казва: "Не обичайте света!" Ти не може да обичаш Бога и света едновременно. Ще направиш престъпление. Щом обичаш Бога, не обичаш света. Щом обичаш света, не може да обичаш Бога. Щом обичаш света, ще си създадеш едно нещастие. Не, че е лошо да ядеш, ще опиташ. Щом обичаш Бога, не обичаш света. Какво ще ти придаде светът, ако имаш любовта на Бога, кажи ми! - Нищо. Ако ти си ял най-хубавото ядене, какво ще допринесе второто ядене? - То нищо няма да ви допринесе, то ще отнеме от онова, което имате.

Сега колко работи научихте? Вече не сте същите хора. Сега имате повече обяснения на някои противоречия. Сега във вашия ум изпъква въпросът, дали тия неща са верни или не. Аз ще направя друго възражение. Тия неща, които вие знаете, верни ли са? Туй е морал, който е обоснован на наука. Туй, което ви говоря, е наука.

Аз често си служа с тази наука. Другото е предположение, предположението не помага. Туй, което аз знам, лесно се случва. Може много лесно да сменя едно състояние. Една тъга, една скръб може лесно да я сменя. Натоварен съм с неестествено състояние, ял съм два пъти. Какво трябва да направя? Щом като яде два пъти, трябва да се освободиш от яденето. Щом ядеш две яденета, трябва да повърнеш. Искаш да се освободиш от нещата, щом не ги повърнеш, ще те разтриват.

От какво произтичат големите нещастия в света? Всеки иска да спечели пари, да стане богат, да работи два пъти повече, отколкото трябва. Тогава заболи те кръста, изкривил си се нещо. Не работи толкова много, работи три часа. Три часа работи, не работи шест часа, нищо повече. Три часа работи, три часа почивай. Че как ще стане? Малко ли е

три часа работа? Три часа физически труд. Три часа физически труд, три часа умствен труд, три часа духовен - да се молиш. В три часа каква работа може да свърши светлината? Че ако рече човек да изходи този път, който светлината изминава за три часа, колко хиляди години ще трябват на човека. Тъй щото, ония закони, с които природата си служи, са мощни. Ако ние ги употребим, ще свършим това, което по човешки е невъзможно. Затуй ви казвам, ако вие имате човешки разбирания, по човешки искате да оправите живота, да постигнете нещата, това е дълга работа. Когато казваме, че всичко е възможно, разбираме не човешкия закон. В три часа светлината стига до крайния предел на слънчевата система, а по човешки хиляди години се изискват. Когато някои работи у вас са непостижими, то е по човешки. Постижимите работи стават по Божествено. По Божествено нещата може да станат моментално. Затова непостижимото е човешкото, постижимото е Божественото.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината.

*33-та лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 5 юли 1935 г. петък, 5 ч.с.,
София, Изгрев*

ПЪРВАТА ДУМА

Добрата молитва

Ще прочета 13 глава от Първото послание към Коринтяните.

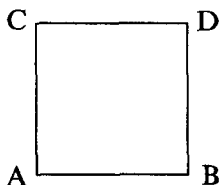
В живота има големи противоречия, на които всички същества са изложени. Противоречието различно се обяснява. Защо заболял човек? Както и да обясните противоречието, нищо не помага. Може да образувате цяла теория за противоречието. Разболял се човекът, важно е в дадения случай изгубеното да се възстанови. Защо е заболял? Може да кажем, че нямал достатъчно храна, беден е бил. Не е спазвал законите на природата. Това са обяснения, които нищо не допринасят. Някои хора не живеят добре, други живеят добре и ние обясняваме техния живот с условията. Добрият живот обясняваме с добрите условия. Това не е вярно. Не са условията, които създават добрия живот. Не са условията, които създават лошия живот. Добрите условия ние ги създаваме и лошите условия пак ние ги създаваме. Добрия живот ние го създаваме и лошият живот ние го създаваме. Под “ние” разбираме ред поколения. Не само ние. Милиони същества, които са вървяли по един път, са създали лошите условия. Кой са лошите условия?

Ние имаме едно криво разбиране в живота, а не търсим правилното разрешение. Смисълът на живота не е разрешен. Не разбираме какво нещо е животът и как да живеем. Всички хора са дошли до положението да търсят удоволствие в живота и да бъдат осигурени. Всеки иска да бъде осигурен, всеки иска да бъде богат, търси да се осигури. Искането да бъде силен. Като не може да се осигури, става опозиция. Когато човек не може да се осигури, става опозиционер. Безверниците, хората които не вярват, са опозиционери. В как-

во не вярват? Казват: "Не е добър животът." - Защо не е добър животът? - Понеже те не са осигурени, животът е лош. Не е осигурен, къща няма, средства за прехраната си няма, целият свят е лош. След това иде онова разбиране на натрупването. Ние искаме да бъдем добри. Това е една осигуровка, това е натрупване. Желая не да разбираме живота, но да живеем добре. То е криво разбиране на живота. След туй ние искаме да придобием повече живот. Питаме колко време ще живеем. То е пак осигуровка. Искане да сме сигурни колко време ще живеем, десет години, двацет, трийсет, четирцет, петцет, сто, сто и двацет години. След като живее човек 120 години, замине за някъде, казваме, че той е умрял. И след като е умрял, искаме да разрешим къде е отишъл? - Той е отишъл в другия свят. Но този свят къде е, не го знаем. Този свят, в който живеем, донякъде го знаем. Отишъл в другия свят. Понеже тук не може да живее, той отива да живее в другия свят. Значи продължава животът, но ние не знаем какви са условията на другия свят.

Ще ви приведа един пример. Представете си, че този живот - това са сиромасите, това са лошите условия. Другият живот - това са богатите - къщи имат, слуги имат, всичко имат. Сиромасът, като умре, къде отива? - Богат става. Ами богатият, като умре, къде отива? - Той сиромас става. Когато сиромасите умират, отиват при богатите, когато богатите умират, отиват при сиромасите. Този процес е, който сега виждаме. Когато праведникът умре, къде отива? При грешника. Когато грешникът умре, става праведник, отива при праведника. Туй е разместване вътре в нашето съзнание. Ние искаме да подобрим нашия живот, а работим за своето удоволствие, за своето желание, искаме да се отличим, да станем силни, учени, да станем центъра на целия свят. Това е желание почти на всяко същество, но е криво разбиране, защото центъра на живота това е Бог, Който създаде всичко. Всичките други хора, които създават, искат да заемат мястото в света, да бъдат като Бога. Препоръчва се да бъдем силни, да бъдем умни. Защо? - За да се осигурим. Не търсим в своето знание разрешението на живота, да се намери

смисъла на живота, не във външната страна, но във вътрешната страна на живота. Щом човек намери вътрешното решение, ще престанат всичките противоречия. Дотогава, докато има противоречия в живота, той се намира във външната страна на живота.

В съвременната геометрия и в живота квадратът е най-устойчивото положение. Има четири точки, четири центъра, от които той зависи. Четири положения са това. И онзи закон, който казва: “Възлюби Господа с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичката си сила”, то е квадрата. Съвременната наука, която поддържа човешкото съзнание, самосъзнание, подсъзнание и свръхсъзнание, то е пак квадрата.

Говориш за съзнание. Съзнанието е полето, дето се натрупва човешкото знание и опитностите. Ако човек не разбира този закон, той може да направи своето съзнание на един склад, дето да складира нещата. Той може да направи своето съзнание на един гардероб, дето може да туря свои дрехи. Той може да направи своето съзнание на една кухня, дето постоянно се готви - да яде и пие. Той може да направи своето съзнание на една градина, дето да посажда своите цветя. Но туй още не е разрешение. Или той може да направи съзнанието си на една плодна градина. Че онова положение, в което беше поставен първият човек в рая, това е човешкото съзнание. Първият човек беше турен да живее при най-добрите условия и в него се зароди желанието да има повече отколкото му трябва. Ако в тебе се зароди желанието да бъдеш светия, какво ще бъде твоето разбиране? - Да се отличаващ от другите хора. Имаме един неопределен свят.

Човек, за да го почитат хората и да го уважават, трябва да има за какво да го почитат. Ако другите хора го уважават и почитат, той трябва да бъде щастлив. Майката, която иска да има уважението и почитанието на своето дете, трябва да дава нещо от себе си. Майката, след като кърми едно дете, тя изгубва всичката красота, която има. Децата живе-

ят, майката умира. Какъв смисъл има един баща и една майка да народят деца, децата да живеят, а те да умират. Казват: "Трябва да умрем!" В умирането няма никакво разрешение. Утешава се човек, че като умре ще иде при Бога. И как ще иде при Бога? Бог не е едно същество, от което ние може да излизаме и може да се връщаме. Това е неразбиране на живота. Така не може да мислим. Ти може да мислиш, че ще излезеш от къщи и ще влезеш в къщата си. Туй желание става по твоята собствена воля. Ти направиш една къща, влезеш в къщата или излезеш от къщата по собствено желание. Какво може да ти допринесе една къща, в която влизаш? Ти влизаш в една къща, за да си починеш от негодите на живота. Да ти е мекичко, приятно, да си починеш, да гледаш през прозореца. Като гледаш как страдат другите хора от студ, казваш: "Слава Богу, че имам една малка къща, където мога да си почина!"

Същото заблуждение ние сме го пренесли и в своята философия. Ние на земята гледаме да поддържаме тялото, за да може да си поживеем. Всеки казва, че иска да си поживее. Дойдат един ден неприятности в живота, развали се къщата, къде ще идеш? Нашето тяло представлява всичките стари наши възгледи, в които сега сме вплетени. Всичките заблуждения ние ги носим в себе си. Заблужденията от хиляди години ние ги носим в себе си, повтаряме същите заблуждения. Ти вярваш в какво? Ти вярваш в някого. Защо? Ти вярваш в някого дотогава докато той може да те осигури, за твоето удоволствие. Ти вярваш в баща си, защото очакваш всичко от баща си. Не се стремиш да разбереш баща си, да го обичаш. Очакваш един ден баща ти да умре, да ти остави всичко каквото е спечелил, че ти да ядеш и да пиеш, да се осигуриш. И след като си живял сто години на земята, ти очакваш да идеш в небето със същото разбиране, да те посрещнат ангелите, да ти турят венец на главата, да ти дадат най-хубавите удобства, да бъдеш облечен добре, да се покажеш светия в оня свят. Няма никаква философия, никакво разбиране в това. След като имаш всички тия криви разбирания, питаш: "Как ще се оправи светът?"

Ако вземете върха от квадрата това е подсъзнанието на човека. “Д” е свръхсъзнанието, “В” е самосъзнанието и “С” е съзнанието. “С” е противоположното на самосъзнанието. Но от съзнанието и самосъзнанието се раждат всички съвременни нещастия. Съзнанието е господар на животинското царство в желанията. Съзнанието, това е личния елемент в човека, че той е нещо повече от животните. Едно животинско съзнанието служи само да задоволи своите нужди, които има. Имаш в себе си нещо, което те измъчва. Ти всякога искаш да се избавиш от вътрешните страдания. Не търсиш онзи велик закон за разбиране на живота. Всичките противоречия, които сега съществуват във вас, показват, че вие сте се отклонили от правия път. Защо сме се отклонили? Защото сме свободни. Свободата ражда противоречията в живота. Ако нямаш свобода, нямаше да имаш и противоречия. Човек е свободен. Всеки човек, който прави погрешки, е свободен. Не е виновен, че прави погрешки. Погрешките показват нашата свобода. Всеки, който прави погрешки, е добър човек. Всеки, който поправя погрешките, е два пъти по-добър. Всеки, който не прави погрешки, е виновен човек. Който не изправя погрешките, е два пъти по-виновен.

Казвам, първото противоречие е контраст, противоречие и свобода. Всеки, който не прави погрешки, не е свободен човек. Щом не си свободен, не можеш да бъдеш добър. Доброто е израз на крайната свобода. За да бъде човек добър, той трябва да бъде свободен. Едновременно трябва да има възможност да направиш една погрешка и да изправиш една погрешка. Свободен човек е това. Ако той не може да направи погрешка, не е грях. Ако той не може да направи една погрешка, той не е добър. Ако не може да изправи една погрешка, той не е добър. Ако не може да направи една погрешка, той не може да обича. Ако не може да изправиш една погрешка, пак не можеш да обичаш.

Човек не може да обясни реалността като какво нещо е светлината. Някои мислят, е обясняват светлината. Светлината е нещо, което не може да се обясни. Ти не може да обясниш какво нещо е гладът. То е едно вътрешно състоя-

ние. Какво нещо е любовта? То е едно вътрешно състояние. Какво нещо е разумността? - То е едно вътрешно състояние. Светлината е туй, което ориентира човека. Щом имаш светлина, ти ще бъдеш свободен да ходиш. Няма какво да доказваш. Щом запалиш свещта, вече знаеш какво нещо е светлината. Туй което те освобождава, то е светлината. Туй което не те освобождава, то не е светлина. Ако имаш светлина в своето съзнанието, ти си свободен. Следователно злото в света седи в лишаването на човека от свободата, която трябва да има. Човек сам се лишава от свободата. Щом ти пожелаеш, щом ти започнеш да мислиш да се осигуриш в света, ти изгубваш своята свобода.

Да ви дам един малък пример. Представете си, че вие седите на една твърда почва. Дават ви десет килограма злато, вие се осигурявате на твърдата почва. Мислите, че сте осигурен за цял живот, като имате десет килограма злато. Добре, но се изменят условията. Пътувате по вода с паракход, но той потъва и вие не знаете да плувате. Как ще се осигурите? Туй което ви осигурява на твърдата почва, ще причини смърт във водата. Тези десет килограма злато ще ви занесат на дъното, вие ще се удавите, ще изгубите своя живот.

То е закона на съзнанието. Вие не считайте, че грехът, който хората вършат, е нещо външно. То е нещо вътрешно, на съзнанието. Щом стане каквато и да е промяна във вашето съзнание, вие се ограничавате. Щом се ограничавате, изгубвате вашата свобода. Щом изгубите вашата свобода, идват всичките нещастия в живота. Изгубването на свободата показва, че вие сте далеч от Бога. Близко и далеч - това са разбирания. Ако разбирате Божията Любов, вие сте близо, ако не разбирате Божията Любов, вие сте далече. Ние наричаме далечни работи тези, от които не може да се ползуваме. Ако не може да се ползуваш, ти си далече. И тогава има известни признаци, от които човек може да познава дали е на правия път.

Аз да ви дам една картина. Ако влезете в една болница, в една добре мобилирана стая - всичките добре мобили-

рани стаи аз наричам болници - във всяка една добре мобилирана стая турят един болен на леглото. Ако този болен добре се държи за леглото, не иска да става от леглото, иска да му шътат, този човек не го очаква нищо добро. Но когато един ден е недоволен от леглото, че му се иска да стане, най-после става и казва: "Дотегна ми да живея в стаята на това легло!" Този болен има надежда да се спаси. Казва: "Дотегна ми! Няколко месеца съм лежал, заболя ме гърба, не искам да лежа." Ние казваме, че здравето на този човек започва да се подобрява, този човек става здрав. Това са старите здания, в които вие живеете; това са старите възгледи, от които умирате. Казвате: "Аз държа вратата на дядо си, баба си, майка си." Дядо ти умрял, майка ти умряла. Всички тия възгледи, които имаме, всички тия гробища с надписи на велики хора: тук умрял еди кой си велик човек, показват какви са нашите възгледи. Велики хора пък умрели по гробищата. Гробищата - това са пътищата на човешкото отстъпление. Животът, който живеем, е място на нашето изправление. Умирането е признак, че не сме изправили своите погрешки. Връщаме се в живота, за да изправим своите погрешки. Защо идва човек на земята? - Да изправи своите погрешки. Той не е дошъл за удоволствие. Защо умираме? - Защото не сме изправили своите погрешки. Казват: "Тук умрял един герой." Тия герои умират, защото не са изправили своите погрешки. Туй е по отношение на човешкия свят. Ще кажете: "Такъв е животът." Не, туй е за съмосъзнанието на човека. Той съзнава, че се е родил и ще умре. Съзнава, че ще иде при Бога. Ами ако идете при Бога, там гробища няма. Ако влезете в другия свят, гробища няма да видите. По какво се отличава другият свят? - Че там гробища няма. Болници няма, осигурителни дружества няма, заплати за работа няма, кухни, в които по цял ден се готви, няма и слуги няма. Всеки трябва сам да живее. Не се позволява никакви магаре-та, никакви коне да ги товарите, никакви кокошки, дворът ви трябва да бъде чист навсякъде.

Вие, като влезете в този свят с всичките ваши идеи на господарство, дето нищо няма, какъв ще бъде вашият хал?

Пита някой: “Ще има ли идеи в оня свят?” То е пак стария възглед. - “Ама какви ще бъдат нещата?” Това са стари възгледи. Преди да излезете от Бога, къде бяхте, къде живяхте? Вие казвате, че от Бога сте излезли. Какви бяхте тогава? Не само да философствувате, да се заблуждавате. Човек, когато е излязъл от Бога, той е като ангел, щастлив, радостен, всичкият свят, всичкият живот има смисъл. Той не се плаши, както сега се плашите за живота.

Сега на всинца ви трябва едно разбиране за живота. Не натрупване, да бъдете добри. Аз разбирам да бъдете носители, да изпълните волята Божия, за да познаете закона на Любовта. Ако ти обичаш, ако ти имаш Любов, придобиваш свободата, свободата си. Тогава всичките страдания, които сега изпитваш, щом разбереш любовта, ще престанат. Вътрешните страдания ще престанат. За вас страданията ще бъдат една придобивка. Няма да имате тия тъмни нощи.

Казва някой, че цяла нощ страдал, молил се на Господа. По крив път сте тръгнали. Вие може да страдате за свои прегрешения, пък може да страдате и за прегрешенията на другите хора. Една майка се моли цяла нощ за своя син, а той иде и пие някъде. Тя се моли, а той е в кривия път. Тя трябва да го повика и да му каже: “Ти вървиш в кривия път, търсиш удоволствия. А всеки човек, който търси удоволствия в света, той намира смъртта.” Няма какво да се удоволствуваш. Удоволствието ще го оставиш. Единственото удоволствие за човека е да се учи. Ти имаш един приятел, не за да се удоволствуваш с него, не да се осигуриш чрез него. Ти имаш дом, не да се осигуриш с дома. Домът е емблема. Домът дава идея за съвършен живот. Ако чрез Любовта не може да намериш своя път, да се освободиш, какво верую имаш.

Хората се спъват със своите веруюта. Ние вярваме, че Господ ще ни прости. Кога? - Трябва да измениш своите възгледи. Дотогава докато ти се плашиш, че може да сгресиш, ти считаш, че грехът е нещо външно, ти не разбираш. То е закона на твоето съзнание. Ти злоупотребяваш със своята свобода. Щом не пазиш свободата на другите същества, всякога грехът започва. Щом не пазиш своята свобода, щом не

пазиш свободата на другите хора, ти вече имаш възможност да сгрешаеш. Грехът оттам започва, щом човек не пази своята свобода, грехът иде. Откъде произтича грехът? - Адам не запази Божията свобода, която имаше. Той не запази свободата на Бога в себе си и съгреша. Жената не запази свободата на Адама, която имаше в себе си, и тя съгреша. И двамата съгрешаха, защото не запазиха свободата, която имаха. Адам не запази Божията свобода, която имаше в себе си. Жената не запази свободата, която Адам ѝ беше дал. Тя, понеже излезе от човека, имаше неговата свобода. И двамата не запазиха свободата. Кой са причините? Де са причините? Казват: "Понеже яли от забранения плод." Болестта не произтича от яденето. От желанието да ядеш произтича болестта. Престъплението в света не произтича от това, че имало жени, но от желанието да имаш жена. Щом имаш желание, ти грешаеш. Щом нямаш желание, не грешаеш.

Мислите ли, че този порядък на нещата, които сега съществува, е правия? Тогава рибите може да мислят, че са прави. Една риба ражда 500 хиляди деца. Прав ли е този порядък? Той е анормален порядък на нещата. Там децата не знаят майка си и баща си, не знаят коя е майката. Хвърлят своите яйца, те се измътят и тя си отива по своя път. Аз не виждам тия факти на съзнанието, които имаме, ние имаме едно криво разбиране за живота. Всички страдаме и всички искаме да се избавим от страданията. Дойде някой при мене, казва: "Моли се за мене!" Защо ще се моля за него?

Тогава ще ви приведа един пример. Разправяше един проповедник на една богата църква. Имал един богат християнин милионер, толкоз упорит, че всички тормозил в църквата. Пращат един да му говори, той казва: "Свободен съм да правя каквото искам." Най-после започват да се молят в църквата или да го изправи Господ или да го задигне, да се освободят от него. Ако един се махне, друг ще дойде. Злото е вътре в хората, не е в църквата. Най-после заболява този богат християнин и вика проповедника. Той казва: "Защо си ме викал?" - "Моля ти се, да се помолиш на Бога да ми върне здравето." Казва му: "Не може да се моля заради тебе, ти

нищо добро не си направил. Какво ще туря, под колената си, нищо няма да туря пред Господа. Какво си дал, защо да върне Господ здравето ти? Един човек, който нищо не е дал, за него не се моля. Виж, ако раздадеш всичкото имане на бедните, има какво да туря под краката си, ще се моля. Ако не дадеш, няма да се моля, ще си вървиш откъдето си дошъл.”

Вие искате да направите добро. Аз съм виждал мнозина, идат при мене с голямо тщеславие, казват: “Този е наш познат. Да се помолим за него, Учителю!” Да се помолим да стане член на църквата, то е изгубена работа. Ще дадете пари някому, че да станете член на някоя църква. Всички църкви страдат от това, че Христос казва: “Парите да се раздадат на сиромасите.” Другото е криво разбиране. Христос подразбира да имаш еднакво отношение към всичките хора, в душата си да бъдеш готов да слугуваш на своите ближни. То е помагане на бедните. Ако в своята душа няма любов, всичко очаквай, което направиш отвън, нищо не струва. Не мисли, че като си дал някому сто или хиляда лева, ти си направил добро.

Понякоя път питате: “Ти български ли говориш или сръбски?” За мене един език има в света. Много езици обхващат умовете на хората. Лошо е, че има много езици и хората не се разбират. Питат: “Какъв език говориш?” Българинът казва: “Как си?” Англичанинът казва: “How are you”. Турчинът казва: “Как ти е разположението?” Има само един език - езикът на Божествената Любов. Ако научите този език, ще бъдете щастливи. Всичките други езици ще създадат нещастие на човека. Ние всички произхождаме от една фамилия и сме братя и сестри помежду си. То е вярно теоретически, не практически. Един брат яде за себе си и друг брат яде за себе си. Една сестра яде за себе си и друга сестра яде за себе си. Всеки яде за себе си, а казват, че обичат другите. В какво седи любовта от това гледище? Да обичаш някого най-първо значи да му слугуваш. Когато господарят сега се върне от нивата, той ще опретне слугата, ще каже: “Хайде сега да ми служиш!” Слугата, който служи на господаря си, той го оби-

ча. Господарят седи, яде, той му служи. Господарят като се наяде, той ще седне да яде. Това е правото, това е естественото проявление на любовта. Ти, ако не може да служиш на един човек да се наяде, ти не го обичаш. Ако той не ти служи, ти да се наядеш първо, той не те обича. То е външната страна. Ако ти най-първо нямаш в душата си идеята, че ти си слуга Божий, ти не обичаш Бога. Казваш: "Какво му трябва на Бога, Той всичко има." Ти криво разбираш. Силата на Бога не седи в онова отвън, което има. Туй което ние отвън виждаме, то не е създадено за Бога, то е за нас. Бог създаде света за наше забавление, Той не го създаде за себе си. Той си има друг свят, дето не го разбираме какъв е. Та казвате, че Господ има нужда от този свят. Той е за забавление този свят.

Ние трябва да разбираме. Ти се мъчиш 40-50 години да спечелиш 10 килограма злато. След като спечелиш, ще умреш. И ти считаш, че си спечелил много! Ако ти се мъчиш 10-20 години, за да станеш светия, 20 години иждивиш в пустинята, за да станеш добър, то е криво разбиране. Двайсет години иждивиш, за да изпуспелееш и казваш: "Грехът е в многото ядене." После мислиш, че човек не трябва да е много красив. Аз виждам много жени, които са калугерки. Мъжът ревнува жена си, не иска да бъде красива. Казва: "Не ми трябва красива жена, другите мъже да я обичат." Исква да е жълта, очите ѝ потънали, да не е красива, такива са мъжете. Така и жените правят. Ако мъжът е много хубав, стегнат, малко е опасно да му се вярва. Щом е болен мъжът, не може да го подозира. Оставете това подозиране, което хората имат. В живота и религиозните хора, и верующите, и светските имат същото подозрение. Питат: "Този човек за любов говори, но има ли тази любов?" Ти го подозираш. Говори за истината, ти го подозираш; говори за вярата, ти го подозираш. Не подозирайте!

Аз може да ви разправам, как са се зародили болестите, но да нямам силата да лекувам. Представете си, че не говоря за болестите, но хвана болния за пръста и той оздравее. Аз имам един цяр. Казвам: ти си се заблудил, като вяр-

ваш, че на този креват ще оздравееш, ако станеш от кревата, ти ще оздравееш. После какво правя? Ако той не повярва в това, аз имам един по-лесен начин да оздравее. Болният казва: "Не мога да стана!" Драсна една клечка кибрит, та запаля дрехите му. На слугите казвам какво съм направил, те да се не месят. Като започне да гори, няма да се мине половин час, ще излезе. Ще видите, че ще се освободи. Щом изгори сламеника, той оздравее вече. Туй е вярно. Щом човек заболее, става мързелив за работа. Мисли, че в банката има, не отива на работа. Днес не отива, утре не отива, щом изгуби парите, казва: "Какво да правя?" Иска да се учи, иска да се работи. Това са промени. Пита: "Защо идат тия страдания в света?" - Изгубил си парите. Защо? - Господ иска да идете на работа. Изгубили сте парите. Защо? - Господ иска да идете да се учите. Всичките нещастия и най-малките, които идат, са промяна, за да излезете от едно лъжливо положение, в което сега се намирате. То е път на изкупление. Докато дойдем до онзи мир, в който искате да живеете.

Идва един човек, иска да се нахвърли върху мене. Той мисли, че съм препятствие за него. Защо иска този човек да се нахвърли, да ме критикува? Каква е причината? Понеже той мисли, че съм взел парите, че съм взел службата и съм някакво препятствие. Следователно той иска да се освободи по единствената причина, за да бъде щастлив. Казвам: Ако в моето присъствие ти си нещастен, ако аз си замина, ти ще бъдеш два пъти по-нещастен. Нещастие е да имаш два крака, които не устояват на човешкия организъм, но по-голямо нещастие е, ако единният крак си замине. Нещастieto ще бъде двойно. Нещастен е човек да има два крака, защото животните имат по четири, но имат четири пъти по-големи нещастия. Господ каза на човека: "Не ти трябва да искаш да имаш четири крака." Той се държи за материалния свят. Казва му: "Ти трябва да напуснеш материалния свят на двата крака."

Външните форми нас не трябва да ни отвличат. Да разбираме съзнанието - това е нужно. Ние страдаме, но защо страдаме. Ще кажете: "Понеже пари нямаме, приятели ня-

маме.” Това е заблуждение. Понеже не разбирате, искате да се осигурите, искате да се удовлетворите, искате всички хора да ви обичат. Не искате да работите за Бога, а искате хората да ви почитат, да мислят, че сте учен човек, че сте силен човек. Искате да го заблудите и казвате: “Ако вие говорите това за мене, аз ще направя това за вас.” Не уповайте на тия заблуждения! Майка ви временно може да ви помогне. Тази майка трябва да ви храни, но един ден сами трябва да ядете. Когато се отделите от майка си, какво ще правите? Сега някои от вас може да влезат в смущение от старите си възгледи. Но ще дойде един ден, когато старите ви възгледи ще се обезценят, тогава какво ще правите?

Има такъв един пример за обезценяването на германската марка. Един българин взел германски марки и вложил в банката 600 хиляди германски марки. Казва: “Осигурих се!” Обаче, с обезценяването на германските марки, пишат му от банката да дойде да си [се] изтеглят парите, понеже не могат да водят сметката за такава малка сума. Шестотин хиляди германски марки стрували 40 стотинки. Чиновникът му казва: “За да може да водим сметка, аз ви давам два милиона марки.” Те струват колкото българските десетачета. Казвам: всичкото богатство, всичкото знание, което имате, ще бъде равно на 40 стотинки. Това ще бъде вашата опитност. Какво ще правите тогава? Един ден, ако не можете да имате това богатство, като изгубите 600 хиляди марки, във вас се заражда желание, вие сте готов да си теглите куршума. Че какво разбиране има в това? Това са хората, които казват: “Ние сме хора на XX век, ние имаме свобода, ние сме християни.” Какво казал Христос, то е далечно разбиране, то не е съвременно разбиране. Всички казват: “Ти се осигури, пък си накриви шапката.” Тия криви шапки нищо не допринасят. Казват: “Осигурен сте.” - Но сигурност в света няма. Това е осигуровка на опозиция. Защо си опозиция? -Защото не разбираш нещата. Някой говори, не ти е приятно. Казваш: “Аз имам особено мнение.” Не е важно за мен, какво мнение имаш ти, нито аз какво мнение имам. Безразлични са тия мнения. За мене е важно в дадения случай онова, което аз

говоря, реално ли е или не е, отговоря ли на истината или не, съществува ли то в природата или не. Онова, което ти говориш, мене не ме интересува. Твоето произхождение не ме интересува, но онова, което ти казваш вярно ли е. Не само да е вярно, а реално ли е, съществува ли като реалност. Ти говориш за Любовта. Но ти, като говориш за любовта, мене това не ме интересува.

Някои казват: “Обичам те, искам да те прегърна, искам да те целуна.” При прегръщането той иска да вземе нещо от мене. Той казва, че ме обича, за да вземе нещо от мене. Един дойде - вземе, друг дойде - вземе. Питам: каква любов е тази, която взема, а не дава? Всичките хора страдат от любов, всичките хора страдат, че са неразбрани. Защо човек е неразбран? - Защото не са му дали. Колцина хора ще намерите, които дават? Аз наблюдавам в Америка - там се проповядва на християните да дадат нещо. За да даде човек, трябва да бъде щедър. Едва ще му се откъсне от сърцето хиляда, две хиляди лева и казва, че много дал. За едно удоволствие ще даде хиляда лева и няма да са много. Това е външната страна.

За хората на новата епоха, ако любовта не стане като един закон, животът не е разбран. Първото нещо е свободата, да бъдеш свободен. Човек да се освободи от всички свои ограничения, смущения, страдания, недоволство, гняв, от всичко това трябва да се освободи, да се почувствува като човек, който е новороден. Да се новороди човек, разбирам да се освободи от всичките противоречия, които има в себе си. Всичко това, което съществува сега на земята, това е заблуждение, заблуждение е за онази велика Истина, към която се стремим. Повеите, пелените са заблуждение за възрастния човек. Ако той уповава на тия пелени, на тия повои, това е заблуждение. Ако ти уповаваш на онези буквари, какво ще научиш? На времето каквото си научил е било на място, но сега нищо няма да научиш. Какво ще уповавам на една граматика или на една читанка или на една логика? - “Логика трябва да има човек.” Аз може да ви говоря много логически и пак нищо да не казвам. Някои казват: “Човек да има

свободен поглед.” В какво се изразява свободният поглед? Свободният поглед на човека зависи от неговата права мисъл; свободният поглед на човека зависи от неговите прави желания; свободният поглед на човека зависи от неговите прави постъпки в дадения случай.

Свободното съзнание седи само в едно велико съзнание - Бог, като една вечна неизменност, от която зависи неговото щастие. Нашето щастие не зависи от хората, от този - от онзи, от проповедници - от никого не зависи. Казвате: “Аз в Бога вярвам.” Страдаш ли? - “Страдам.” - Ти се заблуждаваш. Трябва да търпиш. - “Не мога да търпя.” - Колко си нетърпелив сега? - “Ако влязат хиляда въшки в моята глава и ме безпокоят, аз роптая. Защо създаде Господ тия въшки?” Няма какво да питам защо Господ създал въшките, а ще взема гребена, ще ги извадя, ще ги туря на земята и ще кажа: “Работете!” - “Ние можем да измрем!” - “Можете да измрете, моята глава не е място дето можете да живеете. Ще работите както аз работя. Тази глава е родена да мисли, не е родена за въшки. В главата си не нося въшки.” Всички ония неправилни мисли, неправилни желания - това са въшки, които живеят във вашите мозъци. Какви хора ще бъдете вие, ако в мозъците ви живеят такива въшки? Ще кажете, че сте окултисти. Благодарим. Вие сте хора роби на въшките. Казвам: долу въшките!

Вие ще ми кажете, че не сте от тях. Аз се радвам, че не сте. Сега не искам да ви обвинявам. Ако дойда със своя гребен и не намеря никаква въшка, казвам: “Моите почитания!” Но ако намеря, безцеремонно казвам: “Това не е за вашата глава.” - “Ами ние се мъчим.” - Не е въпрос вие дали се мъчите. Аз не искам да се мъчите. Човек на свободата не се мъчи. Ние се мъчим, когато не живеем по Бога. Без любов - мъчение има, с любов - мъчение няма. Всички хора, които живеят без любов, това е свят на безлюбие. Раят е място на любовта. Някой казва: “Ако имаш любов, в рая ще бъдеш; ако нямаш любов, в ада ще бъдеш.” Ако нямате любов тук на земята, пак сте в ада; ако имате любов, в рая сте. Без разлика е това. Ако допуснете любовта само за една минута

в себе си, от най-лошото положение ще излезете, в рая сте; ако само за една минута се отпуснете, ще идете в ада. И тогава щом страдате - отвън любовта сте, щом се радвате - вие сте при вратата на любовта. Щом сте изгубили своя вътрешен мир, излезли сте из вратата на любовта; щом мирът дойде, вие сте при вратата на любовта.

Закон е това, трябва да разбирате. Ние сме в един процес на усъвършенствуване. Съвършеният път е път на любовта. Ти, като влезеш в пътя на съвършенството, той е истинския път. За мене пътят за съвършенство е път на любовта. Той е път, който никога няма да свърши. Той е път, по който човек ще придобие всичко. Този е пътят, в който вие ще намерите своята свобода, в него ще се научите да обичате Бога, в него ще се научите да обичате вашия ближен, в него ще се научите да разбирате смисъла на вашия вътрешен живот.

Та казвам: То е без опозиция, без осигуровки във вашето съзнание. Всяка опозиция е кривия път, всяко осигуряване е кривия път. "Ама да бъдеш добър!" Това са само спънки. Не искайте да бъдете добри в този смисъл. Имайте желание да разбирате пътя на съвършенството. Не мислете дали сте добър или не. Лош ли си или си добър, това са относителни работи. Добър сте, понеже сте свободен; лош сте, понеже не сте свободен. Но във ваша власт е да бъдете свободен. Във ваша власт е да обичате. Кой ще ви научи да обичате, кажете ми? Казвате: "Аз не мога да обичам." Че кого ще обичате? Затова Писанието казва: "Да възлюбим Господа Бога своего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичката си сила и ближния като себе си." В тия два закона седи благото на човека.

Аз казвам тъй: Да обичаш Бога и да обичаш ближния, в това седи разрешението. Това е само пътят на съвършенството, в който ти може да влезеш. Като влезеш в този път, ти сам да съзнаваш, да влезе това в съзнанието ти, ти сам да живееш, да няма хора около тебе, ти сам да бъдеш, тогава ще чувствуваш онази вътрешна свобода. Няма да бъдеш роб

на съмнения, няма да те е страх какво ли мисли Бог за тебе. То е много реалистическо разбиране.

Питат: “Ще дойде ли Христос на земята?” Христос няма да дойде, както вие Го очаквате отвън. Да дойде Христос, това значи да дойде Любовта, а Любовта е, която ще те свърже с Бога, да познаеш, че Бог ти е Баща. Не да се мъчиш, вие всички, които се мъчите, не сте ли онези блудни синове, които напуснахте бащиния дом, ядохте и пихте? Не сте ли вие всички от тях? Някои от вас едва сега мислят да се върнат у дома. Разкаяхте се. Млади сте, като се върнете ще кажете на баща си всичко каквото научихте: “Не сме достойни да се наречем Твои синове, съгрешихме пред Небето и пред Тебе, направи ни като един от твоите слуги.” Тия възгледи, които имате за Бога, ще ви препоръчат. Кажете ми, какви възгледи хората имат за Бога? За себе си казвам какви възгледи имам. Ако мене ме безпокоят хората, това не е правилен възглед. Мене греховете на хората не ме безпокоят, нито пък техните милиони ме радват. Защото ако се радвам на една добродетел, има една опасност: аз ще я пожелаая. Аз не се радвам, че един човек има една добра жена или че някой има някаква грозотия. Казвам: добрата е на място и лошата е на място. Но и лошата и добрата са спънка, колкото и да е добра, тя е спънка.

Тялото, колкото и да е добро, е спънка за мене, колкото и да е хилаво, то е пак спънка. Свободен ли съм? - Не. Дотогава, докато ти си в това тяло - аз разглеждам въпроса малко по-другояче, ти не си свободен. Както човек мисли, това е. В дадения случай нито една нечиста мисъл! Всичко това трябва да бъде чисто в мене. Такива хора сега трябва. Всички можете да бъдете такива. Право казва Христос: “Ако не се отречете от всичко старо.” Какво разбира? - Да се отречете от всички стари възгледи на миналото. Някой мохамеданин да се отрече от Мохамеда, някой израелтянин да се отрече от Мойсея, от християнството да се отрече. Външната страна е това. Всички тия народи не са ли християни? Какво правят тия християни? Хиляди оръдейни гърла обърнати, един ден ще се бият. Какво християнство е това? Как-

во ще допринесе? То е криво разбиране. Казвам: въпросите в света ще се разрешат, когато хората приемат Любовта. Аз проповядвам, че хората трябва да приемат Божията Любов. Тогава ще имаме държава. Не е лошо, че има държава, не е лошо, че има народност. Тия народности в света имат свое предназначение. Срещнете един французин, да го обичате. Срещнете един сърбин, да го обичате.

Сега в света има много езици. Един нов език трябва да са внесе - езикът на Любовта. Българският език няма да бъде езикът на небето, нито сръбският, нито английският, нито френският, нито руският, нито еврейският, нито санскритският. Бог влезе в рая като каза: "Адаме!" - с кой език му говореше? Ние го превеждаме на български. Това са последните думи на тоя език. Това беше краят на Божествения език: "Адаме!" - "Чух гласа Ти, но се убоях." Тия бяха последните думи, които Адам чу. Господ го изпъди. Оттам насетне не му говори. Изпъди го, говори му по друг начин. Човек, като излезе от рая, научи всичките езици. Сегашните езици са извън рая. Сега вие говорите езици извън рая, забравихте езика в рая. Аз ви говоря като индивиди. Като дойдете да разберете. Аз не разрешавам дали човек трябва да бъде богат или сиромаш. За мене този въпрос е безпредметен. За мене е важно обичаш ли хората или не ги обичаш. Обичаш ли ближните или не. Защото в това седи твоята свобода, твоето бъдещо повдигане. Ако туй разбиране не дойде, свобода в света не може да има. Ако започнете да обичате, тогава ще дойде щастието.

Христос казва: "Когато Син Человечески дойде на земята, ще намери ли достатъчно вяра в съзнанието?" Защото вярата е път към новото разбиране. Някой път като говоря, вие казвате: "Говори ли право или не?" Други искат да знаят дали съм Христос или не. За мене това не важи. Дали съм аз Христос, този въпрос аз го зная, вие не го знаете. Дали говоря право или не, аз го зная, аз съм авторитет в дадения случай, аз го зная. Аз не обичам опозицията. Може да критикувам, защото критиката според мене е един метод за намиране истината. Опитайте нещата? Даден ви е хляб. Не искам

да вярвате, опитайте го! Ако отговаря на онова, което казвам, вземете го, ако не - оставете го настрана! Нещата трябва да се турят на опит. Туй разбиране: "Един е вашият Учител", подразбира вътрешната страна на живота. То е вътрешната страна, по която Бог се открива само по един начин на душата.

Единственият път, по който Бог се открива на човешкия ум, на човешката душа, на човешкото сърце, на човешката сила, то е пътя на Любовта. Ако ти не може да опиташ Бога, тогава Той ще ти се открие. Щом Бог ти се открива, ти си свободен и може да живееш в Него, както ти си свободен в себе си. Както Той е силен и мощен, Бог в тебе ще бъде силен, мощен. Подразбирам: Бог, като живее в тебе, всичко е възможно. Единство на съзнанието е Той. Сега може да влезе едно малко противоречие - как да Го намерим? Не търсете нищо! Вие се спрете в себе си и си кажете: защо страдате, защо се заблуждавате, защо се съмнявате, защо се страхувате, защо се сърдите и т.н. Малки неща. После някой път някой от вас не е разположен да се моли. Как разбирате? Молба може да има само когато ти обичаш. Без обич никаква любов не може да има. Молбата аз разбирам, това е начало на правилния език. Ако ти не говориш истината, не може да се молиш. Всеки човек, който говори истината, той може да се моли. Под думата "истина" разбирам: това е правото разбиране, правия метод, в който няма никакви заблуждения, в който няма изключения. Истината това е закон. И Христос казва тъй: "Ако не простите прегрешенията на ближния си, вие не може да се молите, не може да бъде послушана и вашата молба." Ще мислиш в съзнанието, да свършиш волята Божия. Не можем лесно да се освободим от миналото. Ние сме дошли да изправим миналото. За да не умрем, трябва да изправим миналото.

Ако дойде сега Мойсей, какво ще проповядва? Мойсей ще каже: "Изправете сега погрешките, защото всичките ще измрете." И Христос, ако дойде, ще каже: "Изправете погрешките, защото ще умрете." Всеки учител, който и да дойде, ще каже: "Изправете вашите погрешки, за да не ум-

рете.” И Христос и Мойсей, който и да дойде, все същото ще каже. Не е въпроса да вярваме в Мойсея, но да изправим погрешките. Ами че Мойсей казва: Бог ще въздигне за бъдеще един голям пророк. Който не го слуша, ще бъде изтребен от земята. Както първият човек беше изгонен от рай. Първият човек не послуша любовта и той беше изтребен. Ако и ти не се подчиниш на закона на Любовта и ти ще бъдеш изтребен. Тъй седи въпросът. Всички тия, които не служат на Любовта, ще бъдат изтребени.

Сега вие сте призвани да изпълните този велик закон на Любовта, да изпълните този глас на Любовта, който казва: “Адаме, къде си?” Всички вие сте скрити в шубраките, все правоверни - евреи, българи, французи, англичани. Бог казва: “Адаме, къде си?” Ти казваш: “Господи, чух гласа ти, но аз съм българин, аз съм англичанин, аз съм французин.” Казва Господ: “Кой ти каза, че си българин?” - “Гол съм.” - “Кой ти каза, че си гол? Да не си ял от забраненото дърво?” Според мене българин е онзи, който обича. Кой е умен? - Който говори истината. Французин е онзи, който знае, който говори истината. Англичанин, сърбин, русин, всички са такива, ако не са все голи хора. Единство трябва да има. Има едно развитие. Като се родил всеки един от вас има известни заложи. Трябва да вярвате в онова, което Бог е вложил. Не вярвайте във външните работи, които ги няма. Вярвайте в онова, което е заложено във вас, него трябва да развиете.

Сега много работи може да ви говоря, може да ви дам два милиона марки, като онзи българин, но ни най-малко няма да се изменят вашият живот. Ако станете член на някоя църква, това няма да ви измени. Но ако вие влезете в пътя на Любовта ще се измените. Тогава ще се създаде новият човек. Трябва да се създаде в нас туй, което Писанието казва: “Човек трябва да се роди изново.” Новораждането - това е влизането в Любовта. Да се освободи човек от всичките тия несподоби на живота, не да напусне земята, но да бъде тих и спокоен, да бъде господар. Той ще бъде като един гърнчар, който прави гърнета, каквито иска, прави най-хубавите гърнета и ги раздава на хората. Той е готов да работи. Светът не

е лош. Злото е в нас, в нашето разбиране. Ако ние разбираме нещата, ако ние разбираме света, ще видим, че имаме условия за добър живот. Ние чакаме да се подобри светът. То е едно заблуждение. За болните светът е лош, за здравите светът е добър. За богатите светът е добър, за сиромасите светът е лош, понеже богатите вярват в богатството, той е добър, понеже сиромасът вярва в сиромашията, светът е лош. Това е в тяхната вяра. Накарай бедния да вярва, ще се измени неговото положение. Казва: "Нямам пари." Казвам: В тебе има една дарба - ти може да пееш, имаш отличен глас. И като дадеш един концерт, ще имаш два милиона. За половин час попей на тази публика, ще имаш нужното. Дойде някой при мене, казвам му: Ти имаш дарба математическа, може да лекуваш болести. Покажа му закона. Казвам: На еди кой си богат човек дъщеря му е на умираше, излекувай дъщеря му, ще се уредят работите ти. Това са пак заблуждения. Казва: "Да го имам." Вие имате всичко. Ако ума, който Бог ви е дал, ако сърцето, което Бог ви е дал, ако духа, който Бог ви е дал, ако при всичко това, което имате се считате бедни, вие сте нещастни. Аз не зная какво да мисля.

Без опозиция, с критика. Без търсене на удоволствия в света, да се веселите. Всички сте нещастни, понеже няма кой да ви обича. Обичта е удоволствие. Ти не мисли дали те обичат. Ти си обичан. Тебе Бог те обича и те е пратил на земята. Ти се нуждаеш от това да обичаш.

Казвам сега: всички на работа! Да почистите вашето съзнание. Идете да работите на Божествената нива. Тази нива е вътре във вас. Работете върху вашето съзнание, докато един ден съзнанието за Бога изгрее, та всички тия мъчности, страдания, противоречия, които съществуват вътре, всичко туй като змийската кожа да се снесе и вие ще се почувствувате като новородени. Детето ще погледне и туй дете, което ще управлява света. Вие ще бъдете господари на вашия живот. Тогава ще ви проговори Бог: "Адаме, къде си?" Вие не знаете каква е първата дума, която Господ е казал извън рая. Но не знаете онази магическа дума, която сте изгубили.

Първата дума, когато се е събудило вашето съзнание, Бог ви е казал тогава една дума. Тази дума търсете, това е живота. Като вдъхнал диханието в неговите ноздри, казва Мойсей, казал му първата дума и той, като чул тази дума станал жива душа. Сега човек е животворящ дух. Каква е тази дума? Тя е дошла по закона на Любовта. Думата, която освобождава човека от всички несгоди, от всички ограничения, от всички робувания на земята, никой не я знае. Когато чуете тази дума, вие ще се освободите. Не мислете, че сте чули тази дума, не се заблуждавайте. Трябва да се научите правилно да мислите. Разбиране трябва!

Сега ви пожелавам да бъдете свободни, да чуете не последната дума - вие сте я чували - не[я] я знаете, да чуете първата дума, която Бог е казал на човека. Желая на всички ви да чуете тази дума. Това е моето желание.

Божията Любов носи пълния живот.

*34-та лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 12 юли 1935г., петък, 5 ч.с.
София, Изгрев*

ДВАМАТА СПЪТНИЦИ

Отче наш

Размишлявайте върху стиха: “Всяко дърво по плода се познава”. Аз допълвам: Всяка причина от своите последствия се познава и всеки човек - от своите дела.

Човек трябва да има нещо, на което да разчита. Научно казано да знае качествата и свойствата на нещата. Какво трябва да разбирате по думата “качество”? От първата буква имате едно знание. В думата “свойство” от буквата “с”, от характера на тази буква вече има друго значение. Думите “свойства и качества”, от първите букви, с които се пишат, вече имат две значения. Въобще човек трябва да има нещо, на което да разчита. Силният човек на какво разчита? - На своята сила. Ако не може да разчита на силата си, това сила ли е? Добрият човек на какво трябва да разчита? За мене доброто е нещо неопределено. Какво е доброто в дадения случай? Какво е доброто качество или свойство на човека? Сладчината на един предмет свойство ли е или качество? Определете добре! Сега да се отклоним малко.

В дадения случай трябва да имате ясна представа за живота. В даден случай ти не може да бъдеш господар и слуга. По какво се отличава господарят? По какво се отличава слугата? Можеш да бъдеш господар отвън, можеш да бъдеш господар отвътре, можеш да бъдеш слуга отвън, можеш да бъдеш слуга отвътре. Вие поставяте една философия, която не е права. Казвате: “Тя е майка”. Какво подразбирате по думата “майка”? Можете ли да бъдете майка без дете? Жена, която няма дете, може ли да бъде майка? - Не може. Баща може ли да бъде ако той няма дете? — Не може. Вие искате да бъдете господар. Как? - Отвън или отвътре? Какъв е външният господар? - При дадени условия ще бъде-

те богат, ще имате къща, ще имате нива, ще имате обществено положение. Добре, вие сте господар, имате богатство, искате да строите къща, но не сте умен. Господар сте, пари имате, обществено положение имате, но не ви стига ума как да си постоите къщата. Има един господин, той не е богат, няма туй положение, но му стига ума да строи къща. Викате го: "Иване, ти хубаво строиш къщи, искам да ми построиш такава и такава къща." Иван започва да разправя, как ще бъде. Виждаш, че планът е хубав и най-после казвате: "Направи я тъй, както казваш, аз ще платя." Питам: този Иван слуга ли е или господар? Тогава Иван строи къщата, другият дава средствата. Едновременно имаме двама господари, единият, който строи къщата, е вътрешния господар, този, който дава парите, е външния господар. Тогава вътрешният господар е външен слуга, другият, външният господар е вътрешен слуга. Заплетена работа малко. Може да нямате никакво богатство и пак да бъдете добър човек, може да имате всичкото богатство и пак да не сте добър човек.

Ще ви приведа един малък пример. Винаги представят богатият човек голям. Не може да представите силния човек дребен като мушица, все ще го представите като някой слон. Такава е идеята, нещо грамадно, силно. Вие казвате: "Виден човек, такива мустаци, такива ръце, силен човек." Първоначално героите са били много по-големи. Но както и да е, преувеличение има. Ще намалите малко като е преувеличено. Преувеличаването или намаляването зависи от очите. Някой път нещата са преувеличени, очите са такива, някой път нещата са намалени - очите са такива. Когато обичате някого, казвате: "Този човек е гений." Щом не го обичате, вие го туряте надалече. Когато го обичате от коя страна го държите? Две страни има: с едната страна увеличавате, с другата намалявате. С голямата страна го туряте към него - увеличавате: "Гениална работа!" Като обърнете голямата към него, малката към вас, казвате: "Не го бива." Туй се прилага в живота.

Ние се отклонихме от въпроса с посторонни работи. Направил си една дреха, хрумне ти ярка синя ли да бъде,

жълга или бяла. Защо да не бъде ярка? От де накъде да бъде синя или бяла или жълта или пък може да бъде зелена? Коланът какъв трябва да бъде? - Бяла дреха с жълт колан. Това качество и свойство ли е жълтият колан. С железен колан, със знатен колан, с копринена дреха, с какво трябва да бъдеш? Каква трябва да бъде дрехата? Твоята дреха трябва да бъде добър проводник на ония сили, които изтичат от тебе. Тази дреха, която носиш, трябва да бъде добър проводник на всички ония сили, които изтичат от тебе, да бъде добър проводник на онова, което възприемаш. По това се отличава хигиеничната дреха. Щом дрехата е добър проводник, тя е дреха на един гений, на един светия. Щом дрехата не е добър проводник, тя е дреха на един обикновен човек, на един глупак. На всички глупави хора дрехите им са лоши проводници. Туриш му една дреха да бъде добър проводник, този човек започва да поумнява. Но и на най-умния човек ако туриш една дреха лош проводник и светия да е, той ще започне да се изменя. Каквато е дрехата на човека, такъв е и човека. Дрехата, това е неговата кожа. Това е Божествената дреха, която има, тя е първата дреха, която Бог турил на човека. Всичкият живот на човека седи в неговата кожа. Щом промениш кожата на човека, да стане добър проводник, да дава и да възприема, от това зависи всичката му дейност. Мозъкът зависи от повърхността. Силата на мозъка зависи от повърхността, от тази дреха. Силата на земята зависи от кората, от външната страна. Тази дреха, в която е огънатата, това е дрехата отгоре. Тя е, която ражда всичко. Тя крие всичките богатства. Външната страна е, в която растат растенията. Надолу в земята, тя няма тази сила, тази плодovitост. Някой път вие изисквате дълбоки работи да ви се казват. Питам: ако аз извадя вода от 100 метра от 2000 метра дълбочина, извадя от един кладенец и ви дам друга вода от повърхността, коя вода ще предпочетете, коя вода е по-хубава? *(-От повърхността.)* Защо? -Защото е по-близо до слънцето и неговите енергии.

Кое е онова, на което трябва да разчитате? Трябва да имате в себе си нещо, на което да разчитате, което при всички

условия да не се изменя. Ако е на физическото поле, да не се огъва, да не се чупи. По отношение на духовния свят, какви трябва да бъдат качествата? - Туй, на което трябва да разчитате, едновременно не трябва да бъде нито много студено, нито много горещо. Защото, ако е много горещо, ще ви изгори, ако е много студено, ще ви изстуди. Нито много горещо, нито много студено трябва да бъде. А какво трябва да бъде? Една нова дума трябва да се измисли, която трябва да изразява нито много студено, нито много горещо. Щом човек се много сгорещява, може да стане пакост. Понякоя път във вагоните турят предпазителни мерки, за да не се нагорещават много. Щом много се нагорещат, спира се движението. Щом човек се нагорещи някъде, спира се движението.

За да се образува един подтик в света, да се образува един подтик и във вас, в каквато и да е посока, трябва да имате противоположности. Една точка, откъдето трябва да започва вашето движение и друга точка, към която трябва да се свършва. Как наричате вие тия точки? Първата точка, от която вие изхождате, е един малък подтик, от който излизате навън, туй го наричат причина. Там, дето спирате, какво е? (*-Последствие, резултат.*) Значи правите един превод: Там дето започва е причината; дето свършва е последствието. Последствието винаги ще отговаря на причината и причината ще отговаря на последствието. Питам: доброто на какво е последствие? Правите добро някому, последствие е, имате известни съображения. Онези, които обичате, към тях сте добър; онези, които не обичате, към тях не сте добър. Следователно в дадения случай, причината за доброто е любовта. Доброто е последствие на какво? - На любовта. Не може да бъдете добър, ако не обичате. Доброто е последствие на любовта. Когато обичате, вие искате естествено да бъдете добър; когото не обичате, не може да бъдете добър към него. Говорим сега от какво произтича любовта. Когато любовта се проявява в съзнанието, от нея произтича доброто. Майката, която обича детето, е много добра, тя му пригажда на всичко. Доброто е като един резултат, който произтича от любовта. Какво ражда любовта сама по

себе си? Любовта е един вътрешен подтик, доброто е един резултат. Следователно не можете да бъдете добър, ако не обичате. Туй е вярно. За да имате наука, трябва да знаете какво нещо е доброто, как да го намерите. За да намерите доброто, трябва да намерите любовта. Значи любовта е чукът, чукането, набиването на гвоздеите. Ако нямате чук, с какво ще набиете гвоздеите? Набиването на гвоздеите ще бъде резултат. Трябва да имате една наука, на която да разчитате. В дадения случай трябва да знаете да работите.

На какво се дължи обезсърчаването? Обезсърчението подразбира, че вие сте далеч от любовта, далеч от знанието. Понеже нямате любов, нямате и знание. От любовта идва доброто в света. Щом иде доброто, то е вътрешната връзка за онова, което искате да постигнете. Можете да постигнете това, което искате, само по пътя на доброто. То е крайният резултат. Там е онова, което искате. Доброто е като касиер на една банка. Какво е доброто? Доброто е честно, не е справедливо. Какво подразбирате под думата "честност"? Честен човек е, който устоява на думата си. Честният, каквато дума каже, изпълнява я. Той не обещава онова, което го няма. Добрият човек, честният човек мисли. Вие не мислите за онова, което не може да направите. Защо ще говорите за онова, което не може да постигнете? Не говорете за онова, което не може да постигнете. Запример казвате: "Ти светия ли ще станеш?" -Това е неопределено. Светията е един отличен слуга, това е светията. По-добри слуги от тях не зная. Светията работи и не прави никакви погрешки. Сега аз вземам светията и гения. Геният е господар, светията е слуга. Геният е отвън, има всички неща отвън, той има физическите работи. Светията е отвътре, той знае как да слугува. Геният знае как да заповядва, светията знае как да работи отвътре. Геният, ако няма качествата на светията, той нищо не може да свърши. Той има всичките условия, но работа не може да свърши. Ако ти не си светия в даден случай, ти не можеш да свършиш работата, която трябва. Аз изваждам едно правило. Никой от вас не може да прокопса, ако едновременно не е светия и гений. Не може да успее никой,

който отвън не е гений, а отвътре - светия. За да ти тръгне в света, трябва да бъдеш гений отвън и светия отвътре. Това са максими, това е наука.

Питате: “Какво е окултната наука?” - Окултната наука е да бъдеш гений отвън и светия отвътре. Светия да бъдеш, да знаеш да направиш работите и гений - да заповядваш на времето, да дадеш разпореждане навреме. Щом не дадеш разпореждане навреме и не заповядаш навреме, ти не си господар. Да кажеш една дума на място, това е гениалност, а да дойдат последствията, това, което думата носи, ти си турил качествата на светията. На думите трябва да знаеш как да заповядваш. Сега казвате: “Ние не можем да бъдем гении.” Че как ще бъдете гении. Вие не знаете да управлявате езика си. Най-първо гениалността започва с управляването на езика, да знаете как да го мърдате. Знаете ли как да си мърдате езика? Ни най-малко не мърдате езика си както трябва. Ако мръднете езика си както трябва, трябва да знаете какво ще произлезе. Някой път една дума казана не на място може в ред поколения да ви измъчва. Има думи, като се изкажат, не се връщат назад, имат лоши последствия. Всяка една дума носи известни последствия. Думата е последствие на една човешка мисъл и зависи от силата на мисълта и от силата на човешките чувства. Ако твоите чувства са взели участие в дадения случай, тогава думата ще бъде силна.

Сега въпросът беше за следното: човек трябва да има нещо, на което да разчита. Ще разчитате в себе си на любовта, ще разчитате на доброто. Не доброто какво хората мислят за тебе. Представете си, че аз имам една магическа лампичка, нося я в джоба си. Идвам до една заключена врата, изваждам лампичката, цъкам и вратата се отваря. Аз имам магическа лампичка. Виждам човек окован във вериги, изваждам лампата, запалвам я, веригите падат. После срещам един разбойник, турил си своите кобури. Изваждам своята лампичка: онзи носи нещо външно, аз нося нещо вътрешно. Като насоча лампата, паднат ръцете. Казвам, това е знание. Ако вие във вашия ум имате по една лампичка, която като насочите навсякъде да ви се отваря пътя, да падат веригите,

кобурите, вие имате знание. Ако аз хлопам и чакам да ми отворят, нямам знание. Няма да го чакам. Той спи, ще отвори вратата, ще замина. Даже ако на пътя ми е турена една стена, ще завъртя своята лампичка, ще направя дупка, ще мина през нея. Ако има тел, ще го скъсам; ако е стълб, ще го съборя, или дупка ще направя.

Страх ви е да не съборите вашите стари традиции. Понякоя път ви е страх да се понаведете, понеже ще си съдерете дрехата на гърба или ще си оцапате дрехата. Ще напуснете тези неща. Човек отвън цапа ли се? Какво подразбирате под думата “цапане”? Да кажем, оцапали сте се с дървено масло. Едно време, когато поставяха някого за цар, поливаха го с дървено масло. Като го полеят с дървено масло, стане цар. С някой рог, напълнен с дървено масло, полеят отгоре на главата. Казват: “Ти си цар”, и го полеят с дървено масло. Какво съдържа маслото в себе си? Кой са качествата и свойствата на маслото? Една кожа на обувката, която е корава и убива на краката, след като се намаже с масло - омеква. В маслото има свойство да омекчава нещата. Ако твоите думи нямат масло в себе си, те не могат да бъдат силни. Масло трябва да има. Трябва да проучвате ония качества и свойства на човешката реч, да произнасяте известни думи. В магията сега търсят една загубена дума. Всички хора сега са изгубили една първоначална дума, вследствие на това казват: “Всичко си имаме, само едно нещо нямаме. Парици си нямаме. Всичко си имаме, живот си нямаме.” Богати са, но живот нямат. Простите хора казват: “Всичко си имат: и ниви и лозе имат, и добитък имат, жена и деца имат, но живот нямат.” Всичко си имат тия хора, но живот си нямат. Тогава аз разбирам: като имаш всичко, а живот нямаш, какво имаш? “Всичко си имаме в къщи, огнец си нямаме.” Всичко имат, хляб нямат. Всичко имат, само светлина нямат в къщи. В даден случай това, което нямат, то е важното, същественото. Та питам сега: какво си нямате? Вие всичките сте недоволни, липсва ви нещо, но какво ви е необходимо не знаете. В дадения случай какво ви липсва? Може да направите опит да видите от какво зависят усилията на човека.

Представете си един трап широк един метър, после друг трап - метър и половина широк, трети - широк два, после - три метра. Да вземем един трап широк половин метър. Ще ви дам десет лева, ако прескочите един трап широк половин метър. Много кандидати ще се явят. Лесно се прескача половин метър. Давам 20 лева за един трап широк един метър, ако го прескочите. Доста кандидати ще има. Давам 30 лева за трап широк метър и половина; 40 лева за трап широк два метра, за три метра, четири, пет, за десет метра широк трап, който го прескочи, ще му дам десет хиляди лева. На всеки метър турям по хиляда лева.

Питам сега: Кой ще прескочи трап десет метра? Колко кандидати ще има да прескочат един трап широк десет метра? Но все ще има един човек, който ще направи усилие. Той ще прескочи метър, два, три, четири, пет, за десет метра ще даде едно вътрешно усилие. Той, ако може да прескочи десет метра, ще вземе десет хиляди лева. Това е цяло богатство. Една крачка колко време ще му вземе, десет, двадесет крачки ще се затича. Птиците прескачат големи разстояния. Той казва: "Не може." За една птица играчка е да прескочи. Казвате: "Тя хвърка." Вземете един кон колко може да прескочи?

За всяко нещо си има един начин. Има нещо, на което вие трябва да разчитате. На какво разчитат птиците? - Те разчитат на своите крила. Млекопитаещите на какво разчитат? - На своите крака. Млекопитаещите разчитат на своите четири крака. Птиците разчитат на своите крила. Кой от тях може да скача повече? - Птиците. Следователно в даден случай, какво представят ръцете? Разумната сила в птиците на хвъркането е по-силна, отколкото четирите крака, с които животните бягат. На птиците не трябва да се поставят мостове, те може да минат преспокойно. Сега пренесете туй състояние. На вас много работи в света ще ви се покажат невъзможни. Добре, вие трябва да мислите, нещата са невъзможни, ако вие имате състоянието на едно животно. Но, ако имате състоянието на една птица, е възможно. Има обаче неща, които са невъзможни и за птиците. Кое е невъзможното за

птиците? Птиците не могат това, което човек може. Птиците може да подражават като папагала. Той може да подражава, но да мисли не може.

По какво се отличават хората, които мислят? Да запомняш, това не е мисъл. То е отвън. Тия неща са като фотография. Кой може да бъде художник? Фотографът туря своя апарат, цъкне и една картина е готова. Но туй изкуство фотографирането не е твое. Една фотография не може да даде отличителните черти на човека. Има неща, които съвременната фотография не може да схване. Казват, че фотографията всичко схваща. Схваща нещо физическо, но има нещо в човека, което фотография не може да го хване. Една фотография, ако фотографира един светия, той ще мяза на един арапин. Пък ако фотографира един гений, ще мяза на нещо обикновено, гениалното не може да го хванете от снимката. Нали и цветовете не може да схване фотографията? Зад цветовете има други нюанси. Вие всичко имате, само че не сте гениални, не сте светии. После трябва да изучавате живота на светиите и живота на гениите. Онзи, който се сърди, гений ли е или светия? Онзи, който е слаб, гений ли е или светия? Геният и светията трябва да си станат близки. Геният и светията трябва да станат настолна книга. Те трябва да ти бъдат приятели, трябва да ти бъдат близки. Защото всичкото бъдеще на човека завис[и] от гения и светията. Ако нямаш един приятел гений и един приятел светия, не може да успяваш в живота. Двама приятели трябва да имаш, ще ги намериш. Като не знаеш какво да правиш, ще идеш при тях да се допиташ, да ти дадат съвет. Ако нямаш тия двама съветници, ти нищо не може да направиш.

Според вас, кои са качествата и свойствата на единицата? Да кажем, имате един цар, който заповядва, каквото каже, всичко става. Той е първата единица. Вторият е, който прави работите. Царят не може да ги направи. Аз турям така две. Кой е пръв, кой втори? Единицата на колко части може да се раздели? Най-първо единицата се дели на половина, на две. Това е едно свойство, едно качество на единицата. Всичката сила на единицата седи в това, че тя може да се

дели и на две. Работата е отвлечена. Имате едно обикновено схващане на деление. Ако ти не можеш да отделиш доброто от злото, в тебе знание няма. Не само да познаваш доброто и злото, но гениалност и светийство не може да имаш, ако в даден случай не може да разделиш доброто от злото, като две противоположности. Трябва да имаш знание да отделиш злото от доброто. Не само да отделиш. Отделянето е външната страна. Делението и отделянето то е същия процес. Много по-дълбоко е да отделиш злото в даден случай и да го употребиш в една посока, да знаеш как да постъпиш със злото и доброто. Във вашия ум вие как си представяте злото? Бих желал да ми кажете.

Пишете върху темата: "Какво нещо е злото?" Опишете го! Няма да описвате никаква метафизическа работа, но какво представлява злото. То е много дълбок въпрос. Но във вашия ум какво нещо е злото, как вие си го представяте? Някой път казвате: "Много зъл или много добър човек." Господарят казва: "Иване, направи това!" Той маха с ръка. Господарят казва на слугата: "Махни се!" Един опак човек каквото му кажеш не прави. Добрият човек каквото му кажеш е готов да го направи. Има художници, на които каквато и линия да им дадеш, ще ѝ намерят място, ще ѝ нарисуват нещо. Гледам, един направи една линия, веднага направи едно магаре, на което режат дърва. Тури една крива линия, току изведнъж направи една шапка. Каквато крива, каквато и счупена линия да му дадеш, все ще намери място. Умът му работи, майстор е човекът. Казва: "Направете каквато линия искате." Той оттам ще направи нещо и хубаво ще го направи. Художник е човекът. Та казвам, гениалният човек и светията, каквото противоречие да срещнат в света, току изведнъж ще направят нещо. Гледаш, на него му стига ума да изкара нещо от него, а това е за тебе едно препятствие. Но за този гений, за този светия е привилегия, че му се случило това нещо.

Пътуват двама души: единият страхливец, страх го е от змия, другият не го е страх. Първият казва: "Змиите са лошо нещо." По пътя виждат на едно място змия. Безстраш

ният я хваща и я туря в джоба си. Отиват в една гостилница, пълна с хора. Няма къде да влезат, нито да седнат. Искат да седнат, но никой не става, всички седят по местата си. “Чакай, казва безстрашният, аз ще отворя място.” Накарва тази змия да си покаже главата от джоба му. Всички около масата стават. В 5-10 минути всички напушват масата и те сядат свободно. Казва му: “Седни тука.” Тази змия отвори път в дадения случай. На какво е подобна змията? - Когато видиш, че един човек мисли здраво, каквото и да кажеш, той мисли, той има змия. Змията е емблема на една хубава мисъл. Тази змия само като си покаже главата, всички отварят път, всички столове около масата ще се опразнят. Та, вие се плашите от тях, защото сте страхливи. Плашите се от една лоша мисъл, искате все добри мисли. В света има повече лоши мисли, отколкото добри. Какво ще правите? Аз ги срещам тия големи змии. Такива големи като боа, какво ще ги правите? Целият свят е пълен повече със змии. Дошла една мрачна мисъл на отчаяние, някоя змия те е стегнала. Искаш да се хвърлиш от една скала. Да се самоубиеш, не искаш да учиш, змия те е хванала, опасала те е вече. Обезсърчил си се, изгубил си съзнанието, не вярваш, че Господ ще оправи света. Светът е оправен, хората са такива. Една змия дойде при тебе, ти не можеш да се справиш с нея. Ще повикаш своя гений и питай: “Какво да правя?” Ще повикаш светията, ще кажеш: “Какво да правя?” Те ще хванат тази змия и ще ти кажат какво да правиш с нея.

Един носи чук и наковалня в една торба. Влиза в едно село, има малко въглища. Постави наковалнята, забие с чука, започва да прави гвоздеи, обръчи - това-онова. Веднага си създава работа със своя чук и със своята наковалня. Казва само: “Огън ми дайте!” Онзи, който не разбира този закон, казва: “Условия ми дайте!” Той търси благоприятни условия. Тия хора в селото имат нужда от гвоздеи. Той започне “така-тука”, гвоздеи им трябват - той им даде; трябват им шини за каруца - направи им, даде им, пробие си път.

Ако при вашите лоши условия не може да употребите вашия чук и вашата наковалня, може да сте свършили и че-

тири факултета, но няма да можете да се справите с мъчно-
тиите. Запример аз често гледам онези, които гадаят. Някой
път са много смешни. Те всичко разгадават, но не знаят дали
този, комуто гадаят, ще им плати или няма да им плати. Каж-
вам, най-първо ти разгадай дали ще ти платят или не. Като
започне да гадае ще му кажеш, аз съм привеждал и друг път
този пример: Във варненско преди години се яви една голя-
ма гледачка. Цялата варненска околия се стече с коли по 30-
50 души да им предсказва. Пари ѝ даваха и други неща ѝ
даваха. След като беше събрала доста работи, обират я раз-
бойници. Тя всичко предвиждаше, но не може да предвиди,
че разбойници ще я оберат. Онзи, който гадае, трябва да
знае какъв ще бъде неговият живот. Ако ти не можеш да
разгадаеш какъв ще бъде твоят живот, ти не си гадател. Ко-
гато гадаеш някому, гадай дали той ще ти плати или не и
още като го видиш отдалече, виж дали ще ти приеме или
няма да ти приеме гаданието, че после му гадай.

За да придобиете тия качества, непременно трябва да
имате един приятел гений и един приятел светия. Едновре-
менно трябва да бъдете пълни с любов, да бъдете добри.
Има едно състояние, от което всички трябва да се пазите.
Кое е опасното? - Когато един човек около тебе се е обез-
сърчил, ако ти не внимаваш, той може да те спъне, понеже
психическите недъзи може да се пренесат у тебе. Някой път
обезсърчението е отвън, то е безопасно, но когато обезсър-
чението влезе вътре, то има свойство да размеква. На онзи
човек, който се е обезсърчил, мускулите отслабват, мисъл-
та отслабва, става безсилен. Щом се насърчи, онзи, който се
насърчава, в него мускулите стават силни, краката, ръцете,
главата, неговата нервна система, всичко се засилва. Обез-
сърчението има обратен процес.

Следователно за да се насърчи един човек трябва да
внесеш в него ония сили, които внасят насърчението. В как-
во седи насърчението? - Да изчезне онази мекота. Някой
казва: "Аз не искам да бъда толкова мек!" Не трябва да се
обезсърчаваш отвътре. Никога не допускай обезсърчението
отвътре. На това основание ти си създаден от Бога. Бог, Кой-

то е създал всичките неща, Той е вътре в тебе. Той те е създал с едно предназначение: да стане нещо от тебе. Ако ти допускаш обезсърчението, ти анулираш онзи Божествен план, противодействуващ на божественото начало. Няма да го спреш, но спираш своя прогрес. Значи употребяваш свободата против себе си. Ти казваш: "От мене няма нищо да стане!" Добре, на какво основание казваш, че от тебе няма нищо да стане? Кои са данните, че няма да стане? Тя е чужда мисъл. Ако в този път вървиш и мислиш така, постижения няма да имаш. Ти вървиш в кьор сокак, в задънена улица. В задънената улица какво ще постигнеш? Всички задънени улици са човешки работи. Дойдеш донякъде, не може. Не върви, [в] задънената улица не търси твоя идеал. Къде ще ги търсиш в задънената улица, трябва да знаеш от единия край, задънена ли е улицата. Не да кажеш: "Това е задънена улица." Щом е задънена улица какво трябва да правиш? - Изваждам своята магическа лампа, назад не се връщам. Аз съм човек, който назад не се връща. Извадя своята лампа, пробия си път. През задънената улица минавам. Всички, които са след мене, виждат, че може да се мине. Значи през задънената улица може да се мине. Но трябва да имаш такава лампа. Казват: "Това нещо е невъзможно!" Ако нямаш светийство и гениалност не може. Но, ако повикаш своите приятели - гения и светията, може. Невъзможно нещо за човека, за Бога е възможно.

Тогава ще ви приведа този пример. Събрали се двама: единият се хвали със своята сила. Пътува един с едно дете. Първият казва: "Аз с този камък мога да бия когото и да е!" Светията казва: "Аз всеки камък мога да го направя ценен." Питам, кой е силен: който убива с камъни или който може да направи камъните ценни? Минава първият, хвърля един камък, пукнал главата на едного. Хванали го, превързали главата на ударения, него подкарали за към участъка. Светията се приближава, хваща един камък, прави го златен и казва: "Туй злато ще ви дам, пуснете го! Това злато ви давам за пукнатата глава." Те искат повече. Взема камък, натиска го, направил повече злато и им дал за пукнатата глава, все таки

хубаво е да имаш един светия, който да стиска камъните и да прави злато, за да те освободят.

На мене често са ми казвали: “Кажи ми нещо реално!” Че каква реалност може да ви кажа? Изкуството как може да си направите злато. Сега искам да правите злато, не да хвърляте камъните. Един предмет да стане златен, туй изкуство може да се придобие така лесно. Всички казват Христос, като взел хляб с ръцете си, пречупил го на две и го дал на другите. Този хляб започнал да се увеличава, откъде дойдоха тия частици - увеличаването на хляба от къде дойде? Някои считат този факт за възможен, други - за невъзможен. Толстой, който минаваше за реалист, понеже много дебели вежди имаше, интуицията на Толстой беше много слаба, обективният ум на Толстой беше силно развит. Той казва, че Христос, като даде на тия хора хляб и те имаха в торбите, та и те започнаха да вадят. Всички извадили и разделили, та станало това чудо. Тъй го обяснява Толстой. “Олабелир”. Онази мисъл, която мина от Христа в умовете на хората, е била така силна, че да накара 5-6 хиляди души да си отворят торбите и да дадат! Това е пак сила. Той, като извади хляба, всички бяха готови да дадат от своя хляб. Та казвам, във вас трябва да имате един Христос, Който, като разчупи хляба, хлябът да започне да се увеличава. Всичката мъчнотия е де-то казвате, че не може. Трябва да има нещо, на което да разчитате. Туй, на което трябва да разчитате, трябва ли да се сърдите на него? Може ли човек да се сърди на Любовта? Може ли човек да се сърди на доброто? Ситият може да се сърди на хляба.

Представете си един човек, който е гладен, дълго време е гладувал. Давате му една пита от най-хубаво брашно. Този човек е най-сръдливия, в дадения случай може ли той да се сърди на хляба? Щом се сърди, той трябва да го хване. Гладният не може да се сърди на хляба. Жадният не може да се сърди на водата. Ако ти не гладуващ, ако ти не жадуващ, своята работа не върви по естествения път. Ти вървиш по нормалния път, ако гладуващ и жадуващ. Тогава ти вървиш

по един Божествен път, дето всички неща се постигат. Ако вървиш в един свят дето няма никаква жажда и никакъв глад, в този свят няма никакво постижение. Ако вървиш в един свят, дето има радости и скърби, вървиш в един свят на постижения. Вие търсите вашето щастие къде? - В един свят дето няма никакви скърби и страдания. Сега ако аз взема една хубава цигулка и изтегля всичкия въздух отвътре, ако започна да свиря, какво ще излезе? Ако изтегля всичкия въздух и кажа: "Свири!" Според научните изследвания, ако изтегля всичкия въздух от една стая, пък изтегля всичкия етер, светлината не може да се прояви. Най-първо в стаята е било светло, като започна да изтеглям въздуха, светлината не може да се прояви и ще настане пълна тъмнина.

Има неща, които са проводници във вас, и в дадения случай неестествените неща са неестествените мисли. Всякога нещастията в света произтичат от това, че нещата не са еднакви. Ако вие увеличите налягането на въздуха, вие правите пресилване на вашите мисли, пресилване на вашите желания. Не пресилвай желанията, но акумулирай желанията! Достатъчно е едно желание, достатъчна е една мисъл. В даден случай, в даден момент то е най-малкото, в което твоето съзнание може да бъде будно. Може за по-малко от секунда, може да е една десета от секундата, един момент по-малък от секундата, на тебе ти трябва само едно желание, в което твоят ум да е буден и твоето сърце да е будно. Това ти е достатъчно. Не ти трябва две желания. Следният момент ще бъде друга мисъл, друго желание. Колко желания ще дойдат в този, дългия процес. Ти ще дойдеш в съприкосновение с всички желания. По този път се постигат нещата. Едновременно ако имаш две желания, съзнанието ще се раздвои, ако имаш две мисли, съзнанието ще се раздвои и ти ще се разхабиш.

Та, най-първо трябва да има единство на съзнанието. Никакво раздвоение не трябва да има. Не допускайте никакво обезсърчение отвътре в душата си. Аз не зная дали има друг човек, който е имал по-голямо обезсърчение от това на Христа. Ако един човек е имал най-голямо обезсърчение в

света, това е бил Христос. Никой в историята не е имал по-голямо обезсърчение, от Христа. Единственият човек, който е претърпял най-голямото обезсърчение, е Христос. По-голямо разочарование никой не е претърпял. Той разчиташе на Господа, оставиха Го всичките хора и Господ Го остави и Той се намери в чудо. Но този човек не се обезсърчи. И пак излезе и работи. Той, като мисли, мисли, не се обезсърчи и понеже не се обезсърчи, той умря. Ако беше се обезсърчил, той нямаше да умре. Той казваше: "И да умра, ще оживея! И Господ да ме остави, и хората да ме оставя, аз пак ще оживея. И всички да ме оставят, аз пак ще оживея." Никой не е имал по-голямо обезсърчение от Христа. Характерът на Христа седи в това, че като го оставиха хората, като го остави Господ, Той каза: "Аз ще оживея!" На какво се дължи това, че не се обезсърчил? В мъчнотиите Христос повярва в това, което доказа - че животът не изчезва. Това обезсърчение не трае дълго време, то е само една минута.

Понякоя път страданията не са много дълги, много малки са вашите обезсърчения. Вие се обезсърчавате за една шапка, че не е взета за Великден, вие се обезсърчавате, че нямате обуца от камилска кожа, вие се обезсърчавате, че ставало едно съчетание, допуснали сте една погрешка в съчинението, там дето не трябва, вие се обезсърчавате, че не са ви приели някъде, както трябва. За какво ли не се обезсърчавате! А се насърчавате за работи, дето всеки може да ви спъне. Не очаквайте нищо. А какво трябва да правите? - Използвайте всичко, без да очаквате. Ти вървиш по пътя без да очакваш и ще видиш добрите последствия на нещата. Сега ви привеждам този факт в живота: обезсърчението ще дойде, но не се обезсърчавайте. Имайте нещо, на което трябва да разчитате. И Христос имаше големи противоречия, но той вътре в себе си не се обезсърчи. Щом се обезсърчиш вътрешно, ти си нарушил един Божий закон. Бог е отвътре и Той застави Христа отвътре да уповава на Него. Да уповаваш на Бога отвътре, да оставиш всичко друго и всички да уповаваме на Него. Вие всички, като упоавате на Духа, тогава ще се оправят работите. Всички се научете да упоава-

те на Гоzi, Който е дълбоко във вас. При най-големите противоречия има нещо разумно, на което можете да разчитате. Казвате: "Да бъде Твоята воля". Онзи, Който седи дълбоко, Той е реалното, това разумното, от което зависи всичкото щастие на хората, на цялото човечество, на цялото Битие. Бог, Който е неизменен, като уповавате на Него няма да знаете как ще вървите и така ще се постигне всичко. Казвам, имайте нещо на което трябва да разчитате, което не може да се измени. Във всеки човек има неща, на които човек може да разчита. Разчитайте на Божественото! Тогава ще имате приятели гениите и светиите. Ако вие не може да разчитате в себе си на това Божественото, не може да имате приятели гениите и светиите.

Щом разчитате на Божественото ще ви дойдат двамата спътници - един гений и другия светия. Каквото поискате от тях ще ви бъде. Всеки човек ги има. Вие имате дух, душа, имате ум и сърце. Духът има един подобен на себе си, душата има нещо подобно - сърцето. Не само гений и светия имате. Духът - това е гения отвън, душата - това е светията отвътре. Ако вие не може да разчитате на вашия дух, ако вие не може да разчитате на вашата душа, на вашия ум, на вашето сърце, какво ще постигнете? Вие може да разчитате само на Този, Който е във вас. Вашият ум, вашата душа, вашият дух и вашето сърце ще разчитат на това, на което и вие разчитате. Туй наричаме ние абсолютното, реалното, Божественото. Само по този начин нещата в света са постижими. Ако човек уповава в себе си на Божественото, тогава трябва да престанат всичките противоречия, които сега съществуват. Никакво дразнене не трябва да съществува в света. Да престанат дразненията, да престанат всичките обезсърчения.

Сега аз ще ви туря за десет деня да прескачате трапове от половин метър до десет метра. Ще направите един опит. Да ми кажете кой от вас е прескочил десет метра. Който прескочи десет метра ще има десет хиляди лева на разположение. Който прескочи един метър - двадесет лева ще има на разположение; метър и половина - тридесет, два метра четиридесет лева. Който прескочи десет метра, десет хиля-

ди лева ще има на разположение. Ако някой се опита да ме излъже, аз ще нося парите в джоба, ще го заведа да прескочи. Сега имате една премия от десет хиляди лева за този, който прескочи десет метра.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

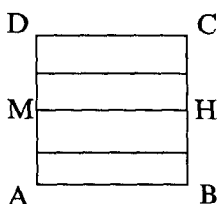
*35-та лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 19 юли 1935, петък, 5 ч.с.
София, Изгрев*

НЕЗАВЪРШЕНИ, ПРЕХОДНИ И ЗАВЪРШЕНИ ПРОЦЕСИ

Отче наш

Ще имате тема за размишление: “Качества на голямото и малкото и на силното и на слабото.”

Ако ви запитам кое е най-положителното знание, как ще отговорите? Какво подразбирате под думите: “да знаеш”? Знанието трябва да го турите в конкретен смисъл. Да знаете нещо положително, в което никога да се не усъмните. Във всяко нещо, в което може да се усъмните, има нещо, което не знаете. Щом се усъмните, не знаете.

Как може да се раздели на равни части този квадрат? На око как ще го разделите? Де е половината? Точките “М” и “Н” половина ли са? Вторият апартамент отдолу нагоре е по-голям. Представете си, че това е четириетажно здание, един квадрат.

Какво бихте разбрали под думите “незавършен тон”? Завършен тон, чист или нечист или преходен тон? Има песни, които не са завършени. Може да ви дам два примера из българската музика - завършена и незавършена. Аз считам съвременната европейска музика към преходните. Българската музика считам към незавършените, а европейската - към преходните. Не, че онова, което ще ви разправам, ще го разберете, няма да го разберете. То е нещо като от приказките, от хиляда и една нощ. Не че ще научите нещо, само за развлечение може нещо малко да ви кажа. Нещата може да бъдат верни, но има вероятност да бъдат [не]верни. Разправят ви една приказка, вие се увличате от самата приказка. След като ви се разкаже приказката, вие ще създадете в себе си въображаеми същества, започвате да мислите на основание

на разправянето. Туй, което ще създадете в себе си относно целите на приказката, то ще бъде за всеки реално. Онова, което ви разправят, дали е реално или не, то е друг въпрос. Обаче онова, което вие сте създали, то е важното. Да обясня мисълта си.

Някой ви разправя как са го угощавали някъде с една хубава баница. Той ви разправя как е направена баницата. За вас баницата не е толкова важна, дали той е ял от баницата или не е, също не е важно. Но след като ти разправил, в тебе ще се зароди желание да си източиш една такава баница. Ти си млад момък, разправяш това и казваш на майка си, че са ти говорили за една такава баница. Майка ти разточи една такава баница. Тази разточена баница на майка ти ще прилича ли на онази баница, за която ти разправяха? Каква е била тази, за която са ти разправяли, и тази, която майка ти е разточила? Тези баници са различни. Неговите условия във, при които той ял, и условията, при които ти ядеш, се различават. Туй, което ти разправяха е преходно състояние. Той ти разправя за една баница, която ял. Туй, което той ти разправя, или баницата, която ти ядеш, кое е по-реално? В дадения случай не е важно, дали онова, което ми разправяте е реално или не. Да допуснем, че то е реално, че той ял тази баница. Два случая ще изнеса - единият е положителен, другият е отрицателен.

Представете си, че тази баница е реална. Той ти разправя, но ти нямаш условия. След като ти разправя за баницата, ти ще преглътнеш два - три пъти. Казваш: "Как хубаво са го нагостили, но за мене такъв случай няма!" Остане мисълта, че този човек има някаква привилегия. Остане, че само той е ял. За него е реална баницата, а за тебе реална ли е? - За тебе не е реална. Това е едно предположение. Идва сега спорът. Той ти разправя, ти отиваш и разправяш същата приказка на един свой познат, че еди кой си ял такава баница. Толкова хубава, втора баница като нея не е ял никой. Той казва: "Не е вярно това!" Как ще му докажеш, че баницата, която първият ял, е такава, каквато той разправя? Ти от втора ръка само си слушал за баницата как ще разкажеш на тре-

ти, че баницата е реална? Какви ще бъдат твоите аргументи? Сега първото положение: аз не зная дали онази баница, за която той разправя, че ял, е реална. При второто положение - казва на майка си да му направи баница, подобна на онази, за която са му разправяли. Той не знае дали онази баница, за която му разправяли е реална, но тази, която е направила майка му е реална. Представете си, че онзи разправя за нещо въображаемо, не ял такава баница. Ти сега ядеш една баница, направена по примера на онази въображаема баница. Коя баница е реална? Сега схващате ли моята мисъл? Коя баница е реална? Баницата, която ти ядеш, вече за тебе е реална. Ти минаваш от нереалното към реалното. Най-първо ти говориш за реалното, но после казваш: "Не, искам да ви наведе конкретно на въпроса за реалното, как от нереалното може да излезе реалното и от реалното може да излезе нереалното."

Една баница, която той ял, реална ли е за тебе? Не е реална. Може баницата да не е реална за него, но за тебе да стане реална. Майка ти ще ти разточи баница, по този нереалния образ.

Казвам, има незавършени тонове. В природата, в живота има незавършени тонове. Цитират едно изречение от Битието. Казва се там, че Бог направил небето и земята. Земята била незавършена неустроена, дух Божий се носел по повърхността на земята. Какво е създал Бог? -Бог е създал небето и земята и земята била неустроена. Има една тънка мисъл тука, която на вас не ви идва на ум. Противоречието произтича от това, че има една мисъл в този стих, която не ви идва на ум. Защо именно земята била неустроена?

Представете си един извор как отначало извира, после как образувалата се река е прекопала коритото до морето. Представете си, че най-малко сто години са необходими на този извор, докато тръгне водата от извора и стигне до морето. Водата, която е излязла от началото на реката, е незавършен процес. Там, дето има едно корито, а няма вода, то е още незавършен процес, неустроена е, в проекция е. Когато казваме, че небето било устроено, а земята неустро-

ена, разбираме ония сили, които са действували в небето, но не действуват на земята. Земята е само в проекция: “Дух Божий се носи”. Сега тия състояния съществуват. Често във вас съществуват те - във вашето съзнание, във вашия ум, във вашето сърце съществуват тия два процеса. Във вас има известни процеси, които са незавършени, нещо, което знаете, че е така. Има нещо, което не е така, искаш изведнъж да стане. Може ли изведнъж да стане? - Сто години се изискват, докато стигне до края. Водата, като стигне до края, какво ще стане? Ще се образува реката. Значи имате една река, която се влива в морето, по която може да работят корабите, да влизат, да излизат. Дотогава, докато водата не е стигнала до края, по тази река не може да се плава. Тъй е. Питат: “Какво ще стане сега?” След като реката е завършена, по нея ще може да се плава вече. Следователно когато вие свържете едно начало с един завършен край, само тогава може да се почне един процес, по който вие може да работите.

Имате една работа, един процес, но някоя точка от този конец не е достигнала до този предел. Питате, като достигне до крайния предел какво ще започнете? Корабите ще започнат да работят - вторият процес. Да ви обясня. Допуснете, че един майстор прави цигулки по модела на Страдивариус. Работи година, две, три върху цигулката и още не е направена, остава вече полировката. Като завърши цигулката, какво ще направи? Ще дойде вторият процес. Той, като направи цигулката, всички ще говорят за нейната направа. Някой казва: “Аз мисля, че като направи цигулката след това няма нищо.” Като направи една цигулка ще започне друг един процес. Ще опита какъв тон има тази цигулка. Ще дойде големият майстор, ще опъне четири струни на цигулката, ще почне да свири върху направената цигулка. Ще вземе един тон, втори, трети, ще опита всичките позиции. След като опита, ще намери, че е добре направена. Завършен е този процес. Какво ще стане? - Ще свири едно класическо парче, второ, трето, четвърто. Колко време ще е необходимо да изсвири на тази цигулка всичките написани музикални пар-

чета? - Не се знае. Колко години ще ви вземе да изсвирите десет милиона парчета?

Онзи, който философски разсъждава, казва: "Направи Господ земята. Какво от това?" Или някой път аз съм слушал някого: "Човек, след като умре, къде ще иде?" - Ще иде в оня свят. Какво има? - Ще живее хиляди години. След като живял хиляди години, какво е постигнал? Дошъл е до края на хилядата години, значи от извора е излязъл, влязъл е в морето, образувал река. По тази река ще започнат да функционират кораби, ще има работа. Излязъл си хиляда години, направил си цигулка, ще свириш, ще слушаш. Цигулката и цигуларят ще имат работа. След хиляда години някой казва: "Какво ще стане?" - Ето какво ще стане: един господин в Америка, след като говорил, държал реч и казал: "Какво ми остава сега?" Казвам му: "Иди си в дома да спиш." Той мисли, че вече няма никакъв друг процес. Това е неразбиране. Ти не може да направиш прекъсване на една човешка мисъл. Някой казва: "След този живот няма друг живот." Как ще го преведеш: "Няма друг живот."

Представете си че "А" (*чертежа*) е едно начало, "Б" е край. В една работа може ли да има две начала? - Не може. Едно начало може да има. Следователно има едно начало, има и един край. Питам сега, след това начало и след този край, какво има, какво остава? - Всяко начало и всеки край, след като се съберат на едно място, образуват движение. Всякога движението разбира събирането на едно начало с един край. Всякога, когато едно чувство дойде до крайния предел, дава ход на една най-елементарна мисъл на човека. Така вървят. Казвате: "Те са отвлечени работи." Ако една мисъл е отвлечена какво от това? Какво подразбирате под отвлечена мисъл? Отвлечена мисъл не я виждаш, не може да си я представиш.

В перспективната геометрия онзи геометрик, туря плоскости, завърти ги, неговият ум работи. Той тури една линия, прави картина, плоскости чертае. Никаква плоскост няма. В неговия ум има, но ти забъркаш работата, не знаеш тази плоскост къде отива. Онзи, който разправя работите,

разбира тези плоскости, те за него са определени. Сега вие искате вашият живот да бъде успешен, да направите нещо. Ами че трябва да знаете пътя, по който трябва да работите. Вие считате, че на някой човек всичко му върви в живота. Мислите, че той е нещо произволно. Казвате: “Късметлия е този човек!” Какъв късметлия! Онзи, който е направил цигулката, късметлия ли е? Той употребил две - три години, работил, тънко изработил. Някой път може да оценят цигулката няколко милиона, някой път може да оценят много малко работата му. Казват: “Как му провървяло!” Как няма да му провърви? Направил нещо хубаво. Всеки от вас може ли да направи цигулка, ако вземе три - четири парчета дъска, тури ги едно до друго, закове ги. Искаш да продадеш това за цигулка, не ти върви. Че как ще ти върви? Казваш: “Това е една цигулка, на която можеш да свириш.” Не отричам, може да е цигулка, но какви ще бъдат тоновете, които излизат?

Всяка една мисъл, която се образува в човека, трябва да бъде завършена, хубаво направена. Всяко едно чувство, което се заражда, трябва да бъде завършено, не заковани четири дъски с гвоздеи. Завършени трябва да бъдат нещата, добре изработени. След туй ще започне един процес.

Вие досега не знаехте, че българите имат една музика с незавършени тонове. Вие не ги знаете кои са. Те може да са толкова тънки, че едва ли ще направите разлика. Ще има една разлика. Не мислете, че незавършените работи не са хубави. Хубави са, но незавършени са. Началото е хубаво, започната работа, но незавършена работа. *(Учителят свири.)* Това е една песен с незавършени тонове, незавършена песен. Няма изходен път. То е замотан кръг. *(Учителят свири.)* Това е незавършена песен, тропаница има. Незавършена работа, като тропа вдига прах. Защото българинът, като тропа бързо, майсторски тропа. Какъв майсторлък има в едно тропане, дето се вдига само прах? Вдигнал прах, казва, че хубаво играл. Много повече прах е вдигнал, отколкото е играл. Та, когато вие, във вашата мисъл вдигате повече прах, това са незавършените тонове. Сега да дойдем до преходните, завършени тонове няма да ви свиря. За преходните то-

нове ще ви дам един модел от европейската музика. (*Учителят свири.*) Това е преходна музика. Тук всички тонове са преходни. Има стремеж към някъде, към завършените тонове. Всякога, щом си в областта на един незавършен тон, ти усещаш недоволство. След като си играл толкоз, най-първо си играл, доволен си. Като играеш, след като спреш, казваш: “Уморен съм, много тропях, много играх, прах се вдигна, изгубих си времето.” Недоволен си. В незавършените тонове ти всякога чувствуваш недоволство. И недовършена работа, тя няма край, не излиза работата. А пък в преходните тонове в тебе има едно малко обнадеждаване. Щом минаваш от един незавършен процес към един преходен, ще има обнадеждаване. Че това, непостижимото в света има надежда да се постигне. Аз слушам някой път пеете незавършени песни. Кога ти може да определиш точно песента, че не е завършена? Завършените песни никой не може да пее. Как ги разбирате, незавършените песни? Значи българинът дете не му върви, той трябва да измени тоновете: (*Учителят свири и пее: "Не пей синко, какво правиш?"*) Какво ще направи ще тропе или ще плаче. Вие седнете и плачете. Това какъв процес е? - Незавършен. Плачеш ли или боли те крака, един незавършен процес е.

Та вие често в живота дойдете до обезсърчение, не може да си дадете отчет. Казвате: “Защо ми е?” - То е според разбирането на хората. Сега всички, които изучават българска музика, казват: “Гениална е, хубава!” Тя е една музика, която е незавършена. Има образци, колкото искаш, но незавършени. В тоновете трябва да се даде нещо. Някъде чувствата са завършени, тоновете не са завършени. Най-първо вие туряте на една песен незавършени тонове, после преходни тонове, докато дойдете до положението на завършените тонове. Един завършен тон е мощна сила. Завършеният тон е една река, дошла в морето. Кораби може да плават от единия ѝ край до другия. (*Учителят свири.*) Този тон е незавършен. Той е непреходен тон. Той е в трета позиция. По какво може да познаете? - Липсва му нещо. Както и да го пеете, незавършен тон е. Туй е преходен тон. Следователно,

незавършените положения на вашата мисъл трябва да знаете, че са като едно преходно състояние. Вземате сега самото пеене. *(Учителят пее:)* “Господи, Който Си на небето, да се свети Името Ти и т.н.” Аз бих дал на Отче наш друго пеене. *(Учителят го пее по църковному:)* Това е едно незавършено пеене. Дайте ми едно преходно състояние на Отче наш. Отче наш е незавършено, преходно как трябва да се пее? Мъчна работа. Преходно трябва да се пее. “Отче наш” *(Учителят го пее на друга мелодия.)* Това е преходно състояние. Ти вече слизаш с туй, може да работиш. Имаш вдъхновение.

Когато вие опростотворявате работите, вие идвате до незавършените процеси. Там нещата не стават. Не, че са лоши, но то е начало на нещата. Вие трябва да минете в едно преходно състояние на вашата мисъл, за да влезете в пътя на постижението. Казвате: “След като постигна, какво ще придобия?” Чудни са хората, когато задават този въпрос! След като постигнеш това, което желаете, още! Ако желаете живота и го придобиеш, какво ще постигнеш? Той, без да е постигнал живота, казва: “Какво от това, като съм придобил живота?” Вечния живот ако е придобил, да пита: “Какво от това?” Той още не го е придобил. Това не е мисъл, това са спънки, това са бентове, турбини на човешката мисъл. Така не се разсъждава. Някой казва: “Какво от това, като зная да свиря?” Ето какво. Аз, ако зная да свиря, имам една раница, която ми тегне на гърба, изсвиря един преходен тон, раницата слиза от гърба ми. Ти, който не знаеш да свириш, като свириш, раницата ще седи на гърба ти, а аз, като изсвиря преходните тонове, ще имам нещо в джоба си. Ти, като изсвириш, ще бъдеш гладен, ще бъдеш нещастен, ще бъдеш отчаян, около тебе ще се заредят ред нещастия. Най-после ти ще замислиш да се освободиш, по кой начин да се освободиш? Представете си, че вие сте слуга, прати ви господарят да донесете една стомна от десет килограма. Носиш стомната и най-после отмалее ти ръката, искаш да се освободиш от тази тежест. Разсърдиш се, удариш стомната, счупиш я. Какво ще направиш със счупената стомна? Върнеш

се в къщи и искаш да се освободиш или ще кажеш, че си искал да счупиш стомната. Ако кажеш, че си искал нарочно да я счупиш, нарочно си я блъснал, какво те очаква? Като се върнеш въщи те чака тояга. Онзи твой господар е сприхав човек казва: “Аз нали те пратих за вода, на какво основание удари стомната?” Какво ще допринесеш като удариш стомната? - Ще те набият. Правилно ли си разрешил? - Не си разрешил нищо. Най-после второто положение. Да избегнеш боя, ти си излъгал. Какво си спечелил? Ти спечелваш една черта в характера си, ставаш страхлив. Като излъжеш, ти си един страхливец.

Сега мнозина от вас имате мъчнотии в живота. Що е мъчнотията? - Пратил ви Господ на извора със стомната. Отмаляла ви ръката, казвате: “Тази стомна не мога да занеса, тя е много тежка.” Но има друго положение. Десет килограма не можеш да носиш, вземи два килограма вода. Да ви дам едно разрешение. Тури два килограма вода в стомната, макар стомната да побира десет, ти тури два килограма. Ако се върнеш, господарят може пак да те бие, че не си я напълнил, но все таки, като му занесеш два килограма вода, той ще те удари само веднъж, може и никак да не те удари. Ако той е сприхав човек, като занесеш два килограма вода, може да те хука, но може да не ти каже нищо. Едно нещо бъди уверен, понеже твоят господар няма опитност, ти не му казвай, че си турил два килограма вода в стомната. Той нищо не знае, няма понятие. Господарят никога не е турял десет килограма стомна, той не знае колко тежи. Той вижда само формата, но колко тежи, колко вода съдържа, нищо не знае. Ти, като занесеш два килограма вода, той ще мисли, че десет килограма си занесъл. Ти не му казвай, че си занесъл два килограма вода. Ти занеси стомната като пълна.

Питате: “Не е ли това една лъжа?” Питам: Какво отношение имам аз, длъжен ли съм да му казвам какво има в стомната, длъжен ли съм да му казвам, че няма десет килограма вода? Но аз ще ви покажа къде е погрешката. Същевременно вие сте и господар и слуга. Казвате, че слугата не трябва да лъже. Съгласен съм. Че и господарят не трябва да

бие слугата. Вие ще кажете, че господарят има право да наказва слугата. Или: Господарят трябва да бъде много любезен със слугата. Но вие едновременно сте и господари и слуги. Направите една погрешка, наказание ще си наложите, колко тояги ще си ударите? Ако определите десет тояги, как ще си ги ударите? Едновременно ако вие сте и господар и слуга, какво ще правите. Слугата и господарят в моя ум, единият е начало, другият е край. Следователно, господарят е началото, слугата - краят. Двамата представляват едно цяло в мене. Следователно, господарят никога не трябва да се сърди на слугата; слугата никога не трябва да одумва господаря си. Като сте едновременно и господар и слуга, как ще се одумвате. Като господар ще се одумвате и като слуга ще се одумвате. Вие сте същия - и господар и слуга. Какво трябва да правите? Ако слугата е донесъл две кила вода, какво трябва да правите? Ще кажете: "Много голяма стомна, много далеч е мястото, на голямо разстояние." Трябваше да го съжаля. Аз, умният господар, трябваше да му дам една малка стомна. Далече е мястото, много голяма стомна дадох. Вторият път, като дойде, ще му дам малка стомна, ще му дам стомна точно от два килограма."

Сега обяснявам идеята за господаря. Искam едно психическо обяснение да ви дам: какво нещо е господарят и какво нещо е слугата. Човек е и господар и слуга. Човек отвън е господар, отвътре - слуга. Слугата отвън е проекция на нещо друго. Пак ще ви приведа още един пример. Вие не се познавате, понеже един образ е взет от вашите младини, когато сте бил слуга. А пък господарят е взет на старини, когато е на 60 години, с брада. Струва ви се, че господарят и слугата се различават по форма. Но той е един и същ - на младини е слуга, на старини - господар. Всички стари хора са все господари. Всеки, който остарява, става господар. Всеки, който се подмладява, става слуга. Следователно, младият не може да бъде господар, старият не може да бъде слуга. Когато нищо не можете да правите, ще станете господар, а пък когато всичко може да правите, ще станете слуга. Туй е правилното разрешение на въпроса.

Някой казва: “Дотегна ми да ми господаруват хората.” Да не ви дотяга това положение. Вие сте един и същ, какво ви дотяга? Ако сте остарели, ще заповядвате, има кому да заповядвате, нали сте господар? Казвате на краката: “Я, Стоянчо, я Драганчо, днес на работа!” Сега на млади години ходите, бързате, пък на старини едва пристъпвате. От вас зависи да разберете. Вие идвате до един социален въпрос. Отвън господар. Ако нямате една права философия за живота, не може да се оправите. Светът не може да се оправи, понеже вашите възгледи за живота са криви. Ние не мислим тъй, както Бог е създал света. Христос казва: “Отец ми работи и аз работя.” Не казва за него, че Отец ми господарува. “Отец ми работи и аз работя.” Господ работи, вие искате да почитвате. Откъде накъде? Вие сте остарели.

Сега какво разбрахте? Каква беше темата? Всякога, когато имате едно начало, имате и един край. Трябва да знаете, че щом дойде краят, тогава започва истинската работа. Преди да дойде, преди да се съединят началото и краят, няма работа. Това са състояния незавършени, преходни състояния. Тогава започва истинската работа в живота. Когато едно начало се свърже със своя край, започва истинската работа. Тогава започвате да влизате в завършените процеси. Незавършените процеси, преходните процеси, се стремят към завършените процеси. Това е.

Аз ви турям една нова основа, върху която може да градите, върху която може да построите вашата бъдеща философия. Всичките ви работи ще тръгнат другояче. Може да се спрем някой път върху явленията.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината!

*36 беседа МОК, 14 година,
държана от Учителя на 26 юли 1935г. петък, 5 ч.с.
София, Изгрев*

ОТРЕБВАНЕ, РАЗТОПЯВАНЕ, ОТВЯВАНЕ

Добрата молитва

Ще прочета няколко стиха от четвърта глава от Второто послание към Коринтяните от 7 до 11 ст.

Има три начина, по които погрешките може да се поправят. Първият начин - чрез отребване;* вторият начин - чрез закона на разтопяването и третият начин чрез отвяването. Първият метод се дължи на физическото поле - чрез отребване. Нещата трябва да са твърди. Чрез пръстите ще ги вземеш, там ще ги вземеш по един медлен** начин, както отребвате ориза, както изваждате камъчетата. Другият начин - чрез разтопяване, принадлежи на астралния свят, на чувствата. Когато имате едно горчиво чувство, трябва чрез закона на разтопяването да се разтопи чувството. Ако не знаете как да топите, тогава няма да можете да се справите с мъчнотиите на чувствата. Третият начин е чрез отвяване. Ако не знаете как да отвявате, тогава сламата остане във вас. Трябва да се извадят непотребните работи от ума ви, да остане умът ви свободен.

Допуснете, че вие получите един удар. Може да си го причините сами. Вечерно време вървите, блъснете се в някой камък или в някоя врата или дъска, погледнете - посиняло. Значи една погрешка, направена вечерно време, от какво зависи? Дължи се на голямата ви самоувереност. На пътя ви не трябва да има нищо. Вие трябва да държите ръката си напред. Вървите и махате ръцете си нехайно, разбира се, че ще се блъснете. Защо удареното посинява? В случая говоря само за изяснение. Вие на удареното място имате една синина. Значи този удар привлякъл на даденото място повече

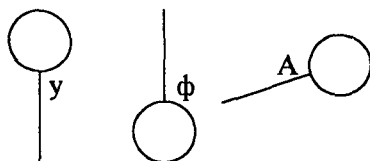
* отребване - (диал.) изчистване

**медлен - (рус.) бавен

кръв и възприемате повече кръв, отворили сте всичките врати, през които кръвта да влиза, а сте затворили всичките врати, през които да излиза. Ударът не е нищо друго, освен затваряне пътя, през който кръвта излиза навън. Следователно спирате кръвта, явява се една синина, става кръвта по-гъста, става по-черна. Такива удари може да приемете навсякъде. В астралния свят може да приемете такъв удар. Някой път имате сърдечен удар. Някой път удрят вашите чувства, че посинее сърцето. Те са много естествени неща. Даже сега човек, който не е запознат с окултната наука добре, след като се удари, веднага ще тури един топъл компрес, за да се отворят изходните места или да се изправят капилярните съдове.

Допуснете, че имате един удар:

Всякога хоризонталните удари са астрални. Твърдите, физическите удари са надолу, а

умствените удари са нагоре. Когато хоризонтално ви удрят, то е астрален удар. Когато ви ударят главата, искат да действуват на ума ви. Често майката удари детето. Един удар може да е по гърба, може да е по задницата, някой път - по главата. Кога се научиха майките на това изкуство? Защото майките създадоха боя. От рая излезе боят. Майката е първата, която употреби боя, която употреби пръчката. Боят на бащата отпосле дойде. Когато майката употребила боя, не го употребила в този смисъл, както сега употребяват. Допуснете, че вие имате приятелка, която най-после ви казва: "Аз не ви обичам." Това е един удар. Какво ще правите? "Не ви обичам", към кой удар спада? (*-Астрален.*) Щом каже, че не ви обича, вие имате една синина, петно някъде, усещате болка. Как ще се излекувате, по кой начин? Чрез отребване или чрез разтопяване или чрез отвяване? Ще употребите метода на разтапянето. Не мислете, че единствена вашата приятелка е, която може да ви обича. Тя не ви обича, добре. В бялата раса има 500 милиона хора, вашата приятелка е една петстотинмилионна част. Имате тогава едно отноше-

ние 1:500 000 000. Че тя не ви обича значи има друг някой, който ви обича. Защо се спирате и казвате: “Не ме обича.” Не ви обича, то е едно изключение. Тя казва: “Не ви обичам.” Добре, получите един удар. Какво трябва да направите сега? Трябва да намерите някой, който ви обича, който да тури един компрес. Ще намерите втора приятелка, ще кажете: “Представете си, каза ми, че не ме обича.” Веднага вашата втора приятелка взема една кърпа, натопява я в топла вода, туря компрес на туй място и започва по неин адрес: “Тя не е справедлива, защото говорила това - онова”, туря компреса на болното място, започва лекуването. Не е ли вярно това? Не зная дали аз го приписвам точно както е. Но някой ви каже, че не ви обича, той знае, той е едно число. Ако той е от бялата раса то е едно отношение на 1:500 000 000 хора. Нали ще се случи един да не ви обича от толкова хора? Вие сте се сблъскали с вашата приятелка вечерно време. Или тя се е блъснала или вие. Ако тя ви каже, че не ви обича, коя е причината? Вие или тя? Тя ви казва, че не ви обича. Вие сте седнали някъде като чутура, тя като върви вечерно време и пее, току си блъсне главата. Казва: “Не ви обичам.” Туй е само за изяснение. Вашата приятелка във вас намира в дадения случай нещо, което не е отзивчиво, дали е право или не, то е друг въпрос. Тя намира една твърдост, на която тя се е натъкнала. Веднага казва: “Този, твърдия предмет не го обичам.” Какви са подбужденията, защо вашата приятелка казва че не ви обича? Тя защо не си мълчи, защо трябва да ви каже, че не ви обича. Сега вие малко ще ми помогнете. Какви са вашите съображения, когато казвате, че не обичате някого? Какви са вашите вътрешни подбуждения, какви са причините?

Представете си, вие сте две сестричета. Майка ви оставила ябълки. Едното сестриче взело всичките ябълки, а на вас оставило само една. Вие изведнъж показвате вашето негодувание, защо за вас да остави само една ябълка. Тя, като погледне, даде ви една ябълка. Като даде половината от ябълките, изведнъж казвате: “Колко ви обичам!” Тогава другата сестра разбира, компрес е това. Да кажем, взела девет

ябълки, а на вас оставила една, всичките ябълки били десет. Вие казвате: “Не те обичам!” Тогава дойде тя, даде ви една, тури един компрес. Вие имате две. Даде ви втора още един компрес. Даде ви трета, още един. Тури ви пет компреса и пита: “Как се чувствуваш?” - “Много добре се чувствувам.” Махне се синината: “Обичам те.” Тъй сега лесно се лекува. Има удари, мине месец, два, три, четири, година, пет, десет, двадесет години. Тогава стане рана, като болестта живеница, която лесно не се лекува. Аз не знам как се лекуват тия двадесет годишни рани. Вие нямате такива удари, но аз говоря за тия, които имате ежедневно. За онези се изисква поспецифично знание. Има известни погрешки, които имат физически характер, те може да се вземат и да се отмахнат. Някои погрешки в живота са като онези малките пращинки, които влизат в окото и чоплят. Ти гледаш малката шуше-линка да я извадиш из окото, да мине. Казват: “Ще мине!” - Не може. Тази погрешка е твърда, ако тази пращинка я оставиш, тя може да разчопли окото ти и да направи рана. Всяка направена погрешка може да остави отпечатък в него. Тя трябва да се премахне. Естествено, всяка погрешка трябва да се изправи.

Казва ви някой, че не ви обича. То е отношение 1: 500 милиона. Ако един не ви обича, ще дойде друг, който ще ви обича. Трябва да има отговорност, такъв е законът, никога не затваряй вратата на ония възможности, чрез които душата живее. Всичките страдания произтичат от това, че вие затваряте вратата на възможностите. Имате една несгода или препятствие в живота, която ви причинява страдание. Вие не затваряйте изведнъж да кажете: “Свърши се тази работа!” Не затваряйте възможността на душата! Когато един ви каже, че не ви обича, един от 500-те милиона хора не ви обича, другите 499 милиона ви обичат. Какво сте изгубили? Ами че в света, ако във вас не влезе убеждението, че има кой да ви обича, какво убеждение имате вие? Когато един ви каже, че не ви обича, ти му кажи: “Ти си сам, има Един Който ме обича. Бог ме обича, Той е повече от всичките!”

Следователно, трябва да отворите входа на вашата душа. Все има някой, който да те обича. Казва някой: "Аз не те обичам, мразя, те." Може да говорят каквото искат. Тези неща ще се срещат. Вятърът не може да не вее. Малката прашинка не може да не влезе в окото. Ако си от умрелите, със затворени очи няма прах да влезе в окото. Ако си от умрелите, удар на сърцето ти няма да дойде. Ако си от умрелите, в ума ти никакво препятствие няма да дойде. Щом си от живите, ще дойдат тия работи. Неизбежни са ударите в света. Големи или малки, те са неизбежни. Понякоя път някой човек ходи в една гора, развяват се клоните. Той върви захласнат, блъсне го някой клон в главата. Изведнъж се хване за главата. Не, че клонът му мисли някаква пакост. Казва: "Мене ме развяват и аз се развявам." Като ходите из развеещите хора трябва да се пазите от онези амплитуди, които те правят. Една педя далече от тях, че като се въртят, да не ви ударят и вие да бъдете свободен.

Допуснете, че вие сте едно малко дете и се приближавате до огъня. Гледате, красиви са въглените, мязат на скъпоценни камъни, на рубини. Като ги видите, искате да се доближите. Най-първо в детето се заражда желание да види красота, много му харесва, мисли че е хубав рубин. Като хване, подскочи и вече не ги бута. Вие ще кажете, че това дете е глупаво, не е свикнало, с ръка иска да бута. Следният път това дете става умно. Веднъж, дважд, три пъти, пита майка си по кой начин да го вземе. Ще вземе дилафа, ще хване огъня, за да не го гори. За да не го гори, вземе чаша вода, тури вътре, въглените почернеят, станат ахати. Детето иска рубина, той стане ахат.

Тъй щото, вашите погрешки са въгленчета, които, като не знаете как да хванете, ще се опарите. Извадили сте въгленче, то после станало ахат. След туй си нанизвате на една връв ахати. Казвате: "Аз имах един приятел, това направи за мене. Аз имах друг, който това направи за мене." Все черни камъни. Трябва да бъдете практични. Представете си, че всяко въгленче тежи по 25 грама, 365 дни, 365 въгленчета ще правят 7 кила и половина, по десет лева килограма - 70

лева. Че седемдесет лева звонкови пари, спечелени от погрешките, не са малко пари. Седемдесет златни лева колко правят? По 30 всеки един - 2100. Една учителска заплата.

В природата няма нищо излишно. Следователно погрешките, добрите постъпки, лошите постъпки, лошите мисли, лошите желания - всичко туй върви по един закон. Погрешките вървят по един закон, ударите вървят по един закон, всичко в света, ако има статистика, ще видите, че има закон, който определя нещата. Да допуснем, че се удариш или някой друг те удари. Това не е произволно. Те са неща, които трябва да станат. Само че, ако си умен човек, ще знаеш кога ще станат, ще отбегнеш удара; ако си глупав ти ще се удариш така, че главата ти ще бъде пукната. Определено е да ви ударят няколко удара. Онова жито, което посяват на нивата, след като са го ожънали, прекарат отгоре конете или воловете, защото някъде с коне вършеят, другаде с дикани. Нали е определено, колко пъти трябва да минат конете отгоре, за да извадят тия зрънца? Ако вие сте съзнателно същество, били сте като царската дъщеря, спретнато, хубаво облечена, след туй ви свържат в един сноп, после ви оставят под конските копита и хич не искат да знаят, отгоре - отгоре започнат да ви вършеят, на какво се дължи това? Не че имат лошо разположение. След като ви извършеят, ще ви турят в хамбара.

Страданията и несгодите на живота трябва да се гледат от друго гледище. Ние ги разглеждаме от друго гледище. Ние мислим, че няма никакъв закон. Има един закон, който определя колко страдания да има един човек. Или определено е колко погрешки трябва да направи. Погрешката е едно малко изгубване на равновесието на физическия свят. Ако тебе ти хлътне кракът някъде, може да го изкълчиш, може да го навехнеш. Колко пъти сте имали навехване? Някой път някой говори. Един оратор, след като говорил пред една голяма публика, все ще закачи някого. Като свърши, най-малко десет души ще кажат: "Аз ще го науча, как така ни говори!" Веднага ще го критикуват във вестниците.

Вие, при сегашните условия, седите и се сърдите на някое голямо препятствие в живота ви, роптаете. Във всички ви има този навик. Вие сте били ученици, мислите като излезете на урок ще получите 6. Случи се нещо и освен, че не го издържите изпита, но получите ниска бележка. Не може да се съберете в кожата си. Казвате: "Професорът, учителят там са несправедливи!" Та Господ несправедлив, хората несправедливи, целия свят несправедлив, за три единици, понеже сте получили бележка 3. Учителят е крив, учениците криви, Господ крив, че как тъй?

Представете си, че вие сте богат син, дават ви темата да пишете за любовта - като задача. Започвате да пишете, пишете, описвате любовта с най-хубавите думи. Учителят ви пише 3. Казвате: "Аз развих темата, всичките ѝ точки развих. Встъплението беше на място турено, после първата точка, после втората, третата. Този учител нищо не разбира." Ако тази теза искат в практическо отношение да я приложите, как ли ще я приложите? След като сте говорили за закона на любовта, сега искат на практика да покажете в какво седи любовта. Каквото имате, трябва да го раздадете. Тогава ще получите 6. Като дойде професорът и не намери нищо въкъщи, всичко раздадено, като свършите тезата и всичко сте раздали, ще ви тури 6. Турят ли ви 3, показва, че практически не сте приложили както трябва любовта. Ония теми, върху които говорим и теоретически развиваме, практически не са приложени. Веднага получавате ниска бележка. Всичките страдания се дължат на това, че не сте приложили нещо в живота. Ниска бележка имате. Дойде някой, оплаква се. Плаче защото тезата на Любовта теоретически развил, а практически нищо не е приложил.

Цитират един автор, но не искат да се цитират автори, не искат само теоретически развивания. Някой път казват: "Той не ме обича." Защо да ви обичам? На какво основание да ви обичам? Коя вода се обича: замръзналата или незамръзналата? Калната или бистрата? Най-първо се обича водата, която не е замръзнала. Която е замръзнала, ще я разтопиш. Водата трябва да има нормална температура. Ако

свършено е студена, не може да се преглъща. Опасна е за устата и врялата вода, може да ти изгори устата. Пък може да е толкова студена, че да ти замръзне устата. Опасни са крайностите. Вие вашата любов, като предадете на други, на колко градуса я предавате? Защото има една замръзнала любов. Във физическия свят любовта е винаги в твърдо състояние, в астралния свят е във водно състояние, а в умствения свят е в парообразно състояние.

Кои са поводите, за да обичате един човек? Имате една тема: Кога може да обичате? Може да обичате баща си и майка си. Защо? Любовта не става произволно. Ние обичаме Бога, защо? Обичаме Го, защото Той е направил цялата вселена, Той е направил телата ни, очите ни, ушите ни, носа ни, всичко е направил за нас, има защо да Го обичаме. Той е направил всичко, пък се е скрил някъде, не Го виждаме. Но онова, което е направил за нас, ние се ползуваме от него, опитваме го и има защо да го обичаме. Значи, когато ние говорим за Бога, Който преди нас е предвидил всичките наши нужди и ние се ползуваме от благата на този свят, това е Божественото. Бог е, Който е предвидил нещата преди нас и ни е оставил свободно в този свят да живеем. Ние сега имаме отношение към Него, обичаме Бога от частта, от всяко нещо, което ние опитваме. В нас се заражда желание да изкажем една дума на признателност.

Та казвам: Любовта почива на един закон! Ти не може да обичаш един човек, който не е направил нищо за тебе. Не може да обичаш човека, който никога не е направил нещо за тебе. Колкото повече е работил и дал за тебе, толкова повече го обичаш. Но да обясня мисълта, малко е тъмна, нали? Ето какво подразбирам аз: Представете си, че идва един ваш познат, който ви е дал малко бонбонче, микроскопическо. Вие усещате най-малката сладчина. Ако даде две, три, четири, пет, шест, седем, осем, девет, десет, сладчината се усилява. Значи същият закон е в любовта. Колкото един човек е направил повече за вас, толкова повече любов чувствувате към него. Та питам: когато вие искате да бъдете обичани, какво трябва да направите? Сега във вас се заражда мисъл-

та: не може ли да ви обичат без да направите нещо? Може. Тогава ще спадате към друг един закон. Отношенията, които съществуват между хората, между разумните същества, за да имат обич, трябва да са направили нещо или ако не са направили, трябва да мязат на плодове. Един плод, без да е направил нещо, мине някой, хване го, изяде го. Обича го. Този човек е гладен. Изяде го, изчезне плодът. Това за плода е страдание, а за онзи, който е изял плода, е една радост. Вие страдате, защо? Защото не сте направили добро някому. За пръв път правите добро. Хване ви човекът, изяде ви, вие страдате. Страданието е изяждане. Какво трябва да правите? Ще кротувате в стомаха на човека.

Да ви дам тогава друг пример. Вие вземете поука от децата. Майката, след като хване едно дете, ще го увие с всичките повои, ръцете ще завърже, никаква свобода не му дава, като войник. Какво ще прави детето? Ще мълчи. След година, две, три детето ще се освободи от тия връзки. Трябва да знаете, че щом дойде едно страдание, изчакайте. Колко време? Може след един месец, може след два, след три, четири, пет месеца, ако имате търпение, ще се освободите от страданията, от мъчнотиите. Мъчнотиите без закона на търпението не могат да се премахнат. Изяснявам ви един психологически закон. Някой път вие може да кажете: “Защо са тия ограничения в живота?” Необходими са. Детето пита: “Защо са ме свързали, какво престъпление съм направил, не съм разбойник!” То седи свързано, плаче, моли се на майка си. Тя го отвърже, после пак го завърже. Някой път не е разположено да го къпят, кресне, тя го гмурне във водата, пак го извади. Три пъти на ден го къпят. Искане не иска, дисциплина има, докато туй дете разбере, че майка му има схващания по-дълбоки отколкото неговите.

Съвременните хора като децата схващат, че има нещо против тях. Определено е колко пъти да се къпят. В първо време го къпят най-много. Като порасне, никак не го къпят. Казват: “Само да се къпе.” Ще дойде един ден, когато никакви страдания в света няма да имате. Ще дойде един ден. Кога? - Когато станете на 21 година, никакви страдания ня-

ма да имате. До 21 година страданията ще се намаляват, от 21 година няма да имате страдания. Тогава какво ще правите без страдания? До 21 година ще се научите на онзи живот, който е без страдания. Може и без страдания. Страданията на човека в живота са един път до пълната възраст на човека. Докога човек ще прави погрешки в правописа? Докато се научи да пише правилно. Някой път вие пишете и мислите, че нямате погрешки. Гледате, гледате, няма погрешка. Като дадете тетрадката на професора, той погледне: тук червено мастило, там десет петна, двадесет погрешки намери. Сега в български и в английски и професорите правят погрешки. В английски трябва да сричаш, там законът не е фонетически. Две - три букви имат еднакво произношение. Някъде професорът отвори речника защото макар и професор, учен човек и той може да прави погрешки.

Погрешките, които стават в света, и страданията, които последват подир тях, са един извод, едно последствие на самия живот, през който сега минавате. Ще търсите истинския начин. Щом дойде едно страдание във физическия свят, вие трябва да знаете, че то е в реда на нещата. Когато едно дете се опари, към коя категория спада страданието му? Когато падне захарта на детето във водата, че му се разтопи, от коя погрешка спада? Значи, във физическия свят детето ще отмахва погрешките от пътя си. Ръката трябва да бъде преди вас. В астралния свят, за да се избегнете, ще гледате една вода дали оставя петно. В астралния свят погрешките оставят петна, във физическия свят удари, а в умствения свят какво оставят? - Обгаряне, изгаряне има там. В умствените погрешки има винаги обгаряне. Като направиш погрешка в умствения свят, широка площ взема. Те са най-силните. Във физическия свят погрешката е удар, в астралния свят оставя лекета, които трябва да се чистят. Вие сега нали чистите вашите лекета? А в умствения свят има обгаряне. Тогава в умствения свят трябва да имате дилаф. Как се нарича на български "дилаф"? "Маша" не е пак българско. Вижте в Божия речник как го е превел. (-Клеши за хващане [на] огън.)

Погрешките в света са един излишък от материали, с които ние манипулираме в даден случай. Всякога един предмет, с който имаш работа, все ще остави излишъци, които причиняват страдание. Всякога една храна, която е мъчносмилаема, в човешкия организъм ще остави условия за страдание. Всяка една светлина, която не е мека и носи ярка светлина, може веднага да ви причини известно страдание. Всяко едно чувство, което е малко грубо, ще ви причини страдание. Несъпоставените мисли, несъпоставените чувства, несъпоставените човешки постъпки всякога може да ви причинят страдания, които не са нарочни. Те са в реда на нещата. Човек трябва да бъде умен, да се запознае с тия закони. Сега вие се тревожите. Много има да се тревожите и за какво ли не се тревожите? Защо да се случи така, защо да ми кажат така?

Разправяше ми един господин, че като бил ученик във Варна, тъкмо си купил една хубава шапка, турил я на главата с хубави нови дрехи, тръгнал из улиците. Върви, обръща се да види гледат ли хората хубавите му дрехи. По едно време цял един котел вода се излива отгоре му. Една жена къпала детето си, хвърлила водата отгоре му, залива го. Разправяше ми: “Сляпа ли беше тази жена, да не чака да мина?” Но тъкмо той минава, хвърля водата. Едно съвпадение. Той седи и се чуди как тя не е предвидила, че той има нови дрехи, нова шапка. Казва: “Не е умно от нейна страна.” После тя се извинява, обяснява се, но шапката и дрехите пострадаха. Какво струва това извинение? Казвам му: “Благодари, че водата е била чиста, малко сапун е имало.” Вие се смеете на случая, но някъде може да попаднете под сапунената вода. Много пъти страданията, които имате, някои изпитания, изкушения, които има човек, вървят по един закон, който регулира нещата. Може да се определи на колко добрини ще дойде едно страдание.

Да ви приведа още един пример. Един приятел иска да се улесни, казва на другия: “Хайде, заеми ми пари на заем.” Отишъл веднъж, дважд, три пъти, четири, десет, дванадесет - все взема пари, нищо не връща. Най-после онзи, който дава,

му казва: “Голям измамник си, само вземаш, нищо не даваш.” Като му давал, на двадесетия път му казва: “Върни парите!” - “Ще ги върна утре.” Дойде пак, но нищо не връща. Казва му: “Ти само вземаш, нищо не връщаш. Изкара хората от нетърпение, от равновесие.” Вземеш веднъж, два пъти, ти считаеш, че всичките хора са задължени към тебе. Но и ти имаш задължения към другите. Един към друг имате задължения. Не трябва да нарушавате закона на нарушенията. Трябва да мислите върху изпълнението на закона. В съвременния свят ние страдаме, понеже по-напреднали същества има, които изправят нашите сегашни погрешки. Един ден, когато ги поправят, ще престанат страданията.

Пътувате с автомобил по някое българско шосе с трапчинки. Какво ще бъде положението? - Ще бъде неприятно, ще има друсане, шофьорът кара добре, автомобилът е добър, но има подскачания. Тия хора не са поправили пътя. Ако шофьорът кара автомобила добре и пътят е добър, возенето ще е приятно. Когато един ден пътищата на живота се уредят и вашите автомобили минават, няма да има друсане. Наскоро пътувах с такъв внимателен шофьор, отдалече вижда знаците за лош път, забавя хода, после пак засилва. Ще има противоречия в живота, пътищата не са така добре поправени. Вашите шофьори трябва да бъдат много внимателни. Има страдания физически, страдания астрални, страдания умствени. И те се управляват от известни закони. Като ги изучавате, тогава ще видите, ще търсите причината откъде идат, за да намерите онази закономерност. Тогава животът ви ще стане малко по-сносен, отколкото сега. Човек не може така да си обяснява. Той се намира в едно голямо противоречие.

За следния път пишете върху темата: “Изправянето на три физически погрешки.” Теоретически ще го разгледате. Представете си, че имате една приятелка, която върху дръхтата ви тепли една линия с тебешир. Тази погрешка лесно се изправя. Ако драсне с един молив, пак се изправя. Драсне с химически молив или с мастило, там работата става малко по-сложна. Но кои са побудителните причини на погрешка-

та? Погрешките винаги стават от любов. Любовта е причина за погрешките. Всичките погрешки произтичат от закона на любовта. При незнанието правите погрешки. Дадат ви хубава баница, полакомите се, преядете, заболи ви корем. От обич е това. Или някой път от голяма обич се натоварите повече отколкото може да носите. Всичките погрешки в света се дължат на закона на любовта. Като не знаете как да постъпвате в даден случай, пак ще правите погрешки. Който много греши, много обича; който малко греши, малко обича. Ами че майката, като бие детето, пак е от обич. То е отишло някъде, тя се безпокои, като се върне, набие го. Как да не се върне! От обич е. Ако тя беше индиферентна нямаше да се безпокои. От обич стават всичките погрешки. Някой път майката бие, някой път не бие. Тогава набралата се енергия минава като благословение. Всякога, когато едно чувство произвежда един род енергия, тази енергия всякога трябва да излезе от нас. Някой път погрешките са неестествени-те пъгища, по които тия енергии се разпределят.

Божият Дух носи всичките блага на живота.

*37-ма беседа на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 6 септември 1935г., петък, 5ч.с.
София, Изгрев*

СТЕПЕНИ НА ЧИСЛАТА

Отче наш

Ще прочета втория стих от втората глава на Второто послание към Коринтяните: “Защото ако оскърбявам аз вас, то мене кой ще развесели, ако не този, който е оскърбен от мене.” Върху този стих ще мислите през цялата седмица. Да мисли човек, значи да разгледа и приложи.

Сега кога туряте едно допълнение? На какво туряте допълнение? - На сказуемото, глагола? На този стих ще турим едно допълнение. Първото послание към Коринтяните, втората глава, втория стих. Вие ще съпоставите тези два стиха. Да ви прочета и допълнението. “Защото решил бях да не зная между вас нищо друго освен Исуса Христа и Него разпет.”

II. Какво е това? - Римско второ. Направете го арабско - 2, по какво се различават 1 и 2? Има едно различие в писането, но вътрешното различие в какво седи? - 2 е два пъти по-голямо от единицата. Добре. 3 от 2 с колко е по-голямо? - С единица. 3-те от 2-те е с 1 по-голямо, а 3-те от 1-то е с 2 по-голямо. Имате сега 4. Аз наричам това степени на числата. Следователно 1 е първа степен, 2 е втора степен, 3 е трета степен. Преведете сега тия първостепенни, второстепенни, третостепенни числа. Къде ще приложите първостепенните числа, числата от първа степен? От втора степен и от трета степен къде ще ги приложите? Ако едно число е във възходяща степен и в низходяща степен, тогава каква ще бъде разликата? (-В знаковете.) Сега направете един малък превод. Представете си, че единицата е обратното - най-голямото число. Сега увеличавате числата, процесът е обратен. Но ако предположим, че всичките числа произлизат от единицата, тогава двете два пъти ли е по-голямо от единицата? Дъщерята, която произлиза от майката,

два пъти ли е по-голяма от майката? Сега това е само едно отношение, а много отношения има. Какво отношение има между числата в сегашното разбиране? Когато кажем, че две е два пъти по-голямо от единицата, какво е отношението? - Количествено. Имате една крина, две крини, три крини, четири крини, пет крини, всяка следваща крина е с единица по-голяма от предната. Това е количествено отношение. Цяла наука седи в тия числа.

Астрологически имате едно число, да кажем 1935. От какво е съставено то? От числа първостепенни, второстепенни, третостепенни и петостепенни - по ред както са. Ако започнем обратно, 5 е първостепенно, три е второстепенно, девет е третостепенно и едно четвърта степен. Туй число само по себе си е съставено от четири степени. Може да се степенува по два различни начина. Един човек е роден в 1935 година. Ще разгадаете какви са елементите, които влизат в устройството на човека. От какво е съставен човекът? -От числа първостепенни, деветостепенни, третостепенни и петостепенни. Тогава още от какво е съставен? В кой месец е роден? - Осмия месец, 24 ден. В кой час от 24 ден? - В 23-ти час на нощта, в коя минута? - В 50-та минута. От коя секунда? - В първата секунда. Това са елементи, които вие трябва да разгадаете. Това са вече ред елементи, разгадайте ги! Имате един човек, който е създаден от първостепенни, деветостепенни, петостепенни, третостепенни елементи. Туй показва общите условия, при които е дошъл. Осмият месец на годината е осмата степен. Кой е осмия месец? - Август. Какво се прави през август? Нито се сее, нито се оре. В август прибират плодовете. Дошъл в една епоха, когато се прибира, ще жъне това, което дядо му и баща му са сiali. 24-ти ден, кой ден е от месеца? -Към последната част, когато месецът се разсипва. Това е вече низходяща степен. Всичко в него се разтопява, губи се светлината на месечината. Следователно в нея нещо друго се събира вътре, става после сгъстяване. При намаляването на светлината, нещата се намаляват. Когато светлината се намалява, предметите се разширяват, в тъмнината всичките предмети се свиват. Или при светлина-

та всичките премети, които са направени от каквато и да е светлина, се видоизменят в една малка нищожна степен. Туй трябва да го вземете предвид. Да кажем, вие имате някакво неразположение. То е вложено там във вашето раждане, в степените. Какъв ще бъде този човек, който е роден в петте степени на 35-та година на края? Какво ще му допринесе?

С тази астрология вие съвсем ще я загазите, не мяза на другите. Това са ред научни разсъждения. Аз разсъждавам, не ви казвам, че онова, което вие знаете, не е вярно. Вярно е чрез степенята. Казвате, че две е два пъти по-голямо от едно. Три колко пъти е по-голямо от две? - Не е два пъти по-голямо, но е с едно по-голямо от две. Сега да оставим тия работи. Представям една права линия: _____ от коя степен е тя? - От втора степен. Но линията не е от степен, степенувани са точките. Колко точки има в една права линия? (*-Безброй много.*) Не е вярно. Правата линия има две точки. Следователно правата линия е от втора степен. Имате две. Това е плоскостта, но степенувана плоскост. Колко линии влизат в една плоскост? - В една плоскост влизат две линии, а четири точки. Значи, второстепенна какво показва? - Първа степен, това са точките, втора степен, това е посоката на точките, движението на точките. Точката може да се движи само по права линия. Първа степен, това са точките, втора степен показва, че се движат. Но тия точки във втора степен се движат в две посоки. Втората степен показва разширението на линията. В първа степен се разширява точката, във втора степен се разширява линията, в трета степен се разширява плоскостта. Точката сама по себе си нали не заема никакво пространство? Тогава как туй, което не заема никакво пространство, като се движи, образува права линия, която може да се измерва? Линията сама по себе си, като се движи, тя няма дебелина, има само дължина. Туй, което няма дебелина, туй, което няма никакъв обем, като натрупаш тия плоскости, образува се третото измерение. Как става тази работа? Как туй, което няма дебелина, прави дебелина? - Туй, което няма никакво пространство, определя пространството?

Такъв вид разсъждения се наричат метафизически. По-видимому те нямат никакво практическо приложение. Но те имат голямо практическо приложение. Кои неща ние наричаме безпространствени? Кажете ми, кое нещо е безпространствено? Аз разбирам друго нещо във философията. Безпространствени неща няма. Безпространствено е това, което не може да го намериш никъде. То е в пространството, но така бързо се движи, че не може да го намериш никъде. Безпространствени неща са тия, които не седят на едно място. Значи една жена, която не седи в къщи, е безпространствена, не заема пространство. Една мисъл, която не седи в главата ти, не може да я намериш, тя ходи навсякъде. Това е движение. Сега наричам безпространствени неща онези, които не можеш да намериш на едно място. Пространствено наричам едно тяло, което заема определено пространство. Слънцето заема едно пространство. Но ако се движи така, че не може да го видиш, как ще определиш пространството. Туй, което виждаш, ще определиш. Не мислете, че отричам, че има тела. Има неща, които са в пространството. То е права идея. Трябва да разберем какво нещо е пространството и какво нещо е безпространството - не заема пространство. В даден случай, една точка е безпространствена. Точката на физическото поле не заема никакво пространство, а образува правата линия, която е пространствена. Нали има едно малко противоречие? Тя е пространствена, като се движи, образува пространство. Като не се движи, не е пространствена. Като се движи образува правата линия, по която ние се ориентираме. Числата в туй отношение играят важна роля.

Кога изгрява сега Слънцето? - В 6 часа и 6 минути. Не е в 6 часа и 6 минути точно, в един час изгрява. Това е по-друго определение. Да кажем, в 12 часа е ден, но в 1 часа Слънцето не е изгряло. Ние считаме, че в един час е изгряло. Преди един час имаме 24 часа, предишния ден. Казваме: В 12 часа е ден, в следния час Слънцето изгрява. Посреднощ Слънцето къде се намира? Значи, Слънцето постоянно изгрява. Слънцето изгрява и изгрява във втория час. Кога изгрява Слънцето? - Постоянно изгрява по отношение на нас.

Ами какво ние подразбираме, че в 6 часа изгрява Слънцето? Лятно време изгрява в 4 часа и половина, а зимно време изгрява в 7 часа. В колко часа изгрява Слънцето зиме? (*-В 7 часа и 52-53 минути.*) Слънцето изгрява лятно време в 4 часа, а зимно време в 8 - да допуснем една малка погрешка. Коя е причината, че лятно време изгрява в четири часа, а зимно време изгрява в 8? Кой е виновен? - Земята. Тогава какво е отношението на земята към Слънцето при четири и осем часа? Четиристепенни и осемстепенни числа имаме. Какво е положението на Слънцето, когато изгрява при четвърта степен и какво е, когато изгрява при осма степен? Земята се разсърдила малко на Слънцето, че гледа надолу малко, разположение няма към Слънцето - зима е, не е както лятно време. Лятно време има добро разположение, зимно време няма добро разположение към Слънцето. Някакъв конфликт произлязъл между Земята и Слънцето, някаква малка сръдня има. Тогава като има сръдня, като се разсърди земята на Слънцето, то изпраща по-малко светлина и по-малко топлина за наказание. Като се разкае Земята, като се сърди, сърди, после вземе, че се примири, погледне го. Като се примири, Слънцето изпраща повече светлина и повече топлина. Кой опъва каиша, като се сърди Земята на Слънцето? - Ние. Ние, живите същества, изпитваме това. Станало зима. Защо? Разсърдила се Земята на Слънцето. Станало лято. Защо? - Защото Слънцето и Земята са се сдобрили. Като се сдобрят, приятно ни е. Сега алегорично ви говоря. Настъпва една вътрешна промяна.

Този закон се обяснява малко по-другояче. Сложно отношение е това в природата. Понеже всички вие сте свикнали да мислите много обикновено, много обикновени мисли имате. Казвате: "Дайте ми да ям!" Ти искаш да се наядеш. Идеш в гостилницата, не обръщаш голямо внимание как е сготвено яденето. Казваш на гостилничаря: "Хубаво ли е сготвено яденето?" Гостилничарят казва: "Много хубаво." Ти ядеш, действително е много хубаво сготвено, приятно ти е, но след един-два часа усещаш, че в туй хубаво сготвено ядене има нещо, което не му достига. Ти усещаш неразполо-

жение на стомаха, на чувствата си. Мислите се изменят, после и постъпките. Идеш в гостилницата весел, връщаш се след един час, не си разположен духом. Казваш: "Не съм разположен." Защо, защото не си ял добре.

Да определя. Когато се качвате на високите планини, какво става? Като слизахме горе от Мусала, върви с мене един приятел. Обръщам му вниманието да ми обясни защо снегът не е навсякъде еднакво навалял. Снегът навалял някъде по пътеката така, че тя побеляла. Вървим около половин километър, пътеката е покрита със сняг. Като вървим на едно пространство от сто метра, снегът е стопен. Минаваме сто метра, снегът пак покрил пътя. Питам: "Как ще обясниш? Защо на туй място е стопен снегът, а защо на сто метра не е стопен?" Казва: "Защото е по-топло." Пък оттам снегът пак започва.

Колкото се качваме нагоре към планината, толкова се намалява. Колкото височината става по-голяма, топлината се намалява; колкото височината става по-малка, топлината се увеличава. Значи в долината има повече топлина, а в планината по-малко.

Сега ние искаме да знаем нещо от метеорология. За да определим времето, трябва три степени. Трябва да знаете свойствата на въздуха, какво е налягането на въздуха в даден момент в природата. Налягането е винаги надолу. Туй показва съгъстяване на материята. След туй трябва да знаете в туй налягане има ли разширение. Ако има разширение, това показва количеството на влагата, която е вътре в атмосферата. Три елемента трябва да знаете: какво е налягането, каква е влагата и каква е температурата. Следователно трябва да знаете какво е външното налягане на етера, външното разширение на етера и вътрешното разширение на етера - топлината. Количеството на топлината, която влиза отвътре навън, прави разширение.

Следователно като знаем налягането, като знаем разширението, количеството на влагата и като знаем количеството на топлината в дадения случай, можете да намерите, да определите ще стане ли промяна. Правили ли сте баро-

метрически измерения и наблюдения? Занимавали ли сте се някой път с хигрометъра? Той е разделен на сто деления. Имате 100, 90 ... 50, 40, 30, 20, 10. Когато показва 10, малко е количеството на влагата. Но да кажем имате 50, 60, 70, когато имате 70 градуса в хигрометъра, непременно ще вали дъжд. Имате барометрическо налягане. “Баро”, понеже произлиза от гръцкия език, не трябва да се казва “баро”, но “варо”.

В София ние имаме налягане над 700 мм. Да вземем и налягане 720, термометърът показва 21-23 градуса или 35 лятно време, имате 70 количество на влагата, ще настане промяна. Налягането за София е така. Ако се качим на по-високите места, налягането става по-малко. Ако сте на Мусала ще имате 500 налягане. Щом налягането е по-малко, имате по-голяма височина. Щом налягането се увеличи, по-близо е до морското равнище. Колкото налягането е по-голямо, мястото е по-ниско; колкото налягането е по-малко, мястото е по-високо. В ниските места имаме голямо налягане, във високите места - по-малко налягане.

Представете си, че в света един човек заеме високо положение. Къде ще го турите? Заема мястото на министър председател. В долина ли или на висок връх? На високо място е. Казват: “Високо място заема, висок връх заема.” Ще намерите какво му е налягането, какво му е разширението, каква му е топлината. Ако е на Мусала, този министър-председател не може да бъде с тънки дрехи, с копринени чорали. Нали ще се облече спретнато, като за министър-председател, с дебели дрехи, шапката ще бъде самурена. Това е сега още външната страна.

Един предмет, за да стане ясен, трябва да имате образи. Детето не може да мисли отвлечено. Вие сега не може да знаете какво означава девета степен. При девет градуса означава едно число от девета степен. От едно до десет колко степени има? -Девет степени, повече не може да има. Защо не може да има повече? Ако на едно турите една нула, колко пъти сте го увеличили? (*-Десет пъти.*) Значи десет степени. Ако на две пак турите нула, колко пъти ще го увеличите? (*-Пак десет.*) Колко степени числа правят? Ако на три

турите нула? Сега вече това е раздробление на числата. Тия частици са по-големи, другите по-малки. Раздробление става в природата. Това също е само за обяснение. Какво означава степен на едно число? (*-Умножено само на себе си.*) Количествено е така, но органически? Вземете да повдигнете един организъм. В сегашното количествено понятие какво се подразбира под степен? Сто лева се степенуват. Имате сто лева, турени в банката, степенувате ги във втора степен, стават десет хиляди. Значи, трябва да се степенува. Едно число, като го преведете във втора степен, се увеличава. Тогава тази степен много сте я степенували. Две във втора степен какво прави? - Четири. Десет във втора степен - 10 000. Имате две системи. Числото е степенувано във втора система. Като степенувате числото от 1 до 10 имате един резултат, щом го степенувате от 10 до 100, имате втори резултат. В количествено отношение, като умножите 10 във втора степен, имате 10 000. Две, като умножите на себе си, имате 4. Значи станало е два пъти по-голямо.

Понякоя път вие се учудвате как тъй някой човек е по-щастлив. Вие сте по-щастливи, как сте намерили щастието? Защото туй, което не виждате, не завзема никакво пространство, казвате: "Този човек е по-щастлив." Че вие виждали ли сте щастието? Казвате: "Този човек е по-щастлив, онзи по-нещастен." С колко единици е по-щастлив? Той вложил сто лева в банката, степенувал ги във втора степен, станали 10 000 лева. Ти си вложил два лева в банката, степенувал си ги, станали четири лева. Онзи, който има четири лева и онзи, който има 10 000 лева, нямат никакви възможности да работят. Казвате някому, че му върви на пари. Парите са степенувани. Той казва: "Парите са щастие." Едно дърво расте. Казвате: "Щастливо е дървото." Тогава между дървото и мене трябва да има отношение. За да бъде един човек щастлив, между щастието и него трябва да има отношение. Тогава във вашия ум как си представяте щастието? Определете ми какво нещо е щастие и аз искам да се науча. Вие искате да бъдете щастливи, но не сте го опитали. Имате ли ясна представа за щастието? Казвате: "Искам да бъда щастлив

човек, дотегна ми да страдам вече.” В обикновения смисъл, хората разбират под думата “щастие” да нямат никакви спънки в ума, да нямат никакви спънки в сърцето, да нямат никакви спънки в постъпките. Ти, като тръгнеш, нищо да не те спъва. Като обуеш обувките да не те спъват, да ти прилягат, да са меки, пътят, по който вървиш, да е гладък, да нямаш никакви препятствия никъде, навсякъде да се въртиш. Това наричат щастие. Щом се спънеш някъде, щом се образува някой мазол, ти си вече нещастен. Щастие значи без спънки, нещастие - със спънки.

Аз превеждам щастieto на научен език. Значи щастлив човек е човек с най-малките спънки. Нещастен човек е, който има степенуване на страданията, който има много спънки. Всяка една мисъл произвежда една спънка в ума. Ти не можеш да мислиш. Спреш някъде, направиш една погрешка. Една погрешка в смятането какво ли не прави! Не си разположен духом, трепери ти ръката, чувствата не са установени в тебе. Може да замахнеш с нож някъде, възбуден си, гневен си. Ако си хирург каква отговорност, какво внимание се изисква, за да направиш операция, която да е сполучлива. Или най-после може да направиш една погрешка в своите постъпки. Казваш една дума не на място, която за цял живот може да ти развали живота. Че каква дума може да кажеш? Кажеш някому: “Царя ще го убия като куче!” Сложат те в затвора за една дума. Ти не си го убил, но те хванат, турят те в затвора. Съдят те, осъдят те на 20-30 години. Отиде всичката ти младост. За какво? - Че си казал една дума.

Питам сега, знаете ли защо страдате? - Колко пъти вие казвате такива празни думи: “Аз ще го убия, аз ще му смажа главата.” Вие сте казвали някому, че ще смажете главата му, като на змия. Говорите и против царя. Нямате право да казвате, че ще убиее някого, защото Духът на Бога живее в този човек. Когато кажете, че ще убиее, вие сте произнесъл нещо, което не трябва, за да не намерите затвора за 10-15 години. За всяка дума, която казват хората, ще отговорят. Вие нямате представа, какъв резултат произвежда всяка една дума. “Ще го убия, ще му смажа главата” и т.н. Вие не

знаете какво говорите. Утре някой ще говори за вас: "Аз не мога да търпя еди кого си." Не сте се научили още на търпение. Какво значи търпение? Да имате търпение, значи да имате барометрическо налягане. Само ако имате търпение, може да знаете какво ще бъде времето. Защото, ако вашият барометър не е чувствителен да определи какво е налягането, тогава не може да определите дали слизате или се качвате. Ако вашето барометрическо налягане се увеличава, какво става? Слизате надолу. Ето какво означава туй слизане. Слизате, но вече имате условия. В долините растат много хубави плодове. По високите върхове растат ли ябълки, круши? По Мусала може ли да растат ябълки?

При сегашните условия жизнената енергия - праната, която е необходима, може да се обясни, но аз няма да обяснявам - праната минава в по-нисшите пластове. В по-високите пластове праната не действа органически. Затуй растения не могат да растат. Предназначението на планините не е за произвеждане на растения. Планините представляват складове на енергия. Долините са места, дето тия енергии се употребяват. Долините са житници, разплодници на земята. Планините горе това са складове, там са хамбарите, семето. Планините не са направени там да растат растения. Те са хранилища. А долините са места, дето могат да се снемат от планините семената и да се сеят. Затуй в главата нищо не расте. Вие искате във вашата глава да израстнат много работи. Главата е хранилище, стомахът е консуматор. Научно, стомахът е раят, дето се проявяват всичките Божи блага. Стомахът е раят, в който ние живеем. Стомахът е раят, най-красивата долина. Който не живее в този рай, той е нещастен. Било е време, когато човекът е живял в тази долина. После като съгрешил, изпъдили го. И тази долина се качила на високо. Нали хората, като се разболеят, се качват на високо, да дишат по-чист въздух. Дишат чист въздух, но не живеят в рая. Сега мисълта е тъмна по единствената причина, че вие не можете да видите връзката, която съществува в природата между долината и планината. Запример ако иде в едно планинско място и забележите, че всичките камъ-

ни са разхвърляни, но между тия камъни съществува връзка. Тази връзка е от друг порядък. Когато нашата мисъл е празна, нещата са разхвърляни, ние не може да намерим опорна точка. Не може да намерим на нещата дали налягането се увеличава, дали нещата се разширяват, дали се е увеличила топлината. Като се качваме по високите места налягането се намалява, влагата може да расте от нула до сто, топлината се намалява. Значи имате две намалявания, едно увеличаване.

Та казвам, вие в живота нали се развивате в умствено отношение. Кой е изводът? Щом един човек става по-учен, аз ще му предскажа, че този учен човек ще страда повече. Защо за мене е ясно, но за простия човек не е ясно? Той си мисли, че като стане учен, ще стане щастлив. Аз казвам: като станеш умен, ще станеш нещастен. –“Невежият, простият, ще страдат. “ Аз считам, че като си прост, няма да страдаш. Много неща няма да знаеш, няма да страдаш. Ученият човек се качва нагоре по високите места, там има по-малко топлина. Щом има по-малко топлина, условията са по-неблагоприятни.

Онзи ден се качихме на Мусала. Водата там в бурето замръзнала, имаше два пръста дебел лед. Замръзването не беше гладко. Повърхността бе вълнообразна, някъде издигната, някъде снишена. Аз не измервах дебелината на леда, но предполагам да имаше два пръста дебелина. Хората, които там работеха, градят нещо, трябваше да разбиват с чукове този лед.

Та казвам, в умствено отношение вие трябва да разбирате законите на мисълта. Щом влезете в умствения свят, разширява се вашият кръг на знание. Щом се увеличава вашият кръг на знание, непременно ще се увеличат и вашите страдания. Представете си, че имате един телефон, който ви съобщава какво става в света. На еди каква си широчина, на 45 градуса, еди кой параход се намира в ужасно положение, да му се даде помощ. Чувате, че в Ню Йорк еди коя си къща гори, 10-20-100 души изгорели. Чувате друго на телефона, че на бойното поле стават сражения, толкова хора уби-

ти. Всичко това слушате. При това положение, може ли да бъдете щастливи? Там къщата изгоряла, там параход потъва, там хора избити и т.н. После чуете, че от градината си, земеделец в Америка, набрал хиляди крини ябълки. Като чуete за ябълките, стане ви малко по-приятно, започвате да смятате кога може да дойдат при вас. Тия разсъждения всеки ден ги имате. Вие мислите през коя година ще бъдете щастливи. Казват ви, че към 33-та година ще ви тръгне. Сега вие сте едва на 20 години. След 13 години вашата градина ще ви роди хиляда килограма ябълки, ще ви тръгне. Казваш: "13 години има да се опъва." Едно пространство от 13 години, докато дойде щастието, може да пресмятате, колко път има да извървите. 13 години това е движение. Ако вървите по 20 километра на ден за 13 години колко път ще изминете? Ако се върви с биволска кола, сметнете. 30 години по 20 километра на ден, колко път има да извървите до щастието? Значи след като извървите един път от 94 хиляди километра, вие ще дойдете до вашия рай. Ще дойдете до обетованата земя. Някой път хората вървят по-малко. Мойсей, като изведе израилския народ от Египет, колко години обикаляха? - 40 години се лутаха, въртяха се на едно място, което може да се измине за три месеца.

При сегашните условия на вас ви трябва една философия. Знанието, което сега имате, е разхвърляно. Вие изучавате химия, физика, много явления между физика, зоология, ботаника, антропология, биология, не ги свързвате. Важното във всички тия науки вие го знаете, но всичко онова, което знаете, няма връзка, от която може да се ползвате.

Психологически вие казвате, че сте изучавали темпераментите: сангвиничен темперамент, холеричен темперамент, нервен темперамент, но в ума пак нямате тази връзка. Какви са хубавите страни на един нервен темперамент? - Този човек мисли, той е нервен, но мисли. Какъв е сангвиничният темперамент? - Той е въздухообразен, в него има повече налягане. Какъв е флегматичният? - Разширение има в него. Ами холерическият? - Показва огъня, който е във вас. Сангвиническият показва барометрическото налягане.

То какво показва? Нервният темперамент какво показва? - След като имате разширение, след като имате топлина, след като имате налягане, ще дойде дъждът. Колко дъжд е изваляло, това показва. Нали имате наука за измерване на дъжда, как се нарича тази наука, която измерва падащия дъжд? Казвате, че на квадратен метър паднало 10, 20, 30, 40, литра вода. Колко паднало от разширението, от налягането, от топлината? Ще преведете какви промени стават. По този начин като разсъждавате, всяка лоша промяна във вас не е лоша ни най-малко. Вие криво тълкувате. Най-лошата промяна, която става във вас, това са най-добрите неща, които стават във вас.

Ще ви приведа един пример. Веднъж правех френологически изследвания. Имаше един знаменит българин, който се наричаше Шангов. След като му направих измерванията, говорехме си за някои научни работи и той каза: "В нашия род има наследствена черта - на всеки две години трябва да си пушаме кръв, иначе ни хваща лудория. Непременно, за да не направя лудория, трябва да си пусна кръв. Една година бях забравил да си правя тази операция, да си пусна кръв. Написах една статия във вестника, та като ме срещнаха, с бастуни ме налагаха здравата тия хора, за които писах, пуснаха толкова кръв, колкото аз сам си пуцах. Идват телеграми, писма от провинцията, изказват своите съжаления, а аз се радвам, че ми направиха операцията, моята лудория изчезна. Като ме биха пуснаха ми толкова кръв, колкото сам си пуцах. В света има закон, провидение. Аз, който забравих да си пусна кръв, провидението намери тези хора да ми пуснат кръв в едно нормално състояние."

И вие по някой път като Шангов, случи ви се някое нещастие, пуснат ви малко кръв, какво лошо има? Ако не дойдат да ви пуснат кръв, някоя лудория ще направите. Следователно нещастията в света са предпазителна мярка. Те са предвестници на голямо щастие, което провидението ви е приготвило. Искам да ви наведе на една тема да мислите. Една тема, която има практическо приложение на числата. Ако имате условия, може да ви покажа начин, по който мо-

же да се ползвате от тях при неблагоприятни условия, за да се смени едно ваше състояние и да използвате, каквото провидението ви носи.

Ако не разбирате степените на числата във всевъзможни комбинации, вие не може да имате знание. Имате два крака. Може ли да имате и да не бъдете щастливи? С тия крака може да идете на Мусала. Вие няма да ги пресилвате, ще ги пазите. Двата крака са слуги, вие ще бъдете отлични господари на краката си.

Божият Дух носи всичките блага на живота.

*38-ма лекция на МОК, 14 година,
държана от Учителя на 13 септември 1935 г.,
София, Изгрев*

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Права обхода и права постъпка.....	5
24.08.1934г.	
2. Перпендикулярни движения	15
31.08.1934г.	
3. Вдлъбнати и изпъкнали линии	22
14.09.1934г.	
4. Силните и слабите степени.....	30
28.09.1934г.	
5. Орехът и орехчето	38
19.10.1934г.	
6. Правият ъгъл отвътре	57
26.10.1934г.	
7. Погрешка и спънка	70
04.01.1935г.	
8. Двата университета	88
08.03.1935г.	
9. Най-младият в света.....	108
15.03.1935г.	
10. Да мисли	124
22.03.1935г.	
11. Разрешените задачи.....	137
03.05.1935г.	
12. Органически, духовни и умствени сили в човека	153
10.05.1935г.	
13. Условия и възможности	165
17.05.1935г.	
14. Фа-фа диез	177
31.05.1935г.	
15. Малките желания	189
07.06.1935г.	
16. Аурата	203
14.06.1935г.	
17. Ферменти	215
21.06.1935г.	

18.Двата закона....	228
28.06.1935г.	
19.Двата полюса.....	242
05.07.1935г.	
19.Първата дума	256
12.07.1935г.	
20.Двамата спътници	278
19.07.1935г.	
21.Незавършени, преходни и завършени процеси.....	296
26.07.1935г.	
22.Отребване, разтопяване, отвяване	307
06.09.1935г.	
23.Степени на числата	320
13.09.1935г.	

БЕИНСА ДУНО
ПРАВА ОБХОДА И ПРАВА ПОСТЪПКА

©ЕТ”Дали”

Набор, коректура и предпечатна подготовка:

Меглена Шкодрева

Теодора Шкодрева

Настоящото издание е непълен сбор на две годишнини, непубликувани досега. Уточненията на стенографката са в кръгли скоби и курсив. Добавените за яснота букви или думи са поставени в квадратни скоби.

Първо издание, София 2003
ISBN 954-9589-71-4